

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

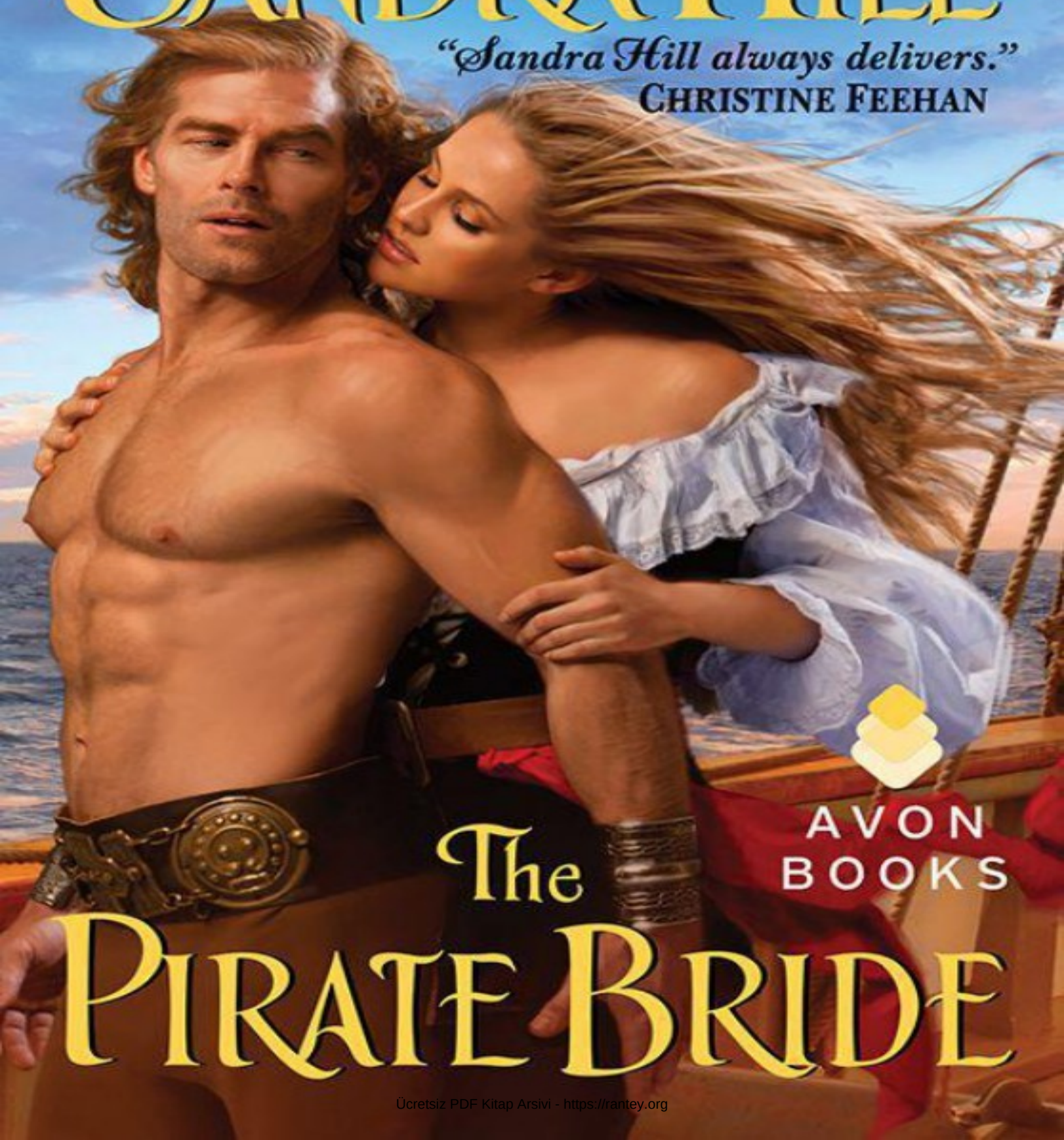
Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

NEW YORK TIMES BESTSELLING AUTHOR

SANDRA HILL

"Sandra Hill always delivers."
CHRISTINE FEEHAN

AVON
BOOKS

The PIRATE BRIDE

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

SANDRA HILL

The
PIRATE BRIDE

AVON

An Imprint of HarperCollins Publishers

OceanofPDF.com

Adanmışlık

Bu kitap, başından beri benimle birlikte olan uzun süreli hayranlarıma adanmıştır. Kim olduğunuzu biliyorsunuz. Birini dışarıda bırakmaktan korktuğum için sizden isminizle bahsetmeyeceğim.

Bunlar, son on sekiz yıldır olduğu gibi şimdi de bana yazıp "İlkinden beri tüm kitaplarınızı okuyorum" diyen insanlar. Bana bazı romanlarımı defalarca okuduklarını söylüyorlar. E- satın alıyorlar zaten basılı olarak okudukları romanların kitap baskıları. Seyahat, tarihi, çağdaş, Viking Deniz Komandoları, Cajunlar ve Vikingler gibi başka türlere girdiğimde ise ilk başta "Ne?" diyebiliyorlar. Ama bana her zaman bir şans veriyorlar ve çoğu zaman o yeni seriyi takip ediyorlar.

Korsan Gelin'i şu kişilere ithaf etmem özellikle uygun Çünkü bu kitap, 1994 yılında ilk kitabım olan Gönülsüz Viking ile başlayan Viking Serisi I'in on birinci kitabı. Aslında, Tykir Korsan Gelin'in kahramanı Thork'un babası ilk kitapta küçük bir çocuktü. Zaman ne çabuk geçiyor!

Teşekkür ederim, teşekkür ederim, teşekkür ederim!

OceanofPDF.com

İçindekiler

Adanmışlık

Birinci Bölüm	İkinci
Bölüm	Üçüncü
Bölüm	Dördüncü
Bölüm	Beşinci
Beşinci Bölüm	
Altıncı Bölüm	
Yedinci Bölüm	
Sekizinci Bölüm	
Dokuzuncu Bölüm	
Onuncu Bölüm	On
Birinci n Bölüm	On
İkinci Bölüm	On
Üçüncü Bölüm	On
Dördüncü Bölüm	
On Bölüm	On
Altıncı Bölüm	
Bölüm O	Yedinci
Bölüm O	Sekizinci

On Dokuzuncu Bölüm
Yirmi Yirminci Birinci
Bölüm Yirmi İkinci
Yirmi Bölüm Bölüm
Üçüncü Bölüm Sonsöz

Sözlük

Okuyucu Mektubu

Gazap Öpücüğü'ne Kısa Bir Bakış

Yazar Hakkında

Sandra Hill'e Övgüler

Sandra Hill'den Romanslar Telif

Hakkı

Yayıncı Hakkında

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

Birinci Bölüm

Kötüyken, çok kötüydü. İyiyken yine kötüydü. . .

Thork Tykirsson, Hedeby ticaret kasabasındaki hareketli bir meyhanede oturmuş kara kara düşünüyordu.

Bira fiçısına vurmuştu. Sadece bir kez. Başka
bir tür tuppung yapmıştı. Bir kez. Bir
birahane kavgasına karışmıştı. Bir kez.
Alaycı bir fıkra anlatmıştı. Bir kez.
Büyük miktarda para için zar atmıştı. Bir kere. Ho-
hum.

Onun erdemli davranışı -Allah *kahretsin!* *Kim erdemli bir Viking duymuş* ki?.. Bir yıl önce, o kötü Sakson kralı Edgar sonunda ebedi ödülüne gittiğinde korsanlığı bırakmıştı. Herkes Vikinglerin bir tür korsan olduğunu bilirdi. Artık o değil.

Bir Viking olabileceğini düşündü. Saygın bir meslek.
zaman zaman eğlenirdi. Altın kadehler ya da gümüş işlemeli haçlar için bir ya da iki manastırı yağmaladığını rahatlıkla itiraf etmiştir. Kaç tane kadeh

bir kilisenin buna ihtiyacı var mı? Vikinglerin açgözlülük günahından kaçınmalarına yardım ederek rahiplere bir iyilik yaptığını söyleyebilirsiniz. Nefret edilen Saksonlar, Viking İskandinavların onlara gönderdiği her şeyi hak etmişlerdi. Aynı şey kibirli İskoçlar ve Frankland'ın züppe adamları için de geçerliydi. Ama doğruyu söylemek gerekirse, yeterince hazinesi vardı.

En dehşet verici şey ise Thork'un yıllardır nefretle kaçındığı evliliği gerçekten düşünüyor olmasıydı. Aslında Jarl Ingolf Bersson'a kızı Berla için bir ön teklif yapmıştı bile. Sabah Norselands'a ve babasının beş yıldır neredeyse hiç gitmediği Dragonstead'deki malikânesine doğru yelken açmayı planlıyordu. Beklenmedik bir durum olmazsa, kış gelmeden Hedeby'ye dönecek ve nihai nişan anlaşması yapılabilecekti. Bu babasını memnun etmeliydi.

Ama evli? Ben mi? Tanıdığım diğer erkekler gibi olacağım. evlilik baskısına yenik düşer. Evli ve karaya bağlı. Hiç şüphe yok ki yakında en iyi tünığime bebek salyası bulaşacak ve dev bir fino köpeğı gibi karımın emirlerini yerine getireceğim.

"Bor-ing Bor-ing oldum," diye haykırdı Thork dehşetle. "Bir zamanlar bir uzun gemiye binecek en vahşi Viking olarak görülüyordum, kazanmak için çok çalıştığım bir şöhretti bu ve şimdi" - ürperdi - "bir İskandinav için zayıf, zavallı bir bahane haline geliyorum ve henüz evlenmedim bile. Bana ne olacak?"

"Bence kendine çok yükleniyorsun," dedi Bolthor, bir zamanların azılı savaşçısı, şimdiyse koca yüreğı ve kötü şiirleriyle tanınan yaşlı bir skald. "Baban seninle gurur duyacak. Bu biraz can sıkıntısından daha önemli."

Sorunun özü de buydu: Efendisi Tykir Thorksson'dan uzaklaşması ve kendisini yaşlı adamın gözüne yeniden sokma kararlılığı. Babasını düşünen Thork içgüdüsel olarak kulaklarından birinde asılı duran gümüş yıldırım küpesini çekti. Bu küpe

babasına ve ondan önce de babasının babasına aitti. Son on yıl içinde babasının onu geri almak isteyeceği pek çok zaman olmuştu ... eğer onu yakalayabilirse.

Tam o sırada kapıda bir kargaşa oldu.

"Mürettebat kayıp," dedi yaşayan en sakar Viking olan Alrek nefes nefese, birahaneye doğru koşarken ve çalıların arasına gizlenmiş bir nesneye takılıp neredeyse Thork'un kucağına düşerken. Güneşten neredeyse beyaza dönmüş sarı saçları asi sivri uçlarla dikilmişti ve yeşil gözleri endişeden kocaman olmuştu.

"Hangi mürettebat?" Thork sordu. "Senin mürettebatın."

Thork sabırsızlıkla gözlerini şaşı yaptı. "*Hangi* geminin mürettebatı?" Aylardır Baltıklarda topladığı kehribarı satmak için Hedeby ticaret kasabasına üç uzun gemi getirmişti. Ve bu saygın meslek, Saksonların kıçındaki bir kabarcık gibi içinde büyüyen donukluğun bir başka işareti değil miydi?

"Ah." Alrek kızardı. "*Swift Serpent*."

Thork'un en küçük ama en sevdiği gemilerinden biri. "*Yılan*'ın tüm denizcilerinin kayıp olduğunu mu söylüyorsun?" Bu da yaklaşık altmış kürekçi demek.

"Yüce Tanrım, hayır!" Alrek'in bir an için dikkati, kemerindeki halkadan çıkardığı boruya bira doldururken ona gülümseyen ve Alrek'in çoğunlukla açıkta kalan göğüslerine iyice bakmasını sağlayan hizmetçi kız tarafından dağıtıldı. Alrek hayretle birkaç kez gözlerini kırıştırdı. Şehvetli bir manzaraydı ama hizmetçi kız onun ve Bolthor'un boynuzlarını doldururken elleri endişeyle titriyordu. Baştan çıkarmak için giyinmiş bir taverna hizmetçisinin bu kadar gergin olması garipti.

Ama bu ne burada ne de oradaydı.

Alrek kafasını sallayarak temizledi ve dikkatini tekrar Thork'a verdi. "Sadece yarım düzine."

"Sadece yarım düzine," diye tekrarladı Thork. "Alrek, adamların bir yerlerde yemek yediklerine şüphe yok ya da henüz geri dönemeyecek kadar *sarhoşlar*."

"Ama şafakta yola çıkabilmemiz için herkesin gece yarısına kadar gemide olmasını söylemişsiniz," diye ısrar etti Alrek.

Hizmetçi kadın uzaklaşırken omuzlarında bir parmak ucunu gezdirince Bolthor şaşkınlıkla irkildi. Etrafta daha genç ve alımlı erkekler varken, elliden fazla kış görmüş bu yaşlı adama pek fazla kadın yaklaşmazdı. Yıllar önce Ripon Savaşı'nda aldığı bir yara nedeniyle tek göz çukurunun üzerindeki siyah göz bandından bahsetmiyorum bile. Ama sonra Bolthor, "Alrek, Alrek, Alrek. Ne zaman öğreneceksin? Bir Viking erkeği emirleri iyi karşılamaz, özellikle de yatakportu mevcutken."

Thork da aynı fikirdeydi. "Adamlar ya zamanında orada olacaklar ya da kendi yollarını bulmaları için geride bırakılacaklar."

Alrek başını kuvvetlice salladı ve biranın ağzından taşmasına neden oldu. Korna. "Hayır. Size söylüyorum, bir terslik var. Bu gece Hedeby'de garip insanlar var."

"Hedeby'de her zaman tuhaf insanlar vardır," dedi Bolthor. "Neden? Aynı anda üç ok atabilen İrlandalı bir okçu olduğu zamanı hatırlıyorum. Ya da diliyle kaşlarına dokunabilen adam. Ve sonra-"

"O türden bir tuhafılık değil. Etrafta sinsice dolaştıklarını gördüğüm bu adamların boyları küçük ve yanlış yerleri kıvrık. Tıpkı şurada bize bakan şu ikisi gibi."

Thork ve Bolthor, ellerinde tahta fincanlarla duvara yaslanmış iki adamı görmek için döndüler. Gerçekten de ortalamadan kısaydılar ve dar sütyenlerinin üzerinden dizlerine kadar inen tunikleri bir gösterge ise, bir kadın gibi kalçaları vardı.

"Rünler adına! Bunlar oğlancı olmalı," diye ilan etti Bolthor.

"Sodomitler mi?" Thork haykırdı.

"Evet. Sodomitler erkekleri kadınlara tercih eden erkeklerdir."

"Oğlancının ne olduğunu biliyorum. En iyi arkadaşlarımdan biri ... boş ver!" Thork elini umursamaz bir tavırla salladı. "Alrek, bu gece masum denizcileri avlamak için bekleyen çok sayıda erkek aşığı olduğunu söylemiyorsun herhalde. Bildiğim kadarıyla onlar kendileri gibi düşünen erkekleri arıyorlar."

"Hepsi bu ikisi gibi değil. Bazıları daha uzun. Bazıları daha geniş. Ama kaypak gözlüler ve sinsî bir şekilde hareket ediyorlar. Ve *Swift Serpent*'ın yakınlarında çok sayıda vardı."

Alrek her zaman hayalperest ve endişeli biriydi. Ama Thork adamı gücendirmek istemiyordu. Endişelenmeye gerek yoktu. Bolthor o korkunç şiirlerinden birine başlamıştı. Thork da onu gücendirmek istemiyordu ama bazen şiirsel düşüncelerini durdurmanın tek yolu buydu.

*"İnsanlar gece ve gündüz kadar farklıdır.
Tanrılar onları çamur gibi şekillendirdi.
Ancak en çok değer verilen bir parça vardır.
En çok övündükleri şey. Bu lanet şeyler posta
güvercinleri gibi yakınlarda hangi yuva varsa onu
arıyorlar."*

Bolthor iyileşeceğine daha da kötüleşiyor, yemin ederim. "En iyisi biz kendimiz gemiye dönelim. Doğrusu kendimi biraz titrek hissetmeye başladım," diye itiraf etti Thork, birasının geri kalanını içip boynuzu kemerine takarken.

Bolthor da aynısını yaptı, ayağa kalkarken ayaklarının üzerinde sallanıyordu. Bir dev olarak

Düştüğünde kimse yanında olmak istemiyordu, bu yüzden Thork onu dirseğinden tutup kapıya doğru yönlendirdi. İki "oğlancının" gitmiş olduğunu görünüşte önemsemeden fark etti.

Alrek, biranın ağzında bıraktığı acı tatla ilgili bir şeyler mırıldanarak onları takip etti.

İyi düzenlenmiş pazar kasabasını boydan boya geçen yükseltilmiş tahta yürüyüş yollarında yavaşça ilerlerken tezgâhların çoğu gece için kapanmıştı. Thork o günün erken saatlerinde kendi tezgâhını kurmuş ve pazara getirdiği tüm kehribarı satmış, annesi Leydi Alinor'a hediye etmek üzere içinde minik bir yaban arısı olan büyük, soluk sarı bir taş ayırmıştı.

İleride, Hedeby'nin üzerinde yarım daire şeklinde yükselen toprak surlarla çevrili limanı görebiliyordu. Şehrin giriş ve çıkış trafiğini düzenleyen surdaki iki kapıdan birine yaklaştılar. Hedeby, kehribar hasadından sonra geldikleri Slien Fiyordu ile Baltık Denizi'nin kesiştiği noktada yer alıyordu. Gündüzleri, doğu imparatorluklarının ticaret yollarını batıya, İskandinavya'ya, Frankland'a ve Britanya'ya bağlayan stratejik konumu nedeniyle hareketli bir ticaret merkeziydi.

Bir köşeyi döndüklerinde, Bolthor bir ahırın dışındaki otağ direğine doğru sıçradı, eğildi ve midesindekileri kenardan çamurlu bir çukura boşaltmaya başladı. Thork destek için parmaklığa yaslandı, dizleri aniden tereyağı gibi zayıflamıştı. Alrek'in iki eli de karnındaydı ve acıdan inliyordu.

Thork aniden başının arkasında sert bir darbe hissetti. Yere düşerken bile Bolthor ve Alrek'in onu takip ettiğini gördü, Bolthor birkaç tahtayı kıran büyük bir gümbürtüyle yere düştü.

İşte o zaman Thork şaşkınlıkla başını kaldırdı ve tavernadan gelen ikisinin önderliğinde bir grup küçük adam tarafından kuşatıldıklarını gördü.

Onu, Bolthor'u ve Alrek'i sanki birer malmış gibi tartışıyor gibiydiler.

"Onları gemiye nasıl geri götüreceğiz?"

Gemi mi? Ne gemisi?

"Unutmuşum. *Korsan Leydi* iskelenin en uzak ucunda."

Korsan Kadın mı? Bir gemi için ne biçim bir isim bu? Ah, o demek olmalı
Korsan Kadın. Yine de korsan mı? Kulağa hoş gelmiyor.

"Sürükleyin, sanırım."

Cesaret etme!

"İhtiyacın olduğunda bir at nerede? Ha, ha, ha!"

Sana bir at vereceğim, seni sefil cüce adam! Korsan ya da değil, korsanın fahişesi ya da değil, ayağa kalktığımda, üzgün şakalarına pişman olacaksın.

"Onları yelken bezine sarın ve arabanın üzerine kaldırın. Soran olursa, yaşlılıktan öldüklerini ve onları cenaze törenine götürdüğümüzü söyleyebiliriz."

Ben ak sakallı değilim. Sadece yirmi sekiz yaşımdayım.

"Büyük olanı ben alırım. Onun tohumuyla sahip olabileceğim çocukları bir düşünün."

Bebekler mi? Eğer rahimleri yoksa, bebekleri rahimlerinde taşımayı nasıl bekliyorlar?

"Sakar olan çok sevimli. Gamzesini fark ettin mi?"

Peki ya ben ne olacağım? Thork düşündü, sonra da umursadığı için kendini azarlardı.

"Adaya döndüğümüzde kura çekeceğiz."

Ada mı? Uh-oh!

Tamamen bayılmadan hemen önce Thork önemli bir şeyin farkına vardı. Erkek sesleri kadın sesine benziyordu. Çok dişi.

Aman Tanrım! Esir alınıyorlardı. *Kadınlar tarafından!*

Kadınlar bir Viking'e gittiler ... farklı bir Viking'e ...

En çok Deniz Belası olarak bilinen Medana Elsadottir, hiçbir zaman korsan olmayı düşünmemişti. Aslında, on yıl önce Danimarkalıların ülkesi Rognvald'daki evini terk ettiğinde -daha doğrusu *kaçtığında*- kadın korsanların adını bile duymamıştı.

Ve kesinlikle yanına başka kadınları almayı ya da beklenmedik deniz askerleri grubuna yeni üyeler toplamaya devam etmeyi hiç düşünmemişti. Müritlerinin sayısı artık yüz doksan üçtü ve bunların arasında yaşları bir ile iki arasında değişen on dört kız ve beş erkek olmak üzere on dokuz çocuk vardı.

Sekiz. Thrudr ya da Güç adındaki gizli, dağlık bir adada yaşıyorlardı -erkekler hariç sadece kadınlar-, uygun bir şekilde adlandırılmıştı çünkü her biri bağımsızlıklarıyla tam olarak bunu kazanmıştı. Kalelerine, daha küçük, görünür bir adayı Thrudr'daki gizli mağaraya bağlayan dar bir kara parçasıyla ulaşılabilirdi, ancak sadece günde bir kez gelgit olduğunda.

"Seni bu kılıkta zor tanıdım Medana," dedi Dokumacı Agnis. "Cüzzamlı gibi davrandığın son ziyaretinden çok daha iyi."

İkisi de bu anıya güldü. Medana'nın çamur, kum ve ağaç özünden oluşan sahte sivilceleri temizlemesi günler sürmüştü.

Hedeby'ye yaptığı bu yolculukta Medana bir rahibe gibi giyinmişti; sade, kahverengi bir ev elbisesi ve sıkıca bağlanmış beyaz bir pelerin üzerine örtülmüş bir duvakla tamamlanmıştı. Onu üç güçlü, açgözlü Viking reisinin kız kardeşi olarak tanımlayabilecek tek şey, kalın, koyu sarı kaşları, menekşe rengi gözleri ve çürük görünümlü, aşırı gür ağzıydı; bu, İskandinavya'nın efsanevi ilk krallarından biri olan Bjorn'un soyunda hem erkeklerin hem de kadınların bir özelliğiydi. Ama on altı yaşından bu yana on yıl geçmişti ve kötü kardeşlerini en son gördüğünden beri; kılık değiştirmeden bile dönüştüğü kadını zor tanırlardı.

"Temmuz ayında rahibe olmak pek de iyi bir fikir değilmiş. Muspell'in derinliklerinden bile daha sıcak ama yakında gemiye dönüp tünığimi ve sütyenimi giyeceğim," dedi Medana, Agnis'in pazar kasabasındaki daimi tüccar tezgâhının arkasındaki küçük evinde bir masada otururlarken. Duvarlar Agnis'in arka köşedeki büyük dokuma tezgâhında dokuduğu kumaşlardaki renkli desenlere olan yeteneğinin ürünleriyle süslenmişti. Oda, tavandaki kirişlerden sarkan kurutulmuş otların -lavanta, mine çiçeği ve benzeri- tatlı kokusuyla parfümlenmişti.

"Bu sefer getirdiğiniz tüm mallardan iyi bir kâr elde etmeliyiz."

Agnis, tahta tabakları masadan kaldırırken bir şeyler söyledi. Onlar

Soğuk kızarmış geyik eti dilimleri, sert peynir, manchet ekmeği ve zayıf şaraptan oluşan basit bir yemeği henüz bitirmişti. Bulaşık suyu dolu tahta kovanın bulunduğu alçak sandığa doğru giderken, köşede yün tarayan dokuz yaşındaki oğlu Egil'in başını okşadı.

Agnis burada, Hedeby'de ikamet ediyor ve aslında ince yün kumaş dokuyup satıyor olsa da, aynı zamanda Thrudr'un temsilcisiydi ve sert, dağlık adada üretilen veya hasat edilen tüm ürünleri sunuyordu - kürkler, bal, deri ayakkabılar ve kemerler, sabuntaşı kaplar ve mumlar, tahta kaseler ve kaşıklar, kemik taraklar ve benzerleri. Yıllar önce Stormgard'dan ilk kaçtığında Medana'nın yanındaki kadınlar arasında hamile bir Agnis de vardı. O ilk kışı zar zor atlatmışlardı. Sonraki iki yıl da pek kolay geçmemişti, çünkü giderek daha fazla kadın bir şekilde gizli sığınaklarına ulaşmanın yolunu bulmuştu. Artık bağımsız ve kendi kendilerine yetebiliyorlardı ama ihtiyaç duydukları, yetiştiremedikleri, yakalayamadıkları, yapamadıkları ya da çalamadıkları şeyler vardı. Tahıllar, baharatlar, metal silahlar ve aletler, ip, iğneler, sağmal ineklerine hizmet edecek bir boğa ve kuzey bölgelerinde yetiştiremedikleri sebzeler gibi.

"Bu sefer ziyaretiniz kısa sürecek," dedi Agnis, Medana'nın şarap bardağını doldururken.

"Evet, bir gereklilik. Yaşlı boğamız Magnus öldü ve iki ineğimiz de kızgınlık dönemine girmek üzere. Genç bir boğa almamız gerekiyordu, ben de bunu yaptım ve görevini yapması için onu eve geri getirdim."

Agnis güldü. "Bir kadının yapması gereken şeyler!"

"Kısa ziyarete gelince, inan bana, benim kadınlarım şikâyetlerle doludur. Bu onların zamanı" -kaşlarını anlamlı bir şekilde Agnis'e doğru kaldırdı- "bilirsiniz."

Agnis gülerek, "İneklerle aynı," diye şaka yaptı, sonra da dinlemediğinden emin olmak için oğluna doğru baktı. Egil tarak aletlerini bir kenara bırakmış, evcil bir kediyle oynuyordu.

"Aynen öyle!"

"Neden dışarıda eğlenmiyorsun?" Agnis eliyle kasabayı işaret ederek sordu.

"Benim zevk anlayışım bu değil," dedi Medana, Stormgard'dan ayrılmasına neden olan deneyimden sonra değil. "Ama zamanları kısıtlı olsa bile, kadınlarıma yataklarını çok görmüyorum."

Agnis, "Umarım bazı erkek tohumları kök salar," dedi.

"Dua et Frigg, öyle olsun." Hayatlarını erkek türünün vahşi eylemlerine emanet etmek istemedikleri için Thrudr'da erkekleri olmasa da, yine de sadece erkeklerin sağlayabileceği bir şeyi özlüyorlardı. Ve bu tek şey sadece seks değildi. Çocuktı. Herhangi bir Viking seyahatinden ya da ticaretten sonra, her zaman kendilerini üremiş bulan birkaç kadın vardı. Bir keresinde, Kaupang'a yapılan bir yolculukta inanılmaz derecede on kadın çocuk sahibi olmuştu, şüphesiz bunun nedeni uzun gemilerinin su alması ve onarım için havuza çekilmek zorunda kalmalarıydı. Elbette bebek ölümleri ve doğum humması, dünyanın her yerinde olduğu gibi çok sayıda bebeği ve bazen de anneleri aldı.

Medana ve mürettebatı Hedeby'ye giderken korsanlık yapmışlardı.

Yağmaladıkları mallar son derece ticarete elverişliydi. Evde ürettikleri ve pazara getirdikleri mallara ek olarak bu, Thrudr'daki kadınlar için iyi bir yıl anlamına gelmeliydi. Sürgündeki ilk kışta olduğu gibi kökleri ve küflü ekmeği kemirmek yok, aşçı ateşi için et veya depolanmış sebze yoktu.

Medana ve Agnis akşama kadar konuştular, bu son girişimin kârını bölüştüler, geleceğe yönelik planları tartıştılar ve her ikisinin de tanıdığı insanlardan haberler verdiler.

"Gregor hâlâ peşinde mi?" Medana alay etti.

"Her zaman. Adam pes etmiyor." Agnis sırıttı. Agnis'in, ticaret merkezini yılda birkaç kez ziyaret eden Rus kuyumcuya düşkünlüğü herkesçe biliniyordu.

"Belki bu günlerden birinde teslim olursun?" Medana önerdi.

Agnis omuz silkti. "Belki, ama bana getirdiği hediyelerden hoşlanıyorum." Medana'ya ince bir altın zinciri göstermek için elbisesinin yakasını kaldırdı. "Olga nasıl?"

"Mutfakları sert bir savaşçı gibi yönetiyor." Olga, Agnis'in teyzesiydi ve iki yıl önce kocası öldüğünde onlara gelmişti.

Agnis teyzesi hakkında ikisini de güldüren bazı hikayeler paylaştı, Ama sonra ciddileşti. "Kardeşin Sigurd iki gece önce buradaydı." Medana'nın yüzündeki endişeli ifadeyi gören Agnis hemen ekledi: "Bessie'ye tezgahı devrettirdim." Bessie, yakındaki bir çömlekçi kulübesinin Sakson sahibi Beatrix'in kısaltılmış adıydı. "Beni görmediğinden eminim."

Medana içinde tuttuğunu fark etmediğı bir nefes verdi. Bunca yıldan ve planlarını bozmak için yaptıklarından sonra bile kardeşlerinden korkmak için sebepleri vardı ama Agnis'in de temkinli olmak için sebepleri vardı. Sigurd, Egil'in babasıydı. Eğer karnındaki çocuk bir kız olsaydı Sigurd'un umurunda olmazdı ama bir oğul, işte bu farklı bir mesele olurdu. Dahası, bir köle olan Agnis'in kendisinden izin almadan gitmesine çok kızardı.

Medana rıhtımın uzak ucuna demirlemiş olan uzun yol gemisi *Korsan Hanım*'a döndüğünde saat geç olmuştu. Küpeştede duran bir muhafız kadın onu içten bir "Oraya kim gidiyor?" sorusuyla karşıladı. Bu, Thrudr'un tüm koyun kırkma, iplik eğirme, dokuma ve giysi yapımından sorumlu olan iplik ustası Elida'ydı. Adadaki herkesin geçimlerini sağlamak için ihtiyaç duydukları sayısız iş için bir unvanı vardı: Av, balık ve kümes hayvanlarının sahibesi. Çiftçiliğın sahibesi. Hayvan bakımının sahibesi. Yemek pişirme metresi. Çamaşırhane sahibesi. Aslında, bugünlerde o kadar çok unvan vardı ki, özellikle de birine hela hanımı denmesi gerektiğinde, bu bir şaka konusu haline gelmişti.

Medana gülümseyerek cevap verdi, "'Benim. Şef-ess Medana." Kendisine bir hürmet göstergesi olarak verilen bu unvan karşısında daha da geniş gülümsedi.

"Herkes döndü mü?" Medana sordu.

Elida başını salladı ama gözlerini bir o yana bir bu yana kaydırды, Medana'nın bakışlarıyla asla tam olarak buluşamadı. Nedense gergindi. İlk kez kendisine böyle bir sorumluluk verildiği için olsa gerek. Aynı zamanda yetenekli bir nakışçı olan Elida, Medana'nın özel muhafız birliğinde okçu olarak kendini kanıtlamak için bir şans istemişti. Elida'nın küçük elleri şimdiden nasır tutmuş ve çizilmişti ve ince yapılı kadın pratik yapsa bile üç adım öteden bir Sakson domuzunu vuramıyordu. Şifacısı Liv'in merhemlerinin Elida'nın cildini bir kez daha ince ipek iplikleri tutabileceği noktaya getirmesi için geceler geçmesi gerekecekti. Medana Elida'nın tekrar Viking olacağından şüpheliydi.

Küçük kamarasına doğru ilerleyen Medana, kibarca Kürekçilerinden biri olan Bergdis, "Bu akşam çiftleşecek bir erkek buldun mu?" diye sordu. Bergdis, evdeki binaların ve ahşap işçiliğinin sahibiydi, Geniş omuzlarını yuvarladı - tüm kürekçiler üst kısımlarında iyi kaslanmıştı kürekleri çekmek için gereken zorlu egzersizi kaldırabilecek bedenler- cevap vermeden önce, "Evet, yaptım. Ama sadece bir kez. Daha fazlası için zaman yoktu."

Enerjik bir çiftleşme olmuş olmalı çünkü Bergdis'in tuniği Bir omzunun yarısı açık, diğer yarısı orantısızdı ve kıvrıkcık kızıl saçlarını yüzünden uzak tutmak için normalde taktığı iki örgü çözülmüştü. Kalın kaşları her zamankinden daha bozdu. Bu gece gözlerini diktiği adama yazık olmuştu.

Bu çok kaba bir davranıştı, diye hemen kendini azarladı Medana. Bergdis önceki hayatında büyük trajedilerin üstesinden gelmiş iyi bir kadındı. Karşısına çıkan her ödölü hak ediyordu, özellikle de bu bir çocuksa, lütfen tanrılar.

Medana omuz silkti. Mürettebatı Hedeby'ye yapacakları bu ziyaretin kısa süreceğini önceden biliyordu. İyi hız yaparlarsa, eve dönerken Viking'e gidebilirlerdi ama buraya gelirken yağmaladıkları yerleri ziyaret etmemeye dikkat etmeliydiler. Gizlilik önemli bir taktikti.

kadın korsanlar, erkek meslektaşlarının gücüne ve insan gücüne sahip değillerdi.

Bergdis'in de gergin göründüğünü, avuçlarını birbirine sürttüğünü fark etti. "Bir terslik mi var?" Medana sordu.

"Hayır. Bunu bana neden soruyorsun? Ben yanlış bir şey yapmadım."

Bergdis'in savunmacı yanıtı Medana'yı ürküttü. "Bu sadece bir soruydu. Seni hiçbir şeyle suçlamıyordum."

Tam o sırada, uzun geminin ambarında aşağıdan gelen bir çarpma sesi duyuldu. Bang, bang, bang! Çizmeli bir ayağın tahtayı tekmelemesi gibi. "Bu da ne?"

"Boğa olmalı," dedi iki kadın da.

"Umarım zarar vermez. Belki de aşağı inip yarattığın sıkıca bağlandığından emin olmalıyım. Ona zarar gelmesini istemem. Ne de olsa onun hizmetlerine şiddetle ihtiyaç var. Yemin ederim Helga'nın bir erkeğe en az sizin kadar ihtiyacı var." Helga onların en verimli ineklerinden biriydi.

Kadınlardan hiçbiri Medana'nın şakasına gülümsemedi.

Dümen ustası Solveig arkasından yaklaştı ve "Merak etmeyin. Konuyla ben ilgileneyeğim. Hayvanlarla aramın iyi olduğunu biliyorsun."

Medana, Solveig'in hayvanlarla arası iyi olduğunu ilk kez duyuyordu, zira gemi yapımında ustaydı ama Medana şimdi bunu tartışacak değildi.

Ağır bir kılıcı en iyi erkeklerle birlikte kaldırabilen, iri yarı bir savaşçı olan Gudron, baş *kahyası*, askeriyenin hanımefendisi, ona tahta bir kadeh uzattı. "Eve dönüş yolculuğumuzun şerefine bir kadeh bira iç." Medana, Gudron'un kare yüzünü çevreleyen sarı savaş örgülerinde kristaller olduğunu fark etti. Diğerleri gibi onun da bu akşam erkek avına çıkmış olduğuna şüphe yoktu.

Biranın tadı biraz ekşi olsa da Gudron'un bu davranışı çok hoştu. Medana birkaç yudum aldıktan sonra bardağı ona geri uzattı. Sonra genişçe esnedi.

Sulandırılmış iki kadeh şarap ve yeni yudumladığı biralar onu bu kadar etkilememeliydi. "Birkaç saat uyumak için yatmaya gidiyorum. Şafakta yola çıkıyoruz."

Şarap ve biradan mı, geminin sallanmasından mı, yoksa sadece yorgunluktan mı bilinmez, Medana mışıl mışıl uyudu ve gemi çoktan yola çıkana kadar uyanmadı. Bu da garipti. Mürettebatı geçmişte yola çıkmadan önce hep onun emirlerini beklemişti.

Medana, aşağıda taşıdıkları gürültülü kargonun ne olduğunu daha sonra, denizde geri dönemeyecek kadar açıldıklarında öğrendi. Boğa değildi.

OceanofPDF.com

İkinci Bölüm

Bu saçmalık.

Thork derin ve tuhaf bir uykudan uyandığında zifiri karanlığı gördü.

Neredeyim ben?

Ağır nefes alışları duyabiliyor ve yanında yatan insan bedenlerinin sıcaklığını hissedebiliyordu. Akşamki yoldaşları olduğunu varsaydı. Bolthor ve Alrek. Thork o kadar çok bira içmemişti ama insanlarla bu kadar yakın bir bedensel temas içinde dinlendiğine göre içtiği şey oldukça etkili olmalıydı.

O anda aklına başka bir şey geldi. Hava kötü kokulu bir misk kokuyordu. Vay be! Adamları en son ne zaman banyo yapmıştı? Sabah onlarla konuşacak ya da iyice yıkanmaları için onları en yakın fiyortlara atacaktı. Belki de bağırsaklarında bira nefesi ya da bira rüzgârı vardı. Her halükarda hava iğrençti.

Thork'un her yeri ağrıyordu. Kolları, omuzları, bacakları. Dişleri bile acıyordu. Çenesini esnetmek için ağzını açmaya çalıştı ama dudakları birbirine yapışmış gibiydi.

Net düşünemiyordu, özellikle de beyni gözbebeklerinin arkasında zonklamaya başladığından beri. Bir iç çekişle, kısa süre sonra yatak kürkleri altında dalgalanırken en lezzetli rüyaları gördüğü akılsız uykuya geri döndü. Yukarı, aşağı, yukarı, aşağı. O kadar çok zirve yaptı ki sayısını unuttu.

Ne yazık ki eninde sonunda uyanmak zorundaydı ve gün ışıdı. Ya da üstündeki ahşap tavandaki çatlaklardan görebildiği kadarıyla gün ışıdı. Bir deniz aracının ambarında olduğunu fark etmesi birkaç dakikasını aldı.

"Mghiggt!" diye duydu solundan. "Szofftrl!"

diğer taraftan duydu.

Arkasından böğürmeye benzeyen yüksek bir ses duydu. daha derin, daha erkeksi idi. "Mrraaahew!"

Thork yukarı doğru gerinerek önce sağa sonra sola bakınca, kendisinin ve yedi denizcinin bir uzun geminin ambarında tavuk gibi bağlanmış, elleri arkadan bağlanmış ve ayak bileklerine bağlanmış olduğunu hayretle gördü. Fok ipi olduğunu fark etti, tüm iplerin en güçlüsüydü, bir foktan uzun bir spiral şeklinde kesilmişti. Açık ağızlarındaki ince eşarplar başlarının arkasına bağlanmıştı.

Bu yeterince kötü değilse, arkasındaki zangoçun büyük boynuzlu bir boğa olduğu ortaya çıktı ve neyse ki bir ön ve bir arka bacağından tahta duvarlardaki çivilere aynı mühür ipiyle bağlanmıştı. Şanslıydılar çünkü boğa mutlu bir adam değildi ve onları kızgın ineklermiş gibi izliyordu. Boğa boşta kalan ön pençesiyle aceleyle kaplanmış zemini eşelemeye başladı ve uzun, öfkeli bir homurtuyla kendini bıraktı, bu da Thork'un yüzünü ıskalayan bir tomar sümüğün havada uçuşmasına neden oldu. Sonra hayvan kuyruğunu kaldırdı ve kışından gürültülü bir ses çıkardı.

Böylece iğrenç kokuların kaynağı da ortaya çıkmış oldu.

Thork, canavarla arasına biraz daha mesafe koymak için elinden geldiğince vücudunu karıştırdı.

Sorgulayan gözlerle bir adamından diğerine bakarken, omuz silkme ve eşit derecede şaşkınlıktan başka bir şey elde edemedi.

Onlara ne olmuştu böyle?

Önceki akşamki olayları anlatmaya çalıştı. Bolthor ve Alrek'le birahane içki içiyordu. Diğer adamlar çoktan uzun gemilerine dönmüş ya da bir yerlerde dinlenmeye çekilmişlerdi, buna şuradaki İskoç Viking Jamie de dâhildi, ağzındaki tıkaçın arkasından gülüyor gibi görünüyordu. Jamie her zaman bir dalkavuk olmuştur.

Alrek ve Bolthor'la birlikte gemiye geri döndüklerini hatırladı; bu arada, bir geminin ambarına inmek için dev bir bohça olmalıydı. Şu anda göz bandı yamuktu ve açık göz yuvası görünüyordu. Üzerine çift sıra fok ipi geçirmişlerdi. Buna şaşmamalı; Bolthor bir boğa kadar güçlüydü.

Hâlâ bir gece öncesini düşünen Thork, hep birlikte kendilerini oldukça mide bulandırıcı ve dengesiz hissettiklerini hatırladı. Sonra da küçük insanlar tarafından saldırıya uğramışlardı... oğlancılar.

Hayır! Şimdi her şey aklına geldi. Oğlancılar değil. Kadınlar! Bir grup çılgın kadın tarafından kaçırılmışlardı. Ne amaçla kaçırıldıklarından emin değildi ama Viking erkeklerinin zayıf cinsiyet tarafından ele geçirilmesi fikri utanç vericiydi. Bu bir rezaletti! Biralarına uyku ilacı katılmış olmalıydı.

Mürettebatının geri kalanı neredeydi ve onun ortadan kaybolması hakkında ne düşünüyorlardı? Geçmişte olduğu gibi, iyi bir sayfa açmadan önce çılgınca bir maceraya atıldığını mı düşüneceklerdi? Yoksa onu arayacaklar mıydı?

Ama kadınlar? Kadınlar tarafından mı yakalandı?

Birisi bu rezilliğin bedelini ödeyecekti. Ve rahatsızlığın.

Boğa hırlamaya, homurdanmaya, balçık üfleme ve onları parçalamak için bağlarını zorlamaya devam ederken, adamları tıkaçlarının arkasından konuşmaya çalışıyor, bu da karışık sesler çıkmasına neden oluyordu. Vücudunun yerini değiştirerek

geminin yan tarafına, bir çivinin çıktığı yere dayadı. Kafa derisini yırtmamaya dikkat ederek, özenli bir yavaşlıkla çalışarak sonunda atkıyı koparmayı başardı ve ağzını serbest bıraktı.

Sonra yan yatarak Alrek'e doğru ilerledi ve dişlerini kullanarak Alrek'in kafasının arkasındaki düğümü çözdü. Yeech! Alrek'in saçlarının tadı balık yağı gibiydi. Yine inek tüylerini evcilleştirmeye mi çalışıyordu? Thork o zaman fark etti ki, tıkaçların çıkarılmış olması güzel olsa da, mühür iplerini kesmeleri ya da çözmeleri mümkün değildi.

"Neredeyiz biz?" Jamie ve diğerleri teker teker tıkaçlarını açarken bilmek istiyorlardı.

"Esir alındık. Tek bildiğim bu," diye yanıtladı Thork.

"Ne amaçla?" diye sordu Brokk, yaşına göre uzun boylu ve yapılı olmasına rağmen on iki kıştan fazlasını görmemiş genç bir yetimdi. Thork onu kılıç kullanma konusunda eğitiyordu ve amacı sonunda onu askerlerinin *arasına* katmaktı.

"Bahse girerim birahane de gördüğümüz oğlancılardır," diye katkıda bulundu Alrek.

"Sodomlular!" diye haykırdı diğer adamlar dehşetle, ne tür faaliyetlere maruz kalabileceklerini hiç düşünmeden.

Thork, "Bu saldırgan bir kelime," dedi. "Erkek severler daha duyarlı olur."

"Bu pek doğru değil," diye belirtti Jamie, "çünkü 'erkek-severler' kadınlara da atıfta bulunmaktadır."

"Erkek erkeğe aşıklar daha iyi olur sanırım," diye karar verdi Alrek ve ciddiye.

"Och! Biz Vikingler ne zamandan beri kimi gücendirdiğimizi önemsiyoruz?" Jamie bu yarım akıllı tartışmadan son derece keyif alıyordu.

Alrek ve Jamie'ye tek sağlam gözüyle sanki ikisinin de kafasına vurmak istermiş gibi bakan Bolthor katılmadı. "Aptallar! Onlar oğlancı değildi. Onlar kadındı."

"Kadınlar!" diye bağırdı diğerleri, kafaları daha da karışmış bir halde.

Sonra Finn Vidarsson, en çok Finn Finehair olarak bilinen, uzun bir gemiye binen en kibirli Viking, düzgünce kesilmiş bıyık ve sakalının arasından sırttı. "Aşk kölesi mi olacağız?"

"Yüce Tanrım!" Thork mırıldandı. Elbette bu çok saçmaydı.

Öyle değil miydi?

"Sanırım onlar korsan," dedi Alrek.

Thork, Hedeby'de *Korsan* Hanım gemisinin adını ilk duyduğunda korsanları düşündüğünü hatırlıyordu. Ama korsanların kadın olduğunu hiç düşünmemişti.

Herkes dönüp Alrek'e baktı. "Aslında Hedeby'de Deniz Belası adında bir kadın korsan olduğuna dair söylentiler vardı."

"Kadın korsanlar mı?" diye alay etti otuz beş yaşlarında neredeyse ak sakallı olan Jostein. Jostein Thork'un grubuna kadınlardan ya da özellikle bir kadından - bir sonraki Althing'de ondan boşanmak isteyen karısından- kaçmak için katılmıştı. Jostein bunun nedenini açıklamaktan çekiniyordu. Jostein yıllar önce Jamie'nin babası Rurik'le birlikte İskoçya'ya gittiğinde henüz küçük bir çocuktuk ve orada kalıp Jamie'nin ağabeyi gibi olmuştu. Ta ki felaket evliliğine kadar. Ya da Thork'a Jamie öyle söylemişti.

Alrek, "Kadın korsanlar İskandinavların Vikinglere gittiği olağan yerleri işgal ediyor," diye detaylandırdı. "Deniz Belası olarak bilinen liderin, mor saçları, at dişleri ve kara kedilerini emzirmek için üç göğsü olan bir kadının en çirkin cadısı olduğu söyleniyor."

"Bu saçmalıkları duyduğunuz sırada biraz *sarhoş* muydunuz?" Jamie kaba olmayan bir şekilde sordu. Herkes sakarlığı tuhaf bir şekilde sevimli olan Alrek'e karşı biraz nazikti. Ayrıca, henüz on iki yaşındayken yetim kalan küçük kardeşlerini büyüttüğü için Alrek'e hayranlık duyuyorlardı.

"Hayır, ben *drukkinn* değildim," diye karşılık verdi Alrek hakaretle. "Bu doğru. Orada

kadın korsanlardır ve acımasız cadılardır. Bazıları onların

Hatta erkek gibi yürüyor ve erkek gibi konuşuyorlar." Duraksadı, sonra ekledi: "Hatta bazılarının çuklerinin bile büyüdüğü söyleniyor."

"Aynı anda hem memeleri hem de yaraları var mı acaba?" diye düşündü geniş gözlü Brokk. "Ve bütün korsan kadınlarının üç memesi mi var?"

Adamların geri kalanı kahkahalara boğuldu, özellikle de çekik gözlü ve Asya kökenli bir adam olan Henry, "Eğer doğruysa, kadınlar aynı anda hem dövüşüp hem de dövülebirlirler," dediğinde. Henry'nin annesi bir Sakson asilzadesinin kölesiymiş -İngiliz adı da buradan geliyor- ve daha sonra genç yaşta bir İskandinav reisine satılmış. Viking olarak yetiştirilmişti.

Bu saçma fikre rağmen, onlar erkekti ve erkekler olarak bu olasılığı hayal etmeye çalışarak birkaç dakika geçirdiler. Üç göğüslü kadınlar! Elbette saçma. Ama ilgi çekici.

"Bir zamanlar göğüsleri olan bir adam tanıyordum," dedi Alrek, yoldaşlarının dedikodusuna itibar etmemesine hâlâ kırgındı.

"Lade'li Dordin'den bahsediyorsun," dedi Bolthor. "O sadece şişman. Kadınsı değil. Eğer bu kadar çok bira içmeyi bırakıp biraz daha kılıçla oynarsa, o göğüs yağlarını hemen eritebilir."

Boğa bitmek bilmeyen bir mutsuzluk ya da azgınlık çılgılığı daha atınca herkes devasa hayvana baktı. Kocaman taşaklarını ve koçbaşı büyüklüğündeki horozunu fark etmekten kendilerini alamadılar.

Birbirlerine baktılar.

Kadın korsanların neden bir boğaya ihtiyacı olsun ki?

"Eminim ki bu kızlar öyle ..." Jamie söylemeye başladı. "Ne?" Brokk sordu.

"Doğu topraklarında böyle şeyler duydum. Buna hayvanlarla cinsel ilişki diyorlar." Finn konuşurken ürperdi.

"Ne?" Brokk tekrarladı.

"Sanırım senden hoşlanıyor," dedi Alrek Jamie'ye. "Sana bakıp duruyor, oldukça azgın gibi."

"Ne?" Yine Brokk.

"Sana bir şey söyleyeceğim," dedi Bolthor. "O boğa kıcıma yaklaşırsa, bu akşam yemekte boğa kızartması olacak."

"Ne?" Brokk hayal kırıklığıyla homurdandı.

Thork Brokk'a, "Sadece şaka yapıyorlar," dedi. *Umarım öyledir.* Sonra Bolthor'a baktı ve inledi. Yaşlı adamın yüzündeki o hülyalı ifadenin ne anlama geldiğini biliyordu. Ayet havası onun üzerine geliyordu.

"Sanırım bu konuda bir destan yazmalıyım," dedi Bolthor. Hepsini inledi.

Ama sonra Bolthor ekledi, "Bir destan yazma dürtüsü hissetmedim Katherine'imi son gördüğümünden beri. Belki de kalbim nihayet iyileşiyordur."

Şimdi nasıl itiraz edebilirlerdi ki? Bolthor hayatının sonlarında, her şeyden önce tavuk yetiştiren bir malikanenin sahibi olan Sakson bir kadınla evlenmişti. Bir sürü tavuk. Ve çocuklar. Bir sürü çocuk. Katherine'in önceki evliliğinden olan dört çocuğu ve bir de kendi çocukları. Görünüşe göre Katherine, Bolthor'un koca kıcını, onun mahrem vücut parçaları hakkında çok fazla şiir yazdıktan sonra kapı dışarı etmişti, sonuncusu gri benekli kadın yapağılarına bir kasideydi. Dev skald'a bir ültimatı vermişti. Artık hiçbir konuda şiir yazmayacak ya da evlilik yatağını terk edecekti. Onun bir tavuk çiftçisi olarak yerleşmesini istiyordu.

Bir Viking ve dolayısıyla da iliklerine kadar inatçı olduğu için, karısının emrini harfiyen yerine getirmiş ve sadece yatak kürklerini değil, evlerini de terk etmişti. Ona gösterecekti! En azından, yapacaklarını iyice düşünmeden önce böyle düşünmüştü.

Bolthor, Thork'a bu ticaret gezisinde kendisiyle gelip gelemeyeceğini sormuştu.

dertlerinden uzaklaşmak ve pazara biraz tavuk getirmek için. Görünüşe göre, Saksonya pazar kasabalarını çoktan bu zararlı kuşlarla doldurmuştu. Neyse ki Bolthor nihayet sonuncusunu Hedeby'de satmış ve Thork da gemilerinin ambarlarını iğrenç tavuk pisliğinden temizleyebilmişti.

Ama şimdi bir boğayla baş başa kalmışlardı. Ve boğa boku.

İyi olmanın bir Viking'i götüreceği yer burası mı? Thork merak etti. Ama durun, Bolthor boğazını temizliyordu.

"Bu Büyük Thork'un destanıdır."

Bolthor birçok şiirine bu şekilde başlardı. Thork diğer adamdan daha büyük değildi.

"Bir Viking adamı kötü olmak için doğar.

Yağma ve talan, ve eklemeliyim ki,

İçki içmek, yelken açmak ve Viking olmak,

Norseman'ın getirdiği kötülükler anlatılamaz.

Ama bir gün geldi, Vikingli bir adam babasını memnun etmek için reform yapmaya karar verdi ve yeni ahlak kuralları oluştu.

Bu zavallı ruh artık kötülük yapmayacaktı.

Ne yazık ki ve ne yazık ki, Kader Norns büyük ayak parmaklarını uzattı Adamı çelmelemek ve sıkıntılarını arttırmak için.

Belki de tanrıların başka bir hayat haritası vardır.

Son bir talihsizlikle adamın ruhunu geri getirmek için. Ya da belki de bu sadece tanrıların söyleme şeklidir:

Sadece bir cahil ilahi

söylemeye çalışır

Çok ilkel ve

acı

Vahşi olmak daha iyidir."

"Bu harikaydı," dedi Finn. "Sanırım yaşlandıkça gelişıyorsun."

Thork Finn'e inançsız bir bakış fırlattı.

Diğerleri de Bolthor'a iltifat etti.

Boğa böğürdü. Thork şiirin hoşuna gidip gitmediğinden emin değildi.

Yeter artık! Thork yüksek sesle bağıarak kendini serbest bıraktı. "Heeeyyyy! Açın şu lanet kapıyı, sizi akılsız fahişeler! Bizi serbest bırakın! Derhal! Yoksa kendinizi denizin dibinde balıkları beslerken bulursunuz."

Bolthor yeterince yüksek bir sesle, "O aptal kafalarınızı koparacağım," diye ekledi.

ölüleri uyandırın, "bunamış kadınlar olsanız bile."

Bu onlara söylemektir!

"İşemem lazım," diye bağırdı Brokk. "Beni çıkarsan iyi olur. Sütüyenlerimi ıslatırsam çok üzölürsün."

Oh, bu zayıf şikâyetin biraz hareket getireceğı kesin!

"Benden iyi bir aşk kölesi olmaz," diye ekledi Bolthor. "Karım senin peşinden satırla gelir." Thork'a, "En azından bence gelir," diye itiraf etti.

Yapardı. Katherine şu anda kocasına kızgın olabilirdi ama bu, başka bir kadının ya da kadınların ona sahip olmasına göz yumacağı anlamına gelmiyordu. Öfkeli bir Katherine, gri buklelerine rağmen vahşi bir aslan gibiydi. Bolthor'la ilk kez tartışıp ayrılmıyorlardı. Her seferinde onu geri almıştı.

Boğa böğürmeye ve homurdanmaya devam ederken Thork'un aklına başka bir şey geldi. O yaşta ve büyüklükte bir boğa çok paraya mal olmuş olmalıydı. Değerli bir yük.

"Boğanız mide bulandırıcı," diye bağırdı Thork. "Ölüyor mu diye kontrol etsen iyi olur."

Hemen üstlerindeki ambar kapısı açıldı ve erkek giysileri içindeki bir düzine kadın onlara baktı. Görüşünü parlak güneş ışığına ayarlamak için gözlerini kırptırması birkaç dakikasını aldı.

Kadınların hiçbirisi güzel sayılmazdı. Birinin ön dişi eksikti. Bir diğerrinin boyu kadar eni de vardı. Bir diğerrinin ise dişleri çok uzundu.

Tam o sırada güverteden biraz uzakta bir kadın sesi "Burada neler oluyor?" diye sordu.

Ona bakan kadınlar, henüz görünmeyen ve otoriter bir sesle soru soran kadına baktılar ve hep bir ağızdan, "Ah-oh!" dediler.

Deniz Belası mıydı? Ve gerçekten mor saçları, at dişleri ve üç göğsü var mıydı?

"Uh-oh!" diye yankılandı kadın korsanlar.

Ya cehennem olacaktı ya da Muspell bunu ödeyecekti.

Medana uyku kürklerinin içinde uyandığında saat öğleyi geçmişti ve o zamana kadar gemi denize açılmıştı. Hâlâ rahibe kıyafetlerini giyiyordu ve bu kapalı alanın sıcaklığında vücut terinden kokmaya başladığını tiksintiyle fark etti.

Ne kadar garip! Sadece kıyafetlerini çıkarmadan yatağa girmiş olması ya da bu kadar uzun ve derin uyumuş olması değil, kadınların onu uyandırmadan denize açılmaları da.

Sadece iki kadeh sulu şarap ve birkaç yudum birayla mı *drukkinn* olmuştu? Kuru dudaklarını yaladı ve tanıdık bir şeyin tadını aldı. Bu, adadaki şifacısının yırtık etleri dikerken ya da bir keresinde odun keserken baltası kayan bir kadının iki parmağını kesmek zorunda kaldığında insanı uyutmak için sık sık kullandığı uyku otuydu. Medana'nın kendisi de, kafasına vuran megrimlerden biri onu acı içinde neredeyse dizlerinin üzerine çöktürdüğünde bu bitkinin tadına bakmıştı.

Ama ne zaman . . . Ah, birden fark etti. Dün gece uçağa bindiğinde kendisine ikram edilen fincanın içinde olmalıydı.

Ama neden?

Gerçekten iyi bir nedeni olsa iyi olur.

Tam o sırada, yüksek bir böğürme sesi duydu. Mutsuz bir boğa.

Ama sonra başka böğürme sesleri de duydu... erkek sesine benzeyen sesler. Mutsuz erkek sesleri.

Şaşkınlıkla kaşlarını çatı, sonra ayağa fırladı ve kürklü yatağından fırlayarak güverteye çıktı. Ambarın girişinde toplanmış olan bir düzine kadar kadın kapıyı bıraktı ve ona suçlu bir masumiyetle bakmaya başladı.

"Burada neler oluyor?" Medana talep etti. "Um," dedi içlerinden biri.

"Boğa biraz huzursuz, hepsi bu," diye ekledi bir diğeri.

Bir başkası da, "Endişelenecek bir şey yok. Belki de gidip biraz daha dinlenmelisin."

"Yeterince dinlendim. Bu arada, neden bu sabah yelken açmadan önce beni uyandırmadın?"

Solveig dümen tuttuğu dümenden uzaklaştı ve dümeni ona devretti.

"Yorgun görünüyordunuz ve bize öğrettiğiniz işi yapabileceğimizi göstermek istedik."

Medana buna itiraz edemezdi. Aslında, Solveig Kızına sert ve kötü davranan bir gemi ustasının tek çocuğı olarak hepsine gemi yapımı ve yelkenciliğı öğretti.

"Boğayı kontrol etmeliyim. Thrudr'da ona ne kadar ihtiyaç olduğunu biliyorsun. İyi bir hızla iki gün sonra orada olacağız, tam da sağmal ineklerimiz kızgınlık dönemindeyken. Tanrıların lütfuyla, sonbaharda bol bol buzağıımız olacak."

Ambar kapısının mandalına uzanıyordu ki aşağıdan öfkeli bir erkek sesi bağırdı: "Bırakın bizi, sizi uyuz kadın müsveddeleri!"

Medana irkilerek geri çekildi ve çoğı aniden başka işlerle meşgul olurlar. Aslında, kürekçiler o kadar hızlı kürek çekiyorlardı ki, akşama kadar kol ve omuz kasları yanmaya başlayacaktı.

"Aşağıda bir erkek mi var?" Medana gözlerini suçlayıcı bir ifadeyle etrafındaki kadınlara dikerek sordu. Gemiye erkek alınmamasına dair uzun zamandır verilen emre karşı gelmeye cesaret edebilirler miydi? Kesinlikle hayır!

Şimdi birkaç erkek sesi bağıırıyordu. İlk düşündüğü gibi sadece bir değil. *Oh. Aman Tanrım. Tanrım! Bağıırıyorlardı. Bu çok kötü. Çok kötü!* "Lanet olası aklınızı mı kaçırdınız?" diye bağıırdı.

Mürettebatını aniden kaplayan sessizlikte, aşağıdan yüksek sesle konuşan adamları net bir şekilde duyabiliyordu.

"Kafalarını koparacağım, bekleyin ve görün."

"Göğüslerini keseceğim. Üçünü de."

"Kim olduğumuzu biliyorlar mı? Basit ayırık kuyruklar! İskandinavları yakalayacak kadar aptallar mı?"

"Artık kuyruklarından domuzları yakalamışlar," diye ekledi bir başkası. "Belki de bunun hakkında bir destan yazmalısın, Bolthor. Beceriksiz kadınlar ve domuz kuyrukları."

"Kuyruğumun domuza benzediğini mi söylüyorsun?" diye sordu bir başka erkek gülerek.

Başka bir adam ekledi: "Domuzun horozunun spiral şeklinde olduğunu biliyor muydunuz, ama uzatıldığında bir tekne kadar uzun olur."

Bir başkası, "Finn, sen bir aptalsın," dedi.

Medana keskin bir nefes aldı ve kadınlarına seslendi: "Aşağıda tam olarak kaç tane domuz kuyruğumuz var?"

"Üç ya da dört, sanırım," diye teklif etti Bergdis, zaten kırmızı olan yanaklarında parlak kızıl saçlarıyla uyumlu bir allık belirmişti.

"*Tam olarak kaç tane?*" Medana bilmek için ısrar etti.

"Sekiz," diye açıkladı Gudron, kare şeklindeki çenesini meydan okurcasına kaldırarak. "Daha fazlasını da alabilirdik ama bu adamlar o kadar büyük ki ambarı doldurdular. Daha fazlası için yer yok, özellikle de boğayla birlikte."

Sekiz! "Tanrılar aşkına neden böyle bir şey yaptın?"

Genellikle dokumacılarını nazik bir dokunuşla yönlendiren uysal bir yaratık olan Elida, şimdi sertleşmiş ellerini kalçalarına koymuş ve çenesini tıpkı Gudron gibi yukarı kaldırmıştı, ancak çok daha kısaydı ve etkisi o kadar dramatik değildi. "Bu ziyaretimizde adamlarla yeterince vakit geçiremedik. Bazılarımız üreyene kadar onları bir süreliğine ödünç alıyoruz. Sonra onları serbest bırakacağız."

Diğerleri, sanki bu onların deliliğinin mantıklı bir açıklamasıymış gibi başlarını salladılar. "Bo-ödünç mü?" Medana kekeledi. "Sence bu adamlar-Vikingerler, *borç alan* bir grup kadın hakkında düşünecekler. onları?"

Bergdis bir elinin parmaklarıyla hemen kapattığı kocaman bir gülümsemeyle, "Bu fikre alıştıklarında itiraz etmeyeceklerine eminim," dedi. Alkollüyken tüm eşlerini hırpalamayı seven kocası sağ olsun, ağzında ön dişlerinden birinin olması gereken yerde bir boşluk olduğunun her zaman farkındaydı. Kızıl saçlı öfkesi birçok kez sınanan Bergdis, kocasının çürük dişlerinden birini değil ikisini sökerek karşılık vermişti. İşte o zaman Medana'nın sığınağına kaçmıştı.

"Ayrıca, teklif edildiğinde iyi bir tuppung'i reddedecek bir Viking erkeği tanıdınız mı hiç?" Solveig sordu. Babasından kaçtıktan sonra kısa bir süre ücretli fahişelik yaptığı için bunu biliyor olmalıydı.

Sözlerini kahkahalar karşıladi.

Medana eğildi ve mandalı sertçe çekti, kapıyı yukarı çekti ve gürültülü bir gümbürtüyle güverteye indi. Parlak güneş ışığı altında aşağıdaki figürleri seçmesi birkaç dakikasını aldı.

Aslında boğa ve oldukça iri sekiz Viking ona doğru bakıyordu.

İçlerinden lider olduğu anlaşılan biri çenesini düşürdü ve "Yüce Tanrım! Barbar sürtükler ve bir rahibe tarafından yakalanmış!"

Bir diğeri, tek gözlü dev gibi bir adam, ilkinе şöyle dedi: "Bir rahibenin kafasını kesmenin günah olduğunu mu düşünüyorsun, Thork? O kadar kötü mü olur

bu şartlar altında?"

"Kimin umurunda!" Thork cevap verdi. "İyi olmaktan bıktım usandım."

OceanofPDF.com

Üçüncü Bölüm

Bazı kadınlar bir fincan şekeri ödünç alır; diğerleri ise erkekleri...

Thork ambardan çıkarıldıktan sonra direğe bağlandı. Bu çılgın grubun rahibe reisine bu görevde iri yarı beş mürettebat üyesi yardım ediyordu. Thork hayatı boyunca bu kadar kaslı kadını bir arada görmemişti. Çatık kaşlı yüzünün iki yanında savaş örgüleri olan kadın, sanki palamutla doldurulmuş hamile bir domuzu kaldırabilecekmiş gibi görünüyordu.

Vikingli bir adamdan çok daha az sorunla.

Bu gemide sadece kadınlar vardı ve geleneksel olarak erkeklere ayrılan tüm işleri yapıyorlardı. Şuradaki altın ve gümüş eşyalarla dolu bez torbalara, deniz sandıklarının her birinin yanına yerleştirilmiş kılıçlara ve başlarına renkli kumaşlar geçirip enselerinden bağlayan kadınların bazılarının iskorbüt görünümüne bakılırsa, Viking olduklarını tahmin edebiliyordu.

Ya da korsanlık.

Adamları onu *Deniz Yılanı*'nın sahibi olarak ele verdikten sonra şimdiye kadar ortaya çıkarılan tek kişi oydu. Hainler! Bolthor beste yapıyordu

Kalın beyninin çalışabildiği kadar hızlı destanlar. "Korsanların Göğüsleri Büyüyünce." "Üç Meme Bir Arada." "Row, Row, Row Your Cradle." "Dalgaları Pompaladı, Tereyağı Yayığını Değil." "Hiç Bir Korsanı Yuttunuz mu?" "Ahoy, Sweet Mateys!" Ve adamları içinde bulundukları duruma öfkelenmek yerine sırtlanlar gibi gülüyorlardı.

Thork onu yukarı çekmeye çalışan kadınlara hırladığında Bolthor, "Memnun olmalısın," diye öğüt vermişti. "Can sıkıntın artık kesinlikle geçti."

Thork, Bolthor'a asi diliyle neler yapabileceği konusunda tavsiyelerde bulunmuştu. "Korsanlar!" diye bağırıyordu rahibe liderine, güvenliğini sağladıktan sonra. "Kadınlar

erkek işi yapmak için yaratılmamışlardır." Kürek çeken kadınlara dikkatle baktı. Ağır kürekleri hareket ettirirken nefes nefese kalıyorlardı. "En azından korsanlık." Kendisi de bir dönem iyi bir amaç uğruna korsanlık yaptığından korsanlığı fazla eleştiremezdi. Ama korsan olarak kadınlar? Pfff! "Bu doğaya aykırı."

Sanki "*Gerçekten mi?*" der gibi kaşlarını kaldırmıştı.

Thork'un hoşlanmadığı bir şey varsa, o da küçümseyici tavırları olan bir kadındı. "Böyle saçmalıklar için biraz geç kalmadın mı?" diye sordu, kadının yirmiden fazla, muhtemelen yirmi beşten fazla kış görmüş olması gerektiğini tahmin ederek. "Bu ileri yaşıınızda evde bebek bakıyor ve kocanıza bakıyor olmanız gerekirdi, sersem denizciler gibi denizlerde dolaşıyor olmanız değil. Ya da manastırda tespih çekip dua ediyor olmalıydınız. Tanrı'nın bir rahibesinin hırsızlık yapması ölümcül bir günahdır, değil mi? Ya da, Tanrı korusun, adam kaçırmak."

Onun sözleri karşısında dişlerini sıktı. "Taktığın küpe çok güzel. Bazılarının senin ... erkekliğini sorgulamasından korkmuyor musun?"

Yanaklarındaki sıcaklık arttıkça öfkesi de artıyordu. "Küpe babama aitti, ondan önce de onun babasına. Benim hakkımda istediğinizi söyleyin ama babamın ve büyükbabamın erkekliğini sorgulamaya cüret etmeyin."

Omuz silkti. "Korsan olduğumuzu nereden biliyorsun?"

Pislik kadar aptal! "Eğer yılan benziyorsa ve yılan gibi sürünüyorsa, mutlaka yılanıdır."

Kızın yılanlarla kıyaslanmaktan hoşlanmadığını anlayabiliyordu. "Ve bir rahibe!

Ne tür bir rahibe böyle şeytani bir iş yapar?"

"Ben gerçek bir rahibe değilim."

"Gerçekten mi?" Gözlerini ona dikti. "Sen, şu "Kibar" olarak bilinen kişi misin?"

Deniz Belası?"

Kızın yanaklarının kızardığını fark edince, "Görebildiğim kadarıyla mor saç yok. Ağzını aç ki dişlerini görebileyim."

Dudaklarını sıkıca birbirine bastırdı.

Sonra onun göğsüne baktı. "Bu bol giysinin altında üç göğsünüz olup olmadığını söylemek zor, ama oldukça düz görünüyor. Sanırım hiç yok."

Kaşları şaşkınlıkla çatıldı. "Üç göğüs mü?" Sonra elini havalı bir şekilde salladı. "Boş ver. Bu anlamsız bir konuşma."

Yine de ona söyledi. "Deniz Belası'nın üç kara kedisini emzirmek için üç memeye ihtiyacı var."

"Delirdin mi sen?"

"Belki birazcık." Sırıttı. İçinde bulunduğu koşullara rağmen -yani kızgın güneşin altında bir direğe bağlı olmasına rağmen- eğleniyordu. *Hayır, eğlenmiyorum. Ben bir esirim. Eğer biri bunu duyarsa, dünyadaki tüm İskandinav limanlarından kovulurum.* Sırıtişını zorla bastırdı ve kaşlarını çatarak ona baktı.

"Daha medeni bir şekilde yeniden başlayalım," dedi ona belli belirsiz gülümseyerek.

At dişi olmadığını fark etti ve gülümsemesine devam eden bir kaş çatmayla karşılık verdi

sahte bir tatlılıkla cevap vermeden önce. "Evet, öyle yapalım."

Onun alaycılığını görmezden geldi. "Benim adım ..." Durakladı. " . . .

Medana." "Medana adında bir Hristiyan azizini hiç duymadım. Hayır, bu bir İskandinav ismi. Bu nedenle, sen lanet olası Rahibe Medana değilsin, yoksa Şeytan'ın metreslerinden biri olursun."

"Sana rahibe olmadığımı zaten söyledim. Aksi yöndeki ısrarınız bıktırıcı olmaya başladı."

Kibar yaklaşımı için çok fazla!

"Gidip şu boğucu sııcaktaki giysilerimi değiştirmeliyim. Sonra biraz konuşuruz."

"Küçük konuşmaları' unut, seni Loki'nin kaçık kızı," dedi ona. Loki, Soyтары Tanrı, İskandinav dininin şeytanlara en yakın olduğu kişiydi. "Hayatına değer veriyorsan hızlı ve büyük konuşsan iyi edersin."

"Tsk, tsk, tsk!" Eğlenerek çıkardığı gıdak sesi ve sivri bakışları Bağlar, tehdit edecek durumda olmadığını vurgulamak içindi. "Saçmalama, saçmalama, saçmalama," diye gözlemledi, ama ağzının yanındaki korkulu seğirmeyi gördü. Günahkâr bir şekilde dolgun ve somurtkan bir ağız. Ona sorarsanız şeytani bir şeydi. Ki bunu kimse istemezdi, en azından Korsan Kardeş.

Kız gittikten sonra etrafına bir göz atan adam, çevresini gözden geçirdi.

Kuşu boyunlu şık ejderha gemisi, üst üste binen meşe kalaslarla klinkerden inşa edilmişti. Kadınlar kürek çekme sıralarında değil, çoğu uzun teknede olduğu gibi deniz sandıkları üzerinde oturuyor, yelkenleri kaldıran bir esinti olduğu için kürekleri sakın dalgalar arasında çevikçe hareket ediyordu. İlkel savaş kalkanları bordadan sarkıyordu. İyi rüzgâr alan, iyi inşa edilmiş bir Viking gemisi bir günde yüz mil yol alabilirdi. Şimdiden bundan daha fazla yol kat ettiklerini düşündü.

Deniz kuşları tepelerinde uçuyor, yiyecek arıyorlardı. Onların varlığı geminin karaya yakın seyrettiğinin açık bir işaretiydi, ancak bulunduğu konumdan hiçbirini göremiyordu.

Kadın mürettebatın birlikte çalışma biçimine hayranlık duymak zorundaydı. Her iki tarafında sadece yirmişer kürek bulunan küçük bir uzun gemiydi ama kadın kürekçiler rüzgârı yakalamak için açılan kare şeklindeki siyah ve kırmızı yelkenin yardımıyla hafif tekneyi dalgaların üzerinde yumuşak bir şekilde örmeyi başarmışlardı. Dümenci -daha doğrusu dümenci kadın- sancak tarafına bağlanmış, yana monte edilmiş dümeni yönlendiriyordu. Diğerleri de kendi işlerinde özenle çalışıyordu.

yapmak için eğitildi. Güverteyi temizlemek için kovalarla su taşımak. Yelken bezini onarmak. Küçük kılıçları ve mızrakları bilemek. Korsanlar için gözünü ufukta tutmak mı? Thork kendi sessiz şakasına gülümsedi.

Uzun boylu, zayıf bir kadın, siyah sütyen ve uzun çizmelerin üzerine belden kuşaklı kırmızı fırçalanmış yün bir tunik giyerek derme çatma bir reisin odasının kapısından çıktı. Güneşin aydınlattığı sarı saçları yüzünden çekilmiş ve uzun bir örgü halinde sırtından aşağıya doğru uzanıyordu. Kalın, koyu sarı kirpiklerinin altındaki menekşe rengi gözleri, yaklaşırken onu inceliyordu.

O da onu inceledi.

Rahibe mi?

"Seni tanıyorum!" dedi aniden.

Gözlerinde korku titreşti ama sadece bir anlığına. "Hayır, bilmiyorsun," diye iddia etti.

Belirsizlikle kaşlarını çattı. "Emin misiniz? Hatırladığım kadarıyla Haakon'un sarayında yaklaşık on dört yıl önce. O zamanlar sen sadece on iki yaşında bir kız, ben ise on dört yaşında bir erkek olsam da benimle flört ediyordun."

"Asla yapmadım!" Gülümsemedi, en ufak bir gülümseme bile yoktu. Neşe duygusu yoktu.

Neşeye olan düşkünlüğü de tükenmek üzereydi. Bu tutsaklık saçmalığındaki espri anlayışı giderek azalıyordu. "Kim olduğunuzdan şüpheleniyorum ve Medana size doğduğunuzda verilen isim değildi. Hayır, Stormgard Kontu Edam'ın kızı Geira'ydı."

"Beni başka biriyle karıştırıyorsun," diye ısrar etti, aniden tuniğinin eteğindeki gevşek bir ipliği çekmekle meşguldü.

Yanılıyor muydu? Belki. Ama durun, eski bir anı aklıma geldi. Zihin. "Stormgardlı Leydi Geira düğün arifesinde kralın bir kuzenini öldürdü, ya da hikaye böyle devam ediyor. Sonra da ortadan kaybolmuş. Acaba bu siz olabilir misiniz?"

Kadının güneşten bronzlaşmış yanaklarında pembe tonlar belirdi. "Ben kimseyi öldürmedim ve benim adım Medana. Yine de kim olduğunuzu biliyorum. Ünün senden önce geliyor."

Kaşlarını kaldırdı.

"Thork Tykirsson, İskandinavya'daki en kötü Viking."

"Ben mi?" Küçümser gibi yaptı. "Ben artık kötü değilim. İyi olmak için bir arayış içindeyim."

Kendini yakalamadan önce yemyeşil dudaklarından küçük bir kahkaha kaçtı. "Ne zamandır bu arayıştasın?"

"Geçen yıldan beri."

"Bütün bir yıl iyi olmak mı? Çok acı çekiyor olmalısınız."

"Hiçbir fikrin yok." Anlamlı bir şekilde gözlerini devirdi. "Bu suç için seni öldürmek zorunda kalacağımı biliyorsun."

"Böyle bir fırsatın olacağını sana düşündüren nedir?" Gözlerini dikmiş yüzünde açıkça ifade eden bir ifadeyle onu bağladı: *Tehdit edecek durumda değilsin Viking*. "Bizi geçmişte tanıdığınız zayıf kadınlarla karıştırmayın."

"Hiç şansı yok!" diye alay etti, ona tepeden tırnağa aşağılayıcı bir bakış attı, ama doğrusunu söylemek gerekirse onun vücudunu erkek sütyenleri içinde bile o kadar çekici bulmuyordu. Özellikle de sütyen içinde.

Yanaklarındaki gül daha da derinleşti. "Bilmeniz gerekiyorsa, burada bulunmanız tamamen bir hata."

"Oh?" *Bu iyi olmalı.*

"Ticaret kasabasına yaptığımız ziyaretin kısa sürmesi kadınlarımın cesaretini kırdı ve bu yüzden gitmeye karar verdiler."

"Kekemelik sorunun var, değil mi?"

Ona dişlerini gösterdi, sonra öfkesini yatıştırmak için gözle görülür bir çaba sarf etti. "Sadece seni ödünç almak istediler."

Kesinlikle benim düşündüğüm şeyi söylemedi. "Ödünç almak mı? Esaret için yeni bir kelime mi bu?"

"Esaret mi? Ne kadar aptalca! Ha, ha, ha!" Sahte, gergin bir kahkaha attı. "Gerçekten de seni sadece kısa bir süreliğine alıkoymak istemişler."

"Ne kadar kısa?"

Elini havalı bir şekilde salladı. "Birkaç gece."

"Ne amaçla?" diye sormadan önce gözleri irileşti ve çenesi düştü.

Gözlerini kaçırdı ve doğru kelimeleri bulmaya çalışıyor gibiydi.

Sonunda bakışları adamınkilerle buluştu ve adam kızın gözlerinin menekşe rengindeki güzelliğine vuruldu, tıpkı bir keresinde Dağlık Bölge'de gördüğü lavanta tarlasına benziyordu. "Um ... hasat."

"Um ... ne hasadı?"

Onun kendisini taklit etmesinden hoşlanmadığını anlayabiliyordu, ama alaycı bir yorum yapma dürtüsüne direndi. Bunun yerine, "Erkek tohumu." diye açıkladı.

"Özür dilerim. Bizden tohum ekmemizi istiyorsunuz. Biz çiftçi değiliz."

"Hasattan çok yetiştirme." "Neyi yetiştirmek?"

"Bebekler."

"Aaarrgh!" Elleri serbest olsaydı, kendi saçlarını çekiyor olurdu.

Ondan net bir cevap almak, bir domuzu bataklıktan çıkarmak gibiydi. "Eğer

bilmek istiyorsan, biz bir adada yaşıyoruz - bir dağda - bir yerde yaşıyoruz. Sadece kadınların olduğu ve zaman zaman kadınların çocuk sahibi olmak istediği yerlerde. Bu nedenle tohumları ekmek için erkeklere ihtiyaçları var. Ancak bundan sonra etrafta olmalarını istemezler."

Sanırım bu ifadede bir hakaret var. "Damızlık mı? Erkeklerin damızlık hizmeti vermesini mi istiyorsunuz? Boğa gibi mi?" Vurgulama için aşağı doğru baktı.

Ambarın kapısı açıldı ve sanki onu duymuş gibi, ambardaki canavar yüksek sesle böğürdü. Adamları birer birer güverteye çıkarılıyor ve kadınların bulabildiği her türlü sabit eşyaya bağlanıyordu. Her bir adamı yukarı çıkarmak için üç kadın gerekiyordu, Bolthor içinse beş.

İlk çıkan Jamie haykırdı: "Vay anasını! Bu ineğin nefesi eski haggis gibi kokuyor. Ya da gammelost." Gammelost, birçok Viking savaşçısının uzun yolculuklarda sık sık yanlarına aldıkları iğrenç bir peynirdi. O kadar iğrençti ki, bazılarına göre erkekleri çılgına çevirirdi.

"Bu bir inek değil, seni aptal İskoç," diye cevap verdi Finn, ambardan çıkan bir sonraki kişi. Etrafını tararken bile, tamamı kadınlardan oluşan mürettebat karşısında şaşkınlıktan gözleri faltaşı gibi açılmıştı, Jamie'ye laf atmaya devam etti. "Boğa ile inek arasındaki farkı bilmiyor musun?"

"İnek ya da boğa hiç fark etmez," diye araya girdi Alrek. Kadınlar tarafından ayağa kaldırılmadan önce yüzüstü düştü. "Eğer burada daha fazla kalırsak, aynı derecede kötü kokacağız. Vay be! Hayatımda hiç bu kadar kaslı kadın görmemiştim."

"Zaten bok gibi kokuyoruz... boktan hayvanlar," dedi Bolthor her zamanki dürüstlüğüyle. Adamlar serbest olsaydı, biri muhtemelen kulaklarını tıkardı, eğer yapabilselerdi, ki muhtemelen yapamazlardı, bir boz ayı kadar büyüktü ve tüm bunlar. Ancak onu sürükleyerek ambardan çıkaran beş kadın, mırıldanarak yaptıkları iltifatlardan anlaşıldığı kadarıyla cüssesini takdir ediyor gibiydi. "Acaba tüm vücut parçaları ayakları kadar büyük mü?" sözünün bir iltifat olduğunu varsayarsak.

Bu arada adamları da bağlandıkları yerlerle mücadele ediyordu ama nafile. Bu saçma tutsaklıktan gittikçe daha fazla yılgınlığa kapılan tek kişi o değildi. Rahatsızlıklarının sebebi olan cadıya baktı ve onun onları sadece tohumları için istediğine dair yorumunu hatırlayan Thork tekrarladı, "Damızlık hizmeti mi? Siz kadınlar iğdiş edilmek mi istiyorsunuz?"

Yanakları biraz daha kızarırsa alev alev yanabilirdi. "Ben değil, ama evet, bazı kadınlarım öyle yapıyor."

"Erkeklerin izni olmadan mı?"

"Hadi ama, insanlar ne zaman tohumlarını şuraya ya da buraya dökmeyi umursayacak kadar ayrımcı oldular?"

"Önemsiyorum." Ve gerçek de buydu. Geçmişte ne kadar vahşi ve dikkatsiz olsa da, babasının ona çok iyi öğrettiğı bir ders vardı. Piç yetiştirme. Ya da en azından gerçek bir Viking erkeğı kendi çocuğuna bakar.

Omuz silkti. "O zaman sen bir istisnasın." "Ve sen de bu yarım akıllıca fikri onaylıyorsun?"

"Tabii ki hayır."

Gözlerini şaşşı yaptı. "O zaman bizi serbest bırakın.

Derhal." Kadın başını salladı. "Bunu yapamam."

Gözlerini kaçırmak hiçbir işe yaramamıştı; bu yüzden ters ters bakmayı denedi.

"Neden olmasın?"

"Bizi öldürecek ya da esir alacaksınız."

"İşte bu," diye kabul etti. Bir süre durakladıktan sonra, "Peki planınız nedir?" diye sordu.

"Plan mı?" Tedirgin bir şekilde ayaklarını kaydırđı.

"Pfff! Planınız yok," diye tahmin etti. "Dinle, esaret altında ölmemizi istemiyorsan, bize yiyecek ve su vermelisin. Ve acil bir endişe de işeme ihtiyacıdır."

"Bu kadar kaba olmanıza gerek yok."

"Bu hayatın bir gerçeği, Bayan Korsan. Giren çıkmalı ve biz erkekler dün gece içiyorduk. Bazılarımız diğerlerinden daha fazla."

Düşünceli bir şekilde gür dudaklarına dokunarak onun sözlerini düşündü.

"Pekâlâ, rahatlamanız için sizi teker teker raya götürebiliriz."

"Ne... sütyenlerimizi i n d i r m e y i ve aletlerimizi elimize alıp denize doğru nişan almayı mı planlıyorsun?" Kadının yüzündeki dehşet ifadesine gülmek zorunda kaldı.

"Ne önerirsiniz?"

"Bizi serbest bırakmanızı ve meseleyi kendi başımıza halletmemize izin vermenizi öneririm."

Başını iki yana salladı.

Sonunda, her erkeğe dört kadın atandı ve aslında erkeklerin işlerini halletmelerine yardımcı oldular, hatta fazla damlaları temizlemek için asalarını sallamaya kadar. Bu kadar komik olmasaydı, özellikle de yarısı bu şekilde ele alındığında kalınlaştığında, kadınların erkeklerden daha fazla utanmasına neden olduğunda, bu onursuz olurdu. Brokk da utangaç bir mesane geliştirdi ve biraz ikna edilmesi gerekti, bu da çocuğu utandırdı.

Kısa bir süre sonra, manchet ekmeği parçaları ve kurutulmuş lutfisk ile beslendikten sonra, kadınlar işlerine devam ederken sekiz erkek yalnız bırakıldı.

İşte o zaman Bolthor bir destan yazılması gerektiğine karar verdi. "Kadın Bir Korsandı," diye duyurdu.

*"O bir hanımefendiydi,
Yoksa matey mi demeliydim?
Arrr! Ahoy! İşte pathıyor!
Titret beni keresteler, ve jingos
tarafından! Çelimsiz bir kız olamaz,
Bir keresinde bayan denize açıldı.*

*Ama en büyük hata
Bu korsan kadın kuyrukları
düzeltilmek için
Bazı İskandinav erkeklerinin
Çünkü bir Viking'in
katlanamayacağı bir şey
varsa
Bu bir cesaret
Özellikle de kendine olan saygısına meydan okuyan
daha adil bir cinsten geldiğinde.*

*Dikkatli ol ve bekle, Yon
dişi pi-rate.
Kaderiniz vahşi Viking
çetelerinin ellerinde.
Özellikle de seni yem olarak
kullanacak olan Büyük
Thork'u.
Ya da daha kötüsü,*

Seni farklı bir rotaya götürür.

*Reisimizin bir gelin aradığını biliyor muydunuz? Ve
bir korsanla evlenmek onun gururunu iyileştirebilir.*

Öte yandan ..."

Bolthor tereddüt etti ve kaşlarını çattı, bundan sonra ne olacağından emin değildi. Thork sadece hayal edebiliyordu.

Onları umursamadan çalışıyormuş gibi yaparak dinleyen kadın mürettebat kahkahalarla gülerken, Medana sanki bütün bir lutfisk yutmuş gibi görünüyordu.

Böylece Thork, Bolthor için şiiri bitirdi:

*"Öte yandan, bir korsan mürettebatı
lezzetli bir güveç yapabilir."*

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

Dördüncü Bölüm

Johnny Depp, değillerdi.

Eğer Thork daha önce bu çılgın kadın korsan çetesinin cesaretine şaşırmışsa, şimdi daha da büyük bir şok yaşıyordu.

Günün büyük bölümünde kıyı şeridinin görüş mesafesinde kürek çekmişlerdi, bu uzun gemiler için alışılmadık bir uygulama değildi, ama sonra, dinlemediklerinden emin olmak için erkeklere kaçamak bakışlar atan kadın başlarının birbirine eğildiği gizemli konuşmalardan sonra, gemi geri döndü ve geldikleri yerden daire çizerek geri döndü. O akşam demir attılar.

Sürekli soru sormasına rağmen Thork neyin yanlış gittiğinden habersizdi. Adamları da aynı derecede şaşkındı. Ortak görüş, zayıf cins olan kadınların kürek çekmekten dinlenmeye ihtiyaçları olduğuydu. Zavallı şeyler!

"Şimdi ne olacak?" diye sordu Medana elinde bir kumaş parçasıyla ona yaklaşırken. Üzerinde erkek sütyeni ve kemerli bir tunik, başında ise boynunun bir tarafına bağlanmış kırmızı keten bir eşarp vardı. Eksik olan tek şey bir küpeydi. Onu da "ödünç almaya" karar vermediğini umuyordu.

iyi. Aynı şekilde giyinmiş ve ellerinde kumaş şeritleri taşıyan diğer kadınlar da adamlarına doğru yöneldi.

Uh-oh!

"Ağzını tıkamam lazım."

"Neden?" Ellerinden kaçmak için başını yana doğru eğdi.

"Biraz korsanlık yapmak için duruyoruz ve Aziz Alban'ın zavallı keşişlerine alarm vermenizi göze alamayız."

"Biraz korsanlık mı? Biraz korsanlık diye bir şey yoktur. Ya korsanlık yaparsın ya da yapmazsın. Peki ya fakir keşişler? Neden daha zengin bir manastırı hedef almıyorsunuz? Bir fiçı bal likörünün içindeki böcekler kadar aptalsınız!" Hızlı konuşuyor, kadının elinde sıkıldığı o lanet bezi engellemeye çalışıyordu. Muhtemelen temiz bile değildi.

"Barmy ya da değil, yapmamız gerekeni yapıyoruz. Ve şu anda bu zavallı manastırın sunduklarını istiyoruz... hayır, ihtiyacımız var."

Derin bir nefes alarak farklı bir argüman denedi. "Zamanlamanız o kadar da iyi değil, eğer bir fikir belirtmemi izin verirsiniz."

"Neden şimdi duruyorsun? Bana öyle geliyor ki her şey hakkında bir fikriniz var."

Onun alaycılığını görmezden geldi. "Fark etmediysen diye söylüyorum, hava kararmak üzere."

Araziyi bilmediğiniz sürece dezavantajlı olacaksınız."

"Kurbanlarımız zayıflıklarımızı değerlendiremediğinde en iyi karanlıkta çalışırız."

"Yani sizin bir grup deli kadın olduğunuzu söyleyemezler mi?"

"Diğer şeylerin yanı sıra." Yüzü güzelce kızarmıştı. Onun yanındayken çok sık yaptığı bir şeydi bu.

Gözlerini devirdi. Onun yanındayken çok sık yaptığı bir şeydi bu.

"Neden başka bir zamana, bizlerin burada gemide bağlı olmadığı bir zamana kadar bekleyemediğinizi anlamıyorum. Ya kurbanlarınız karşı koyarsa? Ya gemiye çıkarlarsa? Ya gemiyi ateşe verirlerse? Bırakın siz kadınların kaçmasına yardım etmeyi, kendi hayatlarımızı kurtarmak için bile çaresiz kalırız."

Onun sözlerini düşündü ve sonra şöyle dedi: "Hayır, bu riski göze alamayız. Ayrıca, bunlar keşiş. Kutsal adamlar şiddete karşı yemin ederler. Ve bunlar da manastıra kapanmış keşişler. Bu yüzden daha da barışçıl olmak zorundalar."

"Pfff! Kılıç kullanmakta en az sert savaşçılar kadar usta olan pek çok rahip tanıdım. Hatta bir keresinde-" Kadın fırsatı değerlendirip bezi adamın açık ağzına sokup başının arkasından sıkıca bağlayınca sözleri kesildi.

"Bilmeniz gerekiyorsa," dedi uzaklaşmadan hemen önce, "bugün buradan geçerken birkaç keçi fark ettik ve aşçımız Olga, özel tariflerinden biri için keçi sütüne hasret."

"Agfcsk!" diye bağırdı. Bir keçi mi? Bir keçi için hayatlarını tehlikeye atıyorlardı!

Güverteye göz gezdirirken adamlarının da benzer şekilde ağızlarının tıkalı ve öfkeden gözlerinin dönmüş olduğunu fark etti. Gözleri sevinç gözyaşlarıyla dolup taşan Jamie hariç. Ahmak!

Bir düzine kadının küpeştenin üzerine atılmış bir ip merdivenden aşağı inişini çaresizce izlediler. Bazılarının ellerinde kısa kılıçlar vardı ve bunları başlarının üzerine kaldırarak daha sık sulara doğru sırt üstü yüzüyorlardı. Diğerleri kıyıya doğru yüzerken bıçaklarını dişlerinin arasında tutuyordu. Bazıları yüzmede ustayken, diğerleri fiyortlara düşmüş köpek yavruları gibi kürek çekerken başlarını suyun üstünde zor tutuyordu. Ayrıca içinde iki kürekçiyle birlikte indirilmiş küçük bir sandal da vardı. Kayığın çalacakları ganimetler için mi yoksa keçi için mi kullanılacağından emin değildi. Lütfen tanrılar, keçi değil, birden fazla keçi. Boğa yeterince kötüydü.

Kadınların hesaba katmadığı bir başka şey daha vardı. Bu gece dolunay vardı ve tüm hareketleri gün gibi açık olacaktı. Belki de bu gerçeğin farkındaydılar ve bu yüzden uzun gemiyi kıyıya daha yakın bir yere demirlememişlerdi. Çok görünürdü.

Eğer bu kadar tehlikeli olmasaydı, ardından yaşanan arbede gülünç olurdu. Kadınlar keçilerin kendi istekleriyle gelmeyeceğini anlamamışlar mıydı? Adamların alarm kurmasını unutun. Keçiler bu işi çok iyi yaptı.

Neah! Neah! Neah! Meeeyyyaa! Meeeyyyaa! Behh! Behh! Behh! Küçük bir yükseltinin tepesinde bir grup halinde toplanmış olan hayvanlar, kadınlardan biri boynuna bağladığı iple bir koçu çekmeye çalışırken ve başka bir kadın da arkasından itmeye çalışırken meliyordu. İnatçı keçi hiçbir yere gitmiyordu, ta ki birisi -Medana olduğu anlaşılıyordu- dişi keçiyi kıyıya doğru götürmek gibi parlak bir fikir bulana kadar. Bunun üzerine azgın keçi uysal bir şekilde arkasından gitti, ancak her iki keçi de meleyerek protesto eden korkunç bir ses çıkardı. Daha da komiği, diğer tüm keçiler kesime giden koyunlar gibi peşlerinden gidiyordu. Kadınların bir düzine keçiyi geri getirmesine imkan yoktu. Var mıydı?

Ve başka bir kadın korsan da bir ördek kapmak gibi parlak bir fikre sahipti. Kocaman bir ördek. Belki de bir kazdı. Bulunduğu yerden anlamak zordu. Ama kuşun çıkardığı ciyaklamalar en kemik yorgunu keşişi bile uykusundan uyandırmaya yeterdi.

Vak! Vak! Vak vak! Behh! Behh! Behh! Uzaklarda bir yerde
Bir köpek uyanmış ve kakofoniye *Rfff! Rfff! Rfff!*

Bu arada, birkaç keşiş cüppelerini dizlerine kadar kaldırmışlardı. neredeyse kendisi kadar büyük gümüş bir haç tutan bir kadını kovalıyordu. Diğer keşişlerin ise bir ellerinde meşaleler, diğer ellerinde tırmıklar ve diğer bahçe aletleri vardı.

Kadınlardan birinin bir ot biçme makinesini ateşe verdiğini görmüş, bu da yakındaki bir kuyudan kovalarla su taşıyarak yangını durdurmaya çalışan birkaç keşişin dikkatini dağıtmış. Ve korsanlardan birkaçı keşişlerle "savaşmak" için durdu. Ölümcül bir yara almamışlar ama iki keşişi kafalarına aldıkları darbelerle bayıltmışlar.

kısa kılıçlarıyla. Kolundaki kesikten akan kanı görünce şok olan bir başka keşiş, ciyak ciyak bağırarak tepeye, manastıra doğru koştu.

Büyük haçlı kadın ganimetinin ağırlığıyla neredeyse boğuluyordu ve sonunda nesneyi kayığın dibine attı ve iki keçiyi kayığa bindirmeye ve diğerlerini eve geri göndermeye çalışan diğerlerine yardım etti. Kaz, kendisini yakalayanın çenesinden bir ısırık alıp kan akıtınca kaçtı ve neredeyse suyun üzerinden uçarak yavrularının yanına döndü.

Nihayet, saatler gibi görünen ama daha çok yarım saat süren bir yolculuktan sonra, *Korsan Leydi* bir kez daha başlangıçta nereye gidiyorlarsa oraya doğru yola çıkmıştı. Keçiyi ve eşini ambara indirmeye çalışmışlardı ama boğanın buna hiç niyeti yoktu. Aşağıdaki gürültü Thork için endişe vericiydi. Daha fazla devam ederse, boğa uzun gemide bir delik açacak ve hepsi denizde boğulacaktı.

Şans ya da şanssızlık, kadınlar keçileri güverteye bağlamaya karar verdiler. Şans eseri, çünkü gemi batmayacak ve hepsi birden boğulmayacaktı. Şanssızlık, çünkü keçiler hâlâ bağlı ve ağızları tıkalı olan Thork ve adamlarından pek hoşlanmamıştı. Özellikle sakallı teke Thork'a kötü kötü bakıyordu ve Thork biliyordu ki, eğer hayvan serbest kalırsa, Thork'un vücudunun önemli bir parçasını koparacaktı.

Uzun gemi aniden çıkan tesadüfi bir rüzgârla dalgaların üzerinde süzülürken, vıcık vıcık ıslanmış, bazıları hırpalanmış ve kanlar içinde kalmış olan kadınlar, iyi bir korsanlık girişiminde bulundukları için kendilerini kutluyorlardı. Sonunda, adamların bağlarını çözmeye koyuldular.

Sonunda konuşabildiğinde, kendisini suskun buldu.

"Gördün mü, tüm endişelerin boşunaymış." Medana ona gülümsedi. Başörtüsü bir yerlerde kaybolmuştu, sarı saçları yüzünün etrafında çirkin öbekler halinde sallanıyordu, tuniği ve sütyeni ince vücuduna yapışmıştı. Görünürde hiç kıvrım yoktu. Berbat bir haldeydi. "Kimseyi öldürmemize bile gerek yoktu."

"Bu bir korsan için harika bir özellik. Öldürmek yok. Pfff!"

Gururla çenesini kaldırdı. "Keçimizi aldık."

Diller, tüyler ve mumlar, aman Tanrım! . . .

İki gün sonra Medana, Elida, Solveig, Gudron ve Bergdis'le birlikte küçük uyku odasında toplanmıştı. Öğle vaktiydi ve Thrudr'a sadece birkaç saat uzaklıktaydılar.

Keçileri çalmak için manastırda durmaları beklediklerinden daha uzun sürmüştü. Korsanlığın kendisi değil. Ama keçileri gemi hayatına adapte etmek kargaşa yaratmıştı, özellikle de sürekli kokudan, melemeden, hatta "nazar "dan şikâyet eden erkekler arasında. Birden fazla kez, adamları boğayla birlikte ambara geri koymakla tehdit etmişti.

Daha da kötüsü, kadınları kendilerini erkeklere cazip gösterme çabalarıyla aptallık ediyorlardı. Medana dün, uzatılmış küreklerin milleri üzerinde deniz sularının üzerinde ustaca dans ederek erkekleri etkilemeye çalışan iki genç kadını azarlamak zorunda bile kalmıştı. Şereflerine, ikisi de suya düşmemişti.

Ancak Medana'nın çözmesi gereken daha önemli meseleler vardı.

"Adamların gizli vatanımıza nasıl girdiğimizi görmelerine izin veremeyiz," dedi Medana yaklaşık beşinci kez. "Onları serbest bıraktıktan sonra bizi bir daha bulamamaları çok önemli."

"Hâlâ diyorum ki, onları yatak kürklerimizle doyurduğumuzda çok memnun olacaklar ve yüzlerinde gülümsemelerle ayrılacaklar." Bunu söyleyen Bergdis, Alrek adındaki sakar birinden hoşlanmıştı. Bergdis bu sabah Alrek'in tuvalet ihtiyacını gidermesine yardımcı olurken, Alrek'in sarkacını özel bir şekilde tuttuğunda genç adam neredeyse küpeşteden düşecekti.

Gerçi lider Thork gülümsemedi. Umursadığından değil ama Medana onun önünde kalçalarını sallayarak ve göğüslerini dikleştirerek ileri geri yürüyordu. Gerçi Thork bu tür bir girişim karşısında gülümsemezdi.

baştan çıkarmaya çalışırdı. Muhtemelen alayla gülerdi. Aslında, bazen üç göğüs hakkında kötü bir şeyler mırıldanırken gülüyordu. Hödük!

Solveig, "Ayrıca, erkeklerin gönüllü ortaklar olması gerektiğini çok açık bir şekilde belirttiniz," diye ekledi. "Öyleyse neden bir intikam söz konusu olsun ki?"

"Çünkü onları izinleri olmadan aldınız. Çünkü onları yolunmak üzere olan tavuklar gibi bağladınız. Çünkü ambarda boğa gübresi soluyarak epey bir zaman geçirdiler. Çünkü keçilerin de boğalar kadar kötü olduğunu söylüyorlar. Çünkü kadınlar izlerken ... ve dokunurken bedensel işlevlerini yerine getirmek zorundalar. Çünkü içlerinden birinin utangaç bir mesanesi var ve kandırılması gerekiyor."

Üç korsan kadın utangaç bir tavırla başlarını eğdiler.

"O zaman onları yatak kürklerimize çekmemiz gerekecek ve o kadar memnun olacaklarını umacağız ki, vücutlarının herhangi bir parçasını kesmek istemeyecekler," diye iddia etti Elida, vurgu için omuzlarını geriye ve göğüslerini öne doğru eğerek.

"Cezbetmek ve hoşnut etmek iyi ve güzel, ama bu misilleme düşüncesini engellemez. Adamların nerede o l d u ğ u m u z u bilmelerini istemiyorum. Bu göze alamayacağımız bir risk. Aklında intikam olan bir Viking adamı son nefesine kadar avının peşinde koşar. Bu onlar için bir oyun," dedi Medana kadınlara. "Güvenliğimiz sadece yerimiz bunca yıldır gizli tutulduğu için güvende."

"O zaman gözlerini bağlayın," diye önerdi Solveig.

"İşe yarayabilir ama bazı erkekler, özellikle de denizciler, içgüdüleriyle yön bulma becerisi geliştirirler. Kardeşlerimin denizcilerinden biri bir keresinde gözleri kapalıyken bir gemiyi eve yönlendirebileceğini söylemişti. Bir başkası da rüzgârdaki değişikliklerden, kuş cıvıltılarından, güneş ve ay ışınlarından yön bulabildiğini iddia etmişti," dedi Medana.

"O halde tek bir çözüm var. Onlara tekrar uyku ilacını vermek." Bu, dev Bolthor'a ilk sahip olmak isteyen Gudron'dan. Görünüşe göre

Saksonya topraklarında çok sayıda çocuğu vardı, böylece bebek üretme yeteneğini kanıtlamış oldu. Hepsi kendisinden değildi, bazıları üvey çocuklarıydı ama bunun bir önemi yok gibiydi.

Medana dehşet içinde inledi. Thork çaresizlik hissi uyandıran bir ilaçla uyuşturulduğu için çok öfkelenmişti. Bunu tekrar yapmak öfkelerini daha da artıracaktı. Ama başka seçenekleri var mıydı? "Öyle olsun!" diye bitirdi sözlerini. "Öğle yemeği sırasında biralarına koy."

Güverteye çıktığında, Thork her zamanki iğrenç üslubuyla onu çağırdı: "Gel! Buraya gel! Wench!"

Adamın yemlemesine kızgınlığını dile getirerek tepki vermemeyi öğrenmişti, belli ki amacı da buydu. "Şimdi ne olacak?" Direk direğine doğru yürürken, adamın kendisinden sadece birkaç yaş büyük, yakışıklı bir adam olduğunu fark etmemeye çalıştı. O da bunu biliyordu. Yüzünde günlerden kalma kıllar ve deniz esintisinden dağılmış koyu sarı saçlarıyla bile, Viking erkekliğinin güzel bir örneğiydi.

"Neredeyse vardık mı?"

"Bir ya da iki gün daha," dedi. *Daha çok bir ya da iki saat daha ama bunu bilmesine gerek yok.*

"Yalancı!"

"Ne?"

"Yalan söylediğinde kirpiklerin titriyor."

Gözlerini kırpmamak için elinden geleni yaparak sabit bir şekilde hödüğe baktı. Sonra kendini durduramadı ve gözlerini tekrar tekrar kırpıştırdı, gözlerini iri yarı hödüğe dikti.

Güldü. "Bizi ne zaman bırakacaksın?"

Bunu daha önce de konuşmuşlardı ama adam şüphesiz onu başka bir yalanın içinde yakalamaya çalışıyordu. "Boğayı indirir indirmez ve yolculuktan zarar görmediğinden emin olur olmaz, gemiyi yeniden dolduracağız ve sizi Hedeby'ye geri götüreceğiz."

"Peki bu ne kadar sürecek?"

"En fazla bir hafta."

"Bir ineğe binmek için bir gece mi? Sen deli misin? Son zamanlarda hiç sikine baktın mı? O hayvan, inek kışına benzeyen her şeyi bir anda sıyırıp atabilecek kapasiteye sahip."

Yüzüm kızarmayacak. Onun kabalığına tepki vermeyeceğim. Sakin ve kibar olacağım. "Birden fazla ineğimiz var," diye bilgilendirdi onu.

"Ve bu azgın adam bir inek sürüsünü güderken bizim beklememizi mi bekliyorsun? Pfff! Uzun gemilerim o zamana kadar gitmiş olacak. Bizi çözdüğünüz anda Hedeby'ye geri döneceğiz, sizi temin ederim."

"Gerçekten mi? Bir uzun gemide kürek çekmek için sekiz adam mı?" Adam gözlerini ona dikti.

"Eğer bir kadını istemediği halde kürek çekmeye zorlayabileceğinizi düşünüyorsanız, kadınlar hakkında öğrenmeniz gereken çok şey var demektir."

"Aptal kafanı koparmadan önce sana işkence etmekten zevk alacağım."

"Kibar olmayı hiç kolaylaştırmıyorsunuz."

"Senden kibarlık mı istedim? Seni elime geçirdiğimde kibarlık aklımdaki son şey olacak."

"Konuş, konuş, konuş. Sana fırsat vermeyeceğim." *İşte gidiyorum. Yine onun alaylarına tepki gösteriyorum.* Daha fazla konuşmamak için alt dudağını ısırıldı.

"Oh, fırsatım olacak. Ve inan bana, beni burada bağlı tuttuğun süre boyunca aklımda listeler yapıyordum. Sana yapacağım her şeyin listesini."

"Daha önce hiç kırbaç yemedim mi sanıyorsun?" diye alay etti. "Kim tarafından?" diye karşılık verdi.

"Kardeşlerim, kötü troller."

"Ah! Gerçek kırbaçları kastettiğinizi sanmıştım."

"Çıplak sırta vurulan deri kırbacın gerçek olduğunu düşünmüyorsun değil mi?" Adam şaşkınlıkla başını kaldırdı.

"Kırık deri, kan ve yara izleri gerçek değil mi?"

"Böyle kötü bir muameleyi hak edecek ne yaptın?"

Kaskatı kesildi. Bir erkek nasıl da kadının hatalı olduğunu düşünür! "Nefes al. Onların derin bilgeliğine katılmıyorum. Annemin bana bıraktığı mücevherleri sakla. Kötü niyetli bir adamla evlenmeyi reddet." Adamın ona inanmadığını anlayabiliyordu. Önemli değil!

"Her h a l ü k a r d a , kırbaç aklımdaki işkence şekli değil. I kırbaç yerine kuş tüyü kullanmayı tercih ederim. Babam bana tüylerin çeşitli kullanım alanlarını öğretti."

"Tüyler mi?" Merakını gizleyemedi.

Başıyla onayladı. "Önce giysilerinizi çıkaracağım, ellerinizi birbirine bağlayacağım ve tavandaki bir kancaya takacağım. Vücudunuzu inceledikten sonra ... lekeler ve benzeri şeyler için ... Alnınızdan ayak parmaklarınıza ve aradaki çeşitli noktalara kadar derinizi okşamak için çeşitli tüyler kullanacağım."

"Neden?"

"Neden, neden, neden? Babamın yıllar önce Eadyth teyzeme hediye ettiği o can sıkıcı papağan gibi konuşuyorsun. Böyle vuruşların acı verici bir zevk olduğu söylenir."

"Pfff! Ne saçmalık!"

"Ondan sonra seni yalamak niyetindeyim." "*Yalamak* mı?" diye kekeledi.

"Evet, ama önce temiz olmalısın. Sanırım seni yıkamam gerekecek." Abartılı bir iç çekti. "Ama asıl soru şu: Seni temizlemek için pirinç bir küvette yumuşak kokulu sabun mu kullanmalıyım yoksa seni ayaklarından gemimin küpeştesine mi sarkıtmalıyım? Ben ikincisini tercih ediyorum." Sanki bir hediye veriyormuş gibi ona gülümsedi.

"Sen kötüsün."

"Evet, bu benim en iyi özelliklerimden biri."

"İyi olmaya çalıştığını sanıyordum."

"Bazen bir Viking iyi olmak için kötü olmalıdır."

"Bu hayatımda duyduğum en kötü erkek mantıksızlığı." Uzaklaşmaya başladı.

"İşkence rejimimde bundan sonra ne olacağını bilmek istemiyor musun?"

"Hayır."

"Kafanı tıraş etmeyi düşünüyorum. Hayır, bu çok nazik bir ceza. Hmm. Evet, işte bu! Saçlarını tıraş edeceğim."

Neredeyse kendi ayağına takılıyordu ama yürümeye devam etti. "İğrenç herif!" diye mırıldandı nefesinin altında.

Kıkırdadı, sonra ekledi, "Ve nasıl bir şey olduğunu bilmek istemezsin.

Bir mumla yapabileceğim tatlı bir işkence. Büyük bir mumla."

Duyabilen herkes gülüyordu. Kadınları bile.

Evim, güzel evim, değildi ...

Öğleden sonra Thrudr'a vardıklarında adamlar hâlâ fok halatlarına asılı duruyordu. Gemi, Kuzey Denizi'ndeki binlerce adadan biri olan ve sadece Küçük Ada olarak bilinen küçük, şirin bir adanın kıyı şeridinde yakın bir yerde demir attı. Bu ada, geniş ve taşlık sahilleriyle çoğunlukla yaşanmaz bir yer olduğu ve şiddetli fırtınalarda zaman zaman sular altında kaldığı için denizcilerin ilgisini çekiyor, ancak sadece kısa süreliğine uğruyorlardı.

Tek yapı sazdan yapılmış bir kulübe ve altında küçük bir kayık ve balıkçılık malzemeleri bulunan ek bir kulübeydi. Binanın dışında birkaç büyük yağmur varili duruyordu.

Onları yalnız yaşayan orta yaşlı Salvana, yaşlı annesi Sigrun ve küçük bir ayı büyüklüğünde bir köpek karşıladı. Aslında köpeğin adı da buydu: Ayı. Kötü niyetli pek çok ziyaretçi, beş yıl kadar önce kıyılarında meydana gelen bir gemi kazasından kurtulan tek kişi olan Ayı tarafından korkutulmuştu.

Güzel havalarda, ilkbahardan sonbahara kadar, iki kadın burada yalnız yaşamayı tercih ederdi. Küçük Ada, sıkıntılı gemiler ya da tüccarlar için bir mola yeriymiş, mesaj bırakıyor ya da alıyordu. Buna rağmen

teşvik edilmese de, Thrudr kadınları bazen Hordaland, Jutland, Norsemandy ve hatta Sakson topraklarındaki diğerleriyle temas kurmak istiyor ya da buna ihtiyaç duyuyordu. Tüccarlar küçük bir para karşılığında bu hizmeti sağlamaya çok istekliydiler.

Ayı'dan ürkmeyen davetsiz misafirleri Salvana'nın yayı kısa sürede caydırdı; bir erkek kadar uzun ve okçulukta bir o kadar yetenekliydi. Ve vahşi, ak saçları, dişsiz gülümsemesi ve her zaman yanında taşıdığı Yavaş Ölüm adlı çivili sopasıyla korkutucu bir imaj olan Sigrun tarafından.

Denizciler, yaklaşık otuz gemi boyu uzaklıktaki çok daha büyük adayı, keskin uçurumları ve su kenarına kadar uzanan sarp yüzlü ormanlarıyla dağlık, zaptedilemez arazisi nedeniyle görmezden geliyorlardı. Burası Thrudr'du.

Çoğu insanın bilmediği, Medana ve kadınlarının da tesadüfen keşfettikleri şey, Thrudr'un ortasında düz, düz bir vadisi olan çok büyük, çanak şeklinde bir ada olduğuydu. Buraya sadece gelgit sırasında, dar bir kara parçasıyla küçük adaya bağlanan geniş bir mağara girişi görünür hale geldiğinde erişilebiliyordu. Gelgit yükseldiğinde, toprak şerit tekrar gizlenir ve mağara, dağın tabanına doğru akan ve diğer taraftan bir göleti dolduran bir şelaleye gelen suyla dolardı -Bir havuz, gerçekten, dik kenarları olan, duvar gibi.

Yılın bu zamanında, her ikisi de aynı derecede inatçı olan adamlar ve boğa da dahil olmak üzere gemiyi küçük adaya boşaltmak için yalnızca birkaç saatleri vardı. Boğa en iyi zamanlarda bile inatçı bir hayvan olduğu için, Vikingler ise ölü gibi ağır oldukları ve her kolda bir tane olmak üzere dört kadın tarafından bazen kaldırılarak, bazen sürüklenerek taşınmak zorunda oldukları için. Akşam olduğunda İskandinavların kıçlarında birkaç çürükten fazlası olurdu. Medana, erkeklerin intikam alması için bir neden daha, diye düşündü.

Kara kütlesi düşen gelgitlerden ve mağaradan çıkar çıkmaz gece yarısına yakın bir saatte, çok sayıda kadın da dahil olmak üzere

Geride kalanlar, yükü, adamları, hatta hafif geminin kendisini kütük makaralar üzerinde mağaraya ve diğer tarafa taşımak için verimli bir şekilde çalıştılar. İşleri bittiğinde, önlem olarak girişe devasa çalılar yerleştirildi, ancak ağaçların arasında bunu fark etmek için insanın özellikle bir açıklık araması gerekiyordu. Rahat bir nefes alabildiklerinde henüz şafak sökmemişti.

Medana kadınların bol bol gülümsediğini fark etti, bunun nedeni sadece kârlı bir yolculuktan dönmüş olmaları değildi. Uyuyan adamlar açıklığın ortasındaki çeşitli ağaçlara bağlanmıştı.

Kısa boylu, tombul aşçı Olga, geride kalan diğer tüm kadınların aklından geçenleri ilk dile getiren kişi oldu. "İşte ben buna yağma derim! Medana, Medana, Medana! Sanırım bir dahaki sefere seninle birlikte yağmalamaya gideceğim." Dev Bolthor'un kolunu çimdikledi, sanki domuzun bir tarafındaki eti kontrol ediyormuş gibi.

"Hey, o benim," diye ilan etti Gudron. "O çok iri ve uzun olduğu için aramızda daha çok boy farkı var."

Bir başka kadın, "Etrafta yeterince erkek yok," diye yakındı. "Onları paylaşmalıyız."

"O zaman büyük yavrudan ilk birkaç yavruyu ben alırım," diye kabul etti Gudron kötü bir nezaketle.

Medana yüzünün renkten renge girdiğini hissedebiliyordu. "Korsanlık yapmana gerek yok Olga. Bu adamları korsanlık yaparken yakalamadık. Onları ticaret kasabasından aldık."

Güzel bıyıklı olanın etrafında dönen, İrlanda topraklarından gelen, şehvetli, kıızıl saçlı, orta yaşlı bir kadın olan Siobhan güldü. "Onlar için ne takas ettin?"

"Onlar için hiçbir şey takas etmedik. Onları ... ödünç aldık," diye açıklamaya çalıştı Medana. Kadınlarıyla aynı beyinsiz bahaneyi kullandığına inanamıyordu.

Yüzden fazla kadın teker teker temizlenmeye ve yeni giysiler giymeye çalışırken, erkekler uyandığında en iyi halleriyle görünmek için banyo kulübesine ve tuz havuzuna doğru bir telaş vardı. Medana, nihayet gözlerini yeni çevrelerine açtıklarında erkeklerin tepkisinin ne olacağını hayal bile edemiyordu.

Çok fazla beklemek zorunda kalmadı.

Alçak bir tabureye oturmuş, yıkanmıştı -ama aptal bir adamı etkilemek istediği için değil, yolculuktan döndüklerinde bitler her zaman sorun olduğu için- Medana bir tırnağını çiğniyor, bu sert vadide büyümüş olan köyü düşünüyordu.

Dik eğimli saz çatılı ve üçgen çatılı on uzun ev dizisi

Uçlar, bir tekerleğin parmaklıkları gibi bir açıklığın etrafında toplanmıştı. Bunların ötesinde müstemilatlar, inekler için küçük otlaklar ve çoktan neşeye çalışmaya başlamış olan yeni boğa, düzgün sebze bahçeleri ve hatta yeni bir girişim olan gemi yapımı vardı. İskandinav topraklarının çoğu gibi Thrudr'da da çok fazla ekilebilir arazi yoktu ama kadınlar gün be gün, gece be gece, ay be ay, yıl be yıl bu sert ve saklı ortamdan geçimlerini sağlamak için saban tarlaları yaratmayı başarmışlardı. Kendileri yetiştiremedikleri ya da inşa edemedikleri şeyleri korsanlık girişimleriyle alıyor ya da Hedeby, Birka ve Kaupang ticaret kasabalarında, hatta zaman zaman Sakson pazar şehri Jorvik'te takas yoluyla kazanıyorlardı.

Genellikle geri döndüğünde şiddetli bir gurur ve huzur hissedirdi.

bir yolculuktan. Ama bugün değil. Zihni çok huzursuzdu.

Başını kaldırıp Thork'un öfkesiyle karşılaşmadan önce Thork'un delici bakışlarını şafak ışığında hissetti. Sonunda uyanmıştı ve sıkı bağlarına karşı mücadele ediyordu.

"Senin için planladığım diğer işkence," dedi, sanki onunla daha önce yaptığı konuşma hiç kesilmemiş gibi, "çıplak bedeninin uzun gemilerimden birinin pruvasında figüran başı olacak. Adını da *Korsan* koymayı düşünüyorum. Ya da *balık yemi*. Uzak ve geniş, gezgin İskandinavlar

kendi canlı kadın korsan figürlerini yakalamak istiyorlar." Etrafına göz gezdirdi, çeşitli işleriyle uğraşan tüm kadınlara baktı. "Ben de onlara burada rehberlik edeceğim."

Elbette bu gülünç bir tehditti. Gülmeye çalıştı ama yapamadı.

OceanofPDF.com

Beşinci Bölüm

Sonunda, erkekler erkek olacak.

Medana Thork'a, "Seni şimdi serbest bırakacağız," dedi.

Hem de tam zamanında! Aç ve susuzdu ve ikinci kez uyku otlarıyla bayıltılması da dahil olmak üzere, yakalanmasının yarattığı onursuzluk yüzünden her geçen dakika daha da öfkeleniyordu. Bunun yanı sıra, kıcı sanki bir şey tepesinden aşağı kaymış gibi hissediyordu.

"Özgür kaldığında seni öldürecekimden korkmuyor musun?" "Bunun sana ne faydası olacak?"

"Çok iyi hissettirirdi."

"O zaman ne olacak? Ada'dan çıkmanın hiçbir yolu yok - Hedeby'ye geri dönmenin hiçbir yolu yok."

"Bundan emin misiniz?"

"Kesinlikle. Kadınlarım ve benim bir anlaşmamız var. Eğer herhangi birimiz siz erkekler tarafından kaçırılsa, kimse bizi kurtarmaya çalışmayacak. Bizden birini öldürmenizin ya da öldürmekle tehdit etmenizin sizi eve götürmesine imkan yok. Ve işkence tehdidi altında bile sırlarımızı açıklamayacağımıza yemin ettik."

"Hiç işkence gördün mü?"

Orada öylece durup ona baktı, sonra sorusunu duymazdan geldi ve onu bağlayan ipleri nasıl çözeceğini düşünmeye geri döndü. Tam bir ahmaktı. "Lütfen, Leydi Korsan' ya da Tanrı korusun, 'Misafirperverliğiniz için teşekkürler' dememi mi bekliyorsunuz?"

"İğnelemeye gerek yok," diye tersledi ve düğümleri çözmeye başladı. Elleri arkadan ve ince bir ağacın etrafından bağlamışlardı. Diğer kadınlar da aynı şeyi, bir tür köye benzeyen açıklığın merkezindeki çeşitli noktalarda tutulan adamları için yapıyordu. Yapılardan bazıları oldukça orantısızdı. Zamanla daha iyi hale gelen beceriksiz inşaat becerilerinin bir göstergesi mi? Yine de en büyük uzun evin lentosunun üzerindeki runik yazı ustalıkla kazınmıştı: "Erkekler Dışarıda Kalsın!" Diğerleri de benzer, hatta daha açık mesajlar taşıyordu: "Eğer penisiniz varsa, hoş gelmediniz."

Bu benim sefil hayatımın en garip macerası olmalı. Hatta Bizans'taki o zamandan daha garip. "Aynı fikirde değilim, Leydi Lackbrain. Alaycılık, en azından sizin ahmak küstahlığınızı protesto etmek için yapabileceğim bir şey. Bize yine uyku ilacı verdin, değil mi? İlk seferden sonra bu hareket hakkında ne hissettiğimi söylemiştim. Bir Viking adamının etkisiz ve silahsız, düşmanları için açık bir hedef olarak bırakılamayacağını söyledim. Eğer bunu bir daha yaparsan çok ama çok pişman olacağını söylemiştim." Ne demek istediğini vurgulamak için en sert üçüncü kaşlarını çattı. Düşmanlarını korkutmak için geniş bir yüz ifadesi yelpazesine sahipti.

Fok derisinden yapılmış ipin düğümlerini çözerken durakladı. Ama yüzündeki ifade bir özür ya da korku ifadesi değildi, daha çok kızgınlık gibiydi. Aslında, kadının "İğrenç herif!" diye mırıldandığına yemin edebilirdi.

Ne kadar iğrenç olabileceğimi tahmin bile edemezsiniz, Bayan Korsan.

O daha bu düşüncesini dile getiremeden kadın devam etti: "Belki de sorun senin bana sürekli ne yapacağımı söylemendir. Belki de bana ne yapmam gerektiğini

endişelerinizi mantıklı bir şekilde dile getirin."

"Teklif mi? Bir korsan için nasıl bir kelime bu?" Hayal kırıklığıyla gözlerini şaşı yaptı. "Neden sanki kığımın derisi soyulmuş gibi hissediyorum?"

Yanaklarına hafif bir renk geldi. Çok hafif. Tam olarak allık değil. "Seni buraya kadar sürüklemek zorunda kaldık," dedi biraz özür dileyerek, ama sonra "Senden daha küçük hamile domuzlarla tanıştım," diyerek etkiyi bozdu.

"Kendi ayaklarımın üzerinde dursaydım ve ölü bir ayı ya da domuz gibi sürüklenecek bir ağırlık olmasaydım, bu bir sorun olmazdı. Kadınların aklı yok!"

"Kadınların aklı ermez," diye tekrarladı onun ardından gür bir erkek sesiyle. "Bunlar erkekler bir tartışmayı kaybettiklerinde kullandıkları sözlerdir."

"Ha?"

Derin bir iç çekti ve "Seni bayıltmak tek seçeneğimizdi. Evimizin yerini öğrenmene izin veremezdik."

etrafına baktı, araziye inceledi. Bir vadisinde bulunuyorlardı, Sarp dağlarla çevrili, derin bir çanağa benziyordu. Düzlük arazi geniş değildi ve birkaç uzun ev ve müstemilat, birkaç bahçe arazisi ve inekler ve en iyi yaptığı şeyle zaten mutlu bir şekilde meşgul olan yeni boğa için küçük bir otlak inşa etmeye yetecek kadar temizlemek için çok çalışmış olmalı. Tavuklar serbestçe dolaşüyor, koyunlar ve iki yeni keçi kayalık tepe bölgesinde gezinirken görülebiliyordu ve geçinmek için sadece orman yemine ihtiyaç duyuyorlardı.

Babasının Dragonstead'deki malikânesine benzemiyordu ama çok daha küçük ölçekliydi. Yalnız burada sadece kadınlar vardı, tek tük erkek çocuklar dışında.

Sonunda ipleri çözülmüştü ve bir askerin hızlı içgüdüleriyle tepki vererek onu kollarından yakaladı, havaya kaldırdı ve ağaca çarptı. "Şimdi yetkili kim, Halatların Leydisi? Bu nasıl

Çaresiz olmak nasıl bir his? İşkencene şimdi başlayayım mı yoksa seni korkulu bekleyişin suyunda bekleteyim mi?"

Şaşkınlıkla gözlerini kırıpıştırdı, ona yaptığı hamleler o kadar hızlıydı ki. Öfkesinin sisi dağılmaya başladığında, kadının ne kadar güzel olduğunu yakından gördü. Berrak ve güneşten etkilenmeyen cildi, yaşı göz önünde bulundurulduğunda, şimdi olduğu gibi kaşlarını çatığında gözlerini çevreleyen birkaç çizgi dışında çoğunlukla çizgisizdi. Uzun sarı saçları örgüsünden kurtulmuş ve omuzlarına dökülüyordu. Beklediğinden daha dolgun olan göğüsleri tuniğinin gergin kumaşına baskı yapıyordu. Tanrılara şükür sadece iki taneydi! Ve gözleri ... Kutsal Thor! Şüphesiz sadece bir tanrıçanın gözleri bu kadar güzel bir lavanta tonunda olabilirdi. Sertçe içine çekti ve onun kadın kokusunu aldı. Parfümlü sabun kalıntısı içermeyen temiz teni ve kendine has kokusu, duyularını erotik bir keskinliğe ulaştırdı.

Adam kadının üst kollarını hâlâ ağaca sabitlemiş olsa da, kadın tek kolunu dirseğinden büküp elini ağzına götürmeyi başardı. Bazı kadınların ona yakınken yaptığı gibi parmak uçlarına doğru iç çekeceğini düşündü - kadınsı bir çaresizlik jesti - ama onun yerine yaptığı şey iki parmak ucunu ağzına yerleştirmek ve tiz, hiç de kadınsı olmayan bir ıslık çalmak oldu.

Hemen etrafları silahlarını kaldırmış bir düzine ya da daha fazla kadın tarafından sarıldı. Yaylarını kaldırmış okçular. Zayıf cinsiyetin taşıyamayacağı kadar ağır olması gereken kılıçlar. Kabaca yapılmış tahta kürekler ve dirgenler. Hatta uzun saplı bir çorba kepçesi.

Onların ötesinde adamlarının toplanmaya başladığını gördü. Silahsızlardı ama yine de emir verirse savaşabilecek durumdaydılar.

"Kutsal Thor!" diye haykırdı, ondan o kadar hızlı geri adım attı ki ayakları yere düştü ve kışının üzerine yığıldı. "Beni sağır etmeye mi çalışıyorsun? Saatler boyunca kulaklarımda bir yankı duyacağım."

Ayağa kalktı ve sütyeninin arka tarafının tozunu almaya başladı, bu da onun ilk kez çok güzel bir arka taraf olduğunu fark etmesine neden oldu. Etraflarını saran tehlikeye rağmen, küçük deri tangayı eline aldı.

ama ona vermek yerine diğerk tarafına fırlattı. Kız onu almak için eğildi, sonra adamın bakışlarının yönünü fark edince omzunun üzerinden yukarı baktı. Onaylamadığını belli ederek ayağa kalktı ve şöyle dedi: "Lackbrain! Etrafın, emretsem seni bir saniye bile düşünmeden öldürecek kadın savaşçılarla çevrili ve sen orada durmuş kıcıma mı bakıyorsun?"

Sırıttı. Kendine engel olamıyordu. Korsanlık yaparken keşışleri öldürmekten çekiniyorlarsa, onu öldüreceklerinden şüpheliydi. Tabii onları gerçekten kışkırtmadıysa. Bu yüzden, tabii ki, "Ve çok da güzel bir kıcı var," dedi.

Adamları güldü ve kadınlarından birkaç kıkırdama duyduğuna yemin edebilirdi. Bolthor bu konuda bir destan yazacaktı. "Güzel Arsesli Kadın Korsanlar" ya da onun gibi bir şey.

Thork'un, yaşayan ve gelişen keşışleri düşününce, onun ölüm emrini vereceğinden hiç korkusu yoktu. Zaten onların yakalanmasının kendi fikri olmadığını ve zamanında Hedeby'ye sağ salım döneceklerini söylemişti. Suçluluk duygusu... kadınlarla erkekler arasındaki fark buydu. Kadınlar buna yenik düşerdi ve erkekler bir kadının suçluluk duygusunu kendi çıkarlarına nasıl kullanacaklarını bilirlerdi.

Kadınlarını kovdu ve onlara diğerk adamlara odalarını göstermelerini söyledi.

Bir kadın "Onları içeri kilitleyelim mi?" diye sordu.

Medana başını salladı. "Gidecek hiçbir yerleri yok."

Bunu göreceğiz!

"Sadece nöbet tut." Ona dönerek, "Özel bölgelerime iltifat ederek beni etkilemeyi düşünüyorsan, kadınlar hakkında sandığın kadar çok şey bilmiyorsun demektir," dedi.

Çok şey biliyordu. Ve isterse onu büyüleyebilirdi ama yapacak daha önemli işleri vardı. Onu bir kez daha yakalama ama bu sefer aptal kafasına biraz akıl sokma isteğini bastırarak, sabırlı olmak için keskin bir nefes aldı ve çevresini inceledi. Gördüklerinde onu rahatsız eden bir şey vardı. "Thrudr'un bir ada olduğunu söylediğini sanıyordum."

"Um."

"Hiç fiyort görmüyorum." Görebildiği tek su, bir tepenin yamacındaki küçük bir havuzdu ve bazı evlerin dışında yağmur suyunu toplamak için su fiçıları vardı. Görebildiği kadarıyla kuyu yoktu. "Denizlere nasıl ulaşıyorsunuz?"

"Um. Bir adada yaşadığımızı söylemiş miydim? Ha, ha, ha. Herhalde beni yanlış duydun."

"Gözlerin kırpışıyor." "Bu rüzgarda toz."

Kaşlarını kaldırdı. Sabah güneşi hafif bir esintiyle bile vurmuyordu. Yine de hafif bir tuzlu su kokusu aldı. Hmm. "Bizi Hedeby'ye ne zaman geri götürüyorsun?"

"Yakında." Daha fazla göz kırpma.

Uzun geminin halihazırda sehpaaların üzerinde olduğunu ve erkek kıyafetleri giymiş kadınların alt tarafında çalıştığını fark etti. Suyu erişim olmadan tekneyi iç kesimlere nasıl getirdikleri bir bilmece olarak kaldı. Yakında çözeceği bir bilmece. Ayrıca, başka bir sehpanın üzerinde yarısı tamamlanmış bir uzun gemi daha vardı. Kadın gemi yapımcıları mı? "Geminizin nesi var?"

"Önemli bir şey yok. Her zamanki yeniden doldurma ve küçük onarımlar." "Başka uzun gemileriniz de var mı?"

Gülümsedi ve bu arada dişleri hiç de at gibi değildi. Beyaz, düzgün ve diş etlerinde çekilme yok denecek kadar azdı. "Sadece denize uygun olanı." Bu sefer gözlerini kırpmadı. Muhtemelen gerçektir.

"Eğer uzun geminizde önemli bir sorun yoksa, kısa süre içinde yola çıkmalıyız," dedi. Kadın hemen kabul etmeyince, adam şüphelenmeye başladı. "Eğer bizi aptal yerine koyana kadar burada tutmayı düşünüyorsanız, bir kez daha düşünün."

Ona dişlerini gösterdi ama hiçbir şey söylemedi, öfkesini dizginlemeye çalıştığı belliydi. Onu bu kadar kolay kızdırabildiğini bilmek güzel. "Herhangi bir

Yapılması gerekenler siz ya da adamlarınız tarafından başlatılacaktır. Benim kadınlarımın emirleri vardır."

Neredeyse gülecekti. Aklının başına gelmesinden bu yana geçen bu kısa sürede bile, silah taşıyanlar da dahil olmak üzere, *gunnalarının* genişleyen yakaları omuzlarından yarıya kadar düşerek göğüslerinin üst kısımlarını ortaya çıkaran kadınların çoğunun kasıla kasıla yürüdüğünü görebiliyordu. Sütyen giyenler, kıçlarını dar sınırlara sokmak için levye kullanmış olmalıydı. Hatta bazılarının dudakları ve yanakları boyalı fahişeler gibi çilekle boyanmıştı.

Ama Medana öyle değildi. Sade kahverengi bir tunik giymiş ve sarı saçlarını uzun bir örgü halinde sırtından aşağıya sarkıtmıştı. Keşke bilseydi, diğerlerine kıyasla mütevazı kıyafeti, ilerlemiş yaşında bile ona daha fazla cazibe katıyordu. Kendisi gibi tecrübeli bir Viking erkeği, onun altında ne sakladığını merak ederdi. Onu yatak arkadaşı olarak düşündüğünden değil. Hayır, onunla ilgili hayalleri zindanları, kırbaçları ve tüyleri içeriyordu. *Hayır, hayır, hayır! Tüyleri düşünmemiştim. Prangaları kastetmiştim.*

"Neden gülümsüyorsun?"

"Oh, hanımefendi, gerçekten bilmek istemezsiniz." Onu inceledi ve inanılmaz mor gözlerinde en ufak bir korku kırıntısı bile görmeyince şaşırdı. "Bebekken başınızın üzerine mi düştünüz? Şimdi seni boğazlamakta özgür olduğuma göre korkudan titreyecek kadar aklın yok mu?"

Omuz silkti. "Burada aşağı yukarı iki yüz kadının var. Beni savunmaya ne kadar çabuk geldiklerini zaten gördünüz. Beni öldürmeyi başarabilirsin ama senin de kaderin birkaç dakika içinde aynı olur. O yüzden vahşice dürtülerini kendine sakla."

"Vahşi dürtülerini kendine sakla," diye taklit etti Thork nefesinin altında, kadın onu adamlarıyla birlikte geçici olarak kalacakları uzun bir eve götürürken. Başka bir kadın onlara şelalenin altında yıkanabilecekleri bir yer gösterdi. Büyük olmasa da, ahşap bina rahatsız edici bir konut değildi, merkezi bir ocak ateşi ve uzun kenarların her ikisini de kaplayan uyku paletleri vardı. Bir hizmetçi çömlekten yapılmış bira testileri koyduktan sonra

Önlerinde bir aşçı açık ateşte birkaç tavşan kızarttı ve onları yassı manchet ekmeği ile birlikte tabaklara koydu, dışarıdaki muhafızlar dışında yalnız bırakıldılar.

"Korsanlar! Kadın korsanlar tarafından yakalandık!" Jamie sanki harikulade bir olayı duyuruyormuş gibi sırttı.

"Bizi sadece tek bir amaç için istiyorlar. Erkek tohumumuz," diye belirtti Thork.

O zaman Thork hariç hepsi sırttı.

Ve zaten sahip olduğu çocuk sayısının fazlalığından sürekli yakınan Bolthor hariç. Ayrıca, "Başka bir kadınla yatmaya cesaret edersem Katherine beni öldürür. Tüm bunları zina yapabilmek ve hiçbir sorumluluk üstlenmemek için planladığımı söyleyecek."

Karısıyla yaşadığı anlaşmazlık yüzünden tüm kadınlara karşı kötü duygular besleyen Jostein hariç. Bu arada Jostein'in tek ve *biricik* karısı, adam hiçbir zaman *daha fazla danico* ya da birden fazla eş uygulamadı.

"Bizi onaylamamanı bir kenara bırak, Thork. Hiç aşk kölesi olma fantezisi kurmadın mı?" Bunu söyleyen, annesi bir köle olduğundan beri köleliğe en az ilgi duyması gereken Henry'ydi.

"Asla." *Ama şimdi konuyu açtığına göre, belli bir cazibesi var. Hayır, hayır, hayır, yok. O tuzağa düşmem.*

"Lilli adında birini gördün mü? Islak kum gibi saçları, yeşil gözleri, buraya kadar uzanan göğüsleri. Kendini kaptırmış bir köpek yavrusu gibi peşimde dolaşıyor." Henry içini çekti ve göstermek için ellerini göğsünün önünde birleştirdi.

"Bir fahişenin kuyruğunu sallaması onu uysal bir evcil hayvan yapmaz. A Köpek köpektir. Sürtüklere dikkat edin. Sonunda hepsi ısırır." Bu bıkkın görüş elbette Jostein tarafından dile getirilmişti. Karısı onu bu kadar huysuzlaştıracak ne yapmıştı? Thork merak etti, çok değil birkaç yıl önce, evlenmeden önce Jostein'in neşeli olduğu zamanları hatırladı.

"Bir kadını köpek gibi götürmekten daha iyi bir şey düşünemiyorum," dedi Jamie dedi.

Rünler adına! Birinin diğeriyle ne ilgisi var?

"Köpek stili nedir?" Brokk bilmek istedi.

Jamie, bu pozisyonun bir erkeğın bir kadının "cennet tomurcuğunu" tıngırdatmasına nasıl izin verdiğini de içeren ayrıntılı bir şekilde açıklamaya devam etti.

Jostein homurdanarak bir ses çıkardı ve böyle bir tıngırdatmayı hiç duymadığına dair bir şeyler mırıldandı.

"Küçük karının seni terk etmesine şaşmamalı," diye bitirdi sözlerini Jamie, Jostein onun gülen ağızına yumruk atmaya çalışırken eğılererek.

"Ben kendi adıma Lilli isimli olanı hiç fark etmedim. Onu alabilirsin ama d men ustası Solveig'e ilk ben talibim," dedi Finn. "Onda yatak kürkleri konusunda deneyimli olduğunu gösteren bir şeyler var." Thork, Finn'in muhtemelen havuzda yıkandıktan sonra bir şekilde sakalını ve bıyığını kesmiş olduğunu fark etmekten kendini alamadı. Diğeri temizdi ama kesinlikle pejmürde görünüyorlardı, Finn ise kraliyet ziyafetine yeni hazırlanmış gibi görünmeyi başarmıştı.

"Bakire istemiyor musun?" Brokk Finn'e sordu. "Herkes en iyi seksin dar bir fiyortta şık bir uzun gemiye rehberlik etmek gibi olduğunu söyler, önce bir barajın aşılması gerekse bile."

Daha önce hiç denenmediğı belli olan bu  ocuk karşısında herkes şaşkınlıkla gözlerini kırpıştırdı. "Brokk, Brokk, Brokk!" Finn onun omuzlarını sıvazladı.

"En iyi yatak sporu

bir kadınla birlikte gelir... bir uzun gemiyle ne yapacağını bilir."

"Kendimi Ianthe için saklıyorum," dedi Alrek.

"Hah!" Finn homurdandı. "Benim Isobel'le ne kadar şansım varsa senin de onunla o kadar şansın var."

Alrek ve Finn, Yunanlılar tarafından Bizans olarak bilinen altın şehir Miklagard'a yaptıkları son gezide bu iki kadına aşık olmuşlardı. Artık Saksonya topraklarında yaşayan bu iki kadından da karşılıksız duygular görmemişlerdi.

Alrek çenesini meydan okurcasına kaldırarak, "Umutumu yitirmedim," dedi.

"Umut tüm insanların kurtuluşudur," diye ilan etti Bolthor, şüphesiz bir destana başlamak üzereydi.

Neyse ki ya da o kadar da şanslı değil, Jamie önceki konuşmaya devam etti. "Şahsen, Siobhan, yemyeşil popolu güzel İrlandalı kız, benim zevkime daha uygun. Vahşi bir gezintiye çıkarken tutunacak bir şey olsun isterim."

Thork gülümsemek zorunda kaldı. "Jamie! Onun kalçalarını unut. Siobhan senden en az on yaş büyük. Ayrıca bahçeler, tarlalar, domuzlar, inekler ve tavuklar gibi hayvanlar da dahil olmak üzere tüm dış mekanlardan o sorumlu. Kendini şimdi bir çiftçi olarak mı görüyorsun?"

Jamie bu ihtimal karşısında ürpermiş gibi yaptı.

"Birkaç kır saçın hiçbir sakıncası yoktur. Hatta bir keresinde karımın ağarmış saçları için bir kaside yazmıştım, biber ve tuz gibi."

"Bunu bize hatırlattığınız için teşekkür ederiz," dedi Thork. Olabilirdi Leydi Katherine'le her karşılaştığında, özellikle de Bolthor bunu tekrarlamaya devam ederse, kafasında bu görüntü canlanıyordu.

"Katherine'in neden bu kadar üzgün olduğunu bilmiyorum," diye devam etti Bolthor. "Benim saçlarım bembeyaz ve biri benim saçlarım hakkında bir kaside yazsa da umurumda olmaz."

"Bunu paylaştığın için teşekkür ederim," dedi Thork. Artık o da bu görüntüye sahip olacaktı.

"Ne demek istediğimi anlıyorsun Finn," dedi Bolthor.

"Ben mi? Neden ben? Ben henüz genç bir adamım. Henüz otuz iki yaşında değilim," diye itiraz etti Finn.

Bolthor tek sağlam gözüyle Finn'e anlamlı bir bakış attı.

"Beni saçımı yolarken gördüğünde sadece bir tane gri saç vardı. Bir tane. Sadece bir tane. Bir tane." Bolthor onu iğneli bir aleti olmakla suçlasaydı Finn bundan daha fazla hakarete uğramazdı. Belki de bu daha kötü olurdu.

"Och! Siobhan değilse Bergdis," diye ödün verdi Jamie.

Thork gülmek zorunda kaldı. "Bergdis uzun gemide bir kürekçi. Binaların ve ahşap işçiliğinin sahibidir. Düzgün bir çivi çakmayı bildiğinden bile şüpheliyim. Ve odun kesmek, işte bu seni her gün yaparken görmek istediğim bir iş. Bu arada, omuzlarını fark ettin mi? Seni bir anda kaldırıp yere çarpabilir."

Jamie omuz silkti ve ona göz kırptı. "Kendini kandırma, delikanlı. Biraz acı bir İskoç'u asla incitmez, özellikle de kazanç bu kadar tatlıyken."

"Ne acısı? Ne kazanç?" Brokk sordu.

Jostein Brokk'a, "Boyling, hayatın bazı gerçeklerini öğrenmen gerekiyor," dedi, ama Thork'u şaşırtacak kadar kaba bir şekilde değıl.

"Doğı topraklarındaki erkekler genellikle vücutlarında biraz fazla yağ olan kadınları tercih ederler.

Kemik," diye haykırdı Henry, sözlerinde hafif bir eğrilikle. Çok fazla bira içmiş olmalıydı. Şimdiden mi? "Taşaklar için bir yastık ya da öyle bir şey. Ayrıca karınları da uyumak için iyi bir yastık olur."

Evet, kesinlikle Drukkinn.

"Ayrıca Jamie, Bergdis'in ön dişlerinden birinin eksik olduğunu fark etmedin mi?" Thork sordu.

"Jamie kıkırdayarak, "Bir kadının dişlerinin eksik olması o kadar da kötü bir şey değıl," diye cevap verdi. "Bir erkeğın borusunu öttrmek için daha iyi, dikkat edin."

"Hah! Eksik bir dişin boşluğuna sığabiliyorsa çok ince bir boynuzun var," diye karşılık verdi.

"Thork'a aldırma Jamie. Bir erkek için en iyisinin çirkin bir kadın bulmak olduğunu herkes bilir," dedi Bolthor yüksek sesle geğıirmeden önce. "Toplayabilecekleri herhangi bir erkek ilgisine o kadar minnettar olurlar ki her şeyi yaparlar."

İşte bu iyi bir destan olurdu. Bolthor'un karısının önünde asla okumaması gereken bir destan.

"Tıpkı çirkin kadınların daha çok erkek kökünü boğaz?" Jamie, İskoç yüzünde muzip bir pırıltıyla sordu

Gözler.

"Bu ve diğer şeyler," dedi Bolthor, Thork'u şaşırtarak. Bolthor genellikle açık saçık konuşmaya pek meyilli değildi, yanlışlıkla öyle olmasın diye. Herkesin önünde kadınının uzuvları hakkında konuşmanın müstehcen olduğunu fark etmemesi gibi.

Brokk'un çenesi neredeyse göbeğine kadar düşmüştü.

Thork konuşmanın çok uzadığına karar verdi. "Hepiniz dikkatli olun. Tohumunuzu herhangi bir kullanışlı kaba dökmenin sonuçları vardır. Oğullarınızın . . . ya da kızlarınızın . . . bir grup barbar kadın tarafından yetiştirilmesini ister misiniz?"

Jostein araya girerek, "Barmy, kesinlikle," dedi. "Kendilerine her şey için unvan verdiklerini biliyor musun? Her biri bir şeyin ya da başka bir şeyin metresi."

Jamie'nin gözleri parladı. "Bu fikri sevdim. Öpüşme metresi. Okşamanın sahibesi. Tup'ın sahibesi. Ağzın sahibesi. Highlands'in bu tarafındaki en iyi seksin sahibesi."

"Lackwit!" Jostein cevap verdi. "O tür bir metres değil. Onlar silahların metresi. Avin sahibesi. Bahçıvanlık metresi. Domuz şişirme metresi. Bulaşıkhanenin sahibesi. Düzinelerce ve düzinelerce unvan. Bu kadınların her birinin belirli bir işi ve unvanı var ve her biri eşit olduğunu iddia ediyor. Sanki tavuk beslemek ve kılıç kullanmak aynı ölçüde yetenek gerektiriyormuş gibi!"

"Yüce Tanrım!" Thork dedi ki.

"Şimdi sen söyleyince, Lilli kapalı alan yönetiminin sahibi olmakla ilgili bir şeyler söyledi, her ne demekse."

"Sırf mahremiyetin hanımı tarafından baştan çıkarılmayayım diye," dedi Alrek.

Neşe diyarına yaptığı bu nadir girişimden duyduğu sevinçle elini dizine vurdu. Dizini ıskaladı ve sütyeninin kasıklarına ve kalçalarına bira döküldü.

Adamlardan birkaçı özel bir metres fikrinden tiksintiyle ürperdi. Hatta bazıları tiksintiyle burunlarını tuttu.

Jamie, "Ben hâlâ unvanlardan birinin seks metresi, özellikle de cinsel sapkınlıkların metresi olabileceğini düşünüyorum," diye ısrar etti.

Jostein ona doğru uzandı ve kafasının yan tarafına vurdu. "Dreamer!"

Jamie hiç alınmadan sırttı.

"Onların kötü amaçları için damızlık olmamız konusuna geri dönelim." Thork konuya geri dönmeye çalıştı. "Çocuğunuz olup olmadığını asla bilmemeyi, hatta onu hiç görmemeyi göze alacak mısınız?" Thork, vahşi bir üne sahip olan bu adamın doğru davranış konusunda ders verdiğine inanamıyordu.

Henüz on iki yaşındayken yetim kalan küçük kardeşlerinden sorumlu olan Alrek'in aileye verdiği değer ortadaydı. "Benim tohumumu alamayacaklar."

"Fahişelerden biri sikini eline aldığı ve kalçalarını iki yana açtığı anda ne yapacaksın?" Thork sordu.

Alrek'in yüzü güneşten bronzlaşmış teninin altında renklendi. "Açık denizlerde bir kış fırtınası düşüneceğim, kürekler buz tutmuş ve rüzgâr yelkenleri kamçılıyor. Bu her horozun solmasına neden olur."

Hepsi güldü.

"Pek çok erkeğin doğurabilecekleri çocukları düşünmeden özgürce zina yaptığının farkındayım, ancak babam bana her zaman tohumlarımı verimli tarlalara dökmemem gerektiğini öğretti, aksi takdirde daha sonra uzun yıllar boyunca hasada bakmayı planlıyorum." *Dersleri unutun. Bunca yıl aramıza mesafe koymaya çalıştıktan sonra şimdi babamdan alıntı yapıyorum.*

"Herhangi bir çocuğumuz için geri dönemeyeceğimizi sana düşündüren nedir?" Finn küçük bıçağının ucuyla tırnaklarının altını temizlerken Thork'a dalgın dalgın sordu.

"Nerede olduğumuzu biliyor *musunuz*?" Thork sorusunu önce Finn'e, sonra da diğer adamlara yöneltti.

Anlayışları yerine geldikçe hepsi başlarını salladı.

Jostein, "Muspell'de bu yeri gizli tutmak için ellerinden gelen her şeyi yapmayacaklarına dair hiçbir şans yok," diye sözlerini tamamladı.

"O halde ilk hedefimiz bu. Tam olarak nerede olduğumuzu keşfetmek," dedi Thork. "Bir plana ihtiyacımız var. Savaşan adamlar olarak bize ilk kılıçlarımızı aldığımız andan itibaren savaşa aceleyle girmememiz öğretili. Düşmanı inceleyin. Güçlü ve zayıf yönlerini. Ne kazanabiliriz ya da kaybedebiliriz. Tahkimatlarını aşmak için hangi silahlara ihtiyacımız var. Saflarına nasıl sızarsınız." Thork plan yapmanın her zaman mümkün olmadığını biliyordu ama burada nasıl ilerleyeceklerine dikkat etmek için fazlasıyla zamanları varmış gibi görünüyordu. "Peki nerede olduğumuzu belirledikten sonra hedeflerimiz ne olacak?"

"Kaçış, tabii ki," dedi Alrek.

"İntikam," diye ekledi Finn.

"Yağma," diye ekledi Henry.

"Bence hepsini esir alıp köle pazarında satmalıyız.

"Jostein önerdi.

"Akıllıca sözler ve dikkate değer," dedi Thork.

"Neden hepsinin kafasını kesmiyorsunuz?" Bunu söyleyen, bir zamanlar Çılgın Bolthor olarak bilinen Bolthor'du. Yaşlı adam, çok ünlü savaş baltası Kafa Yarıcı ile kopardığı düşman kafalarının sayısını çoktan unuttuğunu iddia ediyordu.

"Biraz dağınık," dedi Finn. Finn zaman zaman ne kadar kibirli ve titiz olsa da, savaşta payına düşenden daha fazla kılıç çığlığı dökmüştü ama temiz öldürmeleri tercih ederdi.

Jamie de hoşnutsuzlukla olmasa da, "Bu çok fazla kafa demek," diye gözlemledi.

"Eeew!" Brokk kendini tutmadan önce "Iyy!" dedi. Kafa kesmekten bahsedilince teni solan delikanlı, savaşın iğrenç yönlerine alışacak kadar savaşta kan kaybetmemişti.

"Sekizimiz kadınları geçebiliriz," dedi Jamie. "Onları esir alalım."

Fena fikir değildi ve hepsi olasılıkları düşündü.

"Ama bizim kölelerimiz olduklarında tüm sırlarını ifşa edecekler mi?" Thork sordu.

Bolthor, "Birkaç kelle kesersek kesecekler," dedi.

"Kadınlar!" Jostein haykırdı. "Bu tehdit karşısında bile direnecek kadar inatçılar. Aralarındaki bu bağdan aşırı derecede gurur duyuyor gibi görünüyorlar. Ayrıca, bir kadın size bir şey söylemek istemiyorsa, söylemez."

Thork bir kez daha Jostein ile karısı arasındaki geçmişi merak etti.

Thork o zaman, "Kimsenin kafasını kesmeyeceğiz," dedi. *Kesinlikle mecbur kalmadıkça.*

"Anavatanımdaki insanlar çeşitli işkence yöntemlerinde ustadır." Thork'un bildiği kadarıyla bunu Asya'daki "anavatanına" hiç gitmemiş olan Henry söylüyordu. "Ayakların altını gıdıklamak. Suyu daldırma. Bir uçurumdan yüz üstü sarkıtmak."

Herkes Henry'ye baktı. Sonra Jamie güldü. "Bir genç kızın ayaklarını gıdıkladığım tek zaman, sırtüstü yattığım ve onun dört ayak üzerinde çırılçıplak *ayaklarıma* bakarken diliyle hayalarımı gıdıkladığı zamandır."

Hepsi de aptal kafalarındaki resmi görmek için bir an düşünmek zorunda kaldı. "*Bunu* gerçekten yaptın mı?" Finn Jamie'ye sordu.

"Evet, ayaklarını gıdıklama kısmı hariç," diye cevap verdi Jamie sırıtarak. "Bir kız senin taşaklarını yalarken, herhangi bir şey düşünmek zordur, en azından ayak parmaklarının didiklenmesini isteyip istemediğini."

Thork Jamie'ye başını salladı. Bazen ne zaman doğru söylediğini ya da şaka yaptığını anlamak zordu. Vikingler olarak, söz konusu yatak sporu olduğunda uçuk iddialara inanmayı tercih ederlerdi.

"Yalamaktan bahsetmişken... kendi kendini yalamak diye bir şey duydun mu hiç?" Alrek sordu. "Palavracı Boris kendi sikini yalayabildiğini söylüyor."

Diğerleri kahkahalarla güldü.

"Bu doğru." Alrek'in yüzü şüpheye düştüğü için renkten renge girmişti. "Onu bir keresinde Holgaland'daki bir Yule şöleninde gösterirken görmüştüm."

"Sen *drukinn* olmalısın," dedi Bolthor. Alrek utangaç bir tavırla başını eğdi.

Ama sonra Henry onlara "Yapabilirim" dedi.

Hepsi dönüp Asyalı Viking'e kuşkuyla baktı.

Jostein, "Çok kısa olduğun için olmalı," diye gözlemledi, ama sesinde bir inançsızlık vardı.

"Ya da asam çok uzun." Henry kaşlarını Jostein'a doğru salladı.

"Yüce Tanrım!" Thork mırıldandı. Konuşmaları nasıl bu kadar sapmıştı? Tekrar! Planlarını daha düzenli hale getirmenin zamanı gelmişti. "Yalamayı unut. Bizi buradan çıkarmak için kadınlara ihtiyacımız var. Nerede olduğumuzu anlasak bile bir uzun gemiyi kendimiz çekemeyiz ve kırbaç altında bile bu işi bizim için yapmaya istekli olacaklarından şüpheliyim. Onlarla daha sonra ne yapacağımıza daha sonra karar verebiliriz. Her şeyden önce, dikkatli olmalı ve çevremizi incelemeli, kaçış yollarını keşfetmeliyiz. Belki bir gemi bulabiliriz."

"Ama keşiflerimizde sinsi olmalıyız," diye öğüt verdi Jostein.

"Yakalandığımızı kabul ediyormuşuz gibi davranmalıyız," diye ekledi Jamie.

Thork başıyla onayladı. "Ve ne yiyip içtiğimize dikkat edelim, yoksa kadınlar bedenlerimizle istediklerini yaparken kendimizi yine bir bitki uykusunda bulabiliriz."

Erkekler kadınların uyurken vücutlarıyla ne yapabileceklerini düşünürken bu söz sessizliğe yol açtı.

"Bir erkek uyurken bir kadınla seks yapabilir mi?" Brokk bilmek istedi.

"Hiç nemli bir şekilde uyandığınız seks rüyaları görmediniz mi? braies?" Bolthor Brokk'a sordu.

Çocuk kızarak cevap verdi.

"Oh, bu harika!" Jostein tiksintiyle konuştu. "Sadece uyanikken ne yaptığımız konusunda endişelenmek zorunda değiliz, şimdi de uykudayken ne yaptığımız konusunda endişelenmeliyiz."

"Um, bir şey ..." Brokk tereddüt etti ve kızarması derinleşti. "Bir fahişeyi baştan çıkarmanın ve tohumunu onun rahmine ekmemenin yolları olduğunu mu söyledin?"

Thork, Brokk'un denenmemiş bir genç olup olmadığını merak etti. şimdiden kadın portalı mı? On iki yaş bir ilk yavru için duyulmamış bir yaş değildi. Kendisi de ilk mandıra hizmetçisi olduğunda on iki yaşındaydı.

Finn göz kırparak, "Evet, Thork, anlat," diye ısrar etti.

Thork, Finn'in neyi kastettiğini hatırlamak için bir dakika düşünmek zorunda kaldı. Ah, çocuk sahibi olmayı önlemek için tohumun dökülmesi. Aslında açıklamıştı. Kısaca. şaşkınlık içindeydi ama diğer adamlar da Brokk kadar dikkatle dinliyordu. Bütün yetişkin erkekler bunu bilmiyor muydu? Hristiyan İncili bile Onan'dan ve tohumun dökülmesinden bahsetmiyor muydu?

"Domuz bağırsağı kullanıldığını duymuştum," dedi Jamie onlara, "ama benim vatandaşlarım daha çok haggis için kullanmayı tercih ediyor."

"İkiye bölünmüş limonların işe yaradığı söylenir." Bu Jostein'den, muhtemelen Hayatında hiç limon görmemiş.

Henry, "İksirler var," diye önerdi.

Thork'un tüm konuşmalarından sonra erkeklerin düşünebildiği tek şey buydu. Seks.

Bolthor yeni bir destanı duyurduğunda bunun doğruluğu kanıtlandı: "Vikingler Nadas Tarlalarını Sürerken".

Thork bir iniltiyle yüzünü önündeki masaya koydu ve alnına üç kez vurdu. Sonra sadece vurgulamak için dördüncü kez vurdu.

Bolthor boğazını temizledi ve başladı, "Bu Büyük Thork'un destanı..."

Altıncı Bölüm

Soru şuydu: Kim daha sinsi olabilir? . .

Medana, "tutsakların" serbest bırakılması için izlenecek yolu tartışmak üzere Thrudr liderliğini -kendisi de dahil olmak üzere- sekiz kişilik bir konsey toplamaya çağırdı.

Elbette Gudron vardı, ordunun hanımefendisi, kılıç ustası, okçuluk ustası, silah bileme ustası ve silah depolama ustası gibi kendisine hizmet eden birçok kadın vardı.

Ve Elida, koyun kırmak, iplik eğirmek, kumaş dokumak, giysi ve battaniye yapmakla görevli işçileri olan ipliklerin hanımı.

Gemi yapımcısı Solveig ve işçileri gemi yapımı ve onarımıyla ilgili her şeyle ilgileniyordu. Medana ve arkadaşlarının Stormgard'dan ayrılırken bindikleri ve *Korsan Leydi* adını verdikleri küçük uzun gemiyi, babasından miras kalan ilkel becerileriyle bir şekilde ayakta tutmayı başarmışlardı ve şimdi de kendileri bir gemi inşa etmeye çalışıyorlardı. Çok yavaş bir süreç.

İç mekanın idaresinden sorumlu Lilli ve personeli, yemek pişirmekten çamaşır yıkamaya, koridorların ve yatak odalarının temizliğine kadar iç mekandaki her şeyle ilgileniyordu.

Binaların ve ahşap işçiliğinin sahibi Bergdis'in uzun evleri ve hayvan barınaklarını inşa etmesine ve bakımını yapmasına yardım eden en az bir düzine kadın vardı; mobilya ve ahşap yemek malzemeleri, çanaklar, kaşıklar ve benzerlerini yapmaktan bahsetmiyorum bile. Bu, başlangıçta gülünç sonuçlar doğuran, yamuk çatılar ve dile kıymık batıran kaşıklar gibi öğrenilmiş bir zanaattı. Hepsi öğreniyordu.

Liv, şifacının hanımı, uzun bir şifacı soyundan geliyordu, bazıları buna cadı da diyebilirdi. Çeşitli hastalıkları iyileştirmek için kullanılan tüm reçeteleri bir şekilde aklında tutuyor ve diğerlerini de uygun otları ve kökleri toplayarak depolarını sürekli yenilemeleri konusunda eğitiyordu.

Ve son olarak, başından beri Medana'nın yanında olan Freyja Bir zamanlar bakıcısıydı, şimdi ise av ve balık sahibesi. Freyja'nın onları beslemek için gösterdiği ilk çabaların hikâyeleri yıllarca kış ocaklarında anlatılan destanlara yem olacaktı. Medana bu hayatta bir daha kirpi yemek zorunda kalırsa, bu çok erken olacaktı. Ve balık. Avlanmayı ve tuzak kurmayı öğrenmeden önce hep balık. Birkaç yıl önce bir balina fırtına sırasında Küçük Ada'da karaya oturma talihsizliğini yaşamış ve kadınların bütün bir sezon yetecek yiyecek stokları olmuştu.

Medana konsey üyelerine sevgiyle baktı. Onları birbirine bağlayan bağlar uzun ve sağlamdı.

Tam bir Thing toplantısı, bir yönetim toplantısı düzenleyebilirdi ama muhafızlarından bazılarının, burada geçirdikleri iki günün ardından adayı gereğinden fazla keşfeden ve çok fazla soru soran sinsî adamlara göz kulak olması gerekiyordu. Kadınlar, derinlik değişiminin açıkça görülebileceği gelgit zamanlarında erkeklerin dikkatini dökülme havuzundan uzaklaştırmak için çok çalışmak zorundaydı. Neyse ki onlar için en önemli gelgit hareketi artık gece geç saatlere denk geliyordu ama bu her zaman böyle olmayacaktı. Bu sürekli bir endişeydi.

Dolandırıcı düzenbazlar buradaki "ziyaretlerini" "misafir" olarak kabul etmiş gibi davrandılar

Kadınlar onları Hedeby'ye geri götürene kadar sabırlı bir şekilde

kadınların rahatlığı. Hah! Medana henüz sabırlı bir İskandinavla karşılaşmamıştı. Kadınlar ve adaları için kötü bir şeyin peşindeydiler.

Ayrıca, adamlar iyi davranıyorlardı. Kesinlikle kötü bir şeyler dönüyordu.

Kendi aleyhine öğrendiği bir şey varsa, o da hınzırca gülümseyen bir Viking'e asla güvenmemek gerektiği idi.

Ve İskandinavların sekizi de hınzırca gülümsemeyi bir sanat haline getirmişti. Bir tanesi, özellikle.

"Gitmelerine izin vermeliyiz. Bu adil bir şey," dedi Medana, aslında pek de büyük olmayan "büyük salon "un bir ucundaki masaya otururlarken. Sadece en büyük uzun evlerinin ana odasıydı.

Protestolar oybirliğiyle kabul edildi:

"Hayır!" Gudron Medana'ya hırladı. Gudron'dan gelen bir hırıltı kolayca göz ardı edilemezdi, o bir Viking savaşçısı cüssesindeydi ve tüm dövüş becerilerini öğrenmişti.

"Henüz değil!" diye yalvardı Lilli, Medana'ya birden fazla kez çocuk doğurma yaşının azaldığından korktuğunu söylemiş olan otuz yaşın üzerindeki zayıf bir kadın. "Yumurtalarım yakında bir bastona ihtiyaç duyacak," diye inledi Lilli.

"Nesin sen? . . şimdi de yumurtlayan tavuk mu oldun?" Medana gülerek sordu.

"Bok, bok!" Lilli cevap verdi ve gülümsemedi.

Solveig, "Her tavuğun arada bir horoza ihtiyacı vardır," diyerek Lilli'nin yanında sıraya girdi.

"Lilli, horozların ne kadar can sıkıcı yaratıklar olduğunu sen herkesten iyi bilirsin," dedi Medana. "Sanki bütün kümesin sahibiymiş gibi kasıla kasıla dolaşırlar. Gagalar ve öterler."

"Rahmime bir bebek düşecekse çalımına katlanabilirim," dedi Lilli, yeşil gözlü bakışları meydan okur gibiydi, yoksa yalvarıyor muydu?

Tam o sırada yüksek bir böğürtü duyuldu. Koridorun karşısındaki açık çift kapıdan, Swively adındaki boğanın beş inekten birini parçalamaya hazırlandığını görebiliyorlardı. *Tekrar.* Helga, hayır

Şüphe. Odin'in gözbebekleri! Bir ay içinde tüm inekleri yavrulayacak ya da çarpık bacaklı yürüyecek ya da her ikisi birden olacaktı.

Ancak kadınların ilgisini çeken Swively ve Helga değil, büyükbaş hayvanların hareketlerini izleyen adamdı. Parmaklıklılı çite yaslanmış olan Thork'un bir çizmesi alt basamakta duruyordu ve bu da sütyenlerinin kalçalarının üzerinde gerilmesine neden oluyordu. Medana'nın kabul etmesi gerekir ki, Thork'un kalçaları çok güzeldi.

Lilli tüm kadınların düşüncelerini özetleyen bir cümle kurdu: "Hassiktir!"

Uzun bir kıkırdama ve iğneleyici sözlerin ardından Medana, kadınlara "Erkeklerden kurtulmamız gerekiyor. Burada ne kadar uzun süre kalırlarsa, sorunlarımız da o kadar büyük olur."

"Asgard aşkına, en azından bir yedi gece daha!" diye rica etti Elida, iyi yağlanmış elleri son okçuluk denemelerinden kalan nasırları yumuşatmak için bugün keten şeritlerle sarılmıştı. *Yani dokumahanedeki ince yünleri mi işleyecek, yoksa başka bir şeyi mi?* Medana merak etti. Eğer ikincisiyse, farklı bir el tedavisi denese iyi olacaktı. Balık yağı gibi kokuyordu. "Aylık akışımı yaşıyorum. Henüz gidemezler!" Bu Liv'den Elida'nın balık kokusundan hiç şüphesiz Şifacı sorumluydu.

"Bu göbek yağlarını eritmek için zamana ihtiyacım var. Göbek sarkıklığıyla bir erkeği nasıl etkileyebilirim ki?" diye yakınıyordu Bergdis, vücudu onca kürek çekmekten dolayı çoğunlukla sert kaslıydı, en azından üst kısmı. Alt taraf ise tamamen farklı bir konuydu. Deniz sandıkları üzerinde bu kadar uzun süre oturmak bir kadının poposunu ve göbeğini biraz yayma eğilimindeydi.

Solveig, "O boğa yavrusu Helga'yı tekrar tekrar izlemek kadınlık organlarımı pelteye çeviriyor," dedi.

"Şaka yapıyorsun!" Gudron haykırdı. "Swively'nin ne kadar hızlı İş. Girer, çıkar ve işi biter. Tıpkı bir erkek gibi! Göz açıp kapayınca kadar her şey biter. Zavallı ineklerin kendilerini zirveye çıkarma şansları bile yok." Gudron

düşünceli bir şekilde durakladı. "İnekler zirve yapar, değil mi Siobhan? Sen bir çiftlikte büyüdün. Bilmen gerekirdi."

"İlgiden memnun görünüyorlar ya da belki de yavru bir inekle sonuçlanacağını bildikleri için kızgınlığa katlanıyorlar." Lilli sanki hiç önemi yokmuş gibi omuz silkti. "Öyle bile olsa, kadınlık organlarım kalp atışı gibi zonkluyor."

"Benimki karıncalanıyor." Solveig, sanki hangi kadın uzuvlarından bahsettiğini bilmiyorlarmış gibi aşağıya doğru işaret etti.

"Karıncalanıyorum ve zonkluyorum," dedi Elida gururla, sanki bu arzulanan bir durummuş gibi. "Yani bir erkeğe senden daha çok ihtiyacım var."

Solveig sanki Elida'yı boğazlamak istiyormuş gibi ellerini yumruk yaptı. "Karıncalanıyorum ve zonkluyor ve kadın çiyleri ağlıyor."

"Hah!" Siobhan araya girdi. "Karıncalanıyorum ve zonkluyorum ve ağlıyorum kadın-çiy ve uykumu kaçırır seks rüyaları görüyorum."

"Son regl dönemimin başlangıcından bu yana iki gece geçti ve herkes bunun bir kadının en doğurgan dönemi olduğunu bilir, aşağı yukarı birkaç gün. Bu nedenle ilk ben gitmeliyim." Herkes bu bilgiyi nereden edindiğini öğrenmek için Solveig'e döndüğünde, "Genelevlerde fahişelerin gebe *kalmamak* için en iyi yolları bilmeleri gerekir" diye açıkladı.

Medana kadınların aptalca rekabetçiliği karşısında başını salladı. "Erkeklerin buradaki varlığı siz kadınlar arasında uyumsuzluk yaratıyor. Bizler dostuz, rakip değil. Bu ada hepimiz için bir barış ve güvenlik sığınağıydı ama hızla didişmelerin ve karşılıksız özelemlerin arı kovanına dönüşüyor."

Kadınlardan hiçbiri suçlu görünmüyordu. Aslında, kaşlarını çatarak ona doğru bakıyorlardı.

Bergdis, "Henüz onlarla birleşmedik," diye sızlandı.

"Hiç mi?" Bu Medana'yı şaşırttı. Kadınları -en azından bazıları- erkeklerin önünde cazibelerini sergilerken, yürüyen penislerden en az birinin cazibesine yenik düşeceğini düşünürdünüz.

"Hiç!" Solveig tiksintiyle haykırdı. "Yine de biraz seks oyununa giriyorlar."

"Biraz mı?" Medana sordu.

"Öpüşme, okşama, o tür şeyler," diye cevap verdi Elida Solveig için, sanki bunlar önemsizmiş gibi.

"Peki ya lider... o da kendi payına düşeni yapıyor mu?" Medana

Bu soruyu sorduğuna inanmak zordu. O iğrenç hödük Thork'un ne yaptığı umurunda değildi. Şikâyetleriyle başının belası olmaya başlamıştı. Ve sürekli olarak onu daha önce tanıdığını ya da ona çok benzeyen biri olduğunu söyleyip duruyordu. Thork'un adayı terk etmesinden ve insanlara Fırtınagardlı Geira'nın hayatta olduğunu ve geliştiğini söylemesinden korkuyordu. Kardeşleri ve kralın muhafızları, bir tavşanın kokusunu alan tilkiden daha hızlı bir şekilde onun peşine düşeceklerdi. On yılın onların öfkesini azaltacağına bir an bile inanmadı.

Daha da kötüsü, Thork'un onun vücudunu kaba bir şekilde incelemesi ve ardından garip

Gülümsüyor. Tıpkı tüketmek üzere olduğu bal kovanını inceleyen bir ayının dudaklarını yalaması gibi.

"Hayır, gerçekten denedim," dedi Siobhan. "Ona göğüslerimi bile gösterdim ve herkes muhteşem göğüslerim olduğunu söylüyor."

Hepsi Siobhan'ın gerçekten de muhteşem olan göğüslerine baktı. Otuz beşten fazla kış görmüş olmasına rağmen iri, sıkı ve hiç sarkmamıştı.

Medana'nın otuzuna birkaç yıl kalmıştı ama çocuk sahibi olmak gibi bir kaygısı yoktu. Belki de bütün kadınlar annelik özlemi çekmiyordu. Göğüslere gelince... Medana kendi göğüslerine bakmamak için kendini zor tutuyordu, küçüktüler ama ona göre yeterince büyüktüler; erkek gibi davrandığı zamanlarda bağlanmak zorunda kalması gerçekten bir avantajdı. Ama söz konusu erkekler ve onların şehvet dolu tercihleri olduğunda belki de büyüklükleri eksik sayılabilirdi.

Medana, "Karar vermemiz gereken konu, bize en az yansımayla gitmelerine nasıl izin vereceğimizdir" dedi.

Tepkileri unuttun. Kadınlar hâlâ ne kadar az ilgi gördükleri konusunda kendi aralarında homurdanıyorlardı.

Diğer şeylerin yanı sıra ineklerden sorumlu olduğu için süt sağmayı da bilmesi gereken Siobhan, "Kadın kanallarımızla tohumlarını vücutlarından sağlamayacaksak erkekleri ele geçirmenin ne anlamı var?" diye sordu.

Hâlâ sağıyor musun? Şimdi de erkekleri memeleri olan inekler olarak mı görüyorlar? Tek memeli memeler mi?

"Çekik gözlü adam benden hoşlanıyor sanırım," diye devam etti Lilli. Eğer biri

Bir erkeği cezbedebilecek tek kişi, cömert kalçaları ve göğsüne kıyasla beli baştan çıkarıcı derecede küçük olan şehvetli Lilli olurdu. "Ama Henry - adı bu - nedense kendini tutuyor."

"Hepsi kendini tutuyor," diye yakındı Bergdis, "nedenini anlamıyorum."

"Bunun nedeni damızlık olarak kullanılmak istememeleri olabilir mi?"
Medana

kaşlarını kaldırarak sordu.

"Hah!" Aşçı Olga, mutfağın hanımı, kısa boylu, tombul, kendi yemeklerinden aşırı zevk alan bir kadın, öğle orucunu bozmak için sert peynirler, yulaflı kekler ve yabani üzümlerden oluşan bir hendekle paytak paytak içeri girmişti. Adadaki birkaç çocuktan biri olan Samuel, iki sürahi bira taşıyarak Olga'nın peşinden geldi. Olga, "Erkekler her zaman kendilerini damızlık olarak kullanırlar," diye devam etti. "Kocam, Muspell'de çürüsün, kesinlikle bunu yeterince yaptı."

Aşçının sözleri karşısında Samuel'in gözleri büyüdü. Medana kadınların, henüz sekiz yaşında olan ve kadınların erkekler hakkında ne düşündüğünü yakında öğrenecek olan çocuğun önünde bu kadar rahat konuşmalarından hoşlanmıyordu. Bazı kadınlar ve bazı erkekler. Konuşmayı kesmesi için uyarıcı bir el kaldırdı ve Samuel'e bu öğleden sonra yeni gemi yapımına yardım edip edemeyeceğini sordu.

Solveig, "Tahtaları zımparalamama yardım edebilirsin," diye teklif etti.

Samuel'in gözleri parladı. Mutfakta her zaman yaptığı işlerin aksine, Olga'ya yardım etmekten zevk aldığı bir işti bu.

Samuel gittikten sonra Gudron sordu: "Malik'in yirmi iki çocuk?" Malik, birkaç yıl önceki zamansız ölümüne kadar Olga'nın kocasıydı.

Olga başını salladı ve Medana'nın şimdiye kadar onu vazgeçirmeye çalıştığı ama başaramadığı tatsız bir alışkanlıkla, aceleyle tükürerek küçümsediğini gösterdi. "Yaşlı keçi, bir başka hizmetçiyi daha kılıçtan geçirirken ölür ölmez, değersiz ve gayrimeşru oğulları kalemize doluşup beni kapı dışarı ettiler. Ne yazık ki kendi oğullarımdan hiçbiri bebeklikten sonra yaşamadı."

Gudron, "Değersiz adamlar olabilirler ama bazen amaçlarına hizmet ederler," dedi. "Ben kendi adıma eskisini seviyorum."

"Um, şu konuya geri dönebilir miyiz?"

"Göz bandı olan mı? Gudron! Saçları beyaza boyanmış. Asasının hâlâ yükselebileceğinden emin misin?" Solveig sordu.

"Çatıda kar, ocakta ateş hakkında ne derler bilirsin," diye cevap verdi Gudron nadir görülen bir kıkırdamayla.

Medana bile bu eski söz karşısında gülümsemek zorunda kaldı. erkekler tarafından sürdürülmektedir. Medana Gudron'a, "Liderle ilgilendiğini sanıyordum," dedi. "Ona göğüslerini gösterdiğinden bahsetmiştin."

Gudron elini umursamaz bir tavırla salladı. "Bu yarı yarıya çok güzel. Hayır, Kemiklerinde daha fazla et olan bir adam istiyorum. Ve özellikle bir kemiği kastediyorum." Gür sarı kaşlarını vurgulamak için salladı.

Aman Tanrım!

"İskoç olan o seksi çapakla konuştuğunda, iç organlarım neredeyse eriyor." Freyja bu toplantıda ilk kez konuşuyordu. Aslında Freyja nadiren konuşurdu, dışarıda daha rahattı. Jutland'lı sessiz Danimarkalı kadın, babası tarafından yoldan geçen bir tüccara bir altın karşılığında satılmıştı. Tanrılar, Freyja'nın sonunda bir tüccar olmadan önce ne tür sıkıntılar çektiğini bilir.

Stormgard'a satıldı ve orada o zamanlar Geira olarak bilinen genç Medana'ya baktı.

Medana boğazını temizledi. "Söylediğim gibi-"

"Sakar olan çok sevimli," dedi Bergdis ve içini çekti. "Sütyenindeki şişkinliği fark ettin mi?"

"Bu, konunun dışına çıkmaya başladı. Gerçekten."

Ama sanki Medana havayla konuşuyor gibiydi.

Elida onlara, "Güzel olanın banyodan sonra aşağıya dökülen tüyleri yolduğunu gördüm," dedi, "uğraştığı şey neredeyse bir mermer direğe benziyordu." Kucağının üzerinden kaba bir hareket yaptı.

"Erkek kılları mı?" Olga kuşkuyla sordu.

Medana, Olga'nın hâlâ orada olduğunu fark etmemişti.

"Böyle bir şeyi hiç duymamıştım," dedi Olga. "Belki de çenemdeki bu yabani tüyleri tıraş ettirmeliyim. Ha, ha, ha!"

"Tıraş olmuyordu," dedi yüzü kıpkırmızı olan Elida onlara. "Sadece kırıyor ve biraz yoluyordu. Bu yüzden saçları garip bir şekilde kesilmiş ve düzgündü. Hmm."

Olga kıkır kıkır gülerек paytak paytak yürürken elinde birkaç boş siper taşıyordu. Erkek saçının kesildiği haberi akşama kadar tüm adaya yayılmış olacaktı. Thrudr'un kadınları, her yerdeki kadınlar gibi, dedikoduya bayılırdı.

"Peki ya Jostein, sarışın, düşünceli olan?" Bergdis sordu. Elida ürpererek, "O çok korkutucu," dedi.

Gudron başını salladı. "Gert eğilerek onu baştan çıkarmaya çalıştığında en sıkı sütyenini giydi ve ona git kendini becer dedi."

Medana birasını yudumlarken boğuldu. Bir erkeğin önünde kичını sergilemek isteyecek bir kadın hayal bile edemiyordu.

"Fark ettiniz mi-" diye söze başladı Solveig.

Ama Medana iki yumruğunu da masaya vurdu. "Yeter! Tartışmamız gereken ciddi konular var." Şimdi sessizlik vardı, dedi ki, "Erkekler

Git. Asıl soru nasıl ve ne zaman?" Çeşitli çözümler üzerinde tartıştılar.

Medana bir süre sonra, "İster yarın ister bir gece sonra olsun, onları Hedeby'ye sorunsuz bir şekilde götürebileceğimiz konusunda hemfikiriz," dedi, "havanın iyi gitmesi koşuluyla, Hedeby'ye ulaştığımızda nasıl bir sonuçla karşılaşacağımızı bilemeyiz. Büyük bir kötülük yapılmamış olmasına rağmen tazminat ya da intikam isteyecekler mi? Eve dönmemize izin mi verecekler?"

Yedi ağız aşağı döndü. Tek bir tanesi bile durumun böyle olacağına inanmıyordu.

Elida, "Belki de serbest bırakılmaları için pazarlık yapabiliriz," dedi.

Medana, Elida'nın *pazarlık* kelimesini bilmesine bile şaşırmıştı.

Elida, "Onları bir uzun gemiye geri koymadan önce, Hedeby'de serbest bırakıldıktan sonra bizi hiçbir şekilde cezalandırmamayı kabul etmeleri gerekecek," diye açıkladı.

Diğerleri başlarını salladı ve onay beklentisiyle ona döndü.

"Bu, erkeklerin asla yalan söylemeyeceği varsayımına dayanır." Medana Her zaman umutlarını söndüren kişinin kendisi olmasından nefret ediyordu.

"Başlangıçta kabul edeceklerini varsayarsak, sözlerine güvenebilir miyiz?" "Hayır," dedi her biri.

"Bir fikrim var," dedi Gudron. "Liderleri Thork'un güçlü bir İskandinav kontu olan Dragonstead Lordu Tykir'in oğlu olduğu söyleniyor. Ona oğlunu kurtarmaya gelmesini isteyen bir mesaj göndersek nasıl olur?"

Medana daha dik oturdu. "Yaptığımız hata için fidye talep etmekten hoşlanmıyorum."

Kadınların, yaptıklarını hata olarak nitelendirmesinden hoşlanmadıklarını anlayabiliyordu.

"Biz korsanız, Medana. Bizim işimiz bu," diye belirtti Gudron.

Elida, Medana'nın hassasiyetlerine bir ödün olarak, "Fidye talep etmemize gerek yok, sadece babadan oğlunu kurtarmasını isteyelim," diye ekledi.

Gudron, "Ben hâlâ korsanların fidye talep etmesinde bir sakınca olmadığını düşünüyorum," diye ısrar etti.

Medana içini çekti ve fidyenin o kadar da kötü bir şey olmayacağını kabul etti ama adalarının yerini korumak için dikkatli olunması konusunda ısrar etti.

Liv, "Dağın tepesindeki gözcülerimiz uzaktan yaklaşan ejderha gemilerini gördüklerinde, adamlara uyku otları vereceğiz ve onları Küçük Ada'ya yerleştireceğiz," dedi.

Diğer kadınlar alkışlayarak onayladılar ama Medana inledi. Yine mi uyku otları? Thork onu uyarmış ve böyle bir şey tekrarlanırsa ne yapacağını söylemişti. Yine de kabul etmek zorundaydı: "İşe yarayabilir ama sadece zamanlama doğruysa. Eğer babası Tykir olumlu yanıt verirse. Eğer babasının denizcileri gelgit durgunken görülür ama gelgit tekrar yükseldiğinde mağaralara giden kara yolunu gizleyerek gelirlerse. Eğer Thork ve adamları Thrudr'un geri dönmelerini sağlayacak sırlarını keşfetmemişlerse. Ne çok "eğer" var!"

"Başka seçeneğimiz var mı?" Solveig sordu.

"Denemeye değer, değil mi Medana?" Bu yalvarış, yeşil gözleri yaşlarla dolup taşan Lilli'den geldi.

Gözyaşları mı? Bu adamların kadınları arasında böyle bir kargaşa yaratmış olması Medana için savunulamaz bir şeydi.

Bergdis, "Adamları baştan çıkarmak için bize birkaç gece kazandıracak," dedi ve mesele çözüldü.

O öğleden sonra Medana parşömen, tüy kalem ve ağaç özünden hazırlanan kalın mürekkep encaustum ile özenle çalıştı. Akşama doğru parşömen Salvana ve Sigrun'un eline geçmişti ki, kadınlar yağmur fıçılarında biriktirdikleri tatlı su için sık sık uğrayan ticaret gemisinin her an gelebileceğini söylediler.

Medana uzun evine döndüğünde saat geç olmuştu, mağaralardaki ayak işlerini gizlemek için dağlarda görev taklidi yapmak zorunda kalmıştı.

Muhafızları hariç çoğu kişi çoktan uyumuştu.

Bir varlık hissetti ve elini yanındaki kılıflı bıçağa götürdü. Thork karanlıktan çıkıp dolunay ışığına doğru adım attı. "Leydim Korsan, çok meşgülmüşsün."

"Bir reisin işi asla bitmez. Bunu bilmelisin." Ne zamandır onu izliyordu? Şimdiye kadar hangi sırları ortaya çıkarmıştı?

Adam bir adım daha yaklaştı ve Lilli'nin meşhur sert sabunlarından birinin temiz kokusunu aldı. Yeni banyo yapmış olmalıydı. "Geç oldu," dedi ona, geri çekilirken omuzları keresteye çarptı Duvar. "Sabah konuşabiliriz."

Başını iki yana salladı ve bir elini çenesine koyarak kızın yüzünü kaldırdı, o kadar yaklaşmıştı ki kız nefes almakta zorlanıyordu. "Aptal kız! Aklımdaki konuşma değil."

Yedinci Bölüm

Annesi onu şimdi görebilseydi.

Thork bir spor ustasıydı; ister *hnefatafl* oyununda ustaca hamleler yapsın, ister savaş stratejisi planlasın, ama özellikle de baştan çıkarma sanatında. Ve şimdi hedefinde Thrudr'un Katır Kafalı Müdiresi Medana vardı. Yarı yarıya çok inatçıydı.

Onu yakalamaya cesaret edebilir miydi?

Onu yanlış bir adaya götürmeye cesaret edebilir miydi?

Ona bir değil, iki kez uyku ilacı vermeye cesaret edebilir miydi?

Onu bir an önce Hedeby'ye götürme talebini reddetmeye cesaret edebilir miydi?

Kadınlarının onu ve adamlarını baştan çıkarmak için aptal başlarının üzerinde durmaktan başka her şeyi yapmalarına izin vermeye cesaret edebilir miydi?

Sanki bir mahkum değil de bir misafirmiş gibi davranmaya cesaret edebilir miydi?

Şey, diye hiddetlendi, *size bir sürprizim var, Bayan Korsan. Ben bir Viking'im, emirlerinizi yerine getirmeye hevesli zayıf bir evcil hayvan değil. Ama yavaş ve kolay, planı buydu.*

Bir an için kafasının içinde annesinin kahkahalarını duyduğuna yemin edebilirdi. Büyüme çağında birbiri ardına talihsizlikler yaşamış olan Leydi Alinor, bir gün bir kadının onu ters köşeye yatıracağı konusunda onu uyarmıştı. Şimdi durumun böyle olduğuna inanmayı reddediyordu.

On yıldan fazla bir süredir Miklagard'ın bu tarafındaki en vahşi Viking olarak ün kazanmıştı ama babası ya da annesi ne düşünürse düşünsün, davranışlarında dikkatsiz ya da düşüncesiz olmamıştı. Eğer kötüyse, bunun nedeni kötü olmak istemesi ve bunu da akli başında ve vicdanlı bir şekilde yapmasıydı.

O ve adamları iki gündür kadınların Thrudr dediği bu kanlı adada dolaşıp duruyorlardı ve öğrendikleri hiç de iç açıcı değildi. Köy derin bir çanağın dibindeydi, kenarları sık ormanlar ve kayalık uçurumlarla kaplıydı. Tepeye ulaştıklarında, Kuzey Denizi'nin kara parçasını her taraftan çevrelediğini, belirgin bir kıyı şeridi olmadığını, sadece su kenarına kadar kayalıklar ve ormanlar olduğunu ve kısa bir mesafe ötede iki kadının yaşadığı görünen küçük bir ada olduğunu keşfetmişlerdi. Bir tür münzevi olduklarını tahmin ediyordu. Thrudr'da bir uzun geminin yanaşabileceği iskele ya da kıyı bile yoktu. Kadınların, sekiz koca adam bir yana, uzun gemiyi dağ çanağının tepesine kadar taşıyıp sonra da iç tarafa indirmeleri mümkün değildi, en azından bir gecede. Adamlar tarafından fark edilen bir yol da yoktu.

Düşündüğünden daha uzun süre uyku cereyanıyla ıslanmış olabilirler miydi? Belki de günlerce?

Mümkün, ama yine de yol neredeydi?

Elbette o ve adamları kadınları kolayca alt edebilir ya da en azından Thrudr'u ele geçirmek için stratejik olarak yeterince kadını alt edebilirlerdi. Ve muhtemelen kadınları tek uzun gemileriyle Hedeby'ye dönmeye zorlayabilirlerdi, ama nasıl yapacağını sadece tanrılar bilirdi, yoksa kadın etini kırbaçlamak için ani bir zevk keşfedebilirdi. İnatçı bir gruptular.

Nihayetinde Thork için Thrudr'un yerini bilmeleri önemliydi, böylece bir gün intikam almak ya da çocuklarını görmek için geri dönebileceklerdi. İkincisi, yani erkek tohumu ekimi, bazıları iyice temizlenip güzel yaratıklara dönüşen kadınlar istediklerini yaparsa yakında gerçekleşecekti. Bolthor "Karım beni öldürecek, karım beni öldürecek..." diye mırıldanmaya devam etse de Jostein bile baştan çıkmış görünüyordu.

Yani tek cevap Medana üzerinde çalışmaktı. . . ya da Geira ya da bugünlerde hangi isimle anılmayı tercih ediyorsa. Ya sırlarını açıklayacaktı ya da denerken ölecekti. Adamları başka kadınların peşine düşecekti. Birileri sırları ortaya dökenecekti ve evet, tohumları gibi başka şeyleri ortaya dökmeden bunu ilk kimin başaracağına dair bahse girmişlerdi.

Medana duvara yaslandı ve adam yaklaşırken ona baktı. Adamın eli hâlâ hafifçe titreyen çenesindeydi ve Medana, "Ne istiyorsun, düzenbaz?" diye sordu. Hiç şüphesiz kadınlarına ıslık çalmak için elini kaldırmaya başladı ama adam onu bileğinden yakaladı ve ince derinin altında mavi damarların görülebildiği yumuşak iç bölgeyi öpme isteğiyle savaştı.

Unutma Thork, sen artık iyi bir Viking'sin. Önüne çıkan her güzel hizmetçiyi öldürmene gerek yok. İyi Viking. İyi Viking, diye hatırlattı kendine.

Adam kadının elini duvara, kalçalarını da onunkilere bastırdı. Kendisinin ve onun olmak üzere iki kat giysiye ve genç kıza karşı duyduğu çekim eksikliğine rağmen, coşkusu artmaya başladı.

Lanet olası coşku! Unutma, İyi Viking, İyi Viking . . . "Bir daha kulağımın dibinde ıslık çalmaya cüret etme, yoksa pişman olursun." *Nasıl, emin değilim, ama bir şeyler düşüneceğim.*

"Beni nasıl durduracaksın?"

Sormak zorundaydın! Gülümsedi, bir kadınla birlikte olmaktan zevk alacağı türden bir açılış yaptığını fark etti. "Seni dilimle öperek sustururdum. Bu zor

ağzın doluyken ıslık çalmak için. Bir mantar gibi olacağım." *Bu iyiydi. Bu fikirleri nereden buluyorum? Oops, İyi Viking, İyi Viking ..*

"Bu kadar kaba olmak zorunda mısın?" Üst dudağı hoşnutsuzlukla kıvrıldı. Bir korsana göre, soylu bir kadının duyarlılığına sahipti.

Çenesini tutan elinin eklemlerini kullanarak çenesi boyunca bir kulağından diğerine doğru bir çizgi çizdi.

Kız keskin bir nefes aldı, öfkeden mi yoksa uyarılmışlıktan mı, bilemiyordu ama ikincisi üzerine bahse girmişti. Bazen o kadar iyiydi ki kendini bile şaşırtıyordu.

Bir kez daha kafasının içinde annesinin sesini duyduğunu düşündü, onun kibrine atıfta bulunan asırlık nakaratıyla: Tavus kuşu horozun diğer adıdır.

Yeter annemle uğraştığım! Neden bu gece aklıma gelip duruyor? Kendimi affettirmem gereken kişi babam ve bu kanlı adada kendimi affettirebileceğim pek bir şey yok. Elini onun boynunun arkasına götürdü. Örgüsünün alt tarafındaki ince tüyler, ipek iplikler gibi parmaklarını gıcıklıyordu.

"Dil öpücüğü kaba değildir. Bazen kaba olabilir ama iyi anlamda." *Saçları serbest bırakılsa nasıl görünürdü merak ediyorum. O örgüde görüldüğü kadar ipeksi ve altın sarısı olup olmadığını merak ediyorum. Acaba gevşetirsem ne yapardı ve ... Frigg'in ayağı! Merak etmeyi unut, seni aptal! Onu baştan çıkarıyor olman gerekiyordu, tam tersi değil. Aaarrgh! İyi Viking, İyi Viking ..*

"Salak mısın sen?"

Beni aptallaştırıyorsun. Ya da iyi bir Viking olmak. "Hayır. Bu doğru. Bazı zamanlar ıslak, özensiz, gürültülü öpücükler işe yarar. Bir erkeğin öz suyunu her şeyden daha hızlı yükseltir, belki çıplak bir kadın hariç. Elbette bir kadının öz suyu da yükselir."

"Sen aptalsın," dedi.

"Ne demek istiyorsunuz, Korsan Ahmaklığının Hanımefendisi? Belki de göstermeliyim." Kadın itiraz edemeden, ki kesinlikle edecekti, adam dudaklarını yaladı, kapalı dikiş yerine nemli bir şerit çekti, bu da kadının nefes almasına neden oldu ve ona dilini içeri daldırmak için mükemmel bir fırsat verdi, ama sadece bir saniyeliğine. Bu aşamada, henüz tam olarak uyarılmamış olduğu için, dilini ısırma olasılığı daha yüksekti. Ama, ah, baştan çıkmıştı! Ve gerçekten de, küçük bir ön sporla uğraşırken hâlâ İyi bir Viking olabilirdi, değil mi?

Öfkesini hırıltıyla haykırdı.

Kıkırdayarak bileğini ve ensesini bıraktı. Elini tutarak, "Gel. Biraz yürüelim." *Gördün mü, iyi bir Viking olabiliyorum.*

Tereddüt etti. "Yürüyüş mü? Gece yarısını geçti."

"En iyi zaman," dedi, "yoksa burada kalıp diğer öpücüklerimden bazılarını göstermeme izin vermeyi mi tercih edersin? İyi fikir! Son sayıma göre kırk üç farklı çeşidim var."

"Aptal erkekler ve aptal öpücükler" hakkında bir şeyler mırıldanarak yürümeye başladı, ama adam onun elini tuttu, bu yüzden fazla uzaklaşamadı. Onu çanağın uzak tarafındaki tuz havuzuna doğru götürmeye başladı. Bu gece dolunay vardı ve yolunu kolayca görebiliyordu.

Kadın yine tereddüt etti ve "Hayır. Diğer tarafa gidelim." Alarm Yüzündeki ifade Thork'u bir an için rahatsız etti ama sonra açıkladı, "Swively'yi kontrol etmek istiyorum."

"Swively?" Kaşlarını kaldırdı.

"Boğa."

"Ah!" dedi sırtarak. "Yaşlı çocuk için iyi bir isim. Çok meşguldü, değil mi?"

Bu konunun onu utandırdığını söyleyebilirdi. Ne tuhaf bir çelişkiydi! Kadın korsanlardan oluşan bir grubun lideriydi, dolayısıyla aptalca bir ölçüde cesurdu. Keçileri düşün! Anavatanını terk edip uzak ve terk edilmiş bir adada tek başına hayatta kalmaya çalışmak kesinlikle cesurcaydı. Ondan korkmayacak kadar cesur. Bir Viking erkeği için Viking'e ya da korsanlığa gitmek biraz cesaret isterdi, ama bir

Viking kadını, bu inanılmazın da ötesindeydi. Yine de aynı zamanda, içinde bulundukları durumdan dolayı suçluluk duyuyor gibiydi. Kızarmış ve adamın etrafında denenmemiş bir bakire gibi titriyordu.

Yürümeye devam ettiklerinde kadın elini çekmeye çalıştı ama adam parmaklarını daha sıkı kenetledi ve onu kendi tarafına çekti. Ve bu hoşuna gitmişti. Yol boyunca muhafız kadınların yanından geçtiler ama Medana'nın başını sallamasıyla silahlarını kaldırmadılar.

"Bana buraya nasıl geldiğini anlat Geira."

"Medana. Benim adım Medana."

"Ah, belki de yanılmışımdır. Şimdi düşündüm de, Geira'nın bir mavna büyüklüğünde bir poposu varmış ve hiç göğsü yokmuş."

Hiç düşünmeden aşağıya doğru baktı. Ve hatasını hemen fark etti. Kirpikleri çılgınca dalgalandı.

"Tsk, tsk, tsk. Bir daha yalan söylemeyi aklından bile geçirme. Bunu iyi yapmıyorsun. Biliyorum.

Geira olduğunuzu biliyorum ve Haakon'un kuzeni Kont Ulfr'u neden öldürdüğünüz umurumda değil. Eminim iyi bir sebebin vardır."

Gözleri irileşti ve sanki bir şey anlamaya çalışıyormuş gibi başını ona doğru eğdi

Eğer doğruyu söylüyorsa. "Nerede olduğumu krala ya da kardeşlerime bildirmeyecek misiniz? Ya da beni cezalandırmak için teslim etmeye çalışmaz mıydın?"

Senin için aklımda bolca ceza var ama geçmişte yaptıkların için değil. Bana ve adamlarıma yaptıkların kendi ödülünü hak ediyor. Başını yavaşça salladı.

"Hayır. Bu beni ilgilendirmez ama bence geri dönüp hikâyenin kendi açısından dinlenmesini talep edebilirsin. Yüksek sosyal statünüze yakışan daha konforlu bir yerde yaşamak varken neden böyle ilkel bir ortamda yaşıyorsunuz?" Kadının vücudunun sertleşmesi üzerine hemen ekledi: "Ama buna siz karar vereceksiniz."

Onun sözlerini kabul ederken vücudu gevşedi. "Buraya nasıl geldiğimi soruyorsun. Her şey üç üvey kardeşimle başladı, onlar yeryüzünde yürüyen en sümüklü *nithinglerdi*. Sigurd, Osten ve Vermund. Babam, o aşağılık İskandinav geleneği olan *daha fazla danico* uygulamasına rağmen iyi bir adamdı. Benim

Babamın ikinci eşı olan annem, ilk ve tek çocuğu olan beni doğururken öldü. Babam yıllarca annemin ölümünün yasını tuttu ve bunu yaparken çevresinde, hatta Stormgard'daki kendi malikanesinde olanları görmezden geldi. Sonuç olarak, ilk karısı Valka, bir kadının en acımasız cadısı, kontrolü ele geçirdi. Babam hayattayken durum o kadar kötü değildi ama ben on yaşındayken öldü. Ondan sonra Valka bana olan nefretini saklamadı ve bu nefreti üç oğluna da aşıladı. Hayatımı çekilmez hale getirdiler ama Valka ölene kadar idare edebildim, şu anda Muspell'de yatıyor olabilir."

Zırvalık, zırvalık, zırvalık. Kadınlar her zaman kendi durumlarından yakınırırlardı. Geira

. . . ya da Medana . . çok sayıda karısı ve cariyesi olan bir babanın acısını çeken ilk kadın değildi. Ama onun ailesinde değil. Sakson ve Hıristiyan olan annesi, yataklarına başka bir kadın getirmeye cüret ederse babasını kör bir bıçakla hadım ederdi. Sinir bozucu kardeşlere ya da üvey kardeşlere gelince... bu da sık rastlanan bir durumdu.

"Geira, Geira, Geira," dedi onu kızdırdığını anlayabildiği tepeden bakan bir tavırla, "seni Vestfold'daki kraliyet sarayında bir vesileyle görmüştüm. Benim on dört, senin on bir yaşında olduğun o zamandan bahsetmiştim. İstismara uğramış gibi görünmüyordun. Aslında güzel kıyafetler giyyordun ve ziyafetlerde tuzun hemen altında oturuyordun."

"Toplum içinde bana sevgili bir kız kardeş gibi davrandılar, ama evde bir köleden biraz daha fazlasıydım."

Gözlerini devirdi.

Onun koluna vurdu. "Sırtımda çok ileri giden dayaklardan kalma yara izleri var. Özellikle de açgözlü piçler beni Kont Ulfr ile evlendirmeyi akıllarına koyduklarında. On altı yaşındaydım, evlilik yatağı için olgun bir yaş, ya da kardeşlerim öyle söyledi."

"Bu doğru. Bir kız evlilik yatağına ne kadar erken girerse o kadar iyi," dedi Thork, sırf onu daha da sinirlendirmek için. "Bir kadının yerini öğrenmesi gerekir." *Bir erkeğin altında.*

Ona hırladı.

Ve onun hırlamasını garip bir şekilde sevimli buldu. Ya da en azından tatmin edici. "Bir erkeğin altında mı?" diye mırıldandı.

Oops! Bunu yüksek sesle söylediğini fark etmemiştir.

"Açgözlü mü? Kardeşlerinin açgözlü olduğunu söylüyorsun. Ulfr seninle evlenmeleri için onlara bu kadar çok şey mi teklif etti?"

"Evet, öyle yaptı ama daha da önemlisi, bana miras kalan bir mirasım vardı. annem tarafından bana verildi. Kardeşlerimin bunu ele geçirebilmelerinin tek yolu bir evlilik sözleşmesiydi."

Thork şu ana kadar olağandışı ya da endişe verici bir şey görmemiştir. "İşte böyle

Medana," dedi, şüphesiz Geira olmasına rağmen artık kullandığı ismi kullanmayı tercih ederek. "Bir kadın evliliğine bir çeyiz getirir. Bu mal ve mülkler kocanın hakkıdır."

Saksonya topraklarındaki mülkleri üzerinde hâlâ hak sahibi olan annesi, böyle söylediği için onu kafasının bir yanından tutup diğer yanına vururdu.

Annem, yine!

Medana onun şikâyetini reddetmesi karşısında çenesini hakaretle kaldırdı. "Kont Ulfr'u tanıyor muydunuz?"

Başını yavaşça iki yana salladı. "Onunla tanıştığımı hiç sanmıyorum, ama zaman zaman hikayeler duydum. Pek de inandırıcı olmayan hikâyeler."

"Onlara güvenin! Doğruydular. Bir zamanlar bakıcım ve daha sonra yoldaşım olan Freyja, Kont'un evindeki hizmetçilerden onun ne kadar kötü bir adam olduğunu öğrendi.

Rünler adına! Birinden duymuş, o da birinden duymuş. Tam bir kadın!

"Bazı erkekler acı çektirmekten hoşlanır, bunu biliyor muydun?"

Evet, öyle. Ama kadınlar abartma eğilimindeydi. Geciken hizmetkârlar görevlerini yerine getirmediğinde erkeklerin bazen kırbaç kullanması gerekirdi. Ya da eşleri, diye düşündü. Bu duyulmamış bir şey değildi ve hatta hoş karşılanmazdı.

Bu düğüncesini dile getiremeden, aklından geçenleri fısıldadı: *"Evet anne, ailemizdeki erkekler için bunun doğru olmadığını biliyorum. Evet, senin ya da Eadyth Teyze'nin*

böyle bir şey yapan adamı kırbaçlarsınız.

"Malikânesindeki elli yaşın altındaki her kız ya da kadın, Ulfr'un vahşi adamları tarafından olmasa bile, en az bir kez tecavüze uğramıştı. Zincirlerle ve işkence yöntemleriyle dolu özel bir odası vardı ve bunu hem erkeklere hem de kadınlara uygulardı, çoğu zaman bir hevesten başka bir nedeni yoktu. Çıglıkları duymak ona zevk verirdi. Bana inanmadığınızı söyleyebilirim."

Doğrusunu söylemek gerekirse size inanmak istemiyorum. Bu kadar kötü erkekler olduğuna inanmak istemiyorum. Özellikle kadınların tüm erkekleri aynı ölçüyle yargılaması beni rahatsız ediyor. "Onun hakkında böyle bir şey söylendiğini hiç duymadım, ama uzun yıllardır İskandinavya'nın o bölgesinde yaşıyorum."

"Nişandan vazgeçmeye çalıştığım da bana tecavüz etti, ama" -kızın durumunu anlamaya başladığında elini kaldırdı- "ama bu en kötüsü bile değildi. Tecavüzden sonra ağlamama güldü ve çirkin erkeklik organından kızlık kanımı yalamam için beni zorlamaya çalıştı. Bu çok fazlaydı. Hiç düşünmeden yakındaki bir sopayı kaldırdım ve kafasına indirdim."

Onu kollarının arasına aldı ve çırpınmasına rağmen onu bırakmadı. "Kimsenin seni bunun için suçlayacağını mı sanıyorsun? Sen sadece kendini savunuyordun." Saçlarının tepesini öptü, içgüdüsel bir hareketti, dedi kendi kendine. Bunun hiçbir anlamı yoktu. Lanet olsun! Onu baştan çıkarması gerekiyordu, teselli etmesi değil. Evet, trajik bir geçmişi vardı ama bu şimdiki suçunu mazur göstermezdi.

"Adil bir şekilde yargılanacağımı düşünüyorsan aptalsın," diye öfkeleni, yüzünü boynuna gömdü ve gözyaşlarının ıslaklığını hissetmek onu tuhaf bir şekilde etkiledi. Kadının gözyaşlarını sık sık paylaşmadığını kendisine söylenmeden de biliyordu. "Kardeşlerim, çok kuzeyde bulunan ve orada bol miktarda bulunan sabuntaşı hasadı dışında herhangi bir amaç için çok uzak ve soğuk olan Snow Pines'ı da içeren büyük başlık parasına güveniyorlardı. Evime ilk taş atanlar onlar olurdu."

yol. Ve unutmayın, Kont kralın kuzeniydi. Hiç şansım olmazdı."

Arkasında onu destekleyecek güçlü bir erkek ya da erkekler olmadan, muhtemelen haklıydı. Gerçi erkekler, ister koca ister nişanlı olsunlar, tecavüzle suçlanamazlardı. Suçlanabilirler miydi? "Haklı olabilirsin ama kuzenim John'un karısı Stoneheim Prensesi Ingrith bir keresinde hiçbir sonuç almadan bir adam öldürmüştü. Aslında cinayeti işleyenler Ingrith ve dört kız kardeşi prenseslerdi ve kurbanları bir Sakson asilzadesiydi, Viking değil. Yine de Ulfr'un sizin söylediğiniz kadar alçak olduğunu söyleyemem."

"Bunu sen uydurdun!" diye suçladı onu, kendisini daha iyi hissettirmek için yaptığı bu cahilce girişim karşısında başını sallayarak.

Keşke bilseydi! Ailesi de az önce ona anlattığı kadar çirkindi. Aslında Ingrith'in kız kardeşi Prenses Tyra bir keresinde kuzenlerinden biri olan Adam'ı *esir* almıştı -burada *bir ironi* mi var- ama bundan Medana'ya bahsedeceğini sanmıyordu. İkisinin sonunda evlendiği gerçeğinden de.

Medana duygularını kontrol altına aldıktan sonra yürümeye devam ettiler.

"Bütün bunları size neden anlattığımı bilmiyorum," dedi bir süre devam eden sessizliğin ardından.

"Belki de bunun suçunuzu hafifleteceğini umuyorsunuz." Kadın kaşlarını çatınca, "Madem başladın, bitir artık," diye ısrar etti.

"Saldırının gerçekleştiği Stormgard'dan kaçtım, ancak elimde belirli bir varış noktası. Şok içindeydim. Kendimi Ulfr'un bana gelin hediyesinin bir parçası olan ve tören bittikten sonra geri götürüleceğine şüphe olmayan küçük uzun geminin demirlediği iskelede buldum. Freyja ve bazı kadınların peşimden geldiğini, Ulfr'un evinin bir parçası olmayı benim kadar istemediklerini bilmiyordum. Ondan sonra da Ulfr'un çok hor kullandığı hizmetkârları geldi. Ne olduğunu anlamadan önce, gemide bir düzineden fazla kadın toplanmıştı ve hiçbirimiz ne yapacağımızı bilmiyorduk."

"Bir düzine eğitimsiz kadının bir fiyorttan geçip denize açılan bir sandalda kürek çektiğine inanmamı istemezsiniz herhalde."

"Tabii ki hayır." Kadın ona sanki yarım akıllıymış gibi baktı.

Bu bakışı çok iyi biliyordu. Annesi mükemmelleştirmişti ... aaarrgh!

"Nereye gideceğimizi görmek için çapayı bırakmamızı ve yelkenleri açmamızı öneren, babası gemi ustası olan Solveig'di."

Bu hayatımda duyduğum en saçma şey. Bir erkek çocuğunun söyleyeceği bir şey. Kardeşim Selik gibi. "Uçurumdan atlayalım Thork, bakalım uçabiliyor muyuz? Neden fiyordun aşağısına bir sandalla gidemiyoruz, Thork? Neden, neden? Balıklar fiyort boyunca yüzebiliyorsa biz neden yüzemeyelim?" "İyi yönetilmeyen bir uzun geminin ne kadar tehlikeli olabileceği hakkında bir fikrin var mı? En iyi ihtimalle, hafif gemiyi devirip boğulabilirdiniz," diye belirtti. "En kötüsü, kendinizi bir fırtınanın ortasında denizde bulabilir ve boğulabilirdiniz."

"Bu, yaptığım şeyle yüzleşmek için geride kalmaktan daha olumlu bir sonuç olurdu."

Aptallıkla ölüm. "İntihar anlaşması o zaman? Siz kadınlar ölmeyi mi planlıyordunuz? Kralın kararının bu olacağını varsayarak bunu celladın bıçağına tercih ettiniz."

Başını iki yana salladı. "O kadarını düşünmemiştik."

Aptallık, kesinlikle. "Muhafızlara rüşvet vermek için para, savunma için silah, saklanırken kendinizi korumak için yiyecek ya da gecenin serin havasından korunmak için fazladan pelerin getirdiniz mi?"

Aptal aptal ona baktı.

Cevap, kesinlikle hayırdı. Eskilerden bazıları kadınların erkeklerden daha küçük beyinleri olduğunu iddia ediyordu. Bu konuda haklı olduklarını düşünmeye başlamıştı.

Annem gibi kadınlar hariç, diye düzeltti hemen.

"Gülümsüyorsun. Hikâyemde mizah mı buluyorsun?" Gücenmek yerine, ona oldukça kızmış görünüyordu.

Onu şakacı bir şekilde çenesinin altından itti. "Ben kendimde mizah buluyorum, sende değil tatlım. Sen konuştuğunda, annemin bilgeliği dolu sözleri aklıma gelip duruyor. Ne yaramaz bir çocukmuşum ben."

"Aynı zamanda serseri bir adam," diye gözlemledi.

Gülümsedi. Onu bir serseri olarak görüyordu. İlerleme kaydediyordu.

"Sevgi sözcüklerini de bırak. Sahte sevgi ifadeleriyle bana şirin görünemezsin."

Belki o kadar da ilerleme yok.

"Hikâyeyi bitir Medana," diye teşvik etti, ikisi de köyün uzak ucunda, bir meyve bahçesinin girişine yakın bir bankta otururken. Hava hoş bir meyve kokusuyla doluydu. Muhtemelen erik. Ya da kiraz. "Bir grup barbar deniz kadınının bu adaya nasıl geldiğini duymak için sabırsızlanıyorum."

Saç örgüsündeki tangayı gevşetmeye çalışan adamın elini itti. "Bu kadar yakın oturmak zorunda mısın?" Kadın poposunu bankın üzerinde kaydırды. Adam da hemen arkasından poposunu kaydırды. "Eğer uslu durmazsan, hikâyemi bitirmeyeceğim."

Yüzündeki gülümsemeyi siler gibi yaptı ve daha dik oturdu. "Dinliyorum."

"O gece tanrılar bizimleydi, her ne kadar o anda öyle görünmese de. zaman. Aniden şiddetli rüzgarlar ve kör edici yağmurla birlikte bir fırtına çıktı ... evet, biliyorum, tıpkı bahsettiğiniz gibi, boğulmadık, ancak öyle görüldüğümüze şüphe yok. İliklerimize kadar ıslanmıştık. Hava aydınlanana kadar sabah oldu ve geminin ortasında birbirimize sarılmış olan biz 'çılgın deniz kadınları' gerçekten de denizde olduğumuzu, görünürde hiçbir kara parçası olmadan dalgaların üzerinde sallandığımızı fark ettik."

Kız anlatmaya devam ettikçe gözleri daha da büyüdü. Bu, Bolthor'un bir destan haline getirmeye bayılacağı şeylerdi.

"Elbette denizcilik becerimiz yoktu, ancak Solveig dümeni nasıl idare edeceğini biliyordu. Bütün gün gemi bizi istediği yere götürdü."

hafif esinti yelkenlerimizi yönlendiriyordu. Akşama doğru karayı gördük. Adayı. Ve işte hikayenin sonu."

Ay ışığında bile onun göz kapaklarının titrediğini görebiliyordu. Yalan söylemişti ya da en azından tüm gerçeği söylememiştir.

Bir eliyle köyü işaret eden bir hareket yaptı. "Peki bunların hepsi burada siz kadınların gelmesini mi bekliyordu?"

Kadın homurdanarak aynı fikirde değilmiş gibi bir ses çıkardı. "Burada hiçbir şey yoktu. Gördüğünüz her şey kendi çabalarımızla kazıldı ya da inşa edildi. İlk iki yıl, hayatta kalamayacağımız birçok zaman olduğunu söylemek yeterli. Söyleyeceklerim bu kadar."

Şimdilik. "İlk yerleşimcilerimiz gibi siz de takdir edilmelisiniz. Ya da İzlanda'nın ötesindeki uzak topraklara yerleşen İskandinavlar."

Samimi olup olmadığından emin olamadan ona yan gözle baktı. "Gerçekten.

İnsanların, üstelik de kadınların, bu işi üstlenmelerinde övünülecek ne var ki? Hayatın onlara sunduğu zavallı şeyler ve bunlardan bir şeyler çıkarmak."

Kıkırdadı ve ekledi: "Annem size büyük saygı duyardı. Hatta şöyle derdi . . ." Annesinin tam olarak ne diyeceğini anladığında sözleri kesildi.

Ona bu kadınla evlenmesini, onun kendisi ve vahşi yöntemleri için mükemmel bir eş olacağını söylerdi.

Dehşete kapılmış bir halde aniden ayağa kalktı. "Sabah daha çok konuşuruz. Aniden uykuya ihtiyacım oldu."

Ama içini kemiren fikir **aklından** çıkmıyordu. Bu onun tüm sorunlarını çözmez miydi?

Babası ve annesiyle sorunları mı var? Hedeby'deki tüccarın kızını unut. Stormgardlı Leydi Medana ile evlenebilir ve düğünden sonra onu burada bırakabilirdi. Babasının iyi niyeti de dahil olmak üzere evliliğin tüm avantajlarına sahip olur ve hiçbir dezavantajı olmazdı.

Kafasının içindeki ses kesinlikle annesinin sesiydi. Histerik bir şekilde gülüyordu.

Sekizinci Bölüm

Bir annenin kalbi aynıdır, o zamanlar bile ...

Leydi Alinor, Arap Mustaf tarafından az önce iletilen mektubu yüksek sesle okudu. Dragonstead'in büyük salonunda masanın karşısında kendisi ve kocası Tykir'le birlikte oturan gezgin tüccar, denizde uzun süre kalmış bir denizci gibi birasını yudumluyordu.

Oğlunuz Thork elimizde. Serbest bırakılması için Küçük Ada'ya yüz mancus altın gönderin. Aksi takdirde, o iğrenç hödüğün kafasını koparacağız. Ya da çok kaygan olan dilini keser ve iğrenç herifi sızdıran bir tekneyle denize bırakırız. Fidyeye ödendikten sonra adada kalmayın, bir hafta içinde geri dönün. O zaman, bulacaksınız iğrenç hödük ve yedi yoldaşı sağ salım kurtuldu. Deniz Belası

Alinor'un kafası iyice karışmıştı, tıpkı mektubu okurken onu dinleyen diğerleri gibi. Ama sonra, en büyük oğlu çoğu zaman onu şaşırtmış ve babasını vahşi ve hayal kırıklığı yaratan yöntemleriyle öfkelenmişti. Son zamanlarda daha da fazla.

İlk olarak, birkaç gece önce Thork'tan eve dönmek üzere olduğu haberini almışlardı. Kendinden geçmişti, müsrif oğlunu evde karşılamak için hazırlıklar yapıyordu. Hatta diğer oğullarını da hoş geldin kutlaması için eve davet etmişti. Sadece on altı yaşında olan ve henüz kendi mülkleri olmayan Selik zaten buradaydı ama Starri ve Guthrom onun ısrarıyla uzaktan gelmişlerdi. Bu arada kocası, Thork'un nihayet onları varlığıyla onurlandırmaya tenezzül etmesi ihtimali karşısında kaşlarını çatmaktan başka bir şey yapmamıştı. Tykir'in savunmasında Alinor, Thork'un babasını incitecek çok şey yaptığını kabul etmek zorundaydı.

Ama on gün önce, Thork'un yoldaşlarından bazıları gelip, Thork'un Hedeby pazar kasabasından kaybolduğu, arkasında uzun gemilerini ve denizcilerini bıraktığı hakkında inanılmaz bir hikâye anlatmışlardı. "Sana söylemiştim, sana söylemiştim," demişti Tykir ona, "bu da onun aptalca şakalarından biri." Alinor o kadar emin değildi; eğer doğruysa, bu Thork'un acımasızlığı olurdu. Hayır! Endişelenmişti.

Ve şimdi de bu!

Alinor parşömeni eline aldı ve kelimeleri tekrar okudu.

Oğlun Thork elimizde. Serbest bırakılması için Küçük Ada'ya yüz mancus altın gönderin. Aksi takdirde, o iğrenç hödüğün kafasını koparacağız. Ya da çok kaygan olan dilini keser ve iğrenç herifi sızdıran bir tekneyle denize bırakırız. Fidyeye ödendikten sonra adada kalmayın, bir hafta içinde geri dönün. O zaman, bulacaksınız iğrenç hödük ve yedi yoldaşı sağ salim kurtuldu. Deniz Belası

"Bunu nereden buldun?" Tykir, Mustafa'tan parşömeni Alinor'un elinden kapmasını ve bir tomar haline getirip çalıların arasına atmasını istedi.

Tykir'in ses tonunun sertliği karşısında telaşlanan Mustaf, titreyen elinin tersiyle ağzını ve kalın bıyıklarını sildi. İskandinav tarihinde haberci ilk kez öldürülmüyordu. "Küçük Ada'da. Hedeby'nin kuzeyinde bir mola yeri. Tatlı su almak ve mesaj iletmek için iyi bilinen bir yer," dedi Mustaf aceleyle.

"Ve oğlum orada mı tutuluyor?" Alinor bir elini çılgınca çarpan kalbine bastırdı. Bir anne ne kadar endişeye dayanabilirdi ki? "Anlamıyorum. Deniz Belası kim?" diye sordu.

"Biliyorum! Biliyorum!" dedi Starri, dört oğullarının en büyüğü olan Thork'tan iki yaş büyüktü. Oğulları arasında onun kızıl saçlarını ve çillerini miras alan tek kişi oydu, gerçi onda daha çekiciydiler, saçları daha koyu bir kıızıldı ve güneşten kararmış teninde sadece birkaç nokta vardı. Sırtarak Mustaf'ın yanına oturdu, çömlek ibrikten kendine bir fincan bira doldurdu ve onlara, "O bir korsan çetesinin lideri," diye bilgi verdi.

"*O mu?*" Alinor ve Tykir aynı anda haykırdı.

"Evet!" Starri kaşlarını onlara doğru salladı. "Deniz Belası bir grup kadın korsanın lideridir."

Tykir masaya bir yumruk indirerek hepsinin zıplamasına ve biranın bardakların kenarlarından taşmasına neden oldu. "İşte bu kadar! Alçak herif artık çok ileri gitti! Dişiler tarafından esir alındı! Ne tür bir adam bu? Ne tür bir Viking? Zamanında vahşi ve çılgınca şeyler yaptı ama bu hepsinin üstünde."

Alinor kocasının kolunu yumrukladı. "Yakalandığı için çocuğu mu suçluyorsun?"

"*Kadınlar* tarafından esir alındı!" diye vurguladı. "Evet, bunun için onu suçluyorum. Tüm bunları büyük bir şaka olarak planladığına şüphe yok. Ve o bir erkek, çocuk değil, gerçi son yıllarda yaptıklarından bunu anlayamazsınız."

"Saçmalıyorsunuz. Siz onu şunun bunun için suçlarken o tehlikede. Aslında, yine de ..." Alinor işaret parmağıyla dudaklarına vurdu. "Ondan 'iğrenç bir hödük' diye bahsettiğini fark ettin mi? Oğlumuzu seviyor olmalı."

"Aptal mısın sen? Ne tür bir kadın mantıksızlığı seni bu sonuca götürüyor?"

"Beni yatağındaki kürklere çekmeye çalıştığına sana böyle seslenmişim. Tüm şehvetli Viking erkeklerinin yaptığı gibi davrandığında Eadyth kardeşin Eirik'e böyle sesleniyordu. Bu sadece ön spor konuşmanın başka bir şekli."

"Aman Tanrım! Ailem yine seks hakkında konuşacak! Şimdi öğürebilir miyim?" O konuşurken Starri sırtıttı. Bütün çocuklar ebeveynleri arasındaki açık şefkate alışkındı. Şu anda katır kafalı kocasına karşı yakınlık hissettiğinden değil.

"Kâtibi çağırın. Mustafa o lanet adaya geri götürmesi için bir mesajım var," diye bağırdı Tykir.

"Böğürmek zorunda mısınız?" Alinor ellerini kulaklarına götürerek yakındı. "Kafamın içinde bir çınlama var."

"Ben böğürmem."

"Bir ayı gibi." Kocasına gülümsedi.

"Burada öğürüyorum," dedi Starri. "Birazdan öpüşecek ve birbirinizin dillerini yalayacaksınız."

"Starri!" Alinor azarladı.

Starri omuz silkti. "Beni iyi dinleyin, neredeyse yirmi altı yıldır siz ikinizle yaşıyorum. Birbirinizi aşağılamanızla başlıyor, sonra birbirinize inek gözleriyle bakmaya başlıyorsunuz, sonra bir de bakıyorsunuz ki yatak kürkleri merdivenlerin üzerinde o kadar çok sallanıyor ki neredeyse zemin çökecek."

"Starri!" Şimdi konuşan babasıydı.

Doğrusunu söylemek gerekirse, Tykir çoğunlukla kırılaşmış saçlarına, elli küsur yaşına ve yıllar geçtikçe daha da belirginleşen eski bir savaş yarasından kaynaklanan topallığına rağmen hâlâ erkeksi bir adamdı. Ve Alinor bir kadındı

Kendisi ellisine yaklaşmış olmasına rağmen kocasının erkekliğini takdir ediyordu, alev alev yanan kızıl saçları artık gümüş tellerle susturulmuştu.

Keşiş Peder Peter elinde parşömen, tüy kalem ve bir kap mürekkeple gelmişti. "Bir mesaj mı göndermek istiyorsun?" diye sordu Tykir'e.

"Evet, öyle. Çok basit."

Deniz Belası'na: Tutun

onu!

*Tykir Thorksson,
İğrenç hödüğün babası*

"Yap. Yapma. Cüret etme," diye öfkелendi Alinor.

"Erkeklerin işine karışma, karıcığım. Ben bu ailenin reisiyim ve
."

Alinor ayağa kalktı ve sürahinin içindekileri kocasının başından aşağı boşalttı.

İğrenç kocası da dahil olmak üzere herkes gülüyordu.

çenesi dik bir şekilde büyük salondan çıktı. Yine de gözlerinden yaşlar süzülürken gülmüyordu. Thork için endişeleniyordu.

Annesinin kalbi, Tykir ile birlikte yarattıkları aşk çocuğu için acıyordu.

Yıllar önce, daha evlenmeden önce. Onun için her zaman özel olacaktı. Ve şimdi tehlikedeydi ve kocasının umurunda değildi.

Bunu göreceğiz! Leydi Alinor kendi mesajını gönderdi.

Güllerin Savaşı, İskandinav tarzı . . .

Tykir sonraki iki gece boyunca yatak kürklerinde tek başına uyudu ve bu hiç hoşuna gitmedi. Hiç de b i l e . Alinor aptallık ediyordu ve onun sözünü dinlemiyordu.

fidye talebini reddetmek için çok mantıklı sebepleri var.

Bazı Viking erkekleri eşlerinin bu kadar inatçı olmasına tahammül edemezdi. Gerçek İskandinavlar inatçı kadınlarını kaldırmır, omuzlarına atar, geniş kalçalarına (Alinor'un ki o kadar geniş olmasa da tam kıvamındaydı) vurur ve onları yatak kürklerine zorlardı. Ya da başka bir kadını yatağa atarlardı.

Alinor'la olan evliliği hiç böyle olmamıştı. Sadece *daha fazla danico* yapmamakla kalmamıştı (denemeye kalkarsa erkeklik organını keserdi), aynı zamanda onunla yalnızken mutluydu. Başından beri olağanüstü yatak partnerleri olmuşlardı ... yani, onun değerli Sakson koyunlarından nefret ettiği ve onun da Viking yöntemlerinden nefret ettiği en başından beri değil. Her halükârda onu çok özlüyordu.

En küçük oğlu Selik, o sabah iftar ettiklerinde ona "Annem sana çok kızgın," dedi.

Sanki bunu zaten bilmiyormuş gibi! Bir Viking'den yetişkin bir adam olacak yaşta olmasına ve en azından bir kez evlenmiş olmasına rağmen, on altı yaşındaki çocuğuna hâlâ olduğu gibi bakıyordu. Bazı kuşların yuvadan iyi bir şekilde itilmeye ihtiyacı vardı, gerçi Alinor geçenlerde ona bu öneriyi yaptığında lanet olası yuvayı kendisinin terk etmesini söylemişti. Ona sorarsanız Alinor oğullarının üzerine titrerdi, ki kimse titremezdi. Ve Alinor ona zaten kızgınken bu konuyu şimdi açmaya hiç niyeti yoktu.

Selik, "Demek istediğim, sana daha önce hiç olmadığı kadar kızgın," diye devam etti.

Evet, iyi bir itme, ihtiyacı olan şey bu.

"Hatta yanlışlıkla onun değerli koçunu serseri bir okla kıcıncıdan vurduğın zaman bile." Selik ona sırtıyordu.

Hah! Doğrusunu söylemek gerekirse, o ok o kadar da başıboş değildi. Kokuşmuş canavar ona çok fazla vurmuştu. *Bana sırtmaya devam edersen aynısını sana da yapmayacağımı sanma oğlum.*

"Bu konuda ne yapacaksın?" Selik ısrar etti, bu arada bal ve kuru üzümle doldurduğu dördüncü kâse yulaf lapasına başlamıştı. Zayıf genç adamın bu kadar yemeği nereye koyduğu Tykir'i aşıyordu. Hiç bu kadar iştahlı olmuş muydu? Muhtemelen.

"Sence bu konuda ne yapmalıyım? Evlenmeden önce şunu bilmen iyi olur: Bir kadının üzerine asla titreme, yoksa seni ömür boyu parmağında oynatır." Alınor'un onu duymadığından emin olmak için hızla döndü. Neyse ki ortalıkta yoktu.

"Üzgün olduğunu söylemeyi deneyebilirsin," diye önerdi

Selik. "Ama ben üzgün değilim."

Selik omuz silkti.

"Benim daha iyi bir fikrim var," dedi Tykir'in diğer tarafından Guthrom. Sabah birasına *dalıp* gittiği için şu ana kadar sessizliğini koruyan Guthrom, Selik'ten dört yaş büyüktü ve kendini her açıdan çok daha üstün görüyordu. "Anneme yeni bir kehribar kolye almalısın."

"Annenin takamayacağı kadar çok kehribar kolyesi var."

O sırada Starri geldi ve iki peni ekledi. "Kadınlarla olan tecrübelerime göre ..."

Aman Tanrım! Şimdi oğlumdan kadınlar hakkında bir ders alacağım!

"... bir erkeğin özür dilemesi için yanlış bir şey yapmış olması gerekmez. Aslında, her şeyi kapsayan bir özür bazen en iyi sonucu verir. Başka bir deyişle, üzgün olduğunuzu söyleyin ama ne için olduğunu belirtmeyin." Starri sanki büyük bir bilgelik vermiş gibi ona gülümsedi.

"Gidin buradan!" Tykir oğullarına şöyle dedi.

Elbette hiçbiri yapmadı. Bunun yerine oğulları, hiçbiri Tykir'de yankı bulmayan birkaç başka öneri ortaya attılar. Tek bir çözüm vardı ve o bunu en başından beri biliyordu. Masadan kalkarak planını harekete geçirmek için yola koyuldu.

Birkaç saat sonra Tykir Alinor'un fiyorda doğru yürüdüğünü gördü ve ona yetişmek için acele etti. "Konuşmamız gerek karıcığım," dedi onu kolundan tutarak.

Omuz silkerek adamın elinden kurtuldu ve yürümeye devam etti, adam da yanındaydı. "Sen konuştun. Ben karşı çıktım. İğrenç bir hödük olman dışında söylenecek başka bir şey yok."

Onun bu terimi kullanması kesinlikle iyiye işaretti. Bu onlar için bir sevgi ifadesi haline gelmişti. En azından kendi kendine böyle söylüyordu. Onun yanında topallayarak ilerledi, yağmurlu bir gecenin ardından gelen bu nemli günde bacağı her zamankinden daha fazla acıyordu.

Topalladığını fark edince yavaşladı.

Bu da iyiye işaret olmalıydı.

Aniden durdu ve önüne baktı. Uzun gemilerinden üçü sahadaki sehparlarından indirilmiş ve suya indirilmişti. Yolculuk için hazırlanıyorlardı.

"Bir Viking'e mi gidiyorsun? Şimdi mi?" diye sordu eşit derecede öfke ve kırgınlıkla.

"Bir Viking değil, seni küçük inançlı!"

Kaşlarını ona doğru kaldırdı ve ellerini kalçalarına koydu. Onunla birlikte bu savaş duruşunu almasına bayılırdı. Bir keresinde ona çıplak poz verdirmişti. Ne geceydi ama!

"A-kurtarma, işte oraya gidiyorum."

Önce anlamadı, ama anladığında kendini ona doğru fırlattı ve onu yere düşürdü, kendisi de onun üzerine çıktı. "Teşekkür ederim, teşekkür ederim, teşekkür ederim, ah, bu kadar iğrenç bir hödük olmadığını biliyordum. İçten içe Thork'u önemseydiğini biliyordum." Sözlerinin arasında onun yanaklarını, çenesini, ağzını ve hatta burnunu öpmeye devam etti.

Ona oğlunu her zaman önemseydiğini, meselenin hiçbir zaman bu olmadığını söyleyebilirdi ama fikrini değiştiren onun inatçılığı oldu.

Daha spesifik olarak, onun yatak k rklerinden yoksunluğu. Belki de bu açıklamayı sonraya saklamalıydı.

O sırada uzun gemilerden birinden Starri geldi, ikisine baktı ve tiksintiyle homurdanan bir ses  ıkar ı. "Aman Tanrım! Yine i  ba ındalar!"

OceanofPDF.com

Dokuzuncu Bölüm

Şimdi başı büyük beladaydı.

Medana gergindi. Çok gergindi. Ve bundan nefret ediyordu.

Kendini dar bir uçurumda yürüyormuş gibi hissediyor, kaymadığından emin olmak için sürekli sağını solunu ve omzunun üstünü kontrol ediyordu. Tıpkı üvey kardeşlerinin yoluna çıkmamak için sürekli tetikte olması gereken Fırtınagard'daki eski günlerdeki gibi. Tehlike her köşede pusuya yatmıştı.

Aynı şey şimdi de geçerliydi ama bu farklı türden bir tehlikeydi. Esir Vikingler. Her yerde gizleniyorlardı. Çok fazla soru soruyorlardı. Uyumlu ziyaretçiler gibi davranıp saldırmak için fırsat kolluyorlardı.

En büyük korkusu fiziksel şiddet değildi, gerçi bu her zaman bir olasılıktı, özellikle de Thork, Hedeby'ye dönmeleri için bir gün daha geçmesi gerektiğini her söylediğinde dişlerini gıcırdatmaya başladığında. Önce ona, "Boğanın yeni evine alışması gerekiyor," demişti.

"Eğer o azgın canavar biraz daha alışırsa, sikini bir yumru haline getirecek."

Her gün, gecikme için başka bir neden bulmak zorunda kalıyordu. "Hedeby'de satın aldığımız tohumlardan sonbahar yulaflarının ekilmesi gerekiyor."

"Ver şu lanet tohumları bana. Adamlarım ve ben onları bir gün içinde ekeriz ve işimiz biter."

"Bu temizlediğimiz yeni bir tarla. Sabanla sürmeden önce tüm kayaları temizlemeliyiz. Ve sabanı çekecek katırımız yok. Bu yüzden . . ."

"Katır kafalı kadınlar burada çoktur. Kolaylıkla saban çekebilirler, Özellikle de onları birbirine bağlar ve eşek kışlarına iyi bir tekme atarsanız." Gözlerini dikkatle kızın kışına dikmişti.

Pis adam! "Koyunların kırılması gerek."

"Aklıma kırılması gereken başka bir şey geliyor."

Kalçalarımın birleşimine mi bakıyor? Frey'in kemikleri, o! İğrenç, iğrenç, iğrenç! "En iyi kürekçilerimden beşi mide rahatsızlığı geçirdi."

"Onları kısa sürede iyileştirecek bir tasfiye biliyorum. Her iki uçtan da."

Kirlilik bazı erkeklere doğal geliyor olmalı. "Kadınlarımın çoğu aylık akışlarını yaşıyor. Korkunç kramplar. Kanlı paçavralar. Kötü ruh halleri. Vay be! Erkekleriniz şu anda onların etrafında olmak istemez."

Kadınların döngülerinden söz edildiğinde genellikle erkekler kaçardı ama Thork kaçmazdı.

"Hepsi aynı anda mı başladı? Olağanüstü! Ve nasıl oluyor da Bu tesadüf biz erkekleri yataklarına çekme çabalarını etkilemiyor mu? Biraz kan çoğu savaşçıya itici gelmez, bilirsiniz, ama kadınlar genellikle bu işe girme konusunda daha titizdirler-"

"Aaarrgh!" diyerek hayvanın kaba konuşmasını kesti ve kahkahaları peşinden gelirken tepinerek uzaklaştı.

Bahaneleri tükeniyordu.

Ve her zaman, kapısında böğüren bir kurt gibi, ifşa edilme korkusu vardı. Adamlar mağaranın girişini bulup Thrudr'u terk ettiklerinde, içlerinden sadece biri

ve adanın saklanma yerinin güvenliği ve emniyeti sonsuza dek kaybolacaktı.

Ah, bu ada sığınacağının reisi olarak sahip olduğu huzuru nasıl da özlüyordu!

Ve başka bir şey daha vardı. O ve mürettebatı şimdiye kadar yine Viking'e, daha doğrusu korsanlığa gitmiş olmalıydı. Neredeyse iki yüz nüfusa sahip olan gemide, kendileri için sağlayamadıkları mallara ve bunları satın alacak hazineye sürekli ihtiyaç vardı.

Aslında İrlanda kıyılarında küçük ama zengin bir rahibe manastırı vardı ve Thrudr'un kadınlarının mükemmelleştirdiği vur-kaç tipi istilalarda yakın zamanda vurmayı hedefliyorlardı. Erkek korsanlar kadar güçlü olmadıkları için yaratıcı saldırı yöntemlerine, başka bir deyişle kurnazlığa güvenmek zorundaydılar. Mal ve ürünlerin yanı sıra, bu rahibe manastırının güzel bir şeftali bahçesi vardı. Medana taze şeftali özlemi çekiyordu ve bir şekilde oradaki meyve ağacı fidanlarından bazılarını kazıp getirmeye ve Thrudr'a dikmeye karar verdi.

Medana kutsal yerlerin peşinden gittiği için kendini suçlu hissetmiyordu çünkü gerçekten de

Hristiyan Tek-Tanrı Kutsal Kitabında alçakgönüllülüğu mü öğütlemişti? Sade bir yaşama adanmış rahibelerin altın kadehler, katırlar, ince samit ipekler ya da gümüş haçlar biriktirmesine ne gerek vardı? Ya da şeftali ağaçlarına?

Medana'yı tedirgin eden şey beklemektir.

Thork'un babasından ne zaman haber alacaklardı? İki gece geçmişti bile. Ya cevap alamazlarsa? Belki de adamları adadan çıkarmak için ikinci bir plana ihtiyaçları vardı.

Endişe, endişe, endişe.

Mutfağa giderek bir parça manchet ekmeği ve ince bir dilim sert peynir aldı, sabah yemeğini kaçırmıştı. İri kadın, kuzu etinde hangi baharatın kullanılması gerektiği konusunda kendisiyle tartışan çekik gözlü Viking Henry'nin üzerinde yükselirken Olga onun varlığına aldırış etmedi.

Medana arazide yürürken oradaki buradaki hareketliliği fark ederek bir şeyler atıştırdı. Genç Viking Brokk, yaprak dökmeyen bir ağacın gölgesinde yere oturmuş bazı çocuklarla *hnefatafl* oyunu oynuyordu. Söylenenlere göre bu genç, ailesinin ölümünden sonra yarı aç ve evsiz bir halde Jorvik sokaklarında bulunduğunda Thork'un kanatları altına alınmıştı.

Tek gözlü dev Viking Bolthor, bazı kadınlara omuzlarına daha az yük bindirecek daha iyi bir kılıç tutma yöntemi öğretiyor, bir yandan da "Kadınlar Neden Erkek Olmaya Çalışmamalı?" başlıklı bir destan yazıyordu. İğrençlikten bahsediyorum! Bolthor'un en hafif tabirle toprak gibi bir dili vardı. Şiirinin başlangıcı şöyle bir şeydi:

*Eğer kadınlar sik büyütebilseydi,
Taşlardan bahsetmiyorum bile.
. . erkek taşlar ya da kayalar.
Ve topları ve asayı süsleyin Dantel
ve altın samanla süsleyin. 'Ta ki
paket çok ağır oluncaya kadar
Daha çok bir Yule ağacına benziyor.*

Medana gitmeden önce şair savaşçı ancak bu kadar ilerleyebilmişti. Gerçekten de dünyanın en kötü skald'ı olmalı.

Sonra Alrek vardı, sakar olan, uzun evlerden birinin çatısında çürümüş bir saz parçasını değiştirmeye yardım ediyordu. Her kımıldadığında Medana kayıp bacağını kıracağından korkuyordu. O zaman bu adamlardan asla kurtulamayacaklardı.

Kibirli Viking Finn, dokuma kulübesinin dışındaki bir taburede oturan Liv'in arkasında duruyordu. Kendisini izleyen yarım düzine kadına Liv'in uzun saçlarında, uzak bir ülkede hem erkekler hem de kadınlar tarafından takılan türden, karmaşık bir örgünün nasıl yapılacağını gösteriyordu.

Diğer iki adam, hiç bitmeyen yakacak odun stokları için kesilmek üzere ormandan devasa bir ölü kütüğü sürüklüyordu. Ocak ateşleri, yemekler ve uzun kış ayları boyunca ısınmak için büyük miktarda yakıtı ihtiyaç duyuyordu.

İşbirliği havası yanıltıcıydı ama Medana için değil. Bu, geleceği kesin olan fırtınadan önceki sükûnetti.

Solveig'in yeni bir uzun gemi inşa ettiği alana yaklaşırken küçük yemeğini bitirdi. Yani, inşa etmeye çalışıyordu.

Bu, sadece boş zamanlarında üzerinde çalıştıkları bir projeydi. Onlar gittikçe öğreniyorlardı. Kimse kötü inşa edildiği için su sızdırabilecek bir tekneyle denize açılmak istemiyordu.

Solveig geldi ve onun yanına, zımparalanmış bir tahta yığınının üzerine oturdu.

"Ne yapıyor orada?" Medana yeni bir hareketliliğin merkezini işaret ederek sordu. "Peki o şey ne? Hayvanlar buraya gelmiyor."

Thork, yakın zamanda inşa edilmiş olması gereken uzun bir yalağı doldurmak için tahta kovalarla su taşıyan birkaç kadınla birlikte çalışıyordu. Bir düzine inek sırtüstü durup orada su içebilirdi.

"Her ne kadar gemi ustası olmasa da, Viking deniz aracı yapımı konusunda bizden daha çok şey biliyor. Kıç ve baş taraf için hazırladığımız tüm o kalasların, ihtiyacımız olan kıvrımlara kolayca bükülebilmesi için bir süre ıslak tutulması gerekiyor. Bunu bilmeliydim. Şimdi Thork dikkatimi çektiğine göre, babamın da böyle yaptığını hatırlıyorum." Başını tiksintiyle salladı.

Medana cık cık diye bir ses çıkardı. "Solveig! Elinden gelenin en iyisini yapıyorsun ve bak *Korsan Leydi*'yi ne kadar iyi idare ediyorsun. Sen olmasaydın adadan asla ayrılamazdık."

Solveig açıkça ikna olmamıştı. "Onca zımparalanmış ahşap boşa gitti!" Üzerinde oturdukları yığına dikkatle baktı.

En azından yakacak odun ya da başka bir şey olarak kullanılabilir. Çit veya müstemilat gibi bina amaçlı.

Solveig bugün kemerli, diz hizasında, tozluksuz bir tunik giyyordu ve ögle sıcağında ağır işlerde çalışabilmesi için kolları omuzlarından yırtılmıştı. Alnındaki teri silmek için ön kolunu kullandı.

Aslında Thork da aynı şekilde giyinmişti. Her nasılsa, çalışırken ortaya çıkan kol ve bacak kaslarıyla çok daha kışkırtıcı görünüyordu. Koyu sarı saçları yüzünden geriye doğru toplanmış ve ensesinde deri bir tangayla bağlanmıştı. Kollarındaki ve bacaklarındaki kıllar o kadar inceydi ki neredeyse hiç yokmuş gibi görünüyordu. Gerçekten de iyi bir erkek örneğiydi. Sağlıklı, güneşte bronzlaşmış, kaslı.

Adam onu süzerken yakalamadan önce hızla gözlerini kaçırdı. Kadının şehvet dolu ilgisi onu eğlendirecekti şüphesiz. Aslında adam, ona yaklaştığı ve "yürüyüşe" davet ettiği geceden beri ondan kaçıyordu. Bütün erkeklerin kadınlara karşı bu kadar kolay direnç gösterip göstermediğini merak ediyordu. Tam o sırada, sorusu sözsüz olarak yanıtlandı.

Solveig kas krampını hafifletmek için başını bir o yana bir bu yana çevirirken, boynunun omuzlarıyla birleştiği yerde, erkeklerin yatak sporu yaparken yapmaya alışkın oldukları türden bir çürük izi göze çarpıyordu. Bazıları buna emme öpücüğü diyordu. Delikanlılar bunu genç hizmetçilere hünerlerini göstermek için yaparlardı. Yetişkin erkekler bunu yapardı çünkü ... çünkü onlar da özünde çocuktu.

"Solveig!" Medana alay etti. "Gecelerini nasıl geçirdiğini tahmin edebilir miyim?"

Solveig bir elini Medana'nın baktığı yere koydu ve yüzünde gururlu bir sırıtişla ovaladı. "Lilli'yi görmelisin. Henry yüzünden vücudunun bir yanında ve diğer yanında emme izleri var. Hatta bir tanesi burada." Karnının alt kısmındaki bir bölgeyi işaret etti. Çok alçak.

Medana aval aval baktı ve elbette kumaşın arkasını göremese de o noktaya bakmaktan kendini alamadı. "Adamları yakalamanız başarılı oldu o zaman? Yöntemlerinizi onaylayamam ama eğer sonuç

Sonuç gelecek baharda daha fazla bebek olacaksa ne ala"-Medana omuz silkti-
"sanırım buna değdi."

"Hah! Öncelikle, tüm erkekler seks yapmıyor. Bazıları hala direniyor. Ve boyun eğenler de senin ahmağın önerdiği bir uygulamayı takip ediyorlar." Başını sallayarak, omzunun üzerinde uzun, dar kalaslar taşıyan ve bunları hâlâ kova kova doldurulmakta olan yalağın dibine yerleştiren Thork'u işaret etti.

"Antrenman mı?" Medana şaşkınlıkla kaşlarını çatı.

"Evet. Erkek tohumunun bir kadının rahminde filizlenmesini önlemek için bir yöntem."

Medana'nın kafası hâlâ karıştı.

Solveig, "Tohumun son anda bedeninin dışına dökülmesi," diye açıkladı.

"Gerçekten mi? Erkekler hala bu şekilde homurdanarak rahatlıyorlar mı?"

"Öyle olmalı, gerçi çoğu erkek kendini bu kadar zahmete sokmaz. Ama bu adamlar... özellikle de şu adam" -Solveig Thork'a tiksintiyle baktı- "arkalarında çocuk bırakmamaya kararlılar. Hiç böyle bir şey duydunuz mu?"

"Öyle olduğunu söyleyemem," diye cevap verdi Medana, ama emin değildi. Solveig yönteme ya da yöntemin arkasındaki nedenlere atıfta bulunmuştur.

Thork onların bakışlarını fark etti ve Solveig'in küçümsemesinden eğlenmiş gibi görünerek onlara küçük bir el salladı. Solveig'in ona neden kızgın olduğunu biliyor olmalıydı.

Solveig, "Elbette bir tohumun kök salmasını önlemek için başka yöntemler de var," diye devam etti.

Medana Solveig'in iddiasına şaşırmamalıydı. Genelevdeki geçmişiyle Solveig kadınlar için sık sık bilgi kaynağı oluyordu.

"Başka yöntemler mi?" Medana sormadan edemedi.

"Evet. Aslında o küçük Viking, Henry, sikine domuz bağırsağı takıp Lilli'yle seks yapmak istedi ama Lilli bunu kabul etmedi."

Medana, "Sosis kılıfları gibi," sonucunu çıkardı.

"Kesinlikle. Her halükarda, Lilli reddetti. Onlar da bunu dökme yöntemiyle yaptılar."

Burada Medana'nın gerçekten sahip olmak istemediği zihin resimleri vardı.

Solveig kararlılıkla, "Ama biz kadınlar pes etmiyoruz," dedi,

işe dönmek için ayakta. "Freyja bize nasıl göbek dansı yapılacağını öğretiyor."

"Freyja? Ciddi olamazsınız. Freyja kırk yaşından büyük ve göbeği de yok."

"Şaşıracaksın. Freyja bu dansı yıllar önce bir sultanın haremideyken, babana köle olarak satılmadan önce öğrendi. Dansözlerin daha iyi zirve yaptıklarını biliyor muydun?"

Peakings mi? Neymiş o? "Neden bana göbek dansından hiç bahsetmedi? O benim bakıcımdı, biliyorsun."

"Sanırım bu konu hiç açılmadı. Her halükarda, aynı anda hem göğüslerimi sallamakta hem de karın kıvrımlarımı dalgalandırmakta zorlanıyorum. Ama öğreneceğim!"

Medana bir süre şaşkın şaşkın oturdu, sonra zihnini bu görüntülerden kurtarmak için başını ıslak bir köpek gibi salladı. Tam o sırada küçük çocuk Samuel, küçük ellerinde sıkıca tuttuğu rulo halindeki bir parşömenle koşarak geldi.

"Hanımefendi, hanımefendi! Size bir mesajım var." Nefes nefese kalmış bir halde, kadının önünde kayarak durdu.

"Bunu nereden buldun?" diye sordu parşömeni eline alarak. "Dün gece göletin yanındaki mesaj yuvasına bırakılmıştı."

"Teşekkür ederim Samuel. Mutfağa dönebilir ve Olga'ya yulaflı kek yiyebileceğini söylediğimi iletebilirsin."

Samuel ikircikli görünüyordu; suyla doldurulan devasa yalağa ağzı açık bakıyor, hiç şüphesiz içine atlayacağını hayal ediyor ve bal damlayan tatlı bir ikram beklentisiyle ağzı sulanıyordu. Hırlayan midesi galip geldi. Sıçradı, sonra koşarak Olga'nın alanına geri döndü.

Medana üzerinde ejderha mührü olan parşömene baktı ve sonra yırttı açın ve içindeki kısa mesajı okuyun.

Deniz Belası'na: Tutun

onu!

*Tykir Thorksson,
iğrenç hödüğün babası*

Yüzünden üzüntü okunuyor olmalıydı ki, Solveig hâlâ onun önünde durarak, "Neyiniz var leydim?" diye sordu. Hepsi şunun ya da bunun hanımı olmasına rağmen, kadınlar onun normal toplumdaki yüksek sosyal statüsünü unutmuş görünmüyorlardı.

Medana mesajı ona okudu.

Solveig'in nefesi kesildi. "Thork için ne kadar üzücü! Ama bu ne anlama geliyor?" "Belli ki babası onu kurtarmaya gelmeyecek."

"Nedenini anlamıyorum."

"Belki de Thork'un babası ona pek saygı duymuyordur." "Ya da bunun bir şaka olduğunu düşünüyor olabilir," diye önerdi Solveig.

Medana omuz silkti. "Belki."

"Aslında, şimdi düşününce ..." Solveig sözlerini yarıda bıraktı ve yüzü kızardı. "Ne?"

"Sadece hatırladığım küçük bir anı. Önemli bir şey değil. Biraz daha terleme vaktim geldi," dedi Solveig, aniden işe geri dönme ihtiyacı duyarak.

"Ne?" Medana ısrar etti.

"Vikingerle birlikte seyahat eden genç çocuk, Thork'un boşa geçen bir hayatın ardından babasıyla barışmak için Dragonstead'e geri döndüğünü söyledi. Tabii biz onu yakalamadan önce."

"Yanlış bir hayat yaşamak için o kadar yaşlı değil."

Solveig kaşlarını oynatarak, "Görünüşe göre, o birkaç yıla çok fazla yanlış harcama sığdırmış," diye yorum yaptı.

"Aman Tanrım!" Medana o anda fark etti ki, eğer Solveig'in söyledikleri doğruysa, Thork babasıyla daha fazla soruna neden olduğu için ona çok kızacaktı.

O sırada Thork'un onlara yaklaşması tam da onun şansıydı.

Thork, Solveig'e başıyla selam vererek "Gemicilik Hanımefendisi", Medana'ya da "Diğer Her Şeyin Hanımefendisi" dedi. Sersem, kadınların burada kendilerine verdikleri unvanlardan aşırı derecede zevk alıyordu. Şahsen, bunun o kadar da komik olduğunu düşünmüyordu.

Hain Solveig, Thork'a gülümsedi ve Medana'ya omzunun üzerinden özür diler gibi bir ifade takınarak kaçtı.

Medana kaçmaya fırsat bulamadan Thork bir kepçe daldırdı. taşıdığı bir kova suya daldırdı ve uzun uzun içti. Sonra tüm kovayı başından aşağı boşalttı ve titredi, soğuktan mı yoksa zevkten mi, emin değildi. Doğrusu, damlacıklar adamın boynundan aşağıya, göğsünün açıkta kalan kısmına doğru ilginç yollar izlerken, kadın olduğu yerde donakalmıştı.

Kıkırdadı, sonra ona göz kırptı.

Mahcup olan Medana, neredeyse ağzından salyalar aktığını fark etti.

"Sakıncası var mı?" diye sordu ama onun iznini beklemeden tahta yığınının üzerine, yanına oturdu.

Aklı başına gelince parşömeni hızla diğer tarafına koydu.

"Solveig'e yardım ettiğiniz için teşekkür ederim. Ona çok yardımcı oldunuz."

"Gerçekten fazla bir şey bilmiyorum, sadece gözlemlediğim kadarıyla. Ne zamandır bu tekne üzerinde çalışıyorlar?"

"Üç yıl."

"Ne?" Gülmeye başladı.

"Mücadelemizde neşe bulabilirsiniz ama inanın bana, biz burada her şeyi bu şekilde başardık. Bir şeyi nasıl yapacağımızı bilmiyorsak, deneriz ve doğru yapana kadar tekrar deneriz."

Sanki o ve kadınları umutsuzmuş gibi başını salladı. Umutsuz değillerdi.

"Okuduğun şey neydi?" "Hiçbir şey."

"Yüzünüzdeki ifadeye ve Solveig'in aceleyle uzaklaşırken takındığı suçlu tavra bakılırsa hiçbir şey olamazdı."

"Önemli bir şey yok," dedi.

Başını yana doğru eğdi. "Yüzün kızarıyor ve göz kapakların titriyor. Ne oldu?" Mektubu almak için kucağına uzandı.

Aklına gelen tek şeyi yaptı. Kıçını kaldırdı ve parşömeni altına kaydırıldı.

Adam eğlenerek kaşlarını kaldırdı ve kız pozisyonunu yeniden düşünmeye fırsat bulamadan elinin göğsüne bastırarak onu geriye doğru devirdiğini gördü. Kadın kendini kalas yığınının arkasında sırt üstü yerde bulurken, adam sırtarak parşömeni aldı.

Ayağa fırladı ve lanet mektubu almaya çalıştı. "Ver onu bana. Bu özel bir şey."

Başının üzerinde tuttu. "Nedir bu? Bir aşk mektubu mu?" Birden, parşömenin arkasındaki bir şeye bakarken alnındaki şaşkınlık çizgileri derinleşti. "Ne?" Sorusunu haykırdı, sesindeki buz uğursuzdu.

Sütyeninin arka tarafının tozunu aldı ve kendine bir açıklama getirmesi için zaman tanımaya çalıştı. Hiçbiri gelmedi.

"Bu babamın mührü." Kırmızı balmumuna dokundu ve onu bir keskin bir bakış attı. Sonra çevirdi ve kısa mesajı okudu.

Kısa bir an için adamın yeşil gözlerinde incinmişlik gördü, ama bu incinmişlik yerini hemen adamın derisini boynundan alnına kadar morartan bir öfkeye bıraktı. "Ne ... yaptın ... sen . . yaptın?"

Geri çekilmeye başladı.

"Cevap ver bana," diye bağırdı, tehditkâr bir şekilde öne çıkarak.

"Bir mektup gönderdim. Bu kadar sinirlenecek bir şey yok." Geri adım atmanın faydasız olduğuna karar vererek yerinde durdu.

Ona doğru yaklaştı, neredeyse burun buruna gelmişti. "Anlat bana."

"Ben ... biz ... Thrudr'un kadınları ... sana bu kadar iyi baktığımız için küçük bir ödül istedik. Daha doğrusu, senin sinir bozucu tavırlarına katlandığımız için."

"Ödül mü?" Kaşlarını kaldırdı.

"Serbest bırakılmanız için yüz mancus altın."

"Hepsi bu mu? Babam varlıklı bir adamdır. Neden bin dolar istemiyorsun? Lanet olsun! Bir uzun gemi isteyebilirdin, kendin bir tane inşa etmen bu kadar uzun sürdüğüne göre."

Bir an için kararsızca bocaladı. Adam şaka mı yapıyordu, alaycı mıydı, yoksa ciddi miydi? "Daha fazlasını istemeli miydim?"

"Aaargh!"

Bu benim aptallığımdı. Babası onun için bir yüzlük bile vermezken neden daha fazlasını isteyecektim ki?

"Seni beyinsiz, yalancı cadı. Bunca zaman kadınların bizi esir aldığı için pişman olduğunu iddia ettin. Bunca zaman masum rolü oynadın. Bunca zaman bizi Hedeby'ye geri götüreceğine söz verdin. Şimdi anlıyorum ki bunca zamanki çılgınlığının ardında bir neden varmış." Onu kollarından tutup yerden kaldırdı ve dişlerini kıracak kadar sert bir şekilde sarstı.

"Ben hiç yalan söylemedim," diye haykırdı. *Tam olarak değil. İlk başta değil.* "Biz korsanız, Thork. Hayatımızı sürdürmek için bunu yapıyoruz. Sonunda fidye istemek *korsanlar için* yapılacak en makul şey gibi göründü."

Onu tekrar ayağa kaldırdı ve sanki ona dokunmak bile iğrençmiş gibi avuçlarını sütyeninin baldırlarına silerek tiksintiyle itti.

Su yalağına yaslanarak kendini düzeltti ve sakinleşmeye çalıştı.

Kalbi hızla çarpıyordu. Ama Thork önce ona, sonra da yalağına bakınca, kısa bir mesafe uzaklaştı, onu suya atmaya kışkırtmak istemiyordu, ki bu açıkça düşündüğü bir fikirdi.

Bu arada, kadınları yakından izliyor, bazıları silah topluyordu. Thork'un adamları da yaklaşıyordu, silahsızdılar ama yine de korkunç ve tehditkârdılar.

Sayılarının ve silahlarının farklı olmasına rağmen, kadınlarının gerçek bir savaşı kaybedeceğini biliyordu. Fırtınalı suları sakinleştirmesi gerekiyordu. "Açıklayabilirim," dedi.

"Bundan çok şüpheliyim."

"Her ikimiz için de işe yarayacak bir uzlaşmaya varabiliriz."

"Bundan hiç şüphem yok," diye tekrarladı, bir ileri bir geri, bir o yana bir bu yana kısa adımlarla yürürken. Ateş yeşili gözlerinden kıza doğru hoşnutsuzluk kıvılcımları fırladı.

Muhtemelen histerik bir ilgisizlikle, bu güzel yeşil gözleri annesinden mi yoksa babasından mı aldığını merak etti. Sarışın Vikinglerin çoğu mavi gözlüydü ve annesi Sakson'du. Ama bu ne burada ne de oradaydı. "Bir fincan birayla oturalım. Bir anlaşmaya varabileceğimize eminim."

"Sizden istediğim tek anlayış, bu adadan çıkarılacağımız haberidir. Bugün!" Başını soru sorar gibi eğdi ve onun onayını bekledi.

Henüz değil. "Önce anlaşmaya varmalıyız."

Zaten öfkeden kızarmış olan yüzü daha da kızardı ve alnındaki bir damar belirginleşti. "Şartlar mı? Şartları dikte edebilecek bir konumda olduğunu sana düşündüren nedir?" Derin bir nefes aldı ve sanki sabretmek istercesine nefesini verdi. "Bir terim söyle."

Ooh, bu hiç hoşuna gitmeyecek. Başını omuzlarının arasına eğerek destek verdi. "Sizlere bir kez daha uyku ilacı vermemize izin vermelisiniz ki-"

Thork onun sözünü bitirmesine izin vermek yerine topuklarının üzerinde dönerek uzaklaşmaya başladı, adamları da onu yakından takip ediyordu.

Thork omzunun üzerinden, "Yelkenlerinizi açın, Bayan Korsan," diye seslendi. "Bu Viking savaş ilan ediyor."

OceanofPDF.com

Onuncu Bölüm

Ve sonra diğer ayakkabı ... uh, missive ... düştü

O günün geri kalanında, gün batımına kadar, Thork ve adamları odun, aceleyle doldurulmuş şilteler, yiyecek maddeleri ve diğer malzemeleri dağlara doğru bir patikadan neredeyse vadinin kenarına kadar taşıyarak çalıştılar. Avcılar tarafından kullanılan küçük bir uzun evi inşa ediyor ve güçlendiriyorlardı.

Kadın avcılar sadece avlarını -yaban domuzu, tavşan, geyik- yakalamakla kalmadılar,

Arada bir ayı bile olsa, hayvan derilerini burada yüzüp kuruttuklarına, sonra da etleri tütsü odasında muhafaza ettiklerine dair raflarda ve tütsü odasında kanıtlar vardı. İlkel, saz çatılı uzun ev şimdi boştu, muhtemelen gelecek kış için hazırlıkların başlayacağı sonbahara kadar.

Adamlar gelip giderken kadınlar onların hareketlerini ilgiyle izliyordu ama kimse onları durdurmuyor ya da ne yaptıklarını sormuyordu. Thork'un Medana'nın mektubuna duyduğu öfke ve adamların uyutulmasına izin vermeleri yönündeki önerisi kulaktan kulağa yayılmış olmalıydı. Medana'nın kendisi de

Kendini göstermemek için mantıklı davranıyordu. Aksi takdirde, avcı kulübesini genişletmek için kullandığı kalas yükünü -gemi ustası hanımın yıktığı kalasları- pekâlâ onun omuzlarına yükleyebilir ve onu bir köle gibi yönlendirebilirdi.

Thork, o aptal kadının ona yaptıkları ya da yapmak istedikleri üzerinde düşünmek için kendine fırsat vermek istemediğinden, delirmiş bir insan gibi çalışıyordu. Yaptıklarıyla, babasıyla kurtarabileceği herhangi bir ilişkinin cenaze ateşine son meşaleyi koymuştu. Bu ne cüret? Buna nasıl cüret eder?

Tutun onu! Thork babasının sözlerini kafasında her duyduğunda, öfkesi çok sıkı bir sürahideki aşırı mayalanmış bira gibi patlayabileceği noktaya kadar büyüdü. Medana yaptıklarının bedelini ödeyecekti, hem de çok ağır ödeyecekti, sadece onları bu adadan çıkararak değil.

"Brokk'un şansı yaver gitti mi?" Thork, yakacakları ateş için odun kesmekte olan Bolthor'a sordu.

Bolthor doğruldu ve iki elini de sırtının alt kısmına bastırdı. "Rünler adına! Bunun için çok yaşılanıyorum. Sırtım kırılacakmış gibi hissediyorum, sadece küçük bir balta işi yüzünden."

Thork devin kafasından daha yüksek olan çıra ve kütük yığımına dikkatle baktı. "Balta işi o kadar da az değil dostum. Ve çok ünlü savaş baltası Kafa Yarıcı'nın çok yaşlandığı asla söylenmesin."

"Nazik sözleriniz için minnettarım." Bolthor'un tek iyi gözü gururla parlıyordu. "Brokk'a gelince... henüz dönmedi ama bahse girerim başaracak. Zeki herif! Gece olmadan bu lanet adadan nasıl çıkacağımızı öğrenmiş olacağız."

Thork kabul etti.

"Katherine evden ayrıldığım için beni öldürecek. Sanki bana başka seçenek bırakmış gibi! Ama bir adada iki kişiyle birkaç gece

Yüz kadın ... masum olmaktan çok daha fazlası olmama rağmen bunu açıklamak zor olacak."

"Ben de," diye itiraf etti Thork biraz şaşkınlıkla. Üç gece onun için seks yapmadan geçirmek için uzun bir süreydi ve bunun Onan türünden olup olmaması fark etmezdi. Diğerlerinden bazıları çoktan yenik düşmüştü ve burada daha uzun süre kalırlarsa daha fazlası da onların saflarına katılacaktı. O bile.

Bolthor alındaki teri kıllı ön kolunun tersiyle silerken, "Belki de en başından beri bu adadaki veletleri kullanmalıydık," diye önerdi.

"Hayır. Savaşta ne kadar sert olursanız olun, amaçlarınıza ulaşmak için çocuklara zarar vermeyi kabul etmeyeceğinizi biliyorum. Hiçbirimiz yapmayız."

"Bazı Viking erkekleri -Sakson ve Frank erkekleri de öyle- amaçlarına ulaşana kadar genç rehinelerin vücut parçalarını kesmekten çekinmezlerdi... el, ayak parmakları, kulaklar ve bunun gibi şeyler. Amcan Eirik'e de gençken bunu yapmışlardı. Hatırladığım kadarıyla bir parmağını. Adını aldığınız torununuz Thork'u neredeyse delirteceklerdi."

O ve Bolthor birbirlerine baktılar ve üst dudakları tiksintiyle kıvrıldı. Hayır, Thork ve silah arkadaşlarının yöntemi bu değildi ve ona göre bu onları zayıf da yapmıyordu. Bunun yerine, adadaki küçüklerle arkadaş olan Brokk'u, ihtiyaçları olan bilgiyi elde etmek için oyun ve hikâye anlatma yeteneklerini kullanması için görevlendirmişlerdi.

Adadan nasıl çıkacaklarını öğrendiklerinde, kadınları kürek çekme banklarına bağlamak zorunda kalsalar bile gideceklerdi. Thork da liderlerini önden gitmesi için pruvaya oturtacaktı.

Bu arada Thork ve adamları, dudaklarından geçen herhangi bir yiyecek ya da içeceğin uyku cereyanıyla lekelenmemesini garanti altına almak için köyden ayrı kalacaklardı. Sadece emin olmak için, güvenliklerini sağlamak için kendi tadımcıları olacaktı. Bu Medana olacaktı.

"Biliyorum, biliyorum!" Brokk açıklığa doğru koşarken neşeyle bağırdı ve Thork'un önünde patinaj yaparak durdu. Bütün adamlar çocuğun etrafında toplandıktan ve o da soluklanmayı başardıktan sonra Brokk onlara, "'Bu gölet. Bu adadan kurtulmanın yolu bu."

"Ha?" dedi adamlar hep bir ağızdan.

"Köyün yukarısındaki yamaçta bulunan gölet aslında bir gelgit havuzu. Gelgit yükseldiğinde gölet dolar. Gelgit alçaldığında, dağın içinden geçen bir tüneli ortaya çıkarmak için boşalır. Tünelden geçtikten sonra Thrudr'u Küçük Ada'ya bağlayan dar bir kara şeridi var. Dağın tepesine tırmandığımız ve uzakta küçük bir ada gördüğümüz o günü hatırlayın. Uzun gemiyi buradan denize götürüp tekrar geri getiriyorlar. Her şey gelgitlerle birlikte, tam olarak doğru zamanda yapılmalı."

Hepsi bu haberi düşünürken bir an için sessizlik oldu.

Finn, "Şimdi düşündüm de, havuz suyunun tuzlu bir tadı var," dedi. "Birkaç gün önce orada yıkandığımda fark etmiştim."

Birkaç gün geçti mi? Hah! Finn neredeyse her gün yıkanırdı... Thork'un tanıdığı tüm erkeklerden daha fazla. Ve Vikingler ortalama bir erkekten daha fazla yıkanmaya eğilimliydi, yani bu çok şey ifade ediyordu. Hatta bazıları, pek çok ülkeden kadınların Viking erkeklerini yataklarına kabul etmelerinin nedeninin bu olduğunu söylüyordu. Kendi vatandaşlarından daha az kokuyorlardı. Bu ve elbette doğuştan gelen güzellikleri ve erkeklikleri. Dudakları mizahla kıpırdadı.

Ama bu ne burada ne de orada oldu. Finn orada bir şeylerin yanlış gittiğini fark etmeliydi. Hepsi fark etmeliydi.

"Ve fark ettiniz mi, kadınlar bizi sürekli gölet?" Jostein işaret etti. "Özellikle de akşama doğru."

"Ben de erkekliğime karşı koyamadıklarını sanıyordum." Jamie gerçekten sinirlenmiş görünüyordu ama sonra onların kendisine küçümseyerek baktıklarını gördü. "Ne? Benim gibi bir delikanlı için makul bir sonuçtu. Kadınların beni yataklarına almak için yalvardıklarını nereden bilebilirdim ki?"

göletin yanındaki çimenlerin üzerinde değil, böyle bir nedenle mi? İyi ki teslim olmadım ... ne? Tamamen teslim olmadım. Sadece birazcık önsport yaptım."

"Lackwit!" Thork mırıldandı.

"Bence bu iyi bir destan olur. 'O Kadar da Braw Olmayan Braw Lads'," dedi Bolthor Jamie'ye.

"Bence iki göz bandı sana çok yakıştırdı," diye cevap verdi Jamie.

"Kendimi aptal gibi hissediyorum," diye araya girdi Henry. "Lilli'yle göletin yanındaki çimenlikte üç gece üst üste birazdan fazla oynastık ve bir tünele dair hiçbir kanıt görmedim."

Finn Asyalı adama, "Henry, erkekler coşkuları yükseldiğinde erkek olurlar," diye güvence verdi. "Bir erkeğin gözlerini cinsel pus kapladığında, tek görebildiği meme ve kık olur. Bu hayatın bir gerçeği. Tanrılar bizi böyle yarattı."

"Akıllıca sözler, Finn!" Jamie aptal gibi sırtıyordu.

"Bu yüzden, *sarhoşluk* çılgınlığının ortasındayken bir adamın gözlerini kör eden içki sisi, yatak kürklerine getirdiği bazı meme ve kıkların ne kadar sevimsiz olduğunu görmesini engelliyor." Bunu söyleyen Jostein'dı, ki genelde espri anlayışı pek gelişmemiştir.

"Bu da bir şiir için iyi bir yem olurdu." Bolthor hülyalı bir şekilde gökyüzüne bakarken, aklına bir şiir geldi. "Alehead Zamanında Hizmetçiler Daha Güzel Olur."

"Hizmetçiler vardır güzel olan, Ve

onlar vardır çirkin olan.

Aynı dişi parçalara sahipler,

Erkekleri aptal gibi kendilerine

çekiyorlar. Yine de, güzel bir yüz ve

düzgün bir form, bir erkeğin

performans göstermesini kolaylaştırır.

Drukkinn deliliğinin ortasındayken hariç, Bir adamı

dikkatsiz olduğu için kim suçlayabilir?

Evet, bazen bira insanın kör olmasına neden olur,

*Ve sabah, o bulur
Yatağa attığı ve gerçekten de kandırdığı güzellik
aslında siğil burunlu, çirkin bir trolüdür.*

*Bu destandan çıkarılacak ders; erkekler yatak
arkadaşlarını her zaman akli başında seçmelidir."*

"Aaarrrgh!" Bolthor'un destanları gittikçe kötüleşiyordu.

Adamları oturup saçma sapan konuşurken ve Bolthor şiirsel sözler söylemek için bahaneler bulurken, Thork adadaki kadınlarla ilgili daha önce kafasını karıştıran pek çok ayrıntıyı anlamaya başlamıştı. "Yılın bu zamanında gelgit geceleri yaşanıyor olmalı," diye düşündü ani bir konu değişikliğiyle.

Brokk şiddetle başını salladı. "Evet, çocukların söylediği de bu. Gece yarısından sonra, çoğu çoktan uyumuştur."

Thork hemen Medana'yı yürüyüşe çıkardığı geceyi hatırladı ve Medana gölete doğru gitmeye karşı çıkmıştı. Daha sonra kadın arkadaşlarıyla birlikte onu aptal yerine koyduğu için gülüyor olmalıydı.

Henry, "Saklanacak bir yer için gerçekten de zekice bir fikir," diye kabul etti. "Böyle bir şeyi asla hayal edemezdim, özellikle de kadınlardan. Sanırım kadın türünün kurnazlığını yeniden değerlendirmem gerekecek."

"Hah! Kadınların sinsi doğduğunu yeni mi öğreniyorsun?" Bunu söyleyen yine Jostein'di. Thork bir kez daha yıllar boyunca ona ne olduğunu ve onu bu kadar acımasızlaştırdığını merak etti.

Thork, "Zekâdan ziyade şanslıyız," diye yorum yaptı. "Kimse böyle gizli bir tüneli hayal edemez ya da inşa edemezdi. Tesadüfen buldukları için şanslılar. Evet, şans önlerine çıktı ve onlar da bu fırsatı değerlendirdiler, bunun için onlara hak veriyorum." O anda aklına bir şey geldi. "Bu yüzden uyku cereyanını tekrar kullanmak istiyorlar. Eğer gideceklerse

Bizi Hedeby'ye geri götürmek için Thrudr'a nasıl girip çıktıklarından habersiz olmamızı istiyorlar."

"Kafalarını kesmek için geri gelmeyelim diye mi?" Bolthor sordu. "Bu ya da daha kötüsü." Thork kendi kafasını kesmekten büyük zevk alacaktı.

Doğru zaman geldiğinde intikam alacaktı. Belki de Deniz Belası'nı - ona sorarsanız daha çok Thork'un Belası'nı - adadan ayrıldıktan sonra tutsak olarak alabilirdi. Bir Viking'e ya da ticaret görevine gittiğinde onu uzun gemisinin ambarında zincirli tutabilir ya da geceleri yatağının direğine zincirleyebilirdi. Tabii ki çıplak olarak. Ya da onu tahta bir kafese koyabilir ve halktan kadın bir korsanı görmelerini isteyebilirdi. Tabii ki çıplak. Ya da onu köle pazarlarında satabilir. Çıplak, tabii ki. Bir sultanın haremde Vikingli bir kadın korsan bazı Arap erkeklerinin ilgisini çekebilir. Ya da onu öldürüp, çıplak ya da değil, bu işi bitirebilirdi. Her halükarda, onunla işi bittiğinde, onunla karşı karşıya geldiği için pişman olacaktı.

Aslında, hayatının kontrolünü geri almaya başlamanın zamanı gelmişti. "Yemek tadımcılarını" çağırma zamanı.

Bir saat sonra, o ve adamları köye yaklaştılar. Hepsi Bolthor'un kullandığı baltayı saymazsak, ağaç dallarından yapılmış derme çatma mızraklar, küçük taşlardan yapılmış sapanlar ve oradan buradan aşırıdıkları küçük bıçak ve kılıçlarla tamamen silahlanmışlardı. Thork bir ok pozisyonu aldı, üç adam iki yanına, bir adam da arkasına yayıldı.

Medana büyük bir ahırın açık çift kapısında durmuş, bir düzine koyunu kırkmaya ara vermişti. Ortalık nemli yün, koyun gübresi ve insan teri kokuyor, hava meleyen kuzuların ve kıvranan hayvanları tutmaya çalışan küfürbaz kadınların sesleriyle doluyordu. Önceden haber vermeden, her şeyin sahibine doğru yürüdü ve "Medana Hanım, dağdaki misafirimiz olmanız için sizi içtenlikle davet ediyoruz" dedi.

Şaşkınlıkla etrafına bakındı, miyavlama ve küfürler yüzünden onun yaklaştığını duymamıştı. Sonra kaşlarını ona doğru kaldırdı. "Misafir mi?"

"Evet. Misafirin ne olduğunu biliyorsun. Bizi adanızdaki evinize getirdiğinizde bize böyle seslenmiştiniz. Şimdi de *bizim* adadaki evimize geleceksiniz. Misafir olarak."

"Avcıların kulübesi mi? Ev dediğin bu mu? Senin gibi iyi bir kont için o kadar da büyük bir mülk değil."

Onun pahasına eğlenmeye cesaret edebilir miydi? Oooh, zorlukla öfkesine hakim olamadı. "Sizin için hazırladığımız aynı avcı konutu."

"Benim için mi?" Artık eğlenmiyordu, korkacak kadar sağduyu sahibiydi.

"Peki, siz ve biz." Bütün adamlarını kapsayacak şekilde bir el salladı. Taşıdıkları silahları fark etti. "Ne istiyorsunuz?"

"Siz. Daha doğrusu, misafirimiz olarak siz."

Tatlı lavanta rengi gözlerini ona dikti. "Teşekkür ederim, ama hayır, yapacak çok işim var."

"Belki de yeterince açık olamadım. Başka seçeneğiniz yok." Bir elini ona doğru uzattı; serbest olan diğer eli çalınan kılıcının kabzasına gitmişti. "Barışçıl bir şekilde gel ya da barışçıl olmayan bir şekilde gel. Her iki durumda da geleceksin."

"Bu bir tehdit mi?" diye sordu iki parmağını dudaklarına götürerek.

Bir silahlanma çağrısı olan tiz ıslık havayı deldi ve kadınlarının ellerindeki her türlü silahı, hatta uzun bıçaklı makasları bile almalarına neden oldu. Ama adamları planladığı gibi safları sıklaştırdı ve kurnaz cadıyı belinden yakalayıp omzunun üzerinden kışının üstüne atarak tepinmeye başladı.

"Kadınlarına geri çekilmeleri emrini ver, yoksa yemin ederim onları öldürmek için."

"Sayıca azsın, seni iğrenç hödük."

"Sayıca az olabiliriz ama siz bir daha ıslık çalana kadar yerde bir düzine kadın bedeni olacak."

"Dur!" Ellerini adamın belinin iki yanına koydu ve başını kaldırdı. kadınlara bağışlamak için. "Şiddete gerek yok. Ben sadece ziyarete gidiyorum

Thork ile kısa bir süre için."

Karar verdiğim kadar kısa!

Kadınlar isteksizce geri çekildi, bazıları bunu yaparken adamlarına kaba sözler söyledi. Kıkırdamaları ve sırtımları herhangi bir gösterge ise, adamları kaba sözlerden oldukça hoşlanıyordu.

"Artık beni yere bırakabilirsin," dedi kollarını indirmiş olan adamın sırtına doğru. Dudakları neredeyse adamın arkasındaki çatlakla aynı hizadaydı. Şu anda bundan bahsetmek istemiyordu. Kadının nefesinin kışına değdiğini bilmekten olağanüstü bir zevk alıyordu.

"Bir at kadar ağır olsan da hazır olduğumda seni yere indireceğim."

"Seni zorba sersem!"

"Elbette abartıyorum. Büyük bir midilliden daha ağır değilsin.

Ya da inek."

"Çok komik! Omuzların çok kemikli, biliyorsun. Karnımda çürükler olacağına hiç şüphe yok."

"Korkma! Karnına merhem süreceğim. Bana öyle geliyor ki

Bu öğleden sonra getirdiğimiz ev eşyaları paketinde biraz balık yağı vardı."

"Bana kokulu balık yağı sürmeyeceksin."

"Hah! Zaten kötü kokuyorsunuz leydim. Çamur içinde yuvarlanan bir koyun gibi kokuyorsunuz."

"İğrenç bir Viking gibi kokuyorsun."

"Ah, o zaman bu gece birlikte yıkanarak su tasarrufu yaparız."

Bu onun sessizleşmesine neden oldu. Medana'yı eğimli patikadan yukarı taşımanın zorluğu onu yormaya başladığında o da sustu. Sonunda avcılarının kulübesinin önündeki açıklığa vardığında nefes nefese kalmıştı ve Medana'yı yere indirirken çıkan hışırta sesini ilk başta fark etmedi. Ama sonra fark etti.

"Bu da ne?" diye sordu.

"Ne?"

"Seni indirirken sütyeninin yakası bana sürtündüğünde çıkan hışırtı sesi."

"Oh. Önemli bir şey değil." Bir elini yan kapağın üzerine vurdu

Göz kapakları yerinden fırlayacak gibi olurken yanaklarında, baş a ş a ğ ı dururken kafasına hücum eden kanın neden olduğundan bile daha fazla renk açmıştı.

Bir elini uzattı. "Göster bana." "Bu benim hatam değil."

Kaşlarını kaldırdı. Şimdi bu kulağa suçluluk gibi geliyordu, saf ve basit. Ceketinin cebinden katlanmış bir parşömen çıkardı.

Ve balmumu mührü fark ettiğinde alev alev yanan gözlerinin önünde kırmızı yıldızların dans ettiğini gördü. "Başka bir mektup yazmışsın!" diye suçladı onu.

"Hayır, hayır, hayır!" dedi ondan uzaklaşarak. "'Sadece orada görünüşe göre bir mektubuma iki yanıt geldi. Diğer kısa bir süreliğine kaybolmuş."

"Babamdan iki yanıt mı?" Thork kendini tutamadı. Bir umut Babasının fikrini değiştirdiği ve onu kurtarmaya geldiği haberi, üzgün benliğinde bir anda belirdi. Thork'un kurtarılmaya ihtiyacı olduğundan değil, artık yoktu. -aslında hiçbir zaman- ama babasının onu önemsediyini, değiştiğine inandığını bilmek güzel olurdu.

"Hayır, babandan değil. "Annenden" -tereddüt etti- "annenden."

İlk başta duyduklarına inanamadı. Hatta kulaklarını temizlemek için elinin topuğuyla başının yan tarafına vurdu. "Annem mi?"

Başını salladı.

Kendisini bile ürküten bir hırıltı çıkardı ve Medana daha da geri çekildi.

"Endişelenme Thork. Aslında çok güzel bir mektup," dedi Medana ve mektubu aralarında duran bir ağaç kütüğünün üzerine koydu.

Güzel bir mektup mu? Bu iyi olmalı. Parşömeni açtı ve okumaya başladı.

Sevgili Deniz Belası:

Kocama aldırmayın. İğrenç hödük yarı yarıya gururlu. Oğlunu ne kadar sevse de Tykir, Thork'un son zamanlardaki davranışları yüzünden incindi. Zamanla aceleci cevabından pişman olacak.

Thork'tan "iğrenç bir hödük" olarak bahsettiğinizi fark ettim. Nasıl İlginç! Bu benim ailemde bir tür sevgi sözcüğü haline geldi. Tüm İskandinavların, kadınlarının bilgeliği olmadan yapmaya alışık oldukları gibi, kötü davrandığında kocama böyle sesleniyorum. Oğlu için sadece en iyisini isteyen bu anneye aldırmayın.

Sizinle tanışmak için sabırsızlanıyorum. Lütfen oğlumla ilgili haberleri bana gönderin.

Üzgün olduğunda hala dişlerini gıcırdatıyor mu? İyi uyuyor mu? Yapın Küçük kıyafetlerini düzenli olarak değiştirdiğinden emin olun. Bazı erkeklerin bu konuda dürtülmeye ihtiyacı vardır. Thork'un sorunu küçük kıyafetlerini değiştirmek değil, başlangıçta hiç giymemek. Düşünebiliyor musunuz? En sevdiği tatlı bala batırılmış incir.

Thork'a sevgilerimi ilet ve onu çok özlediğimi söyle.

*Görüşünceye kadar seninim,
Dragonstead'li Leydi Alinor*

Thork kendini tutamadan önce dişlerini sıktı ve bu kadar öfkeli olmasaydı eğlenebilirdi. "Deniz Belası "nın pençesine düştüğünden beri hayatı Muspell'e doğru kaygan bir yokuşta ilerliyordu.

O sırada adamları geldi ve elindeki parşömeni ve yüzünü kaplayan yeni öfkeyi fark ettiler.

"Uh-oh!" Alrek dedi ki.

"Birinin başı büyük belada," diye ekledi Jamie ve dikkatle Medana'ya baktı.

Thork, "O fahişeyi al ve yatağın direğine bağla," diye emretti.

"Sen dik kafalı, beyinsiz bir ahmaksın," dedi Medana. "Tehditler sana hiçbir şey kazandırmayacak."

"Çıplak mı?" Jamie umutla Thork'a sordu.

Thork omuz silkti. "Neden olmasın?"

Mücadele eden Medana, kendisini zapt etmeye çalışan erkeklerin kollarıyla savaştı.

Herkese masum olduğunu söyleyerek protesto ediyordu. Çoğunlukla.

Kızın bakışları yalvarırcasına onunkilere kilitlendiğinde, adam kayıtsız kalamadı. "Daha önce *Korsan Leydi* olarak adlandırdığım ve *Viking'in İntikamı* olarak yeniden adlandırmaya karar verdiğim uzun gemimde çok güzel bir pruva başı olacaksınız."

"Uzun gemimizi alamazsınız. *Korsan Leydi* olmadan hayatta kalamayız," diye itiraz etti.

"Bunu bizi esir almadan önce düşünecektin," dedi. "Yarın onu denize indirmeye niyetliyim."

Çıglıkları şüphesiz köye kadar ya da Küçük Ada'ya kadar duyulabilirdi.

Umurunda değildi. "Annene söyleyene kadar bekle" diye aptalca tehdit ettiğinde bile.

Eski bir deyişe göre, intikam acı bir içkidir.

ama bu deyimi icat eden ihtiyarın bir Viking olmadığı açıktı.

On Birinci Bölüm

Açlık oyunları etkili olabilir ...

Medana çıplak değildi ama çıplak olmayı diliyordu. O akşam geç saatlerde, küçük, karanlık, havasız, penceresiz odada ayak bileklerinden ve ellerinden karyolaya bağlıyken, kendi terleyen vücudunun kokusundan midesi bulanmıştı ve bu korkunç olay başlamadan önce bir banyoya ihtiyaç duyma yolunda ilerliyordu.

Sonunda, altı ya da daha fazla saat boyunca Avcıların uzun evinin eklentisinin içinde kilitli olan kapı açıldı ve Thork içeri girdi, istediği kadar büyüktü, elinde duvardaki bir dirseğe tutturduğu bir meşale vardı.

"İyi akşamlar, Korsanların Sahibesi."

"Muspell'e git, Kurbağaların Efendisi!"

"Tsk, tsk! Birileri mutlu değil."

"Bağlanıp su ya da tuvalet ihtiyacınızı gidermek için bir yol olmadan kapalı bir yerde tutulsaydınız siz de mutlu olmazdınız."

"Geminin ambarı gibi mi yani? Tabii kızgın bir boğanın size eşlik etmesinden kurtulmuş olmanız dışında."

Bunu hiç düşünmemişti. Yine de . . .

Hödük ona yaklaşıırken sırttı.

Ona ihtiyatla baktı. Bir erkek böyle sırttığında bir kadın için her zaman tetikte olmak en iyisiydi.

"Frigg'in ayağı! Burası koyun ağılı gibi kokuyor," diye haykırdı yaklaştığında.

"Frigg'in ayağı! Sen de çiçek gibi kokmuyorsun. Ben de umurumda değil!" Tunğindeki lekeleri fark etti ve devam etti, "Kanın fişkılabılır, için kupkuru kalabilir ve ben sana yardım etmek için parmağımı bile kıpırdatmam. Gözlerinizden, burnunuzdan ve kulaklarınızdan kan sızabilir ve ben sadece bu harika manzarayı görmeleri için diğerlerini çağırırım."

"Sen kalpsiz bir fahişesin," dedi eğlenerek. "Neyse ki bu benim kanım değil. Jostein'ın akşam yemeğimiz için öldürdüğü bir yaban domuzunun derisini yüzüyordum." Deri tunğinin kumaşını göğsünden uzak tutmak için sıkıştırdı ve çeşitli lekeleri tiksintiyle inceledi.

"Bu da başka bir şey. Bu sabah iftardan beri bir şey yemedim. Beni de aç bırakmaya mı niyetlisiniz?"

"İşte bir fikir." Bir dizinin üzerine çöktü ve ayak bileklerindeki bağları çözmeye başladı. "Gel," dedi, bileklerindeki ipi tuttu ve onu yataktan çekti.

"Nereye gidiyoruz?"

"Gölete. Yıkanmaya."

Uh-oh!

Kadının yüzündeki dehşet ifadesini fark eden adam neşeyle ona şu bilgiyi verdi: "Sırlarınız açığa çıktı. Gölet ve tünel hakkındaki her şeyi biliyoruz."

"Ah." Bir süre ona baktı, bunun kendisini kandırmaya yönelik bir girişim olup olmadığını anlamaya çalışıyordu. Sonunda omuz silkti. Adamın onu bulması kaçınılmazdı.

bir ara dışarı çıkar. "O zaman göletin yakında kuruyacağını biliyorsun. Çamur banyosundan hoşlanır mısın?"

Onu çenesinin altından itti. "Hayır, yine de seni sümüksü çamura bulanmış görmeyi umursamam. Hatta sana birkaç çamur topu bile atabilirim."

Kesinlikle kadınsı olmayan bir tiksinti homurtusu çıkardı. Ve o kaba adam sadece güldü.

"Sana karşılık verirsem sakın şaşırma."

"Yapmasaydınız şaşırırdım. Yine de endişelenmeyin. Suyun boşaltılmasına şahit olmak için yeterince erken gölette olmayı planlıyorum. Hala yıkanabileceğimiz kadar derinken."

Bir tiksinti sesi daha çıkardı ama içten içe banyo yaparken "bize" atıfta bulunmasından korktu.

Meşaleyi duvardaki tutucudan aldı ve onu ipinden tutarak arkasından sürükledi. Ayak uydurmaya çalışırken neredeyse takılıp düşüyordu, nefesinin altında mırıldandı.

"Az önce bana iğrenç bir hödük mü dedin? Anneme göre, bu bana vurulduğunuz anlamına geliyor olmalı." Gülünç derecede uzun kirpiklerini ona doğru kırptırdı. Hiç şüphesiz, onun güzel yeşil gözlerinden büyülendiğini düşünüyordu.

"Sana bir daha asla iğrenç hödük demeyeceğim. İğrenç hödük sana daha çok yakışıyor zaten."

Güldü.

O iğrenç hödük için bir neşe kaynağı olmaktan yorulmaya başlamıştı.

Adamlardan ikisi ana odanın etrafındaki paletler üzerinde uyuyordu. avcıların kulübesi. Dışarıdaki açıklıkta, taş bir halkanın ortasında bir ateş yanıyor, üzerinde yarısı yenmiş bir domuz yavrusu, derme çatma kızartma mızrağının üzerinde hâlâ tükürüp tükürüp duruyordu.

Tahta bir tabağın üzerinde duran birkaç dilim kararmış domuz etini ve suyunu emen manchet parçalarını görünce midesi guruldadı.

"Bekle," dedi topuklarını sıkarak. Eğildi, bilekleri hâlâ bağlıydı, bir parça ekmek aldı ve kararmış bir dilim domuz etinin etrafına sardı. Ona acıyan adam, bileklerini bağlayan ipi çözdü ve ateşin önünde bank olarak kullanılan bir kütüğün üzerine oturması için onu aşağı itti. "Ben dönene kadar burada kal, hizmetçi kız," dedi ve uzun eve doğru geri dönmeye başladı.

"Bana hizmetçi deme. Bu saygısızlık."

"Ben dönene kadar burada kalın, Leydi Wench," diye düzeltti.

Adamın sırtına asık bir suratla baktı ama adam ona aldırmadı, ondan daha önemli olduğu anlaşılan bir işle uğraşmaya başladı. Medana'nın bu kadar kısa sürede nasıl olup da bir tutsaktan diğerine geçtiği onun için bir bilmeceydi. Aslında, zeplin karşılığında kendini teslim etmeyi kabul ettiğinden beri kendini tam olarak tutsak olarak görmüyordu ama diğer herkes öyle görünüyordu.

Aslında, bazıları nöbet tutan ve ikisi ateşin önünde oturan adamları onu ilgiyle izliyordu.

Yemeği hemen iştahla mideye indirdi. Et çok lezzetliydi.

İçi az pişmiş ve sertti ama umurunda değildi, açlığı o kadar büyüktü ki.

"Onu bu kadar kızdırmamalısın," diye öğüt verdi Bolthor, bir savaşçı olduğu kadar bir skald olduğunu da iddia eden dev.

"Kim?"

"Thork." Cevap, kısa bir bıçağın ucuyla tırnaklarının altındaki kiri temizleyen kibirli Viking Finn'den geldi. Eğer haberler doğruysa, Finn bu gece her gece kadınlardan biriyle eksik seks yapmıştı. Eksik derken, tohumun ekilmesi gereken tarlaya girmemesini kastediyorum. Thork'un fikri olduğunu duymuştu.

"Peki onu neden kızdırmayayım?" diye sordu, soruyu iki adama da yöneltmişti.

"Ailesiyle temasa geçmeniz zalimceydi, özellikle de çocuk babasıyla barışmak için eve dönerken." Bolthor'un sert yüzü öğüt verir gibiydi.

"Çocuk mu? Thork çocuk sayılmaz."

"Elliden fazla kış gördüm. Ripon'da babasının yanında savaştım. Hatta onu savaş alanından taşıdım. Thork bana her zaman bir çocuk gibi görünecek."

Usulüne uygun olarak azarlanan Medana sessizliğini korudu.

"Bolthor sözlerine şöyle devam etti: "Thork geçmişte vahşi davranmış ve bir ya da iki sorumsuz hata yapmış iyi bir çocuktur.

"Vahşi, ünü hakkında duyduklarım için yetersiz bir ifade."

Bolthor onun sözünü kesmesine kaşlarını çatarak devam etti, "Ama çocuk hayat yolunda bir dönemece ulaştı. İyi biri olmak için yemin etti. Ve şimdi hepsi boşa gitti. Babasıyla asla uzlaşamayabilir ve hepsi senin suçun."

"Bu haksızlık. Yapamazsın-"

"Dahası, muhtemelen ona gelinini de kaybettirdiniz," diye araya girdi Finn. "Ha?"

"Siz onu yakalamadan önce Thork Hedeby'de bir gelin seçmişti," diye açıkladı Finn. "Babasını memnun etmek için gösterdiği bir başka çaba. Bana sorarsanız çok ileri gitti. Tanrı aşkına, yaşlı adama bir sandal ya da birkaç fıçı kaliteli Frizya şarabı alırdım. Kendimi telafi etmek için bir fahişeye demir atmazdım."

"Isobel'i unuttun mu?" Bolthor Finn'e hatırlattı. "Sakson hanımefendi isteseydi onunla hemen evlenirdiniz."

"O farklıydı," diye cevap verdi hoşnutsuz bir Finn. "Ve bu konuda başka bir destan yazmaya da cüret etme."

"Şiirlerimi beğenmiyor musun?" Bolthor sordu.

"Bu konunun dışında," diye geçiştirdi Finn. "Belki ben de senin gibi olurum.

Geç yaşta evlenin ve bir sürü velet yetiştirin."

"Ben bir sürü yetiştirmedim. Genç bir adamken evlendim ve hem karımı hem de iki kızımı kaybettim. Evlendiğimizde Katherine'in zaten dört çocuğu vardı ve aramızda sadece bir bebek vardı."

"Beş çocuk mu? Beş mi? Evde büyük ailene bakıyor olman gerekmiyor mu?" Medana sordu.

"Evet, öyle yapmalıyım," diye cevap verdi Bolthor, tek iyi bakışıyla ona bir bakış fırlatarak.

"Ama biri bize yolumuzu kesti. Birisi Thork'un evine dönmesini ve kendine bir gelin almasını engelledi. Biri benim evime dönmemi ve başımı gümüş bir siperin üzerine koyacak bir eş bulmamı geciktirdi."

Yani vahşi nişanlıydı. Görünüşte alakasız olan bu gerçeğin onun için neden önemli olduğu bir muammaydı ama bir şekilde önemliydi. "Sizi yakalayan ben değildim," dedi savunmacı bir tavırla. Bahanesi kendi kulaklarına bile zayıf geliyordu ve her iki adam da onun küçümseyici sözleri karşısında kaşlarını kaldırdı.

Finn, "Onun için fidye isteyen sendin," diye belirtti.

Rahatsızlığını gizlemek ve devam eden açlığını bastırmak için çabucak bir parça ekmek ve et daha yemeye başladı.

Kısa yemeğini bitirdiğinde Bolthor ona bir kepçe su uzattı.

Onu da mideye indirdi. Adam "Biraz daha?" diye sorduğunda başını salladı ve adam dağdan sürükleyerek getirmiş olmaları gereken yakındaki bir yağmur varilinden kepçeyi doldurdu.

Bolthor ve Finn onu dikkatle izlediler.

"Ne?" diye sordu.

"Yorgun musunuz leydim?" Finn sordu.

Ne tuhaf bir soru! "Hayır. Neden yorgun olayım ki? Yarım gündür yatmaktan başka bir şey yapmadım." Aklına bir şey geldi. "İçme suyuna uyku otu karıştırmış olabileceğimden endişeleniyorsun, değil mi?" Genişçe ve yüksek sesle esnedi. "Belki de yatmaya hazırımdır. Birdenbire kendimi bir su birikintisinin içinde eriyip yere düşecek ve kış uykusuna yatmış bir ayı gibi uyuyacakmışım gibi hissettim."

"Gözlerin neden kırpışıyor?" Bolthor sordu.

"Çünkü yalan söylüyor," dedi Thork geçerken. Çoktan bir yığın giysi ve keten bez toplamıştı. Finn'e, "Hiç sabun getirdin mi?" diye sordu.

Finn başıyla onayladı. "Ocak taşının uzak tarafındaki uyku bankının altındaki çuvalın içinde."

Thork bir şeye ihtiyacı olup olmadığını bir kez bile sormadan tekrar gitmeye başladı.

Daha fazla yemek ya da rahatlamak için bir fırsat gibi. Yine de Bolthor'a hitap etmek için durdu. "Sinsi cadıya göz kulak ol, yoksa ben sırlarını ondan işkenceyle öğrenmeden önce kaçıp gider."

Göleti bildiğini zaten söylemişti. Başka ne sakladığını düşünüyordu? "Zaten bütün sırlarımı biliyorsun," diye çıkıştı.

"Bundan çok şüpheliyim. Ayrıca, en iyi işkence yöntemlerimden birini uygulamam gerekiyor. Dişlerimle ayak tırnaklarını sökmek."

Bolthor ve Finn kıkırdamalarını güçlkle bastırdılar.

İçten içe titredi ama çenesini kaldırdı. "Ağzını ayaklarıma yaklaştırırsan en değerli uzvuna bir diz yersin. Ve ben senin güzel yüzünü kastetmiyorum."

Thork bir kahkaha attı ve iyi bir yanıt verdiği için onu takdir ediyormuş gibi başını ona doğru eğdi. Ama söylediği şeydi: "Yüzümü beğendin mi? Ve bu benim en iyi özelliğim bile değil."

Ona göre, böylesine vahim koşulların ortasında -en azından onun için vahim-nasıl olup da şaka yapabildiği, hâlâ vahşi olan karakterinin bir göstergesiydi. Bunu dile getireceğinden ya da kimsenin umursayacağından değil. Fazla güzel yüzündeki sırıtış onun için kötüye işaretti. Ve evet, o ipeksi sarı saçları, güneşten bronzlaşmış yüzü, ince yontulmuş burnu ve çenesi, yüksek elmacık kemikleri ve hepsinin en iyi özelliği olan yeşil gözleriyle güzeldi. Böyle şeylere dikkat ettiğinden değil. Genelde.

Adam gittikten sonra, özellikle kimseye söylemeden, "O gerçekten iğrenç bir hödük," dedi. Ve bunu iyi bir anlamda söylememiştir.

OceanofPDF.com

On İkinci Bölüm

Rub-a-dub-dub, bebeğim . . .

Thork Medana'yla birlikte oraya vardığında göletin seviyesi çoktan iri bir adamın ayağı kadar alçalmıştı. Bolthor ve Finn kısa bir mesafe ötede nöbet tutuyor, yaklaşılmaya çalışan kadın savaşçılara göz kulak oluyorlardı.

"Kadınlarına geri dönmelerini söyle. Onlara güvende olduğunuzu söyleyin," diye talepte bulundu.

"Güvende miyim?"

Omuz silkti. "Emirlere itaat ettiğiniz sürece olabildiğince güvende olursunuz."

"Yetkinin sizde olduğu gibi yanlış bir düşünceye kapılmış görünüyorsunuz.

Burası bizim adamız."

"İnanın bana Leydi Korsan, yetki *bende*. Ve beni daha fazla kızdırmazsanız iyi edersiniz."

"Saçmalık, saçmalık, saçmalık," diye mırıldandı. "Ne dedin sen?"

"Bir şey yok." Kısa bir mesafe ötede duran bir düzine kadar endişeli kadına seslenmek için döndü. "Köye geri dönün. Onları geri götürün,

Gudron. Sabaha kadar her şey yoluna girmiş olacak."

"İyimser birisin, öyle mi?" Thork tekrar yalnız kaldıklarında sordu.

"Gerçekçi biri. Beni uzun süre tutmanın sizin yararınıza olacağını sanmıyorum."

"Öyle değil mi?"

Gölete varmışlardı ve Thork elindeki yığını yere bıraktı. Kemerini çıkarmaya başlarken, "Göletin boşalması ne kadar sürer?" diye sordu.

"Yaklaşık iki saat. Tam derinliğinde, ayakları omuzlarına kadar birbirinin üzerinde duran dört adam boyunda. Yaklaşık dört kulaç. Ve gördüğünüz gibi su üzerinde yürüeyebilen biri için yaklaşık otuz adım genişliğinde."

Thork soyunmaya başlarken dik kenarlı göleti inceledi. Havuzun kenarları eğimli olmadığı için derinlik baştan sona aynıydı. Thork yüzmek ya da yıkanmak için bir saatten fazla iyi bir derinliğe sahip olacağını düşündü.

"Ne yapıyorsun?" Kadın ona bön bön baktı.

"Sütyenlerimi çıkarıyorum." Çizmelerini çoktan çıkarmış ve tuniğini başının üzerine çekmişti. "Giyinik olarak yıkanmak banyo yapmanın amacını boşa çıkarır. Ayrıca, kendi pis kokumdan kurtulmak istiyorsam temiz bir tunik ve sütyene ihtiyacım var. Aynı şey senin için de geçerli, bu arada."

Vücudunun belirli bir kısmına bakıyordu ve bu nedenle ilk başta yanıt vermedi.

"O ... o ..." diye mırıldandı, sütyenini çıkardığı için artık çıplak olan sikini göstererek; zaten yarı yarıya coşkuluydu. Kız biraz daha baksa, adam tam bir horoz amuda kalkacaktı.

"Bunu kişisel almayın. Beşinci uzvum en ufak bir şeyde selam verir. Bir keresinde bir kase mayalı hamurun kabarmasını izlerken tahrik olmuşum. Bir kadının kalçasını andırıyordu."

Dolunayda onu görebiliyordu ama çok net değildi. Yine de kızardığına dair en iyi kılıcıyla bahse girebilirdi.

Aniden topukları üzerinde dönerek ondan uzaklaştı ve gözlerini hiçbir şeye dikmedi.

"Su seviyesi hâlâ yüksekken giysilerini çıkar Medana." "Sanırım daha sonra yıkanacağım."

"Sanırım şimdi yıkanacaksın. Giyinik ya da çıplak, umurumda değil, ama hemen o gölete gireceksin."

"Saygınlığımı bana bırakamaz mısın?"

"Bana benimkini bıraktığın gibi mi? Erkek vücut parçalarının işemek için bir geminin küpeştesinin üzerinde tutulduğunu hatırlıyor gibiyim."

Elini havalı bir şekilde salladı. "Erkekler böyle şeylere karşı pek hassas değildir." "Belki de öyledir, ama bir erkeğin erkeklik organı bu tür şeyleri ayırt etmekte zorlanır."

Bir kadın eli tutarken seks ve işeme. İtiraf etmelisiniz ki, geminin seyri sırasında pek çok horoz gösterisi görüldü."

Ona sanki çok kaba bir şey söylemiş gibi baktı. Hah! Eğer Bunun kaba olduğunu düşündü. . . Yeter! Onu arkasından, belinden tutarak gölete fırlattı ve peşinden atladı.

Su serin ve ferahlatıcıydı ve evet, biraz da tuzluydu. Ayağa kalktığında Yüzeye çıkıp saçlarını yüzünden silkeledikten sonra Medana'nın çırpınışını, kollarını sallayarak kenara doğru yüzmeye çalışmasını izledi.

"Yüzme bilmiyor musun? Yüzme bilmeyen bir korsan mı?" Adam onu yukarı çekti ve kızın kolları içgüdüsel olarak adamın boynuna dolandı. Saçları ıslaktı ve yüzüne dökülüyordu, giysileri sıırılsıklamdı.

"Evet, yüzebilirim, seni iğrenç hödük, ama ıslak giysilerin ve botların ağırlığı beni aşağı çekerken değil."

"Bana iğrenç bir hödük dedin," diye işaret etti, bu arada kollarındaki ince kadının hissinden hoşlanıyordu. Belirli bir vücut parçası da onun belirli bir vücut parçasından hoşlanıyordu, uyluklarına baskı yapan sürekli yükselen bir coşku bunu kanıtlıyordu. Şimdiye kadar bu gerçeği fark etmemişti; fark ettiğinde muhtemelen ıııılık krizine girecekti. "Annemin ima ettiğı gibi benden hoşlanıyor olmalısın."

"Sevmek mi? Ne gibi? Şu anda, duygularım tam tersi, sen . . . sen . . ."

"İğrenç sersem?" diye sordu ve onu göletin uzak tarafına doğru itti ve onu tutmak için kollarını iki yana uzattı. Onun cevabını duymamıştı çünkü suyun altına dalıp önce yarım botlarından birini, sonra da diğerini çekip çıkarmıştı; kız onu tekmelemeye çalışırken bu hiç de kolay bir iş değildi. Yüzeye çıktı, ona hızlı bir öpücük verdi -neden, hiçbir fikri yoktu; yapabildiği için, diye düşündü, ya da belki de sadece onun söylenmesini durdurmak için- ve tekrar suya girdi, sütyenini aşağı çekmeye başladı, ne yazık ki göremediği alt bedenini ortaya çıkardı. Gerçi daha sonra görecekti, kendi kendine söz verdi. Çünkü bunun onu kızdıracağını biliyordu. Ya da kendi kendine öyle söyledi.

"Sütyenlerimi ve küçük giysilerimi çıkardın, hem de ikisini birden," diye suçladı, sanki ne yaptığını bilmiyormuş gibi.

"Evet, kadın kıyafetlerini çıkarmada yetenekli bir adamım, ancak daha önce bir kadının pantolonunu çıkardığımı söyleyemem."

"Kastettiğim bu değildi."

"Ne demek istediğini anladım," dedi ve kız bir sonraki adımını anlayamadan tuniğinin eteğinden tutup yukarı kaldırdı ve başının üzerinden geçirerek kollarından kurtardı. Dengesini korumak ya da tekrar suya batma riskini göze almak için hemen havuzun kenarına dönmesi gereken kollar.

Bu da göğüslerini ve vücudunun üst kısmını onun incelemesine açık bıraktı. Ve onu inceledi de.

Göğüsleri ne çok büyük ne de çok küçüktü. Doğru. Yuvarlak gibi dolgun şeftaliler, minik dut meme uçlarıyla. Doğrusunu söylemek gerekirse, küçük meme uçlarından hoşlanıyordu, şüphesiz bunun nedeni meme uçları mum sapı büyüklüğünde olan bir kadınla birlikte olduğu için isilik olmasıydı. Bu iki şey birbiriyle bağlantılı değildi ama yine de erkekler böyle çağrışımlar yapmaya eğilimliydi. Medana'nın göğüslerinde, yaşı göz önüne alındığında en ufak bir sarkma yoktu, gerçi bunun nedeni pozisyonu olabilirdi, kollarını uzatmış, sırtını kamburlaştırmıştı.

Çok güzeldi. Ve bu sadece göğüsleri değildi.

Daha önce nasıl fark etmemiş olabilirdi? Cadının çirkin olduğunu düşünmemişti ama öte yandan, özellikle de erkek kıyafetleri giymeye bu kadar meyilli, uzun süredir dişi olan bir kadın için fena sayılmazdı. Saçları yüzüne dökülmüş ve kaşlarını çatmış bir ifadeyle ona doğru bakarken bile, vücudunda hâlâ varlığını sürdüren koyun kokusuyla bile, uzun zamandır gördüğü en cazip dişilik lokmasıydı. Tabii hiç görmediyse.

Ve bu endişe vericiydi.

"Zampara herif!" dedi onun bakışını fark ederek ve kollarını kaldırıp yana doğru sürünmeye çalışarak döndü.

Bu da ona kızın kıcını gösteriyordu. İki yuvarlak beyaz fildişi küre, ters çevrilmiş bir kalp gibi, noktası dar beliydi.

Vücuduna keskin bir şehvet dalgası yayıldı.

Omzunun üzerinden ona baktı ve onun neye hayranlık duyduğunu görmeden edemedi. Bu da ondan uzaklaşmak için daha da çabalamasına neden oldu.

"Hayır, hayır, hayır!" dedi neşeli bir kahkahayla. "Benden bu kadar kolay kurtulamazsın." Dizlerine kadar sudan çıkmıştı ve ileriye doğru sürünmeye çalışıyordu ama adam onun bacaklarından tutup sertçe çekerek ikisinin de geriye ve gölete düşmesine neden oldu. Uzaktan Bolthor ve Finn'in kahkahalarını duydu.

İkisi de göletin ortasına geldiklerinde, adam hâlâ onu belinden tutuyordu.

Çırpınıyor ve su tükürüyordu. Bu yüzden önden öne doğru suda ilerlediklerini fark etmesi biraz zaman aldı. Kızın göğüsleri adamın omuzlarına bastırıyordu. Aleti dizlerinin arasında bir mızrak gibiydi. Bir an için, tutkularını kontrol edemeyen, denenmemiş bir genç gibi coşkusunu dışarı vurabileceğinden korktu.

Bolthor ve Finn'e ortalıkta görünmemelerini işaret etti. Medana çıplaklığının ya da düşündüğü şeyin seyredilmesinden hoşlanmayacaktı. İki adam uzaklaşırken gülüşüler.

Ne kadar yakın olduğunu ve ne kadar tahrik olduğunu fark ettiği anda anlamıştı çünkü gözleri irileşmiş, şehvetle dolan dudakları aralanmış ve tüm vücudu kaskatı kesilmişti. Çabucak, iri elleriyle kalçalarını kavradı ve ona hiçbir kaçış yolu bırakmadan vücuduna doğru çekti.

Nefesi

kesildi.

Adamın

nefesi

kesildi.

Sonra gülümsedi ve kızın alt dudağını ısırды, kız dişleriyle onu ısırmaktan fazlasını yapmadan hemen geri çekildi.

"İyi hissettiriyor, değil mi?" diye sordu kulağına doğru, köprücük kemiği meme uçlarına değecek şekilde omuzlarını ileri geri hareket ettirirken.

"İyi hissettirmiyor," diye itiraz etti ve adamın elinden kurtulmaya çalıştı Bu da sadece meme uçlarının daha fazla aşınmasına neden oldu.

Büyük bir memnuniyetle, onun kirpiklerinin titrediğini fark etti. Yalan söylemişti. Ona iyi gelmişti.

Ona bir sonraki hamlesini düşünecek zaman bırakmadan ağzını onunkine yaklaştırdı, dudaklarını bir o yana bir bu yana eğerek nemli, sıcak bir cinsel zevk yolu yarattı. İlk başta öpücüğü yumuşak ve ikna ediciydi, ama öpücüğü derinleştirdiğinde, daha fazlasını talep ettiğinde, yumuşak bir şekilde inledi, ona dilini ağzının içine sokma fırsatı verdi ve tanrılara dua et, ucunu ısırmasın.

O yapmadı. Bunun yerine tekrar inledi ve daha da açıldı.

Hiçbir fırsatı kaçırmak istemeyen Thork, derinlemesine, içeri ve dışarı itti. Her ikisinden de ıslak uyarılma sesleri yükseliyordu. Medana ilk başta, sanki bu cinsel egzersize aşına değilmiş gibi derin öpüşmelerde kararsızdı, ama kısa süre sonra tamamen katılıyor, aldığı kadar iyi veriyordu.

Erkeklik organı, iki erkek arasındaki dar boşlukta eşit egzersiz yapıyordu. alt uylukları. Umutsuzca başka bir yerde, daha yukarıda olmak istiyordu,

ve daha sıkı.

Medana'ya bakmak için hafifçe geri çekildi. Kadın sersemlemiş gibi ona baktı. "Bana ne yapıyorsun?"

"Ne yaptığımı biliyorsun tatlım. Sen bakire değilsin."

Hatasını hemen fark etti, hatta kız ona vurmuş gibi irkilmeden önce bile, "Bu senin gibi bir göt için bile çok kabaydı," dedi.

Tecavüze uğradığını iddia etmişti. Belki de bu onun tek cinsel deneyimiydi. Bu şartlar altında, söyledikleri çok kabaydı. Hatta zalimce.

"Özür dilerim, Medana," dedi kelimeleri çıkarabildiği kadar hızlı bir şekilde.

Adam onu tekrar öpmeye çalıştığında kadın arkasını döndü. Fırsat kaçtı! O an için. Adam onun göğüslerine dokunmamıştı bile. Henüz. Ya da diğer ilgi çekici vücut parçalarına. Ama yapardı. Tecrübeli bir savaşçı ne zaman Ne zaman geri çekilip ne zaman ilerleyeceğimizi. Bu geri çekilme zamanıydı.

Uzun kolunu uzatarak yanlarında getirdiği giysi ve muhtelif eşya yığınının üzerinde duran bir kare sert sabunu aldı. Bu sabun çamaşır yıkamak için kullanılan kül suyu ve odun külünden yapılmış sert bir sabun değil, Hedeby, Birka, Kaupang ve Jorvik pazarlarında satılmak üzere Thrudr'lu kadınlar tarafından mükemmelleştirilen eşsiz kokulu bir sabundu. Bu özel sabun bal gibi kokuyordu. Diğerleri çiçek, meyve, çam, yulaf, hatta tereyağı kokuluydu.

"Gel," diyerek onun elini tuttu ve kenardan uzaklaşmaya başladı. Tam o sırada, göletin çoktan çekilmiş sularının ortasında yükselen büyük, yassı bir kaya parçası olduğunu fark etti. "Bana tehlikeden bahsedebilirdin Medana," diye uyardı. "Şanslıyım ki içine dalıp kafamı yarmadım."

"Evet, şanslıyım," diye cevap verdi.

"Bu kötü bir şakaydı."

"Size şaka yaptığımı düşündüren nedir?"

"Alaycılık o zaman. Kadınlara pek yakışan bir özellik değil."

"Saçmalama, saçmalama, saçmalama," dedi ve yüzerek ondan uzaklaştı, böylece aslında yüzebildiğini kanıtladı. Ve iyi yüzdüğünü.

Sabunu kayanın üzerine koydu ve onu takip etti. Deri ciğerlerinin dayanabildiği kadar suyun altında yüzerek, bir deniz yunusu gibi birkaç kez su fişkırtarak yukarı çıktı. O anlardan birinde kızın gülümsediğini gördü ve artık onun kötü seçilmiş sözlerinden rahatsız olmadığı için memnun olduğunu fark etti. Gerçi pek çok konuda öfkesini çekmemişti ama onu böylesine hassas bir yerinden bıçaklamak vicdansızlıktı. Annesi ne düşünürdü? *Annem! Çırılçıplak bir kadının yanındayım ve annemi düşünüyorum. Gerçekten, annem vicdanımda bir diken olmaya başladı.* Şimdi gülümseyen oydu.

Su, sıcak gece havasıyla serin bir kontrast oluşturuyordu. Keyifliydi.

Sırt üstü yüzerken gözlerini berrak, yıldızlı gökyüzüne dikti. "Hiç yıldızları inceledin mi Medana?"

"Pek sayılmaz," diye cevap verdi, biraz ötede suya basarak.

"Babamın ticaret gemilerinde yıllarca çalışmış yaşlı bir denizci vardı ve bana ve kardeşlerime denizcilerin gemilerini yönlendirmek için yıldızları nasıl kullandıklarını anlatırdı. Ama çoğunlukla, kardeşlerim ve ben geceleri tarlalarda yatar ve gökyüzünde çeşitli şekiller seçerdik. Bir ayı. Bir tilki. Bir balık. Sütü bir patikaya benzeyen bir şey. Bir kadın kıcı."

"Ah, sen!" dedi ve ona su fırlattı. "Küçük çocuklar böyle şeyler düşünmez."

"Şaşıracaksınız. Gerçeğine erişimi olmayan genç erkekler bol miktarda yaratabilir. En yakın bacağa, ağaca ya da ayakta duran herhangi bir nesneye saldırmaya hazır azgın köpekler gibi. Ben on iki yaşındayken, yani genç Brokk'un yaşındayken, cazibemi hangi hizmetçi isterse onun üzerinde denemek için dizginleri elime almıştım bile."

"Ve bahse girerim bir sürü vardı." O da yüzmek için arkasına yaslandı, ama göğüslerinin ve saçlarının ne kadar görünür olacağını fark ettiğinde

Kendisi gibi şehvet düşkünü bir aptalın yerine kayaya doğru yüzdü ve tutunarak boynunu yukarı doğru kaldırdı.

"Şimdi ne yaptığına bak! Tek görebildiğim bir erkek vücut parçası. Bu kötü fikri aklıma sen soktun." Konuşurken gülümsüyordu ve onunla alay etmesi hoşuna gitmişti.

"Büyük mü? Gökyüzündeki erkek parçası mı? Eğer öyleyse, benim olmalı."

"Tsk, tsk, tsk!" dedi, sesinde hala bir gülümseme vardı. "Kardeşlerinden bahsettin. Kaç tane var? Kız kardeşlerin de var mı?"

"Ben dört erkek kardeşin en büyüğüyüm. Kız kardeşim yok."

"Benim de sadece erkek kardeşlerim var, ama onlar vahşi, her zaman öyleydiler. Hiçbir zaman yakın olmadık. Siz kardeşlerinle yakın mısınız? Onları sık sık görüyor musun?"

Yüzerek onun yanındaki kayaya yaslandı. Ama sonra sabunu aldı, başını, yüzünü ve omzunu köpürttü ve vücudunun üst kısmını durulamak ve alt bölgelerini, önünü ve arkasını sabunlamak için derinlere indi. Medana bunu onun için yapsa iyi olurdu ama bunun çok erken olduğunu anlayacak kadar kadınları tanıyordu. Medana itiraz etmeye fırsat bulamadan onun yanına geldi ve saçlarını sabunlamaya başladı.

"Kendim yapabilirim. Kes şunu."

Uzun saçlarını sabunlamakla kalmamış, sabunu omuzlarına ve boynuna sürerek sıkı kaslarına masaj yapıyordu. Bal kokuyordu, iyi anlamda. "Yapabileceğini biliyorum," dedi boğuk bir sesle, "ama ben daha iyisini yapabilirim."

"Her ne olursa olsun ..." Sabunu adamın elinden aldı ve kendi temizlik alışkanlıklarıyla ilgilenmek için kısa bir mesafe uzaklaştı. Ne yazık ki, dolunaya rağmen net bir şekilde göremiyordu. Çoğunlukla sabunlama işini suyun altında yapıyordu.

Saçlarını kulaklarının arkasına taramış olarak döndüğünde sabunu kayanın üzerine bıraktı ve "Ailenizi sordum. Bu kadar uzun süredir uzakta olman. Onca yıl önce evden ayrılmadan önce de sorunlarınız var mıydı?"

Başını iki yana salladı. "Biz yakın bir aileydik. Sadece kardeşlerim ve ben değil, babam ve annem de. Büyürken iyi bir yuvam vardı. Şimdi büyüdüğümde, pek çok çocuğun sahip olmadığı şeylerin kıymetini bilmediğimi fark ediyorum." Omuz silktilti. "Annemi ve babamı beş yıldır görmedim ve babamdan uzaklaştığım için kardeşlerimle de çok az temasım oldu."

"Ne yanlış gitti?"

"Hiçbir şey ters gitmedi, kesinlikle. Bilmeniz gerekiyorsa, vahşi olma ünümü evden ayrılmadan çok önce kazandım. Annem Leydi Alinor, anne karnından sorun çıkarmaya hazır bir şekilde çıktığımı iddia eder. Yaramazlık benim sloganımdı. Ve doğruyu söylemek gerekirse, babamın da evlenmeden önce biraz vahşi olduğu söylenirdi, bu yüzden benim kötü yollarımı kınamaya hakkı yok. Yine de ıslah olmaya karar vermiştim ve Dragonstead'e geri dönüyordum ki ..." Sözlerini yarıda bıraktı.

"Kadın korsanlar tarafından yakalandığında," diye bitirdi.

"Dediğiniz gibi." Hatıraları ona saldırırken uzun bir süre derin düşüncelere daldı. "Starri ve ben en yakınımızdık, o sadece iki yaş küçüktü. Starri kızıl saçları ve çilleriyle en çok anneme benzer. Guthrom, Starri'den altı yıl sonra geldi ve benden sekiz yaş küçük; Selik'in doğmasına daha dört yıl var; yani yaşlarımız arasında on iki yaş fark var. Selik, kundaktan yeni çıkmış bir bebekken bile hep bize ayak uydurmaya çalışırdı. Sanırım hâlâ evde."

"Peki ya diğerleri... neredeler?"

"Son duyduğumda Starri, Jorvik'teki üssünde babamın ticaret gemilerini idare ediyordu, Guthrom ise kralın hizmetinde askerlik yapıyordu. Starri genç yaşta komşu bir kontun kızıyla evlendi. Kızın adı Dagne'ydi ve Starri onu ilk gördüğü anda vurulmuştu. Kız iki yıl önce bir hastalıktan ölmüş. Söylenenlere göre hâlâ büyük bir keder içindeymiş ve bir daha evlenmemeye yemin etmiş." Medana'ya şöyle bir baktı, neden böyle davrandığını merak ediyordu.

Genelde sakladığı kişisel şeylerden çok fazla konuşuyordu. Yani, saklı değil. Sadece bir yara gibi incelemek için ortaya çıkarmazdı.

Kadın gözlerini ona dikti. "Thork, eve gitmen gerek. Babanla aranı düzeltmelisin. Bence kardeşin Starri'nin sana ihtiyacı var. Ve belki senin de ona ihtiyacın vardır."

Kızın sezgileri çok kuvvetliydi! "Yapmak istediğim de tam olarak buydu," diye hatırlattı ona.

"Bütün suçu benim üzerime atma. Dönmek için beş yılınız vardı."

"Artık çok geç."

"Asla çok geç değildir."

Omuz silkti. "Şimdilik, yaşlı bir moruk ve yaşlı bir kocakarıya dönüşmeden önce bu sudan çıkmalıyız. Tabii ..." Sözlerini yarıda bıraktı.

"Neye kadar?" diye sordu kuşkuyla.

"Tabii koktuğu kadar tatlı olup olmadığını görmek için tenini yalamama izin vermezsen."

"Kendini yala. Aynı sabunu kullanmışsın."

"Çok zalimsin, sürtük. Zalim."

Kadın yine gülümsedi ve adam onun gülümsemesini sevmeye başlamıştı. Hayır, sevmiyordu.

Takdir ediyorum.

"Gitmeden önce, Thork" - cesaretini toplamak istercesine gözle görülür bir şekilde yutkundu

- "Uzun gemimizi almaktan bahsetmiştin. Bunu yapamazsınız. *Korsan Leydi* olmadan burada hayatta kalamayız."

"O halde çeşitli memleketlerinize dönün."

Başını iki yana salladı. "Althing tarafından yargılanmakla ve ölümle yüzleşeceğim kesin. Ama sadece kendim için endişelenmiyorum. Burada zalim efendilerinden kaçan köleler var. Kocalarının kötü kalpli ikinci ve üçüncü eşlerine daha fazla katlanamayan eşler, cariyelerden bahsetmiyorum bile.

Yetimler ve gözden düşmüşler. Artık normal topluma uymayan kadınlar ... eğer uymuşlarsa."

"Bunu düşünmeliydin ..."

Duraksayan bir el kaldırdı. "Yaptığım ya da yapmadığım şeylerle ilgili daha fazla hatırlatmaya ihtiyacım yok, duruma göre. Lütfen Thork, fikrini değiştirmek için yapabileceğim hiçbir şey yok mu?"

Oooh, bunu söylememeliydi. Adam çıplakken, kadın çıplakken, kadının o güzel küçük meme uçları varken, adamın asası bir mızrak büyüklüğündeyken, kadın göklerde bir erkek parçası görmüşken ve adam tam üç gecedir bekarken olmazdı. Annesi bunun şövalyece değil, işbirlikçi bir davranış olduğunu söylerdi. Ama annesi burada değildi. Ve şövalyeliğin canı cehenneme! Thork iyi olmaya çalışmaktan yorulmuştu.

"Eğer bir kadın olarak yatağımı paylaşıydın, pazarlık yapmaya istekli olabilirdim."

Medana hiç tereddüt etmeden "Katılıyorum!" diye cevap vererek onu şaşırttı.

OceanofPDF.com

On Üçüncü Bölüm

Aşk tüneli değildi ama oraya çıkabilirdi. . .

Thork, Bolthor, Jamie, Jostein, Alrek ve Finn ile birlikte birkaç saat boyunca göletin yanındaki çimenlik alanda oturdu ve aralarında bir deri bal likörü içti.

Thork, üzerinde ince bir kombinezondan başka bir şey olmayan, sevimli bir şekilde utanmış Medana'yı avcılarının kulübesine götürmüş ve Brokk'u uyandırıp kilitli kapıyı korumasını söyledikten sonra onu orada bırakmıştı. Adam gitmeden önce Medana ona şaşkınlıkla bakmıştı ve bunda şaşılacak bir şey yoktu. Kız onun için kalçalarını açmayı kabul ettikten sonra, Brokk onu yatağa yatırmıştı, tek başına. Orada ona memnuniyetle katılabilirdi ama bu gece yapacak çok işi varken, başlayıp da ne kendisini ne de onu tatmin edecek şekilde tamamlayamayacağı bir şeyden korkuyordu.

"Sonra," diye söz vermişti ona hızlı bir öpücükle.

"Belki," diye huysuzca cevap verdi ama sanki onun tadını almak istercesine dolgun dudaklarını yaladı. Bunu iyiye işaret olarak kabul etti.

"Bu gerçekten de doğanın inanılmaz bir başarısı, değil mi?" Jostein, Thork'u günümüze geri çağırarak yorum yaptı.

"Tüm seyahatlerimde böylesini hiç görmedim," diye ekledi Jamie. "En azından eski Romalılarınkı gibi insan yapımı olmayanları."

"Bu gece gidip daha detaylı inceleyelim mi?" Jostein önerdi.

"Evet!" Hepsi heyecanla aynı fikirdeydi.

Thork bunun bir tür macera olacağını düşündü. "Gidip iki meşale daha getirebilir misin, Alrek?"

Alrek başıyla onayladı ve gitti.

"Uzun gemiyi göletin dibine kadar nasıl indiriyorlar ve tünelden geçip denize nasıl çıkıyorlar?" Bunu söyleyen, kafasını bir o yana bir bu yana çevirerek bunun nasıl yapılabileceğini anlamaya çalışan Bolthor'du.

"Henry, uzun gemiyi gölete götürmek için bir kızak kullandıklarını söylüyor. Sonra kayığı bir ucu kayanın üstünde, tünele bakacak şekilde, arka ucu hala yerde olacak şekilde biraz aşağı doğru eğiyorlar. Her iki tarafta on beş kadınla birlikte tekneyi tünelden geçiriyorlar. Bildiğimiz gibi uzun gemiler o kadar da ağır değildir."

Bu uzun açıklamadan sonra hepsi Jamie'ye bakakaldı.

"Göleti ve tüneli daha bu öğleden sonra öğrenmişken Henry tüm bunları nasıl öğrendi?"

"Pfff! Sence nerede?" Jamie sırttı. "İşte şu anda orada. Şanslı herif! Yine Lilli pedini çekiştiriyor!"

"Sen sadece kıskanıyorsun," dedi Alrek, elinde iki yanan meşaleyle dönmüştü.

Thork elinde olmadan Alrek'in tuniğindeki yanık izlerini fark etti. Beceriksiz yarım akıllı! Meşaleleri, toprağa saplanmış direğinde zaten yanmakta olan meşaleyle birlikte yakılmak üzere buraya getirebileceğini fark etmemiş miydi?

"Henry dikkatli olsa iyi olur yoksa burada bolca çekik gözlü bebek olacak. Ada baharda gelecek," dedi Thork, şarap torbasından uzun bir nefes daha çekerek.

"Sadece bir bebek," dedi Alrek. "Lilli, adaya gelmeyi başaran tek kişi. fantezi."

"Bu daha da kötü. Dalkavuk kalmak isteyecektir. Kadınlar erkekleri hep böyle tuzağa düşürür. Kendilerini dünyadaki tek erkeksi erkek sanmalarını sağlarlar. Kendilerini altın sanmaya başlayana kadar kibirlerini artırırılar. Sonra da ..." Jostein hepsinin kendisine baktığını görünce sözlerini yarıda kesti. "Sadece söylüyorum," diye homurdandı.

"Su tamamen çekilip tünelden geçene kadar biraz daha bekleyeceğiz ama çamurlu olacak."

"Botlarımı yeni temizledim," diye sızlandı Finn.

Bolthor, "Benimkinin üzerimde kalmasını tercih ederim," dedi. "Şüphesiz kayalar ve belki de yılanlar bile var."

Finn, "Sanırım yarın botlarımı tekrar temizleyebilirim," dedi.

"Kadınların peşimizden tüneli kapatması ya da liderlerini geri çalmaları konusunda endişelenmemiz gerekiyor mu?" Alrek merak etti.

"Kayayı yerinden oynatabileceklerini mi düşünüyorsun?" Jamie alay etti.

"Kadınlar kurnaz yaratıklardır. Akıllarına koyduklarında neler yapabileceklerini asla bilemezsiniz," dedi alaycı Jostein.

"Ayrıca, bazıları cadı ve hiç şüphesiz onu Sihir," diye ekledi Jamie muzip bir parıltıyla. Kendisine söylenen her şeye inanma eğiliminde olan Alrek'e takılıyordu.

"Kaya yerinden oynatılmayacak," dedi Thork kesin bir ifadeyle, "ama biz yokken kadın savaşçıların liderlerini kurtarmak için avcıların kulübesine saldırıp saldırmayacağı ve bu sırada belki Brokk'a zarar verip vermeyeceği sorusu hâlâ ortada duruyor." Thork bu soruyu bir an düşündü. "Hayır, sanırım artık kaderlerinin bugün ya da gelecekte bizim ellerimizde olduğunu anlamışlardır. Artık tek çareleri bizimle çalışmak."

"Ayrıca Brokk on iki yaşında, neredeyse bir erkek," diye araya girdi Bolthor. "Kendini savunması için ona yeterince kredi vermiyoruz."

Bu muhtemelen doğrudu. Birçok Viking genci o yaşa geldiğinde yetişkin sayılırdı ve Viking olmasına izin verilirdi. Ama öfkeli bir kadın sürüsüne karşı tek başına savaşamazdı.

"Kadınlar için liderlerini kurtarmaktan daha önemli bir mesele var. Uzun gemilerinden vazgeçmek istemeyeceklerdir," diye belirtti Jamie.

"Mecbur kalacaklar," dedi Thork. Medana'ya bu konuda pazarlık yapacaklarını söylemiş olsa da, Thork ve yoldaşlarının gemi olmadan Hedeby'ye dönmeleri mümkün değildi. Gemiye kadınlara geri verip vermeyecekleri ise asıl sorundu.

Kısa bir süre sonra, aslında o kadar da uzun olmayan -yaklaşık on gemi boyu- tünelden geçip Thrudr'u Küçük Ada'ya bağlayan dar kara şeridine ulaştılar. Gelgit azalmıştı ve dalgalar denizin çok açığında kırılıyordu.

Bir araya toplanmışlar, geldikleri yola bakıyorlardı, yukarı, yukarı, yukarı Sarp dağın tepesine kadar. Kayalıklardan oluşan kıyıya kadar ağaçlardan başka bir şey yoktu. Yoldan geçen denizcilere bu adanın ne kadar davetsiz görüneceğini ve neden büyük adayı keşfetmeye cesaret edemeden su almak için Küçük Ada'da durabileceklerini anlayabiliyordu.

"Artık daha iyi bilgi sahibi olduğuma göre, çevreyi incelemek için tekrar Thrudr'un tepesine çıkacağım," dedi Thork. "Ve eğer tanrılar bizimle olursa, yarın gece uzun gemiyle denize açılacağız."

"Yarın gece olmaz," diye ilan etti Bolthor. "Yarın gece büyük bir fırtına geliyor."

"Bolthor! Bunu nasıl söylersin? Şu yıldızlara bak. Gece gökyüzü açık, yarın güneş var."

Bolthor omuz silkti. "Yarın gece fırtına var. Göreceksiniz."

"İliklerinize kadar hissediyor musunuz?" Jostein alaycı bir tavırla sordu. "Hayır, kayıp gözbebeğimde hissediyorum."

Thork, Bolthor'un şaka yapıp yapmadığını bilmiyordu. Kimse onu kayıp göz küresi hakkında sorgulamaktan hoşlanmazdı.

"Peki, şimdi geri mi dönelim yoksa daha fazlasını keşfetmek için Küçük Ada'ya mı gidelim?"

Dar bağlantı yolunun sonunda duran iki kadına bakmak için hep birlikte döndüler. Başından beri onların farkındaydılar. Gri bir saman yığını gibi saçları olan yaşlı bir kocakarı, yanında havlayan küçük bir ayı büyüklüğünde bir köpek. Biraz daha genç olan kocakarı ise büyük bir tahta dirgen sallıyordu.

"Bu gece olmaz," diye karar verdi Thork. Kadın öldürme havasında değildi ve bu ikisi sonuna kadar savaşılmaya hazır görünüyorlardı.

Gölete döndüklerinde ve çamurlarını yıkamak için yeni gemi inşa projesi için inşa ettiği su yalağını kullandıklarında, Thork, "Avcıların uzun kulübesini sırayla koruyacağız, her seferinde iki kişi. Alrek ve Jamie, siz ikiniz önden gidin. Birkaç saat içinde Jostein ve Finn nöbeti devralabilir. Bolthor, bugün yaptığın onca odun kesiminden sonra dinlenebilirsin. Nasıl ilerleyeceğimize dair planları sabah yaparız."

"Peki şimdi nereye gidiyorsun?" Jamie Thork'a sordu.

"Yatmaya."

Aklında uyku olduğunu düşünen tek bir kişi bile yoktu.

Uyuyan Güzel'in uyandırılmaya ihtiyacı olduğunda prens nerede?

Medana, Thork'un uzun gemilerini kurtarması karşılığında yatak kürklerini paylaşma teklifini bu kadar çabuk kabul ettiğinde onu şoke ettiğini biliyordu. Thork'un fark etmediği şey ise Medana'nın, erkeklerin adada bulundukları süre boyunca yaşadıkları ikilem üzerine düşünecek vakti olduğuydu; eninde sonunda erkeklerin iktidarın dizginlerini ele geçireceğini ve bununla birlikte kadınların hayatta kalmalarının tek yolu olan dış dünyayla tek bağlantılarının da ellerinden alınacağını biliyordu. Bir uzun gemi.

Ve gerçekten de Medana için büyük bir fedakarlık sayılmazdı. Daha önce de tamponlanmıştı. Muhtemelen acı çekecekti ama Ulfr'la olan tecrübesi bunu gösteriyorsa sadece kısa bir süre için. Sürgünde oldukları ilk kış başparmağını baltayla neredeyse kemiğe kadar kestiğinde daha kötü acı çekmişti.

Vücudunun istilası. Keskin, delici bir çimdik. Bir homurtu. Ve her şey bitecekti.

Tahammül etmesi daha zor olan şey ise bu hareketin utanç verici olmasıydı. Ama kısa bir süre önce Thork'la birlikte çıplak yüzmüştü ve bu o kadar da kötü değildi. Aslında oldukça eğlenmişti. Haydut aklına koyduğu zaman çekici olabiliyordu. Bu sahte baştan çıkarma numarasına kanmış değildi. Sahte kurlarla kolayca kandırılabilir aciz bir hizmetçi değildi.

Ama şimdi neredeydi? Aceleyle doldurulmuş şiltenin üzerinde kaskatı uzanmış, onun gelmesini bekliyordu. Ama o gelmedi. Ya fikrini değiştirdiyse? Umurunda olur muydu? Tabii ki umursayacaktı. Bu, anlaşmalarından vazgeçtiği anlamına gelirdi. Ve uzun gemi kaybolurdu.

Medana esnedi ve yuvarlandı, sonra tekrar geri döndü, altındaki saman hışırdadı. Keten battaniyeyi üzerinden attı ve gözlerini derme çatma tavana dikti. Artık erkekler avcı kulübesine eklemeler yaptığına göre, belki Thrudr'un bu bölgesi için daha iyi bir kullanım alanı bulabilirdi. Kadınlardan birini burada keçi çobanı olarak görevlendirebilirdi. Keçiler dağlık araziye sever ve çok az bakıma ihtiyaç duyarlardı. Meşe palamudu ve yabani meyveler gibi orman yemleriyle beslenebilirlerdi. Ayrıca Olga'nın daha önce gösterdiği gibi sütlerinden harika peynir yapıyorlardı.

Ya da erkek çocuklar büyüdükçe kadınlardan ayrı bir yer edinebilirlerdi, ama bu tamamen başka bir sorundu ... büyüdüklerinde genç delikanlılara ve sonra yetişkin erkeklere dönüşen erkek çocuklarla ne yapılacağı. Adada mı kalacaklardı yoksa taşınmak mı isteyeceklerdi? Onları tüccar olarak eğitilmeleri için Agnis'e gönderebileceğini düşündü.

Ya da belki de kulübeyi kendi özel sığınağı olarak kullanabilirdi. Hayır, bu onun için bencillik olurdu. Neden diğerlerinden ayrı olarak kendi evinin lüksüne sahip olsun ki?

Burayı kadınların erkekleri çift olarak getirebilecekleri romantik bir yer haline getirmeye ne dersiniz? Aman Tanrım! Üreme kulübesi mi? Bu kadınları daha fazla erkek yakalamaya teşvik eder. Yakında ada çocuklarla ve erkeklerle dolup taşacak. Keçiler daha iyi olurdu.

Sonra Bolthor da yumurtlayan tavukların bazılarında bir sorun olduğunu fark etmişti. Görünüşe göre, bir savaşçı ve bir skald olmasının yanı sıra, aynı zamanda bir tavuk çiftçisiydi. Karısı Katherine'le evlenmeden önce, Northumbria'da kümes hayvanlarıyla ünlü Wickshire Malikânesi adında bir malikânesi vardı. Tavuklar bugün hala orada gelişmektedir. İri yarı, kaslı bir Viking'i tavuklarla ilgilenirken hayal etmek zor ama İskandinavların her koşula uyum sağladıkları biliniyor. Kadın korsanlar tarafından bir adada mahsur kalmak bile. Bolthor'a göre, yemek için mevcut tüm kümes hayvanlarını öldürmeli ve sonbaharda yeni bir sürüyle yeniden başlamalıdır. Bu da yakın zamanda bir Viking'e gitmek ya da hayvan satın almak için pazara gitmek anlamına geliyordu.

Verilecek çok fazla karar var!

Sonunda Medana, çalkantılı düşüncelerinin ağırlığı altında uykuya daldı. Ve rüyaları da sıkıntılıydı. Bu rüyalar onu, korku ve ihtiyatın günlük sözcükleri haline gelmesinden çok önceki bir zamana götürdü. Bir kız çocuğuydu, kır çiçekleri tarlasında oturmuş, uzun boylu bir figür yaklaştığında çeşitli kelebeklerin dansını izliyordu. Korkmak yerine ayağa kalktı ve sonra küçük bacaklarının onu taşıyabildiği kadar hızlı koşarak onu sımsıkı tutan bir çift sıcak kola atladı. Bu kesinlikle babası ya da ağabeylerinden biri değildi. Hayır, bir yabancı olmalıydı.

O zaman yavaşça uyandığında ne olduğunu fark etmesi şaşırtıcı değildi. Onu kendine yakın tutan sıcak bir bedene istekle bastırdı, yüzü adamın boynunun kıvrımlarına sokuldu. Ellerinden biri, kalbinin güçlü bir şekilde attığı göğsündeki ince tüylerin üzerinde duruyordu.

Gözü korkmuş olmalıydı ama korkmamıştı. Ne kadar tuhaf! Belki de bu hâlâ bir rüyaydı.

"Uyan, benim güzel sümüklüböceğim," diye mırıldandı ve başının üstünü öptü.

Rüya değil!

"Kalkma vakti geldi mi?" Dudaklarını onun boynuna bastırmamak için kendini zor tuttu. Ya da daha kötüsü, derisini yalamak için. Dudaklarının

Göletin tuz aroması, dedi kendi kendine. "Şimdiden sabah mı oldu?" Penceresi olmayan oda çok karanlıktı. Yine de, duvarlardaki kaba çentiklerin arasından grimsi bir ışık görünüyordu.

"Neredeyse şafak sökecek. Yaklaşık bir saat içinde. Ama hayır, henüz kalkma vakti değil. Başka bir şeyin zamanı."

Ah, kabul ettiğim çiftleşme. Sırt üstü yuvarlandı. "Kaldırayım mı yapabilmen için mi?"

"Ne yapmak?" Adam onun üzerine eğilmişti. O n u n nefesini yüzünde hissedebiliyordu, hoş olmayan bal likörü kokusuyla kaplanmıştı.

"Swiving."

Öne doğru eğildi ve yüzünü başının yanındaki yastığa gömdü.
Onun göğsünün kabardığını
hissedebiliyordu. "Bana mı
gülüyorsun?"

"Bunu yapmamak zor. Kendini, bir kadının metresi olmaya mı bıraktın?
bu gece şehitlik?"

"Ya yaptıysam?" diye sordu, onun neşesine konu olmaktan hoşlanmıyordu. Kadın onu itmeye çalıştığında, adam dirseklerini kadının omuzlarının iki yanına dayadı ve ağır bedenini kadınının üzerine yerleştirdi.

Garip bir şekilde, kendini çok ağır hissetmiyordu. Ve serin olan gece havasına rağmen sıcaktı. Hatta sıcaktı. Erotik bir battaniye gibi, diye düşündü ve hayalperestliğine neredeyse kıkırdadı.

"Gülümsüyor musun, Medana?"

Elbette karanlıkta göremiyordu. Hemen dudaklarını sıkı bir çizgi haline getirdi. "Tabii ki hayır. Gülünecek neyim var ki, seni koca sersem? Beni eziyorsun."

"Öyle miyim?" diye sordu ama kımıldamadı.

O zaman adamın çıplak olduğunu fark etti. Tamamen. Çok fazla giysi giydiğinden değil. Sadece gölette ona verdiği ince gecelik. Adam ona bir kral hazinesi verse bile kıpırdamayacaktı.

Vücudunun herhangi bir bölgesine, özellikle de kalçasına saplanmış olana dikkat etti.

"Bil diye söylüyorum Medana, şehit olmana izin vermeyeceğim. Benim kadar sen de yatak sporunun tadını çıkaracaksın."

Gözlerini devirdi. Tam bir erkek gibi! "Devam et o zaman. Sabah beni çok iş bekliyor."

"Sana haberlerim var, tatlım. Sabah yapacağın tek şey benim yapmana izin verdiğim şey olacak."

Tatlım mı? Bana tatlım mı diyor? Bu da onun başka bir oyunu mu? "Ama Düşündüm ki ... seni ahmak! Bir pazarlık yapmıştık."

"Ve bu anlaşmanın sana düşen kısmını yerine getirmenin zamanı geldi."

Zorunda mıyım? Belki gözlerimi sımsıkı kapatıp sıcak yulaf keklerinin üzerindeki taze balı, yeni biçilmiş samanın kokusunu ya da soğuk bir kış gecesinde sıcak bir uzun evi düşünürsem o kadar da kötü olmaz. "Ne yapmalıyım?"

"Bir kere konuşmayı kes." Kız hakaretle sertleşince ekledi: "Şimdilik. Ağzın için başka planlarım var."

Konuşmamasını tembihlemesine rağmen tam konuşacaktı ki, adam dudaklarını dudaklarının üzerine koydu ve mükemmel bir hizaya gelene kadar bir o yana bir bu yana çevirdi. En rahatsız edici şey ise ağzının açık olmasıydı. Ve ıslaktı. Ve bu ıslaklığı dudaklarına yaydı, özellikle de dilini ağzının içine daldırdığında, sonra dudaklarının üzerinde bir yol yalamak için onun nemiyle birlikte kullandı.

Yala, bastır, it, em, yala, bastır, it, em . . .

Emmek mi? Ağzını ne zaman dilimi sokabileceği kadar açtım?

Adamın yaptığı herhangi bir baştan çıkarıcı şeye odaklanmaya çalıştı ama adam sürekli değişiyordu

Taktikler. Aynı anda bu kadar çok şey olurken konsantre olmak zordu. "Bekle, bekle, bekle," demeye çalıştı.

Ama dilini kızın ağzının derinliklerine sokuyordu. Sonra geri çekiliyordu. Tekrar içeri. Sonra geri. Tekrar ve tekrar. Bu ona iğrenç gelmeliydi. Öğürüyor olmalıydı. Bunun yerine kolları adamın çıplak, geniş omuzlarına dolandı ve onu kendine yaklaştırmaya çalıştı. Onun dokunuşuyla kaslarının esnediğini hissetti. Bu iyi miydi yoksa kötü mü? Göğüsleri daha dolgun ve dokunulmaya muhtaç hissediyordu.

. . tam olarak bir kaşıntı değil, daha çok vücudunu kamburlaştırarak yatıştırmaya çalıştığı bir özlem gibiydi. Bu yeterli değildi. Bacaklarının arasında zonkluyor gibi görünen özel yeri de tatmin etmedi.

Ama bekleyin. Şimdi başka bir şey yapıyordu. Sinsi botlar! Ağzı kızın kulağındaydı ve Asgard aşkına üflüyordu! Üflüyor ve ıslak dilinin ucunu içeri sokuyordu. Vücudundaki her ince tüy ayağa kalktı ve dalgalandı. Sanki kulağı, meme uçları ve nether zonklaması arasında doğrudan bir çizgi vardı.

İnledi, kendini tutamadı.

Kıkırdadı ve kızın hassaslaşmış kulağına doğru, "Hoşuna gitti mi Medana?" dedi. Adamın sesi her zamankinden daha boğuk çıkmasaydı bu soruya sinirlenecekti, sanki o da tahrik olmuş gibiydi.

Kadın daha ne olduğunu anlayamadan, adam sırt üstü yuvarlandı ve kadın da onun üzerine çıktı. Dengesini korumak için mücadele etti ve kendini kollarını uzatmış, göğüsleri göğsüne yaslanmış bir halde buldu ve yarı diz çökmüş, yarı onun üzerine uzanmış, kadınlık yeri karnına doğru genişçe açılmıştı. Bu pozisyon ona ellerini serbestçe dolaştırma özgürlüğü verdi ve daha derin öpücüklerle onun dikkatini dağıtmaya çalışırken ellerini serbestçe dolaştırdı. Aslında onu derin derin öpen kadın da olabilirdi. Adamın ellerinin nereye gittiğini takip etmeye çalışırken bunu söylemek zordu.

Avuç içleri kadının sırtını omuzlarından kalçalarına kadar okşuyor, uzun uzun geziniyor, ardından kaslara derin masajlar yapıyordu. Karanlığa rağmen, sadece dokunarak onun vücudunu öğreniyordu. Cinsel bir keşif, işte buydu.

Ama sonra elleri ikisinin arasındaydı, göğüslerini alttan kaldırıyor, başparmakları meme uçlarını sert noktalar haline getiriyordu. Daha önce sızlayan meme uçları şimdi aşağıda, kadının yerinde aynı ritimle zonkluyordu. Bütün bu zaman boyunca onu akılsızca öpüyordu. Ve onu öperken gülümsediğine yemin edebilirdi. Gülümseyen öpücükler.

Kadın hafifçe geri çekildi ve adamın yüzünü net olarak görememesine rağmen, "Dilini boğazıma sokarken gülümsüyor musun?" diye sordu. "Evet.

Mutlu olduğum için mi? Eğleniyorum diye mi? Yapmalısın gülümsemeliyim, yoksa üzerime düşeni yeterince iyi yapmamış olurum."

"Bu hayatımda duyduğum en saçma şey." Ama içten içe merak etmeye başlamıştı. Kadınları, çoğunlukla çocuk sahibi olmak için yatak sporuna özlem duyuyordu. En azından o hep böyle düşünmüştü. Ahlaksız eğilimleri olan birkaçı dışında, seks bir görevdi, zevk alınacak bir spor değil. Ama şimdi . . .

"Daha önce gülümsüyordun. Gülümsediğini biliyorum." Adam kadının sırtını, omuzlarını ve göğüslerini uzun uzun okşamaya devam etti.

"Çünkü vücudunu büyük bir at gibi üzerime attığında seni sıcak bir battaniyeye benzetiyordum."

Kıkırdadı. "Çoğu erkek bir ata benzetilmekten rahatsız olmaz, özellikle de bazı bölgeleri."

"Ah, sen! Kastettiğim bu değildi." Kadın adamın bileklerini çekiştirdi. Çünkü parmakları kızın göğüsleriyle yeni bir oyun oynuyordu. Meme uçlarını çekiştiriyor, hatta çimdikliyor ve başparmağı ile işaret parmağı arasında döndürüyordu. "Kes şunu!"

"Neden?" İri avuçlarıyla göğüslerini sıkıyordu şimdi, tıpkı Cook'un ekmek yoğururken yaptığı gibi.

Gülümseme, Medana. Ne yaparsan yap, gülümseme. "Çünkü her yerim karıncalanıyor," dedi aptal dilini ısırarak.

"Karıncalanma iyidir." Kıkırdadı.

"Gördün mü? Yine gülüyorsun. Kahkaha ve seks bir arada olmaz. Bu bir sapkınlık olmalı."

"Eğer öyleyse, bu iyi bir sapkınlık. Çok fazla düşünüyorsun Medana."

Ama sonra daha fazla düşünemedi çünkü adam büyük elleriyle kalçalarını kavradı ve göğüslerini yüzünün üzerinde sarkıtacak şekilde vücudunu yukarı doğru hareket ettirdi. Küçük oldukları için göğüslerinin sallanabileceğini bile bilmiyordu. Kız daha ne olduğunu sorgulayamadan, adam bir göğsünü beziyle birlikte ağzına aldı ve emmeye başladı. Derin, sert, ritmik. Eğer böyle tutarlı bir düşünce yeteneğine sahip olsaydı, utancından alt bedeni adamın karnına doğru eğilmeye başladı ve uzun, iniltili bir inilti çıkardı. Başından akan kan tüm uzuvlarına ve aradaki çeşitli ilgi çekici noktalara sıçradı. Bu zevk miydi yoksa acı mıydı? Kadın

Emin değildi. Zevk-acı, diye karar verdi.

Her ne olduysa bittiğinde, kendini Thork'un vücudunun üzerine yığılmış halde buldu; erkeklik organı hâlâ sertti ve ona bastırıyordu... bu sırada şafak ışığı ortaya çıkmış, odaya puslu, gri bir ışık vermişti. Thork'a bakmak için başını kaldırdı.

İğrenç herif gülümsüyordu.

Bölüm On Dört

Onu iğnelemek istiyor. Çam iğnesi yani.

Medana kendisini şu anda onun gördüğü gibi görebilseydi, çığlık krizine girerdi.

Sarı saçları gece boyunca örgüsünden kurtulmuş ve kralın fahişesini gururlandıracak şekilde dağılıp savrulmuştu. Özellikle dolgun olan dudakları öpücükler yüzünden şişmiş ve gül rengini almıştı. Geceliği bir omzundan kaymış, küçük, gergin meme ucuyla birlikte bir göğsünün tamamını yarı açıkta bırakmıştı. Ve kadının yuvası, zirve yaptığıının açık bir kanıtı olarak adamın karnında bir ıslaklık biriktirmişti.

Ona bakmak bir zevkti ve akla gelebilecek her türlü hınzırca, şehvet dolu yoldan zevk almaya niyetliydi ama şu anda değil. Özellikle de Brokk bir süredir aralıklı olarak kapıyı çaldığından beri. Eğer acil bir mesele olsaydı, çocuğun çoktan içeri dalmış olacağını düşündü. Kapı içeriden kilitlenemezdi.

"Medana, tatlım," dedi, eğilip onun irkilmiş dudaklarını öperek, "benimle birlikte olmak için beklemen gerekecek. Brokk kapıda."

Şaşkınlıkla birkaç kez gözlerini kırıştırdı ve sonra pozisyonunu fark ettiğinde inledi; Brokk'un vücuduna sarılmıştı ve iç çamaşırını kalçalarına kadar sıyırmıştı, kıcı hiç şüphesiz Brokk'un hoşuna gidecek bir manzaraydı, sadece bir çocuk olsa bile, özellikle de bir çocuk olduğu için.

"Benim yolum mu? Benim yöntemim mi? Eğer benim yolum olsaydı-" Kadın onu azarlayamadan, ki bunu yapacağından emindi, adam onu sırt üstü duvara doğru döndürdü ve çarşafı ikisinin üzerine çekti. "İçeri gel, Brokk."

"Özür dilerim, Efendim. Yani . . . Jarl. . . Yani.. oh, lanet olsun! Jostein bugün geyik avına gidip gitmeyeceğini sormasını söyledi."

Jostein bu gece yola çıkacaklarını düşününce bunun boşuna bir çaba olup olmayacağını açıkça merak ediyordu. Aslında Thork düşünecek zaman bulduğu için, bu gece uzun tekneyi tünelden geçirseler bile hemen yola çıkamayacaklarını fark etmişti. Erzakların toplanması ve isteksiz de olsa bir mürettebatın bir araya getirilmesi gerekecekti.

"Evet, ona planlandığı gibi bugün avlanmasını söyle." Hemen ayrılabilseler bile, geride kalan kadınlar fazla eti kullanabilirdi.

Brokk gittikten sonra Thork duvara yaslanmış olan Medana'ya döndü ve aralarına mümkün olduğunca mesafe koymaya çalıştı. "Tek kelime bile etme," diye emretti. "Gülümseme. Kendimi daha da kötü hissetmemi sağlayacak tek bir şey bile yapma."

Başını bir yana eğdi. "Neden kendini kötü hissedesin ki? Şu anda kendini çok iyi hissediyor olman gerekirdi. Rahatlamış ve için yumuşacıktır. Aşk oyununun yolu budur."

İki elini kulaklarına götürdü ve ciyakladı. "Sana bu konuda konuşmamı söylemiştim."

Güldü ve ayağa kalktı, vücudundaki gerginliği gidermek için gerindi. Bu küçük bir yatak, onun boyunda bir adam için yapılmamış.

İlk başta, kendi deyimiyle etkileyici olan aletine bakakaldı.
-Ama sonra gözlerini sıkıca kapattı. "Keşke bir çatlak olsaydı

düşebileceğim bir zemin."

"Neden? Utanması gereken benim. Sen değil."

Bir gözünü bir aralık açtı ve hevesinin büyüklüğünü düşünerek dikkatle bir çift sütyen giymesini izledi. "Annen küçük kıyafetlerin olmadan sütyen giydiğin için üzülürdü," diye gözlemledi.

Böyle bir zamanda konuyu annesine getirmesine kıkırdadı. "Ona söylememeni öneririm. Eğer onunla tanışma şerefine nail olursan."

"Tanrım! Umarım değildir!"

Kıkırdadı ve temiz bir tuniği kafasına geçirip kemerini taktı, yan taraftaki kılıfına da bir bıçak yerleştirdi. "Önümüzdeki birkaç saat boyunca yapacak işlerim var. Giyindikten sonra burada kalacağına ve kaçmayacağına inanıyorum."

Onun başıyla onaylamasını bekledi.

"Sabah abdestini almak için su ve açsan yemek için soğuk bir şeyler bulacaksın." Yatağın kenarına oturdu ve önce bir çizmesini, sonra diğerini çekti. Tekrar ayağa kalktığında ona, "Bu sabah ilerleyen saatlerde, Küçük Ada tarafındaki denizi daha iyi görebilmek için bana dağın tepesine kadar eşlik etmeni istiyorum" dedi.

"Dün gece tünelden geçtin, değil mi?"

Başını salladı. "Bunu ve diğer şeyleri daha sonra konuşabiliriz. Bu arada Medana, sana söylemek istediğim iki şey var."

"Ne?" Ona şüpheyle baktı.

"Yatak sporunda çok keyifliydin. Senin zevkin benim zevkimdi."

"Frigg aşkına!" diye mırıldandı, onun mahremiyetlerinden bahsetmesine yüzü alev alev yanıyordu.

"Dahası, dün gece yaptıklarımız gelecek yemeğin sadece bir ön tadımıydı. Belki bugün dağın tepesindeyken. Bir battaniye getirdiğinizden emin olun. Öte yandan, çam iğneleri üzerinde seks yapmanın belli bir çekiciliği var."

Güzel menekşe rengi gözleri kocaman açılmıştı. "Gündüz vakti mi? Buna cesaret edemezsin."

"Kesinlikle buna cesaret edebilirim." *Şimdi soruyu siz sorduğunuza göre, bunu bir meydan okuma olarak görmeliyim. Meydan okumayı görmezden gelebilecek bir Viking var mı?*

"Başka bir sapkınlık!"

"Ben bir erkeğim, Medana. Bir erkek ne yaptığını görmek ister."

Ayrılırken ona iğrenç bir hödük dediğini düşündü. Her nedense, ondan gelen bu "sevecenlik" ona zevk veriyordu.

Şarap: bir haydutun en iyi arkadaşı ...

O sabah geç saatlerde dağın zirvesine ulaştıklarında Medana nefes nefese kalmış, Thork'un çok gerisinde kalmıştı.

Onu yerde sürünen sade bir russet *gunna* giymeye zorladığı için olabilir - "daha kadınsı" olduğunu iddia etti - ve omzuna çeşitli yiyecek malzemeleri içeren bir çuval gibi bir battaniye çektiği için olabilir - ne kadar *oyalanmamızı bekliyor?* Ya da bir gece önce çok az uyuduğu için olabilir - ve *bu düşünmek istemediğim görüntüleri çağrıştırmıyor mu?*

Öte yandan o, kadınlar tarafından yıkanmış olan tunik ve sütyenini giyiyordu. Kumaşı tabaklanmış ve boyanmış deri bir tunik, geniş omuzlarını şekillendiren ve belini ve kalçalarını vurgulayan geniş bir deri kemere kadar daralan esnek bir kahverengi pürüzsüzlüğe sahipti. İnce sütyeni için de aynı kumaş kullanılmış ama siyaha boyanmıştı. Baldırlarına çapraz bağlanmış botları bir servete mal olmuş olmalıydı. Koyu sarı saçları önceki geceki banyodan tertemiz çıkmıştı; sağlıklı parlaklığı güneş ışığında altın tonları yayıyordu. Ve tabii ki, şans eseri ona doğru baktığında muziplikle ve başka şeylerle parıldayan o dikkat çekici yeşil gözler vardı.

Erkekliğinin zirvesinde bir Viking erkeği idi.

En iyisi, onu tüm çapkın yetenekleriyle kendine çekmemesi için dikkatli olması.

Ağaçların arasında, Thrudr muhafız kadınlarının denizi izlemek için kullandıkları küçük bir açıklığa geldiklerinde, kısa bir kılıç kuşanmış yaşlı bir kadın olan Effa'yı gördüler, silahı hazır bir şekilde onları bekliyordu.

Thork muhafıza, "Köye geri dön Effa ve emir alana kadar da geri dönme," dedi.

Effa meydan okurcasına çenesini kaldırdı ve onay için Medana'ya baktı.

Medana başını salladı ve daha nazik bir tavırla, "Sana söyleneni yap Effa. Bir süre nöbet tutacağız. Gudron'a geri dönmek için iznimi aldığını söyle."

"Emin misiniz, hanımefendi?" Effa sordu. "Size zarar verebilecek bir alçağa benziyor."

Thork kaşlarını kaldırdı. "Ben mi? Bir alçak mı?" diye sordu saf bir alçak mırıltısıyla.

O daha fazla bir şey söyleyemeden ya da yapamadan Medana araya girdi, "Ben iyi olacak" dedi, ancak bundan tam olarak emin değildi.

Effa isteksizce ayaklarını sürüyerek gitti.

Medana bohçasını ateş çemberinin yakınına bıraktı ama bugün ateşe ihtiyaç olmayacaktı. Thork da kendi bohçasını bıraktı ve ona "Bir süre burada dinlen. Bölgeyi keşfetmek istiyorum." Güneş tepede pırıl pırıl parlıyordu ve kısa bir soluklanmanın tadını çıkaracak olsa da Medana onun neye baktığını merak ediyordu. Bu yüzden onun peşinden gitti.

Bazı günler gökyüzü kapalı olduğunda, dağın tepesinde bir sis asılı kalıyor ve görüş mesafesi yok oluyordu. Ama bugün gökyüzü açıktı ve Küçük Ada aşağıda büyük bir noktaydı.

"Hedeby o yönde, değil mi?" diye belirtti güneyi işaret ederek. "Ve babamın Norselands'daki mülkleri kuzeyde, diğer tarafta, doğru mu?"

Her iki seferde de başını salladı.

"Kışın burası acımasız soğuk olmalı."

"Olabilir. İlk kış donarak öleceğimi düşünmüştüm. Hiç ateş yakamadık. Topladığımız odunlar yeşildi, sürekli yanacak kadar terbiye edilmemişti. Yine de öğrendik. Artık odun toplamaya ilkbaharda başlıyoruz. İlk don zamanı geldiğinde, iki kış yetecek kadar odunumuz oluyor." Sesinin gurur verici olduğunu biliyordu ama o ve kadınları biraz gururu hak edecek kadar acı çekmişlerdi.

"Peki ya aşağıdaki iki yaşlı cadı ile ayı koruyucuları?"

Medana gülümsedi. "Cadılar" muhtemelen doğru bir tanımlamaydı ve köpekleri Ayı gerçekten de küçük bir ayıya benziyordu. "Bu Sigrun ve kızı Salvana. Biz gelmeden çok önce Küçük Ada'da yaşıyorlardı ve yağmur fıçılarındaki tatlı suyu gelip geçen denizcilerle takas ederek geçiniyorlardı. Ayrıca mesaj hizmeti de veriyorlardı. Karşılığında, hayatta kalmak için ihtiyaç duydukları tüm ürünler onlara veriliyordu... yiyecek, giyecek ve daha neler neler. Biz geldikten sonra bizimle ortaklık kurdular, ancak şiddetli fırtınalar evlerini sular altında bırakmadığı sürece kendi adalarında kalmayı tercih ettiler. O zaman da tünelden geçerek bizimle kalmaya geliyorlar."

"Neden burada kalmıyorlar? Yoldan geçenlerin varlığını keşfetme ihtimali azalır."

"Geçmişlerini bilmiyorum ama korkunç olduğundan şüpheleniyorum. Onlar seçtiler

kendi başlarına olabilirler. Ve inanın bana, Ayı düşündüğünüzden daha fazla koruma sağlıyor."

"Hayal edebiliyorum. Bir zamanlar bir köpeğim vardı. Ona Aptal Yürek dedim, çünkü

hiç korkusu yoktu. Tilkiler, yaban domuzları, hatta ayılar. Sağduyudan çok cesareti olan bir hayvandı. Yavruyken annemin en sevdiği koçlardan biriyle kafa tokuşturmaya çalışırken neredeyse bayılacaktı. Büyüdükçe, yarım bir kulak ve bükülmüş bir kuyruk da dahil olmak üzere daha fazla çentik ve çürük aldı."

Tanıdığım bazı Vikinglere benziyor. Adamın küçümseyici sözlerine rağmen sesindeki şefkati duydu. "Köpeğin nerede şimdi?"

"Hiçbir fikrim yok. Dragonstead'den ayrıldığımda geride kaldı. Bir köpek için çok yaşlı olmalı. Şüphesiz, ölmüştür."

Kalbi Thork için acıyordu. Bir köpek için mi? Ona karşı bu kadar kolay yumuşuyorsa kendini korumalıydı.

Neyse ki konuyu değiştirdi. "Gelen gemileri izlemek için burada nöbetçiler tutuyorsunuz, değil mi?"

Başını salladı. "Ve dağın diğer taraflarında da. Genellikle, bugünkü gibi açık bir günde en az yarım gün önceden haberimiz olur. Ya da Thrudr'un karşı tarafında deniz araçları tespit edilirse, virajı alıp Küçük Ada'ya yaklaşmaları neredeyse bir tam gün sürebilir."

Sık ormanın tepesindeki patıkaya geri döndüler ve yollarına devam ettiler açıklığa geri döndü.

"Duyduğuma göre nişanlanmışsınız," dedi.

Adam da en az onun ağzından kaçırıldığı kadar şaşırmıştı bu yoruma. Cevap vermek yerine, "Bunu nereden duydun?" diye sordu.

"Burada ve orada."

"Muhbiriniz yarı yarıya haklıydı. Olmak niyetindeydim Babamı ziyaret edip onayını aldıktan sonra nişanlandık. Nihai bir nişan anlaşması yapılmadı."

"Ama kadın seçildi ve her şey yapıldı."

"Her şey değil," dedi gülümseyerek. "Nişanın tamamlanması söz konusu değildi."

Hmm. Bu, özellikle evlenmek isteyen pek çok çift için bir uygulamaydı ve hiç de hoş karşılanmazdı. Sadece söz yeminlerinin mühürlenmesiydi. Nişanlısı tarafından tecavüze uğradığını iddia ettiğinde alacağı tepkiden korkmasının nedenlerinden biri de buydu. "Baştan çıkarıldınız mı?"

Thork ona şaşkınlıkla baktı.

Böyle akılsızca bir soru sorarak kendini şaşırtmıştı.

"Bizimle hiçbir ilgisi olmayan bir nişan hakkında neden bu kadar soru soruyorsunuz?" "Öyle değil mi?" Omuz silkti. "Sadece merak ettim."

Adamın buna ikna olmadığı belliydi. "Ama, ille de bilmen gerekiyorsa, hayır, baştan çıkmadım. Berla yeterince güzel ama çok genç. Yine de zaman içinde baştan çıkacağımdan eminim."

"Hedeby'de bir ev kurar mıydınız?"

"Tanrılar aşkına, hayır! Babam yıllar önce Dragonstead'in bitişiğindeki araziyi benim için ayırdı. Gelinimi oraya yerleştirebilirim."

"Gelininizi yerleştirmek mi? Sen ve gelininin yerleşmesini kastediyorsun, değil mi?"

"Viking olurdum ya da amber toplardım ya da tüccar bir Viking olurdum. Bazen de evime, malikaneme dönerdim-"

"Başka bir deyişle, her zaman olduğunuz gibi devam edeceksiniz. Karınız evdeki ateşi söndürmezken siz de istediğinizi yapmakta özgür müsünüz?"

"Ve bebek doğuruyor," dedi alçak gözlerinde bir pırıltıyla. "Olağan bir evlilik uygulaması için bu kadar yaygara koparıyorsunuz."

"Bir anlaşma o zaman?"

"Sanırım öyle de denebilir." "Tıpkı benim Reis Ulfr ile olan ilişkim gibi."

Ona onaylamayan bir kaş çattı. "Hiç de aynı değil. Bu bir Her iki taraf için de net bir seçim."

"Bunun onun seçimi olduğunu nereden biliyorsunuz? Babasının onu kendi amaçları için zorlayıp zorlamadığını nereden biliyorsunuz? Nereden biliyorsun -"

"Artık bunların ne önemi var? Senin müdahalen sayesinde düğün olmayacak."

"Bir daha fazla Soru. Öyle mi? senin Anne ve Baba var böyle bir evlendikleri zamanki düzenleme?"

"Hayır, yapmadılar. Deli gibi aşıklardı, öyle olduklarını iddia ettiler ve hala öyleler. Gerçekten, onların yanında olmaktan utanırsın, Medana. İlerlemiş yaşlarında bile sürekli dokunuyor, öpüşüyor ve herkesin önünde birbirlerine en çirkin mahrem şeyleri söylüyorlar."

"Bence bu oldukça hoş."

"Pfff!"

Küçük açıklığa geri dönmüşlerdi ve kadın gözlerini dikmiş ona bakıyordu. Ona gelinini kaybettirmişti. Kendi ya da kadınlarının davranışları yüzünden bir kez daha suçluluk duymaktan hoşlanmıyordu. "Belki Hedeby'deki babasına gidip durumu açıklayabilirim ya da babana bir mektup daha yazabilirim, bu sefer bunların hiçbirinin senin suçun olmadığını açıklayabilirim."

"Sakin buna cüret etme!" Avucunu açarak kızın poposuna vurdu. "Bu kadar işgüzarlık yeter, haspa! Orucumuzu açabilmemiz için şu battaniyeyi sermeme yardım et. Dün gecedен beri bir şey yemedim ve çok açım." Adamın ona bakışında açlık vardı, tamam, ama ille de yemek için değil.

Battaniyeyi serdikten sonra, altında pütürlü ve hatta sivri olabilecek bazı taşları kenara atmak zorunda kalarak, adamın getirdiği çok miktarda yiyeceği boşalttı ... jambon ve ekmek dilimleri; biraz pişmiş yumurta; Vikinglerin tercih ettiği yumuşak peynir olan skyrr; bir salkım üzüm; ve iki şeftali.

Thork ağzına götürdüğü büyük bir içki tulumunun tıpasını açtı ve derin derin içti. Kesinlikle "Adam'ın birası" ya da su değildi. Büyük olasılıkla gerçek bira ya da bal likörü. "Mmmm. Güzel!" Sonra içkiyi ona uzattı ve "İç. Buna ihtiyacın olabilir."

Adam çantayı ona uzatırken gözlerindeki parıltıdan hoşlanmamıştı. Yine de dağdaki o uzun yürüyüşten sonra susamıştı. Bir yudum aldı ve sonra haykırdı: "Şarap! Bu özel bir gün için sakladığım değerli Frizya şarabı ve sen onu su gibi içiyorsun. Yudum yudum içilmeli."

"Bunu özel bir fırsat olarak görüyorum." Kendini battaniyenin üzerine katlayıp peynir ve ekmek paketlerini açmaya başlarken eliyle daha fazla içmesini işaret etti.

Bir yudum daha aldı. Lezzetliydi elbette, ama maliyeti düşünüldüğünde öyle olmalıydı. Aslında onlara hiçbir şeye mal olmamıştı.

Geçen yıl İrlanda topraklarında zengin bir tüccarın mülkünü korsan olarak ele geçirme çabası.

Bir dilim jambondan büyük bir ısırık alarak, "Daha fazla," diye ısrar etti. "Ciddiyim Medana, iç yoksa boğazından aşağı dökeceğim."

Sessizce küfrederek, elini silmeden önce birkaç büyük yudum aldı. elinin tersiyle ağzını kapattı, ardından deri çantayı dikkatlice battaniyenin kenarına koydu. Kendisi de oturup bacaklarını yana yatırdıktan ve *gunna* onu tamamen örttükten sonra, üzerine skyr bulaşmış bir manchete parçasını kemirdi. "*Drukkin* almam senin için neden bu kadar önemli?"

"*Drukkin* değil. Hayır, bu iyi olmaz. Ama rahatla, ihtiyacın olan şey bu."

Vereceği cevaptan korktuğu için ona nedenini sormayı reddetti.

Ama yine de ona söyledi. "Şarap birçok kadın için kalça açıcıdır." Kızın nefesi kesildi. "Ne kadar iğrenç bir şey söyledin!"

Omuz silkti. "Bir adam elindeki tüm araçları kullanır. Eğer babamın bana hediye ettiği bir kasa tüyüm olsaydı, onları kullanırdım."

Bunu kesinlikle sormayacaktı.

Ama tüm bu saçmalıklar konumuzun dışındaydı. Medana hiçbir zaman tatsızlıklardan kaçınan biri olmamıştı ve haydutun Thrudr'la ilgili planlarını konuşmasının zamanı gelmişti. "Bu şeyi yapmadan önce birkaç meseleyi halletmemiz gerekiyor."

Şarap torbasını uzattı. Kadın tekrar içti ve ona geri verdi. Onun her iki kadehine karşılık adamın sadece bir kadeh içtiğini fark etti. Ve başlangıçta torbadan uzun uzun çekerken, şimdi sadece yudumluyordu.

"Bu ... uh, şey ... ne olursa olsun gerçekleşecek. Neden gereksiz konuşmalarla günü mahvedelim ki?"

Kaba sersem! "Uzun gemimizin kaderini gereksiz bir gevezelik olarak görmüyorum."

"Yemeğini bitirdin mi?" diye sordu.

Kesinlikle kaba! "Sanırım."

Elinde kalan ekmek ve jambonu çekip aldı ve her şeyi bez torbaya tıktırmaya başladı. Yutkunarak şarap torbasından uzun bir yudum aldı, bunu yapması emredilmemişti. En iyisi dikkatli olmasıydı, yoksa adamın onun için tasarladığı şeyi yapmak bir yana, ayakta duramayacak kadar zayıf düşecekti.

"Ayağa kalk ve üzerindikileri çıkar" dediğinde ona doğru bakmadı bile.
Gunna."

"Ne?" Gözleri bir oraya bir buraya kaydı. Güneş çok parlaktı. Gerçekten bekleyemezdi ...

"Ya da belki biraz daha şaraba ihtiyacınız vardır," diye önerdi.

"Yeterince şarap içtim. Beynim zaten bulanık." "Bulanıklık iyidir."

Dirseklerinin üzerinde geriye yaslandı. "Gel bakalım, Medana.

Bu pazarlıkta neyi takas ettiğimi bana gösterin." "Hava kararana kadar bekleyemez miyiz?" *Ya da hiç bekleyemez miyiz?*

"Seni soymamı mı tercih edersin?"

"Hayır!" Muhtemelen bu sırada onun uygunsuz yerlerine dokunacaktı. Önce titreyerek ayağa kalktı ve belindeki bükülmüş ip kemerle oynadı. "Senin de soyunman gerekmiyor mu?"

"Önce sen."

"Neden soyunmamız gerektiğini anlamıyorum," diye homurdandı.

"Oh, Medana, öğrenecek çok şeyin var. Ve işte sana iyi haberler.

Ben mükemmel bir öğretmenim."

Kemerini yere bıraktı, deri ayakkabılarının her birini teker teker çıkardı ve içini çekerek *gunnayı* eteklerinden tutup başının üzerine kaldırdı. Onca yıkamadan sonra neredeyse şeffaf hale gelen kombinezonu içinde dururken ona bakmayacaktı.

Uzun süre sessiz kaldığında, ona doğru baktı ve şimdi oturduğunu, koku alan bir köpek gibi tetikte olduğunu gördü. Göz kapakları yarıya kadar inmiş, yanakları kızarmış ve dudakları aralanmıştı. Seks sanatlarında deneyimli olmayabilirdi ama adamın yüzündeki ifadeyi tanıdı. Saf şehveti. "Çöz

Saçını ör ve parmaklarıyla omuzlarının üzerinden tara," dedi erkek şehvetiyle çiğ bir sesle.

Adamın istediğini yaptı ve adamın burun deliklerinin nasıl alevlendiğini ve tutkularını dizginlemeye çalışırken ellerini nasıl yumruk yaptığını fark etti. Ama onun neredeyse çıplık dururken, adamın tamamen giyinik bir şekilde yatması onu aşağılayıcı bir hareket olarak algıladı ve vücudunun mahrem yerlerini korumak için hiçbir şey yapmamasına rağmen gözlerinden yaşlar süzüldü.

Hemen ayağa kalktı. Kadının önünde durarak çenesini yukarı kaldırdı ve "Neyin var?" diye sordu.

Kalın kafalı mı? "Her şey, seni koca iğrenç trol! Beni küçük düşürerek ıstırabımı uzatmaya çalışıyorsun."

"İstemiyorum!"

"Neden ben çıplığım da sen değilsin? Tüm gururumu elimden almak için, işte bu yüzden. Konumlarımızda eşitsizlik var."

"Eğer sorun buysa, bunu göz açıp kapayıncaya kadar çözebilirim." Adam öyle bir hızla soyundu ki, bunu daha önce birçok kez yaptığını biliyordu. Ama şimdi, şikâyeti yüzünden çıplak ve çok tahrik olmuş bir Thork'la karşı karşıyaydı. "Şimdi eşitsiz durumdayız ama tam tersi. Sen giyiniksin ama ben değilim."

"Hah! Ben buna giyinik olmak demiyorum." Kız ona baktı ve onun alay ettiğini gördü.

"Kolayca çözülebilecek bir sorun daha," dedi ve kombinezonu yukarı çekip Başının üstünde.

Medana onun yüzüne baktı. Daha aşağıya bakmaya cesaret edemedi, ne onun bedenine ne de kendi bedenine.

"Karşımda neredeyse çıplık dururken neden kendini aşağılanmış hissettin? Vücuduna hayran olduğumu bilmiyor muydun? Seks tüm duyuları harekete geçirir: dokunma, tat alma, koklama, duyma ve görme."

Medana onun bununla ne demek istediğini hayal bile edemiyordu. Gerçekten de, kendi sınırlı deneyimlerine ve kadınlarından duyduklarına göre, seks

uzun süren bir ilişki değildi. Evet, bazı erkekler biraz öpüşmek ya da okşamakla uğraştı ve bazı kadınlar da çiftleşmeden zevk alıyor gibi göründü, ama sonuçta bu sadece bedensel bir işlevdi.

Derin bir nefes alarak doğruldu ve ona, "Benden ne istiyorsun Thork?" diye sordu.

Ona baktı, gözlerinin vücudunda gezinmesine izin verdi, dudaklarından dudaklarına ayak parmaklarını kıvırdı, sonra "Her şey" demeden önce onunla göz teması kurdu. Ve tanrılar yardımcısı olsun, o anda Medana da bunu istedi.

OceanofPDF.com

On Beşinci Bölüm

O bir çılgıktı.

Dişi korsan Medana, aslında bir tanrıçaydı.

En azından Thork'a.

Uzun boylu, ince, kadınsı kalçalara doğru genişleyen dar bir bele sahipti. Üstünde ve altında, açık sarı bukleler güneşte parlıyordu. Göğüsleri cilalı fildişi renginde, ortaları soluk gül renginde mükemmel yarım kürelerdi. Kalın, koyu sarı kirpiklerle çevrili inanılmaz menekşe rengi gözleri cazibesini daha da artırıyor. Ve, lanet olası sapkın ruhu, ama onun inatçı eller-kalçalar, bacaklar-açık savaş duruşuna da hayran kalmıştı.

"Sana bakabilir miyim?" diye sordu.

"Zaten bakıyorsun."

"Daha fazla. Hepinizi incelemek istiyorum."

"Peki ya sana hayır dersem?"

"Sen bakmıyorken gizlice bakacağım." "İğrenç sersem!"

"Kasıtlı fahişe!"

"Randy haydut!"

"Lezzetli bir zevk!"

Gözleri onun bakışlarını yakalamak için yukarı fırladı ve dudakları belirsizlikle hafifçe titredi. Kendi güzelliği hakkında hiçbir fikri yoktu, bunu biliyordu. Yine de onunla işi bittiğinde bunu anlayacaktı. Buna kendi kendine söz verdi.

"Kurnaz büyücü!" dedi geç de olsa.

Güldü. "Bana iğrenç bir hödük demeyecek misin?" "Dilimi ısırmak zorunda kalırsam hayır!"

Vücudunun etrafında dolaştı, onu baştan ayağa inceledi, sonra geri döndü. Ona hiç dokunmadı. Sadece onun tüm "zevklerine" takdirle baktı. Hayretle gördü ki, kızın sırtında gerçekten de yara izleri vardı. Kardeşlerinin kirpiklerinden mi? Şimdi bunun üzerinde duramazdı ama onları yakaladığında gazabının tadına bakacak üç Viking korkağı olduğu kesindi.

Şimdilik Medana'yı daha aşağılara doğru inceledi ve Valkyrieler'e şükürler olsun ki dizlerinin arkası bile güzeldi. Ya kalçalarının her iki yanındaki çukurlar? Her birini öpmeye niyetliydi. Mümkün olan en kısa sürede.

"Orada ne yapıyorsun?" diye sordu omzunun üzerinden. "Kıçına hayran hayran bakıyorum."

"Asla olmadın!" Etrafında döndü ve adamın kafasına vurmak üzereydi. Alay edildiğini düşündüğü şeye göğüs geçirdi.

"Öyleydim, öyleydim," dedi, onu belinden kavradı, sonra ellerini her iki kalçasının altına koyarak daha yükseğe kaldırdı.

İçgüdüsel olarak dizlerini kaldırdı ve bacaklarını adamın kalçalarına doladı.

Tanrılar içgüdüleri korusun! Onu neşe içinde birkaç kez kendi etrafında döndürdü. Sonra kendini battaniyenin üzerine bıraktı, dizlerinin üzerine çöktü ve onu altına aldı. Güçlü dizler için şükürler olsun! Kız yattığında

Sırtını dönmüş, ona bakıyordu, bacakları dizlerinin iki yanına yayılmıştı ve dizlerini daha da genişletmişti.

"Ah, Medana, senin vücudunla oynamaktan zevk alacağım."

"Hayattaki amacım: Bir erkeğin oyuncağı olmak."

Alaycılığından dolayı onu çenesinin altından hafifçe itti. "Bugünkü amacım da sana aşk oyununda neşe getirmek olacak."

"Öyle ya da böyle neden umurunda olsun ki?"

"Birçok yönden çok acemisin. Bir kadının neşesinin bir erkeğin zevki olduğunu bilmiyor musun?"

"Bunu şimdi uydurdun," diyerek onu suçladı.

Başını iki yana salladı. "Hayır, bu bilinen bir gerçek."

"Kadınlarımın anlattıkları doğruysa, pek çok erkeğin henüz öğrenmediği bir şey bu."

"Bunu kabul ediyorum. Ama korkmanıza gerek yok. Ben bu konularda uzmanım.

önemli."

"Asgard'a şükürler olsun!"

"Dikkatli olun leydim, yoksa devam eden alaycılığınız yüzünden sizi cezalandırmak zorunda kalabilirim."

Konuşmak için ağzını açtı, sonra bir kez olsun karar vererek sıkıca kapattı sessizlik daha iyi bir yol olabilir. Akıllı kadın!

Dizlerinin üzerine oturdu ve kızın vücudundan görebildiklerini inceledi. "Dün gece göğüslerine yeterince ilgi göstermedim. Bence başlamak için iyi bir yer."

"Başlamak için mi?" diye kekeledi.

"Bazı erkekler büyük göğüsleri tercih eder, ama-"

"Benimkiler kesinlikle meme değil."

Gülümsedi. "Memeli bir adam olmadığım için şanslı değil miyim?"

Buna ne cevap verecekse, adam göğüslerini okşamaya başlayınca dili tutuldu. Kaldırarak. Geniş dairelerle masaj yapıyordu.

avuçlarının arasında. Meme uçlarını, renkleri koyu gl renginden soluk kırmızıya dönene kadar okşadı. "Bu tür aşk oyunlarından hoşlanıyor musun?" diye sordu ona.

Cevap vermeyi reddetti.

Bu yüzden eğildi ve bir meme ucunu emmeye başladı, diğeri ise orta parmağıyla oynattı.

Dudaklarından küçük bir şaşkınlık çığlığı kaçtı ve sanki kendini hazırlıyormuş gibi kaskatı kesildi.

Kızın içinde açıkça ateşlediğı tutkulara karşı. Göğüslerini değıştirdiğinde ve her iki meme ucu da eşit derecede sertleştiğinde ve sırtı daha fazlası için yükseldiğinde, tekrar sordu, "Bu tür aşk oyunlarından hoşlanıyor musun?"

"Evet, yle, lanet olsun derine. Eğer durursan, o güzel gözlerini oymak zorunda kalabilirim."

"Gözlerimi beğendin mi?" diye mırıldandı bir gğsnn neredeyse tamamını ağızına almadan hemen önce, sonra meme ucunu ıslak bir patlamayla bırakana kadar yavaşça geri çekildi.

"Tabii ki gözlerinden hoşlanıyorum. Seni gören her kadın beğeniyor ve sen de bunu biliyorsun."

Kadınların onun gözlerinden hoşlandığını biliyordu, ama nedense onun gözlerinden hoşlanması gözleri onu son derece memnun etti. "Vücudumun başka hangi kısımlarını beğeniyorsun?"

"Sanki ben sana syleyecekmişim gibi! Kibrinin daha fazla kabarmasına gerek yok. Yikes!

Şimdi ne yapıyorsun?"

"Karnını yalıyorum."

"Neden?"

"Neden, neden, neden? Eadyth halamın sinir bozucu papağanından bahsetmiş miydim? Bana seni hatırlatıyor. Her şeyin bir nedeni olmak zorunda mı? Sadece arkana yaslan ve keyfini çıkar."

"Hoşlanacağımı pek sanmıyorum-"

"Şşşt! Bakın burada ne buldum. Bükülmüş altından bir saz. Altında ne gibi sırlar bulacağımı merak ediyorum." Bir parmağını kadının kıvrımlarının arasına soktu ve kadın ona karşı iğneyene kadar okşadı. "Tam düşündüğüm gibi. Tatlım."

İnledi. "Sana ne kadar sapık bir adam olduğunu söylememin bir yararı olur mu?"

"Sadece iyi anlamda söylüyorsan." Onu okşamaya devam etti ve ona "Benim için ıslanmışsın tatlım" dedi.

"Muhtemelen bana zorla içirdiğin şarabın sızıntısıdır."

Bir kahkaha attı. "Hayır, bu şarap değil, ama senin kadın çiyinin de aynı derecede tatlı olduğunu garanti ederim."

Sımsıkı kapattığı gözleri fal taşı gibi açıldı. "Beni *orada* tatmaya cesaret edemezsin."

"Aslında buna cesaret edebilirim ama henüz değil. Seni çok erken şok etmek istemiyorum. Ama yaptığım her küçük şeyi sorgulamaya devam edersen, çırpınan dilini susturmak için sert bir şey yapmam gerekebilir."

Onun çırpınan dili hakkında bir şeyler mırıldandı ama sonra ağzını ve gözlerini kapattı. Sanırsınız ki darağacına gidiyor.

Dizlerini kullanarak onu daha da genişletti ve kadınların çok özel tuttuğu o gizemli yere baktı. Dünyevi bir şekilde çok güzeldi. Yağmur damlalarının ısıltısını taşıyan bir çiçeğin yaprakları gibi. Onu gözleriyle yeterince incelediğinde, parmak uçlarıyla da inceledi. Okşayarak. Fiske vurarak. Yerleştirerek. Onu kesinlikle zirvenin eşiğine getirecek tek noktadan her zaman kaçınıyordu. Tomurcuk açıldıkça, kalçaları gerildi ve kendini yakalamadan önce birkaç kez refleks olarak yukarı doğru eğildi. Ağlamamak için alt dudakını ısırıyordu.

"Kendini burada benim gördüğüm gibi görebilseydin, Medana," dedi kendi uyarılmışlığıyla çiğ bir sesle, "kadınların erkekler üzerinde nasıl bir güce sahip olduğunu bilirdin."

İtiraz eder gibi bir ses çıkardı.

"Merak ediyorum Medana, az önce çıkardığın o küçük iniltiyi bir çığlığa dönüştürebilir miyim? Seks sevincine." Uzattığı sikini daha sonra Medana'nın yarığının tepesindeki zevk yumrusuna dokunmak için kullandı.

İrkildi ve poposunu battaniyenin üzerinde yukarı doğru sürüyerek ondan kaçmaya çalıştı.

Ama o bunların hiçbirine izin vermedi. Bir elini sıkıca kadının karnına koyarak, diğer eliyle sikini kavradı ve bir müzisyenin telli bir enstrümanı koparması gibi tomurcuğu tıngırdatmak için kullandı.

İstemsiz titremeler vücudunu sarstı ve birbirinden kopuk kelimeler rahatlama için yalvardı. O zaman çığlık attı, kalçaları yükselirken yoğun bir zevkle uzun bir feryat, ona verdiği şeyden daha fazlasını istiyordu.

Zirveye ulaşması azaldı ve arzu vücudunu acı noktasına kadar yaladığında duyuları yükseldi. Kendini daha fazla tutamadı. Sürükleyici bir ihtiyacın sancılarına yakalandı, kendini onun sıkı kılıfının içine soktu. Sonra, dikleştirdiği kollarına dayanarak, onun ne yaptığını anlamasını bekledi. Ve hızla yaklaşan kendi zirvesini frenlemeye çalıştı, özellikle de erimiş kıvrımları onun büyüklüğüne uyum sağlamak için değiştiğinde.

Kendine geldiğinde, "İyi misin?" diye sordu. Canını yakıyor muyum?" *İki kelimeyi bir araya getirebilmem olağanüstü!*

Ancak o zaman adamın kendisini kazığa oturttuğunu ve neredeyse rahmine kadar vücudunun içine girdiğini fark etti. "Oh. Oh!" Bir yandan diğer yana biraz kıpırdandı, sonra ona, "Hayır, acımıyor. Kesinlikle. Ama . . ."

"Ama ne?"

"Sizden çok var."

"Teşekkür ederim." *Şimdi, kıcını tekrar oynat, tatlım. Evet, aynen böyle.*

"Bunu bir iltifat olarak söylemedim," diye nefes nefese kaldı.

"İnanın bana, bu bir iltifattı."

"Vay be! Ben fark etmeden hepsini nasıl sıkıştırdın?"

Kutsal Thor! Burada bir konuşmacı var. Bazı kadınlar seks sırasında aşırı inler, hatta bazıları çığlık atar. Medana'nın gergin bir konuşmacı olduğu açık. Ah pekala, o

Yatak sporunda yeniyim. Sabırlı olmalıyım. "Heyecanının kayganlığı yolu kolaylaştırdı. Buna kadın çiği deniyor."

"Bal işinden bahsediyorsun."

Güldü. *Gevezelik, gevezelik, gevezelik.*

"Bunu tekrar yap."

"Ne?"

"Gül. Güldüğünde, sallanan parçan içimde titriyor."

Öte yandan, konuşkan bir kadın hakkında söylenecek çok şey vardır.

"Bil diye söylüyorum, sarkan yerim artık sarkmıyor."

"Biliyorum. Beni tam bir geri zekalı olarak mı görüyorsun?"

Bu ciddi bir soru mu? "Artık hareket edebilir miyim?"

"Ne? İşimiz bitti sanıyordum."

Biri lackbrain'den mi bahsetti? "Benim sevgili saf korsan bayanım. Daha yeni başladık." Neredeyse tamamen geri çekildi, sonra kabzasına kadar geri vurdu, böylece nether kılları onun nether kıllarıyla karıştı. Aşağı baktığında, bunun altının iki tonundan örülmüş ipliklere benzediğini hayal etti. Aslında, iplikleri daha fazla karıştırmak için hafifçe bir yandan diğer yana hareket etti.

Sarsıldı. Görünüşe göre, bu hareket onun tatlı tomurcuğuna dokunmuş olmalı. Ve sonra çığlık attı.

Ve iyi bir çığlıktı da.

Ciddi bir iş olan sopalama işine başladığında daha fazla düşünecek zamanı yoktu ve evet, sopalamayı ciddiye alıyordu. Şöhretine degecek hangi Viking adamı bunu yapmazdı ki?

Önce uzun ve yavaş vuruşlarla, küçük zevk miyavlamaları çıkarana kadar onu nazikçe salladı, ama sonra o kadar nazik ve yavaş olmadı. Miyavlamaları çığlıklara dönüştü. Bazen onun sıcak derinliklerine gömüldüğünde, kıcının yanaklarını kavradı ve kalçalarını döndürdü, böylece horozunun üstündeki kemik onun uyarılmasının incisine çarptı. Bu numara, kadının iç kaslarının asasının etrafında dalgalanmasına neden oldu.

Islaklığın sesi, nemli etin nemli ete çarpması, kulaklarına cinsel bir müzik gibi geliyordu. Thork'un kanı coşkuyla yoğunlaştı ve kalbi göğüs kafesine çarptı. Kendi zirvesine doğru hızla ilerliyordu ama mümkünse onun da ikinci bir mutluluğa ulaşmasını istiyordu.

Gergin i kasları artık devasa olan sikini kavrayıp çözmeye başladığında, sinirleri kendi kontrolünü serbest bırakma ihtiyaıyla alevlenmişti. Ona baktı ve gözlerinin tamamen koyu menekşe rengine genişlediğini gördü. Aralarında yoğun bir şeyler alevlendi, özellikle de uzanıp çenesinin kenarlarını ve ayrık dudaklarını parmakladığında. Adam kendini bu kadar sert hissederken o nasıl nazık olabilirdi?

"Ben. Bekleyemem. Bekleyemem," diye kükreyerek geri çekildi ve tohumunu kalçalarının arasındaki battaniyenin üzerine döktü.

Daha sonra, nefes nefese kalışını sakınleştirmeye çalışarak onun üzerine uzandı.

Medana'nın sırtını, omuzlarını ve kollarının st kısmını okşuyor olması onu şaşırtmıştı. Medana'ya bakmak için kaldıraçlı kollarının üzerinde yükseldiğinde, yüzündeki şaşkınlık ışıltısını gördü. "Bu inanılmazdı. Bütün erkekler bunu yapabilir mi?"

Kadının ne demek istediğinden tam olarak emin değildi. Muhtemelen bir kadının yatak oyununda zirveye çıkmasını kastediyordu. Başka erkeklerle yatarak yeteneklerini test edebileceğini ima etmesi hoşuna gitmemişti. Sonradan pişman olacağından hiç şüphesi olmayan bir sahiplenme duygusuyla cevap verdi. "Sadece ben."

Ayağa kalkarak kızın elinden tuttu ve onu ayağa kaldırdı. "Bu battaniyeyi ters çevirmem gerekiyor, yoksa nemli yerde yatmak zorunda kalacağız."

Adamın neyi kastettiğini anladığında yanaklarına renk geldi. Yine de utangalığını yenip "Bu şekilde yaparak tatmin oluyor musun?" diye sormayı başardı.

"Memnunum, evet, memnunum, ama içeride kalsam daha mı iyi olurdu? Tabii ki olur."

"Tohumunu iime ekmediğin için sana minnettarım."

Geceliğini boynuna ve omzuna doğru çekiyordu. Ona kısa bir süre sonra tekrar çıkaracağını söyleyebilirdi ama bazılarının

kelimeler söylenmese daha iyiydi.

"Hiç çocuk istemiyor musun Medana?"

"Bu tür hayallerden uzun zaman önce vazgeçtim. Evet, diğer bazı kadınların yaptığı gibi bunu tek başıma yapabileceğimi biliyorum ama eğer çocuk sahibi olursam, onları bir kocayla birlikte bir evde doğurmayı tercih ederim."

"Geleneksel olmayan bir kadın korsandan oldukça geleneksel bir bakış," diye belirtti.

"İkisi birden olamaz
mıyım?" "Görünüşe
göre öylesin."

"Sen de bir zamanlar korsandın. Aynı şeyi yaptığım için beni eleştirmen hiç de adil değil."

"Arada bir fark var. Sen bir kadınsın ve ben bir erkeğim." Son faaliyetlerinden sonra aradaki farkın gayet iyi farkında olduğunu ona bildirmek için durakladı.

"Erkekler yüzyıllardır bu bahaneyi kullanıyor. Ve kadınlar da yüzyıllardır yanıldıklarını kanıtlıyor."

Kadınların erkekleri hangi yönlerden geride bıraktığından tam olarak emin değildi ama muhtemelen haklıydı. Ailesindeki tüm kadınlar bağımsızdı ve kendi başlarının çaresine bakabilecek durumdaydılar... annesi, Eadyth teyzesi, kuzenleri. "İyi bir amaç uğruna korsanlık yaptım. O kötü Kral Edred'in altını oymak için."

"Ve biz hayatta kalmak için korsanız."

"Benimle her zaman ters düşmek zorunda mısınız?" Kız omuz silkince ekledi: "Ayrıca ben seni korsan olduğun için hiç eleştirmedim. Sadece *beni* esir alan bir korsan olduğun için."

Kadın yine omuz silkti. Omuz silkmelerinden hoşlanmamaya başlamıştı ama bu bakış açısı onu durdurmuyacaktı.

"Madem iyi bir amaç için korsanlık yapıyordunuz, babanız neden size bu kadar kızgın?"

Sen?"

Yüzünün renkten renge girdiğini hissedebiliyordu. "Yaptığım tek kötü şey bu değildi."

Bastırılmış bir kahkaha gibi boğuk bir ses çıkardı.

"Dikkatli olun, Bayan Korsan. Artık babamı memnun etmek için iyi olmak zorunda olmadığımı göre, kötülüğümü sizin üzerinizde deneyebilirim."

"Çoktan yaptın sanıyordum."

"Biraz bile değil."

Bu kadar konuşma yeter deyip onu yere fırlattı ve cazibesini bir kez daha denedi. Ondan uzaklaştı ve çevrelerine ve denize doğru göz gezdirdi. Her şey sakindi. Sigrun ve Salvana adındaki iki nokta Küçük Ada'da dolaşüyor, muhtemelen yakacak odun olarak kullanılacak uzun bir odun parçasını sürüklemek gibi bir işle uğraşıyorlardı. Büyük köpek bir tarafa çekiştirirken onlar da diğer tarafa çekiştiriyordu. "Göletin bu kadar uzakta olması çok kötü. O kadar egzersizden sonra iyi bir yıkanma iyi gelirdi." Medana gelip onun yanında durdu. Hangi egzersizi kastettiğini belirtmek için kaşlarını salladı. Daha genç ve deneyimsiz bir erkekken, annesinin cılalı pirincinin önünde kaşlarını sallama alıştırmaları yapardı. Zamanla bu sanatı mükemmelleştirmişti. Pek çok durum için pek çok kaş sallama çeşidi vardı ve bunların çoğu cinsel tondaydı.

Sallanmayı duymazdan geldi ve "Burada gölet yok elbette ama dağ deresinin kaynak suları var. Küçük bir şelale ve bir o kadar küçük bir havuz."

"Önden buyurun, benim güler yüzlü liderim," dedi.

"Gerçekten de çok hoş!" diye bir şeyler mırıldandı ama adam parmaklarını onunkilerle birleştirip, o sormadan açıklıktan biraz uzağa, iyi bilinen bir patıkada yürüdüklerinde itiraz etmedi. "Buradaki muhafız kadınlar içme suyu için kaynak sularını kullanırlar. Ve yıkanmak için." Gerçekten de küçük bir şelaleydi ve taşan havuz da en fazla bir karış yüksekliğinde ve iki kol boyu genişliğindeydi. Burası gerçek bir akarsu da değildi, çünkü sadece vadiye doğru akan küçük bir dereye açılıyordu. Bir

Kadınlar için güvenilirmez bir su kaynağı.

Ama buradaki su serin ve temizdi. Kendini avuç avuç suyla yıkadıktan sonra pes etti ve suyun altına uzandı. Tekrar yukarı çıktığında Medana iç çamaşırını çıkarmış, en derin yerde oturuyor ve göğüslerini ağırbaşlı bir şekilde örtüyordu. Gerçi berrak suyun içinden göremiyordu ama bunu ona söylememeye karar verdi.

Kadınların gece boyunca en ahlaksız hareketleri yapıp sabahleyin bakire gibi kızarmaları Thork'u hep şaşırtmıştır. Karanlıkta birleştiklerinden ya da Medana'nın o kadar da ahlaksız olduğundan değil. Ama henüz erken saatlerdi. Sadece umut edebilirdi.

O sırada Thork'un midesi guruldadı ve çok aç olduğunu fark etti. "Hiç yiyecek kaldı mı?" diye sordu Medana'ya.

"Ben de aynı şeyi düşünüyordum. Evet, çok var."

Açıklığa geri dönerken Thork Medana'ya baktı ve göz kırptı. "Viking S-noktasını hiç duydun mu?"

OceanofPDF.com

On Altıncı Bölüm

Ne yazık ki, cennet sadece bir yere kadar sürebilir. Böylece, Kayıp Cennet . . .

Medana çok geçmeden Thork'un doyumsuz olduğu sonucuna vardı. Ve utanç verici bir şekilde, o da doyumsuz olduğunu kanıtlıyordu.

Ya seks için can atmaya başladıysa? Ya içinde Thork'un hayata geçirmeyi başardığı uyuyan bir fahişe varsa? Ya bundan o kadar hoşlandıysa ve erkekler tarafından becerilmek için pazar kasabalarına gitmek için sabırsızlanan bazı ahlaksız kadınlar gibi olduysa? Ve sadece bebekler için de değil. Korsan kadınları gelecekte daha fazla erkek yakalamaları için teşvik ediyor olabilir miydi, sırf kullanılmış mal gibi atmadan önce bir süreliğine seks partnerleri olsun diye? Erkeklerin kadınlara yaptığı gibi mi?

Açıklığa döndüklerinde Thork'un açlığı geçmiş, daha doğrusu yerini başka tür bir açlığa bırakmıştı ve kenelere karşı muayene edebilmek için onu kandırarak elbisesini çıkarmasını sağlamıştı. Ormanda birkaç tane gördüğüne yemin etmişti. Ve aptal kalbine lanet olsun, ama ikna edilmesine izin verdi. Ve onu da kene için kontrol etti.

Sonra ona Viking S noktasını göstermeye başladı. Diliyle! Onun vücudunda! Daha doğrusu vücudunun içinde. Valkyrie'lere şükürler olsun! Onun ne yaptığını hatırlarken bile kızardı. Yapmasına izin verdiği şeyi.

Daha sonra, yemeğin ve şarabın geri kalanını yemişlerdi ve şimdi doymak bilmeyen haydut ona yine o bakışı atıyordu.

"Ne?" diye sordu, o koşullarda söylenmesi aptalca bir şeydi.

"Karşılık verme zamanının geldiğini düşünmüyor musun?"

"Neye karşılık?" Başka bir aptalca soru. "Sevişmenin."

"Nereden başlayacağımı bilemezdim." Söylediği yanlış bir şeydi çünkü kendini battaniyenin üzerine bıraktı. Hâlâ çıplaktı. Ellerini başının arkasında birleştirdi ve bir köpekbalığı masumiyetiyle ona baktı.

"Sadece ne istersen onu yap. Bana dokunarak başlayabilirsin."

Nereye diye sormamak için kendini zor tuttu. Muhtemelen çoktan yükselmeye başlamış olan asasını gösterecekti. Tekrar.

Ne yazık ki, onun aklını okuyor gibiydi. "Orada değil! En azından henüz değil."

"Arkanı dön," dedi. "Dikkatim çok dağılıyor..." Bir elini *ona* doğru salladı. "Bana o şehvet dolu bakışları atmazsan sana dokunmaya daha cesaretli olacağım."

"Şehvet düşkünü!" diye yuhaladı, ama horozunu ayarlamaya özen gösterdikten sonra katlanmış kollarının üzerine döndü.

Saç örgüsünü yana doğru tarayarak ve parmak uçlarıyla boynundaki güçlü tendonların haritasını çıkararak başladı. Sonra dikkatini omuzlarının genişliğine verdi. Sadece bu dokunuşlarda bile kaslarının kasılmasını izlemekten büyük zevk alıyordu.

Her Viking savaşçısında olduğu gibi her yerinde yara izleri vardı; bir omzundan diğer beline kadar uzanan geniş bir kesik de buna dahildi. Tek parmağının ucuyla izi takip etti ve "Bunu nereden aldın?" diye sordu.

"Essex Savaşı. Kral Edred'in saflarında savaşmak için bir süreliğine Kral Harald Bluetooth'a katıldım. Sakson düşmanı sadece bir yara izinden çok daha kötüsünü aldı, inanın bana. Bir adama arkadan saldırmak! Ama Saksonlar böyle yapar."

"Bizim de yöntemimiz bu," diye itiraf etti Medana. "Biz Thrudr kadınları savaşmak zorunda kaldığımızda, fiziksel güç bakımından erkeklerden daha zayıf olduğumuz için mümkün olan her yolu kullanmalıyız. Kurnazlık kadın korsanlar için bir gerekliliktir."

Adamın güleceğini ya da kurnazlığın kadınların doğasında olduğuna dair aşağılayıcı bir yorum yapacağını düşündü ama adam sessiz kaldı.

Böylece ona dokunmaya devam etti. Kollarındaki kas iplerini. Beline ve dar kalçalarına doğru sivrilen sırtının çizgili düzlemleri. Kalçalarını daha sonrası için sakladı. Tabii cesaret edebilirse! Onun yerine parmaklarını kalçalarında ve bacaklarında gezdirdi.

Titredi ve bacaklarını hafifçe araladı. "Yanlış mı yapıyorum?" diye sordu.

"Oh, Medana! Çok doğru yapıyorsun."

Cesaretleterek adamın dizlerinin arkasını, ayak bileklerini ve uzun, dar ayaklarını inceledi. İyi biçimli bir erkekti, buna hiç şüphe yoktu. Ancak o zaman arka tarafına dokunmasına izin verdi. Adamın kalçaları, banyo yaparken dikkatini çekmiş olan yumuşak ve yumuşacık görünen kendi kalçalarının aksine sert, yüksek kas küreleriydi. Uyluklarının ayrıldığı yerden taşaklarının ince sarı tüylerle kaplı olduğunu görebiliyordu.

O zaman bir erkeğe söyleyeceğini hiç düşünmediği bir şey söyledi: "Çok güzel bir kığın var."

"Biliyorum. Bu benim en iyi özelliklerimden biri."

Yüzü gizliydi ama muhtemelen gülümsüyordu. "Alçakgönüllülüğün aksine, o listenin en sonunda olmalı."

"Mal varlığımın bir listesi olduğunu nereden biliyorsun?" diye alay etti.

Öne doğru eğildi ve adamın sırtının alt kısmındaki baştan çıkarıcı kıvrımı öptü. Savunmasız görünen bir nokta.

Adam yuvarlandı ve kadın onun yanında diz çökmüştü. Doğrusunu söylemek gerekirse en iyi tarafına. Sadece yüzünü kastetmiş olsa bile.

Parlak elmacık kemikleri bronz bir yüzü vurguluyordu. Sonra o inanılmaz zümrüt ateşi gözler vardı. Güçlü bir burnu ve dolgun dudakları vardı, ama şimdi uyarılmanın etkisiyle ayrılmışlardı.

Böylesine serseri bir adamı tahrik edebilmesi hoşuna gitmişti.

Kollarını tekrar başının altında kavuşturdu, sanki ona dilediğini yapma özgürlüğü tanıyormuş gibi. Bu pozisyon dikkatleri, düz sarı tüylerin yumuşak tenini koruduğu koltuk altlarına çekti. Onun bu kısmı da hoşuna gitmişti. Aslında, görüldüğü kadar ipeksi bir his verip vermediğini görmek için bir çukurdaki kıllara dokundu. Öyleydi.

Düz erkek meme uçları onu cezbettiler. Onları da kendisinininkilere davrandığı gibi okşarken, adamın nefesinin kesildiğini duymaktan memnun oldu. Öne doğru eğilip ağzını onlardan birine dayadığında, adam sertleşti. Kadın emdiğinde, adam inledi ve bir küfür mırıldandı.

"Bundan hoşlanmadın mı?"

"Bundan çok hoşlanıyorum ve sen de bunu biliyorsun." Gülümsedi. "Biraz daha yapayım mı?" "Eğer yapmazsan, seni öldürmek zorunda kalabilirim."

Bunu evet olarak kabul etti. Uzun süre meme uçlarıyla oynadıktan sonra homurdandı, "Yeter! Devam et!"

Aşağıya doğru baktığında, adamın aletinin kalın bir sazdan yükseldiğini gördü. sarı bukleler. O kadar doluydu ki, ucundan bir erkek tohumu tomurcuğu sızıyordu. Uzun boyunda mavi damarlar göze çarpıyordu ve mantarın başı kırmızı renkteydi. "Dokunabilir miyim?"

"Lütfen." Ellerini tuttu ve genişliğinin etrafında buluşmayan yumruklarla, üst üste nasıl okşanmaktan hoşlandığını gösterdi. Hafifçe pompalıyor, sonra o kadar da hafif değil. Saf erkek memnuniyetinin kükremesiyle,

"Ben onu lime lime edip denize atmadan önce çıkar şu lanet kombinezonu," diye homurdandı.

Sorgusuz sualsiz adamın dediğini yaptı. Sadece onu tahrik etmeye çalışırken nasıl bu kadar tahrik olmuştu? Thork'un ona daha önce söylediği, bir erkeğin zevkinin bir kadının neşesi olduğu sözünün tersi miydi bu?

"Şimdi üzerime çık," diye sertçe emretti, kadın kombinezonu kaldırıp vücudundan çıkardığında.

"Ha?"

Eğildi ve onu belinden tutarak kalçalarının üzerine oturttu. Alt kısımlarındaki ıslaklığı hissedebiliyordu. Adamın ona bakarken gözlerinde parıldayan ışıltıya bakılırsa, o da bu ıslaklığın farkındaydı.

"Sikimi ellerine al ve beni cennete götür," diye emretti.

Onun ne demek istediğini açıklamasına gerek yoktu. Poposunu hafifçe yukarı ve öne doğru kaldırdı. Sonra asasını bir kez daha eline alarak onu kadının kanalına doğru yönlendirdi ve yavaş yavaş, acı çekerek onun üzerine çöktü.

Kısa bir an için bayılabileceğini düşündü, bu adam tarafından doldurulmanın coşkusu o kadar yoğundu ki. Kadının iç kasları hoşnutlukla onu sıkıyordu ve adam da bayılacakmış gibi görünüyordu.

"Bu nasıl bir his Medana?" diye mırıldandı.

Bunu tartışmak istemiyordu. Sadece hissetmek istiyordu. Yine de ona, "Sanki yaşayan, nefes alan, sıcak bir mermer tarafından kazığa oturtulmuş gibiyim," dedi.

Başını salladı. Yine, alçakgönüllülük onun en iyi özelliklerinden biri değildi. "Ya sen?" diye sordu. "Sen nasıl hissediyorsun?"

"Sanki sıcak balla kaplanmış gibiyim. Ve sarılıyorum. Nemli kıvrımların beni kucaklıyor."

Tam da düşündüğü gibi.

"Kendinizi yukarı kaldırın ve sonra yavaşça aşağı indirin. Ata biner gibi."

"Küçüklüğümden beri ata binmedim. O da bir çiftlik arazisinde eyersiz binmişim."

"Bir insan asla unutmaz derler. Ve eversiz uygun, sence de öyle değil mi?"

Düşünmek istemiyorum. Sadece hissetmek istiyorum. "Konuşmayı kes ve bana ne yapacağımı göster."

Ona emirler yağdırırken kıkırdayarak, ellerini kalçalarına koyup belli bir ritme göre nasıl hareket etmesi gerektiğini gösterdi. Görünüşe göre iyi bir öğrenciydi, çünkü bir noktada ona durmasını ve dinlenmesini söyledi ve hala onu doldururken, parmaklarını saçlarında tünel açtı ve yüzünü kendi yüzüne çekti.

"Öp beni Medana," diye ısrar etti. "Sanki Viking'den yeni dönmüş ve beni çok özlemiş bir erkeğimişim gibi öp beni."

Şaşırtıcı bir şekilde bunu yapabildi, muhtemelen cahil bir yanı onun erkeği olduğu imajından hoşlandığı için. Dudaklarını onunkilerin üzerine yerleştirip, aklına gelebilecek tüm nüanslarla dolu öpücükler kondururken, adam da onun göğüsleriyle oynuyordu. Kadın onun dilini çektiğinde, adam da onun ağzının derinliklerine dalarak karşılık veriyordu. Kadının alt bölgeleri de kendi karşı ritmini tutturdu. Kadın onun üzerinde her hareket etmeye çalıştığında, adam onu sabit tuttu ve "Henüz değil. Henüz hazır değilim."

Eğer mümkünse, erkek kadının içinde daha da büyümüş gibiydi. Ve kadın da onun genişlemesine yardımcı olmak için daha da açılıyor gibiydi.

Sonunda ağzını onunkinden ayırdı ve taşaklarına sıkıca oturan kalçalarının üzerine sıkıca oturdu. Nefes nefese kalarak, "Eğer hemen hareket etmezsen, seni boğazlayacağım" dedi.

Sırıttı. "Şimdi hazırım." Bu sözlerle onu sırtüstü çevirdi ve muhtemelen çok derine yerleştiği için kendini içinde tutmayı başardı. Katıksız bir sevinç kahkahasıyla dizlerini omuzlarının üzerine kaldırdı ve göz kapaklarının arkasında yıldızların patlamasına neden olan sert, uzun vuruşlarla onu dövmeye başladı. Aşırı duyarlılaşmış vücudundaki tüm deriler cinsel bir ateşle kıvılcımlandı. Her şey aşağıda ona ne yaptığına odaklanmıştı. Başparmağını parmaklarının arasına yerleştirdiğinde

Kadın zevkinin kaynağı olarak bildiği o tomurcuğun üzerindeki bedenler, heyecanını daha fazla tutamadı. Coşkusunu dışa vurarak, çılgınca kasılmalarla onun etrafında paramparça oldu.

Ve adam, göğsü kabararak, muzaffer bir haykırıyla hemen arkasından fırladı. Emin değildi ama son anda geri çekilmeyi unuttuğundan ya da yapamadığından şüpheleniyordu. Şimdilik, tokluk onu bastırdı ve vücudunun en huzurlu uykuya daldığını hissetti. Sadece yarı uyanıkken Thork'un üzerinden kalkıp onu kollarının arasına aldığını hissetti. O da uykuya daldı.

"Lanet olsun!" sesini duyduğunda dakikalar, hatta saatler geçmiş olabilirdi. Önümüzdeki bu manzarayı anlayamıyorum. Burası Hristiyanların Cennet Bahçesi mi, yoksa Odin'in Zevk Bahçesi mi?"

"Eden olmalı. Viking Adem var. Ve Havva," dedi başka bir ses. "Ben hiç yılan görmüyorum," dedi ilk ses.

"Tam orada. Adem'in uylukları arasında."

"Ah! Eksik olan tek şey elma." "İki elma görüyorum. Üstünde meyveler var."

Medana'nın gözleri fal taşı gibi açıldı ve orada dikilmiş onlara bakan Jamie ve Bolthor'u gördü.

Bolthor tek sağlam gözüyle hâlâ Thork'un kucağında olan kızın bedenine baktı ve "Bu iyi bir destan olur. 'Adam Viking Olduğunda'. Ya da 'Korsan ve Viking'. "

Gülen Thork'u battaniyenin üzerinden itti ve ayağa kalkarken çıplaklığını örtmek için battaniyeyi kullandı. Öte yandan Thork'un böyle bir alçakgönüllülüğü yoktu. Çıldırıncı bir kibirle ayakta duruyordu.

"Siz ikiniz burada ne yapıyorsunuz?" Thork elleri çıplak kalçalarında sordu.

Jamie, "Bu gece uzun gemiyi tünelden geçireceksek gelip seni almamız gerektiğini düşündük," diye açıkladı. "Yani..." Jamie hatasını hemen fark etti ve yardım için Thork'a baktı.

Thork sadece başını salladı ve bu akılsız haylaza kaşlarını çatı.

Medana ilk başta İşkoçyalı'nın sözlerinin anlamını tartmakta zorlandı. Bir şey mi söylüyordu? ?

"Aptal Highlander'a bu gece fırtına çıkacağını söyleyip duruyorum ama beni dinlemiyor. Ben de manzaraya bakmak için geldim." Bolthor denize doğru bakmak yerine, sanki bir şey anlamaya çalışıyormuş gibi başını garip bir şekilde eğerek ona bakıyordu. Muhtemelen aklı başında görünen bir kadının nasıl olup da Thork gibi bir serserinin kendisini aptal yerine koymasına izin verecek kadar delirdiğini anlamaya çalışıyordu.

Yine de Medana'nın aklında başka düşünceler vardı, çünkü şaşkın beynine anlayış sızmaya başlamıştı. Thork'a döndü, "Uzun gemimi tünelden geçirmeyi mi planlıyorsun? Bu gece mi? Bütün gün yalanlar ve hilelerle beni baştan çıkarırken bir yandan da ihanet bıçağını sırtıma saplamayı planlıyordun."

"Bu biraz abartılı değil mi?" Adam ona gülümsedi. O da gülümsemedi.

"Düşündüğün gibi değil, hayatım," dedi ve ona doğru bir adım attı.

Bir eliyle battaniyeyi tutarken diğer eliyle de duraksadı. Kalbinin sızlamasına neden olan acıyı kontrol etmek için savaşarak, "Beni 'sevme', seni trol." diye tükürdü. Bu sözler üzerine döndü ve avcılarının uzun kulübesine giden patikadan aşağı doğru tepinmeye başladı. Gözleri yaşlarla doldu ve özgürce akmalarına izin verdi.

Ne zaman öğrenecekti ki? Erkekler iğrenç hödüklerdi. "Bana iğrenç bir hödük mü dedin?" diye seslendi arkasından.

Evrensel olarak bilinen, kaba bir küçümseme hareketi yaptı. Özellikle denizciler ve Vikingler tarafından tercih edilen omuz.

Tabii ki arkasında Thork'un kahkahalarını duydu. İğrenç hödük!

On Yedinci Bölüm

Kuyruğundan kaplan . . .

Medana haşlanmış bir kedi gibi patikadan aşağı indi. Ama kefen gibi sardığı battaniyenin kenarına takılıp çıplak ayak parmağını soktuktan sonra, "Ah, ah, ah," diye bağırarak hışımla geri döndü, battaniyeyi onun, Bolthor'un ve Jamie'nin önüne bıraktı, burnu kuzeye dönüktü ve *gunna* ve yarım botlarını giydi.

Onlara çıplak vücudunu sadece kısa bir an için göstermişti, ama onlar hepsi takdirden gözleri fal taşı gibi açılmıştı. Son beş saat ya da daha uzun süredir o çıplak vücudu bol bol görmüş olan Thork bile.

Bolthor'a dönerek ters ters baktı. "Eğer bu konuda bir şiir söylersen, uyurken dilini keser ve domuzların yemesi için kızartırım."

"Ben mi? Ben ne yaptım?"

"Bana baktın."

Bolthor tek gözünü kırıştırdı. "Ben bir erkeğim. Erkekler bakar. Tek gözüm olabilir ama kör değilim." Şimdi burnu kuzeyi gösteren Bolthor'du.

"Sen neye gülüyorsun?" Jamie'ye döndü.

"Öfkeni bana yöneltme, genç kız."

"Kıçımın kadını!" Thork mırıldandı.

Medana konuşmaya cüret ettiği için Thork'a öldürücü bir bakış fırlattı. "Thork'a gülüyorum," diye açıkladı Jamie.

Ha?

"Bir kaplanı balla tuzağa düşürmeye çalıştı."

Thork'un bunun ne anlama geldiği hakkında hiçbir fikri yoktu, anlaşılan Medana'nın da yoktu, çünkü o da garip bir anlamsız şey söylüyormuş gibi aval aval bakıyordu. Gerçekte, İskoçların konuşma tarzı bazen yabancı bir dili andırıyordu. Buna çapak derlerdi. Ona sorarsanız, daha çok bir hakarete benziyordu, ki kimse bunu yapmıyordu.

Thork ona yaklaşmaya başladı. "Medana, bana bir şans ver-"

Ona doğru bakmadı bile. Bunun yerine, tüm dünyanın lanet kraliçesi gibi süzülerek tekrar açıklıktan çıkmaya başladı.

Çabucak giyinen Thork, Bolthor ve Jamie'ye battaniyeyi ve kalan yiyecekleri toplamalarını söyledi. Sonra da Medana'nın peşinden koştu. Yapması gereken bazı açıklamalar vardı. Kendini haklı çıkarmak zorunda olduğundan değil. Esir düştüğünde tüm nezaket kuralları geçersiz hale gelmişti. Kafasının içinde, "*Ama sen seviştiğinde kurallar değişti*," diyen sesi duymazdan gelmeye çalıştı.

Tam o sırada tepesinde bir gök gürültüsü koptu ve doğudan gelen kara bulutları gördü. Bolthor haklıydı. Yakında fırtına çıkacaktı. Bu da bu gece tünelden bir uzun geminin geçemeyeceği anlamına geliyordu.

Gülümsedi. Bu ona Medana ile arasını düzeltmek için bolca zaman kazandıracaktı.

Bekleyemedi.

Jamie bir kaplandan bahsetmişti. Onun başka fikirleri vardı. "Gel pisi pisi. Biri bıyıklarındaki sütü yalamak istiyor," diye şarkı söyledi nefesinin altında, baştan çıkarıcı bir kedinin peşinden yavaş adımlarla yürürken.

Hayat güzeldi.

Dököl bakalım, seni hödük! . . .

Medana'nın hayatı bir felakete dönüşüyordu.

Thork Thrudr'un uzun gemisini almaya niyetliydi ve bu adadaki hayat asla eskisi gibi olmayacaktı. Doğrusu, *Korsan Hanım'ı* geride bıraksalar bile asla eskisi gibi olmayacaktı. Erkekler kadınlar üzerinde çok fazla etki bırakıyordu ve özellikle bir adam onun üzerinde iz bırakacaktı. Canavar!

Thork'un hainliği yüzünden incinmiş ve öfkelenmiş olsa da, asıl mesele bu felaketin gerçekleşmesini nasıl önleyeceğiydi. Burada, avcılarının uzun evinde kapana kısılmışken yapabileceği çok az şey vardı. Ve görünüşe göre şüpheli cazibesi onu etkilemeye yetmemişti. Bu dağdan inip kadınlarının onu korumak için ellerinden geleni yapacakları köye doğru yürüyebilirdi ama Thork'un peşinden geleceğinden hiç şüphesi yoktu ve kadınlarından birinin bile zarar görmesini göze almak istemiyordu.

İşleri daha da kötüleştirmek için, şiddetli bir fırtına yükseliyordu. Neredeyse kapkara bir gökyüzünden gök gürültüsü ve şimşekler çakıyordu ve henüz akşam vakti gelmemişti. Rüzgârlar yükselmeye başlamıştı ve hava o kadar nemliydi ki havadaki nemi neredeyse bıçakla kesebilirdiniz. Sigrun ve Salvana'nın tüm Muspell'ler dağılmadan önce tünelden Thrudr'a ulaşabilmeleri için dua etti. Kuzey Denizi'ndeki yaz fırtınaları hafife alınacak şeyler değildi. Keşke yağmurlar beş saat kadar daha dursa.

"Medana! Adamlarıma nutuk çekmeyi bırakmalısın," dedi Thork, birilerinin aşağıdaki bahçelerden aşırmayı başardığı havuç, soğan, şalgam gibi sebzelerle dolu kocaman bir tavşan yahnisi kazanını karıştırmakta olan Medana'nın yanına gelerek. "Köye inmenize izin verilmiyor. O yüzden benim kesinlikle izin vermediğim şeylere neden izin vermeleri gerektiğine dair bahaneler üretmeyi bırakın."

Gözlerini şaşşı yaptı ve bıktırıcı zorbalar hakkında bir şeyler mırıldandı. Şimdiye kadar alçak herifle doğrudan konuşmaktan kaçınmayı başarmıştı ve onun şunu ya da bunu yap, şunu ya da bunu yapma emirlerini görmezden gelmişti. Rahatsız edici sivrisinekler gibiydiler, tepki vermeye değmezlerdi.

"Beni duyuyor musun, seni inatçı fahişe?"

"Tüm Thrudr seni duyuyor. Aşağı inip kadınlarıma fırtına için hazırlanmalarında yardım etmem gerekiyor."

"Sensiz de gayet iyiler. Henry ve Alrek binaların üzerindeki gevşek tahtaları indirmelerine ve hayvanları siper altına almalarına yardım ediyorlar."

"Pfff! Henry muhtemelen bir yerlerde Lilli'yle uğraşıyordur ve Alrek de gevşek bir kalas ona doğru uçarsa kendini yaralayabilir."

Thork bir gülümsemeyi zorlukla bastırdı. "Adamlarım görevlerini biliyor. Senin tek sorumluluğun burada, bizimle birlikte olmak." Thork'un "benimle" demek istediğini anlayabiliyordu. Eğer öyle deseydi, kullandığı uzun saplı kepçeyle ona vurabilirdi.

"Gözünün önünden ayrılmama izin vermeyecek kadar neden korkuyorsun?"

Hiç tereddüt etmeden, "Uyku ilacı," diye cevap verdi.

Onu tekrar kullanmayı düşündüğünü inkâr edemezdi. Onun sessizliği onun için bir onaylamaydı.

"Yahni biter bitmez kazanı içeri getireceğiz. Güveç, Brokk'un getireceği bir miktar ekmek ve bir teneke birayla birlikte fırtınanın en kötü zamanlarında bizi idare eder. Köyden getirdiğimiz her şeyi önce sen tadacaksın."

"Aman Tanrım! Sekiz adamla birlikte dar bir alanda kapana kısılacağım. Benden hepinize hizmet etmem mi bekleniyor?"

Bu kez onun kötü seçilmiş sözleri karşısında gülümsemesini bastırmaya zahmet etmedi. "Sadece ben," dedi ve uzanıp alnındaki nemli saç tellerini taradı.

Onun elini itti.

"Bana kızgın olduğunu biliyorum Medana, ama benim tarafımı anlamaya çalış. Bizi Hedeby'ye geri götürmek için uzun gemiye ve kadınlarınızdan bazılarına ihtiyacımız var. Thrudr'a dönmek için uzun geminin senin olacağını söylememe hiç fırsat vermedin."

"Sorunu anlamayacak kadar aptal mısınız gerçekten? Sizler artık Thrudr'un yerini biliyorsunuz. Sizi pazar kasabasına geri götürürsek, başkaları bizi görüp sorular soracaktır. Gizli saklanma yerimizden bahsetmek için sadece bir kişi yeter. Sence kardeşlerimin sığınağımıza saldırması ne kadar sürer? Ya da kralın adamlarının?"

Thork Medana'nın sırtındaki yara izlerini hatırladı ve kardeşleriyle kötü davranışları hakkında yüzleşmek için zaman bulacağına yemin etti. Ama şimdi güvenceye ihtiyacı vardı. "Gizlilik yemini edeceğiz," dedi Thork. "Başkalarının seni görmemesi için özen göstereceğiz."

Başını iki yana salladı. "Kasıtlı olmayabilir ama olacaktır. Belki de *sarhoşken* tesadüfen söylenen bir söz. Ya da bedport sırasında gevşek dudaklar. Belki bir ödül teklif edilirse açgözlülük bile olabilir. Başkalarının ne yapacağını garanti edemezsiniz, yakın yoldaşlarınızın bile."

Nefes aldı ve bıkkınlıkla nefes verdi.

Yine de söyleyecek daha çok şeyi vardı. "Agnis'i de düşünmem gerekiyor."

"Agnis de kim?"

"Hedeby'deki temsilcimiz."

Şimdi gözlerini şaşkınlıkla yapan oydu ve bunu yaparken çok sevimli görünüyordu. İstediklerini elde edemeyen küçük bir çocuk gibi.

"Kardeşim Sigurd, Agnis'in nerede olduğunu öğrenirse savaş çıkar. Bunu garanti ederim."

"Ağabeyin Agnis'i neden önemsesin ki? Onun eşlerinden biri miydi?" "Yatak kürklerine aldığı bir esirdi."

"İstemeyerek mi?"

"Hah! Kölelerin başka seçeneği var mı?"

Omuz silkti. Thralldom hayatın bir gerçeğiydi ve sadece Viking topraklarında değil.

"Agnis'in oğlu Egil'i barındırdığını öğrenirse özellikle kızacaktır."

"Cehennem ve Valhalla! Siz kadınlar gerçekten delisiniz. Şimdi bununla uğraşamam. Her şeyi daha sonra konuşacağız. Ve bana başka sürprizler yapmamaya çalışın."

İşte bir sürpriz, lackwit. "Ya çocuğum varsa?"

Rahatlamış bir nefes verdi. "Bu endişelenmene gerek olmayan bir sorun. Size erkek tohumunun vücudun dışına dökülmesinin doğumu engellemek için neredeyse kusursuz bir yöntem olduğunu söylemiştim."

"Ama sen yapmadın."

Başını yana eğdi. "Ne yapmadı?" "Dışarı çekmedim. Son seferinde."

"Bu imkansız. Ben her zaman ..." Kendisi de bu kadar dehşete düşmemiş olsaydı, adamın yüzündeki dehşet neşeli olabilirdi.

Karanlık ve fırtınalı bir geceydi.

Yağmurlar sonunda geldi, geldi ve hasarlı ekinler, çitler ve ağaçlar bırakacak şiddetli rüzgarların peşinden geldi. Kadınların yakacak odun için kesecekleri daha fazla ölü. Umarım Thork o zamana kadar çoktan gitmiş olur.

Yoksa yapar mıydı?

Bu soğuk gecede bir zorunluluk olarak avcı kulübesindeki ocak ateşinin başında oturan o ve Bolthor dışında herkes çoktan uyumuştur. Fırtınaya hazırlanmak için yaptıkları onca sıkı çalışmanın ardından adamlar çok yorulmuştu. Horlamaları ve uyku homurtuları, çitirdayan ateşin arka plan gürültüsüydü.

Bolthor'a Medana'ya yaptıklarını ya da yapmadıklarını anlatmış ve yaşlı adamın tavsiyesini istemişti. Skald'ın karısıyla arasında beş çocuğu vardı, dördü önceki kocalarından, şimdi çoktan Hristiyan Cenneti'ne ya da hayatlarının onu gönderdiği yere gitmişlerdi.

"Medana'nın senin soyunu taşıyabileceğini bile bile onu terk etmek vicdanına sığar mı?" diye sordu skald.

"Bu karanlık gecede beni uyanık tutan şey de bu."

"Size şunu söyleyebilirim, genç yaşta evlendim ama karımı ve iki küçük kızımı kaybettim." Thork ona bir soru sormaya başladı ama Bolthor duraksayan bir el kaldırdı. "Hayır, hayatımın o karanlık döneminden bahsetmiyorum ama işte bu yüzden bir daha evlenmeyi ya da çocuk sahibi olmayı hiç düşünmedim. Katherine'in çocuklarını ve kendi çocuğumu seviyorum. Hepsini seviyorum ve bu bir gerçek. Onları çok özlüyorum." Tek gözü yaşlarla doldu.

Thork bir elini Bolthor'un omzuna bastırdı. "Yakında dostum. Yakında tekrar evinde olacaksın."

Bolthor başını salladı, sonra sırtıttı. "Sana bunu söylememin sebebi şu, oğlum. Çocuk sahibi olmak bir lütuftur. Bunu sakın kaçıрма. Ayrıca, annen kendi çatın altında olmayan bir yerde çocuk sahibi olduğunu öğrenirse seni öldürür."

"Çatım yok." Arazi var ama bina yok. Henüz yok.

"Bunun önemli olduğunu mu sanıyorsun? İnan bana, annenin gazabına şahit oldum." Thork'un babasına yaşça daha yakın olan Bolthor, anne ve babasıyla uzun zamandır arkadaştı. Hatta Bolthor Ripon Savaşı'nda Tykir'le birlikte görev yapmış, bir gözünü kaybetmiş, babası da zaman zaman topallamasına neden olan bir kalça yarası almıştı. "Rurik'in sürekli onun bir cadı olduğunu söylemesinin anneni çileden çıkardığı zamanı hatırlıyorum, ki bildiğin gibi o bir cadı değildi." Rurik, Jamie'nin babasıydı. "Cadıların zaman zaman kuyruk uzattıkları söylendiği için, yerde iz bırakan *topuzunun* altına bir yılan balığı derisi yerleştirerek neredeyse onun ödünü koparmıştı. Bir de eline kılıç alıp ..." Bolthor annesinin ateşli öfkesine dair hikâyeleri anlatmaya devam etti. Hepsini daha önce duymuştu.

"Beni annemin tepkisinden daha çok endişelendiren şey babamın tepkisi." Bolthor başını salladı. "Vahşi oğlunu daha da küçümseyecektir."

Daha da önemlisi, Thork şunu fark etti: *Ben onurlu bir adam olarak çocuğumu ya da çocuğumun annesini bu Tanrı'nın unuttuğu adada kıt kanaat geçinirken terk edebilir miyim?* Yüzünü ellerinin arasına aldı ve inledi. "Bu nasıl oldu?"

Bolthor güldü.

"*Nasıl olduğunu* biliyorum ama bunca yıl kontrollü şehvet pratiği yaptıktan sonra neden şimdi kaydım?"

"Medana," diye yanıtladı

Bolthor. "Hayır, onu suçlayamam."

"Medana'nın kendisi demek istedim," diye açıkladı Bolthor. "O yaptığı fark."

Tam o sırada Thork'un kafasına ıslak bir yağmur damlası çarptı ve bankta hafifçe kaydı. Yağmurlar başladığında hemen keşfettikleri bir şey de çatının aktığı olmuştu. Hem de pek çok yerden. Odanın etrafında uyuyan adamlar yeni sızıntılardan kaçınmak için uyku kürklerini sürekli hareket ettirmek zorunda kalıyorlardı. Sabah düzeltilmesi gereken bir şey daha.

Thork ayağa kalktı ve genişçe esnedi. "Biraz uyuma zamanı. Sen de yaşlı adam. Gün ışıırken yapacak çok işimiz olacak."

Bolthor kabul etti, ayağa kalktı ve oturdukları bankın üzerine bir kürk serdi. Devi taşıyacak kadar geniş ve uzun olacak mıydı? Thork'un endişesi bu değildi.

Eklenen odaya girdiğinde, içeride ateş olmadığı için hava buzdağının üzerindeki bir trolün kıcı kadar soğuktu. Titredi ve Medana'yı yatakta ısıtan iki kürkün arasına kaymadan önce sadece botlarını çıkardı, biri altında diğeri üstündeydi.

"Bana dokunursan yastığımın altındaki bıçakla taşaklarını keserim" diyene kadar uyuduğunu sanıyordu.

Kıkırdayarak yaklaştı, bir ayağı onun bacağına değdi.

"Rünlere göre üşüyorsun," dedi.

"Ve sen sıcaksın." Onun uyarısına rağmen daha da sokuldu. Daha kötü silahlarla tehdit edilmiş ve hayatta kalmıştı. Kısa süre sonra onun sıcaklığı

ve dinlenme ihtiyacıyla tekrar esnedi. Uykuya dalmadan hemen önce mırıldandı, "Bebeğe gelince, Medana, endişelenmene gerek yok. Seni terk etmeyeceğim."

"Seni aptal!" diye cevap verdi. "Beni terk etmeni *istiyorum*."

"Artık benim kalkanım altındasın, tatlım."

Ona kalkanıyla ne yapabileceğini söyledi ve bu hiç de hoş bir şey değildi. Resim. Yine de uykuya dalarken gülümsüyordu, iri bedeni onun küçük bedenine sarılmıştı. İlk başta bir mızrak gibi kaskatı kesilmişti ama zamanla gevşedi.

Gece boyunca eli bir şekilde kadının düz karnına uzandı.

Ve kaldım.

Bir şey değilse, başka bir şeydir ...

Fırtına hasarı o kadar da kötü değildi. Çoğunlukla enkazın temizlenmesi, saz çatıların onarılması ve ölülerin kesilerek yakacak odun haline getirilmesi. Medana, erkeklerin yardımları konusunda Tanrı'nın bir lütfu olduğunu üzüler de olsa kabul etti. Erkeklerin yardımıyla bir günde yaptıklarını tek başına kadınların yapması bir gece sürerdi.

Neyse ki Sigrun, Salvana ve köpekleri Bear fırtınanın ortasında tünelden geçmeyi başarmışlardı. Adamlar bu gece tünel açıldıktan sonra Küçük Ada'daki hasarın onarılmasına yardımcı olacaklardı.

Asıl soru şuydu: Adamlar *Korsan Kadın*'ı da yanlarında götürecekler miydi?

Kadınların sayısı erkeklerden çok daha fazlaydı ve bir süre onları oyalayabilirlerdi ama erkekler çok daha üstün savaşçılardı. Sonunda, erkekler ne yapmak istiyorlarsa onu yapacaklardı. Kurnazlık bir yere kadar. Ayrıca, sonuçta yapılacak en doğru şey onları kendi istekleriyle serbest bırakmaktı. *Ne korsanım ama!*

Kaderleri artık erkeklerin elindeydi.

Doğrusunu söylemek gerekirse, bazı kadınlar erkeklerin ellerine fazlasıyla alışmaya başlamıştı. Medana gece uyandığında Thork'un

eli karnındaydı ve onu çıkarmak için hiçbir şey yapmamıştı. Bir Viking erkeğinin nasırlı eli ve onun sürtünmesinin bir kadına verebileceği kötü zevk hakkında söylenecek çok şey vardı. Ayrıca bir Viking erkeğinin nazik elinin bir kadının karnının üzerinde, sanki onu koruyormuş gibi durması hakkında da söylenecek çok şey vardı. Bunun o aptal kalkan meselesiyle bir ilgisi var mıydı?

Medana uyandığında yatak kürklerini sıcacık bir koza gibi etrafına sarılmış halde bulduğunda Thork gün ışıırken yataktan gitmişti. Bugün ondan uzak durmaya çalışmıştı çünkü açıkçası, uzun gemilerini ellerinde tutma vaadiyle onu sekse sürüklediği için ona hâlâ çok kızgındı.

Ama şimdi avcıların uzun evinin yanında, temiz giysileri çeşitli çalılara astığı yerde ona yaklaşıyordu. Brokk son birkaç saattir açık ateşin üzerindeki devasa çamaşır kazanında onları kaynatmak için ona yardım ediyordu. Suyu bir saat kadar daha sıcak tutmak için bol miktarda dal ve yaprak vardı.

Bu, normalde köydeyken çamaşırhanenin sahibesine devrettiği sıkıcı bir işti. Ama kendini başkalarından çok üstün görmüyordu ki ufak tefek işleri yapmasın. Ayrıca, tünellerin girişindeki gölette ağlara takılan muazzam miktarda balığı ayıklamak da diğer tercihiydi. Fırtına sırasında balıklar genellikle denizdeki olağan ortamlarının dışına, iç kesimlere doğru itilirlerdi.

Thork onu öğlen saatlerinde hala çamaşır yıkarken yakaladı ve aptal ağzından çıkan ilk şey "Sen misin, değil misin?" oldu.

"Ne? Kızgın mısın?"

"Hayır, kızgın değilim. Kızgın olduğumu zaten biliyorum. Demek istediğim, çocuğum var." Yüzüne renk gelmişti. "Nereden bileyim?"

Yüzü de renklendi. Görünüşe göre nemli dallar

Yüzüne dökülen saçları, alnından süzülen terler, tuniğinin koltuk altlarındaki nemli lekeler... O da çok çalışıyordu. "Her zamanki gibi," dedi tereddütle.

"Thork! Sadece bir gün oldu."

Ayaklarını bir o yana bir bu yana kaydırıyordu, konudan rahatsız olduğu belliydi. O da rahatsızdı.

"Kadınlar böyle şeyleri hisseder, değil mi?"

"Bir günden sonra herhangi bir algılama yaptıklarını pek sanmıyorum."

"Şey . . ." Daha fazla ayak kaydırma. "Bir sonraki aylık akışınızı ne zaman alacaksınız?"

Frigg aşkına! "Bilmiyorum. Sanırım bir gece kadar." Başını salladı. "O zamana kadar beklemek zorundayım."

"Sonra ne olacak?"

Adamın bu soruyu beklemediğini anlayabiliyordu. Alnı konsantrasyonla çatılmıştı.

"Eğer üreyecek olursam, ne yapacaksın?"

Uzun bir süre ona baktı. "Hiçbir fikrim yok. Sanırım seninle evlenirim."

"Gerçekten mi? Peki bu kararda benim söz hakkım var mı?"

"Tabii ki. Yani, çocuğumuzu meşru kılmak istemez miydin?"

"Duruma göre değişir."

"Ne üzerine?"

"Hedeby'deki o genç kız gibi uysal bir gelin olmamı mı bekliyorsun? Sen dünyanın dört bir yanında gezip tozarken, ben burada ya da malikânende bir kuş kadar özgür, nefesimi tutmuş dönmeni ve muhteşem varlığınla beni şerefleştirmeni beklerken evde kalmamı mı? Uysal bir gelin olmak için korsanlığı bırakmamı mı bekliyorsun?"

Gallivant mı? Dörtnala da ne demek? Ve uysal? Burnunu ısırsa bile uysallığı tanıyamazdı. O da öyle düşündü ama ona, "Alaycılık size yakışmıyor leydim," dedi.

"Sana bana neyin yakışmadığını söyleyeyim, seni lanet olası aptal. Senin on çocuğunu taşısaydım bile seninle evlenmezdim."

Alrek'in ileri atılıp neredeyse çamaşır kazanının içine düşecek olması konuşmanın devamını engelledi.

"Garip bir gemi geldi," diye duyurdu nefes nefese kalırken. "Gemidekiler karaya çıktı ve Küçük Ada'da dolaşıyorlar."

Tanrılara şükürler olsun ki Sigrun ve Salvana burada, Thrudr'da güvendeydi. Normalde su almak ya da mesaj iletmek veya almak için duran gemiler kıyıya sadece bir ya da iki adam gönderirdi.

"Gemide bir bayrak var mı?" Thork sordu.

Alrek hâlâ nefesini tutmaya çalışarak başını salladı.

"Dragonstead bayrağı," dedi Alrek sonunda onlara.

Thork, "Babam geldi," diye sözlerini tamamladı.

Medana bu son durumdan hiç de memnun görünmüyordu.

OceanofPDF.com

On Sekizinci Bölüm

Fantezi Adası, değildi . . . yoksa değil miydi? . . .

Küçük Ada'ya, kendilerini Kaupang pazar kasabasında karaya hapseden bir fırtınanın ardından varmışlardı. Ve şimdi adada bulabilecekleri kimse yoktu.

"Bu muhtemelen Thork'un çarpık mizah girişimlerinden bir diğeri. İçgüdülerim başlangıçta doğruydu. Bu vahşi kovalamacaya boşu boşuna çıktık." Tykir, uzun gemisi Dragonstead'deki iskelelerden ayrıldığından beri söylenip duruyordu. Fırtınadan kaçınmak için Kaupang'da bir gün daha kalmak zorunda kaldıklarında daha da fazla.

Alinor'un yanıtı "Zırva, zırva, zırva," oldu, ancak o da hayal kırıklığına uğramıştı. Elbette hayal kırıklığına uğramıştı. Ama kocasının aksine, suçu hemen Thork'un omuzlarına yükledi.

Starri, Guthrom ve Selik'in yanı sıra Tykir ve bazı denizcilerle birlikte karaya çıkmakta ısrar etmişti. Tek keşfettikleri fırtınadan zarar görmüş köhne bir kulübe, bir sebze bahçesinin kalıntıları ve birilerinin bu küçük adada yaşadığına dair kanıtlardı.

yakın zamana kadar ada. Belli ki ada sakinleri yağmur dinene kadar başka bir yere sığınmışlar. Ama nereye? Ve ne zaman döneceklerdi?

Alinor'un kafasını kurcalayan bir başka soru da Thork ve diğer yedi Viking erkeğinin bu küçük alanda bir grup kadın korsanla birlikte nasıl yaşayabildikleriydi. Kocasının deyişiyle "dirsekleri kışlarına değmiş" olmalıydılar. Bu bir bulmacaydı ve Alinor iyi bir bulmacayı severdi.

Onlarla birlikte karaya çıkan denizciler ateş yakmak için devrilmiş dalları ve diğer döküntüleri yığarken, kocası belinden eğilmiş, bir sopayla bazı hayvan pisliklerini inceliyordu. "Sanırım bu adada bir ayı yaşıyor olmalı."

"Muhtemelen kuş pisliğidir."

"Çok büyük bir kuş olmalı. Buraya gel Starri, şuna bir bak ve ne düşündüğünü gör," diye seslendi Tykir.

Erkekler! En tuhaf şeylere odaklanırlar. "Ayılar bu kadar küçük bir adada yaşayamazdı, beyinsizler."

Tykir ve Starri omuz silkti, ikna olmamışlardı.

"Acaba şu diğer adada olabilirler mi?" diye özellikle kimseye söylemedi. Tykir ona doğru baktığında, biraz uzaktaki dik yamaçlı, dağlık adayı işaret etti.

"Nasıl olduğunu anlamıyorum. Konuşulacak bir kıyı yok. Tepeye tırmanmak bir dağ keçisinin becerilerini gerektirir."

"Gördün mü? Koyunlarımdan bazılarını getirmeme izin vermeliydin. Sana iyi bir hediye olacağını söylemiştim."

"Alinor," dedi iç çekerek, sanki Alinor erkekçe şeyleri anlayamayacak kadar kalın kafalıymış gibi, "korsanlara hediye verilmez." Nefesinin altından ekledi, "Özellikle de kokuşmuş yürüyüş battaniyeleri."

Gözlerini devirdi. Tykir koyunlarını sevmezdi, çok ünlü kıvırcık boynuzlu olanları bile.

Yine nefret ettiği o küçümseyici ses tonuyla, "Deniz Belası altın istedi, yünlü hayvanlar değil," diye devam etti.

Kadın ona dişlerini gösterdi ve adam çok ileri gittiğini çok geç fark etti. Korkudan sinmiş gibi yaptı.

"Kimse benim değerli kuzularımla dalga geçemez ve bu yanına kâr kalmaz." Onu uyarmak için işaret parmağını salladı.

Kızın poposunu çimdikledi. "Sadece takılıyordum."

Umutsuz bir vakaymış gibi başını salladı ama sonra "Ne yapalım?" diye sordu.

"Evine git."

"Yemin ederim kocacığım, eğer bir kez daha buraya hiç gelmememiz gerektiğini söylersen, Dragonstead'e kadar bütün yolu yüzerek gidersin."

Ona sıırıttı. Kocası onun kendisine karşı "alınan" olmasına bayılırdı. "Buradayım, değil mi?"

"Bu adanın sakinleri geri dönene kadar beklememiz gerekecek," dedi.

Tykir kaşlarını kaldırarak ona baktı. "Gemide mi yoksa o kırık dökük kulübede mi kalacağız?"

"İkisi de değil. Benim için bir kamp alanı kuracaksın. Çadır getirdin, değil mi?"

"Gemide her zaman çadırım vardır," diye yanıtladı yine homurdanarak. Ama sonra aydınlandı.

"Ne düşündüğünü biliyorum, seni alçak."

Neredeyse otuz yıllık kocası neredeyse ak sakallıydı, ama içinde ve aşağısında hâlâ genç bir adamın arzuları vardı. Aslında bugün siyah deri sütyeni, pas rengi yün tuniği ve hâlâ geniş olan göğsünün ortasına asılı altın zincirdeki kehribar kolyesiyle özellikle yakışıklı görünüyordu. Kehribar boncukları gri ipliklerle örmüştü.

Savaş örgüleri yüzünü çerçevesiyordu. Altın rengi gözleri muziplikle kırışıyordu. Yaşı elliyi geçmiş olabilirdi ama yaşlı adamın içinde hâlâ bir kıvılcım vardı.

Ona göz kırptı. "Kehribar topladığım Baltık Adası'nda çadır kurduğumuz zamanı hatırlıyor musun? Yemin ederim, Starri o gece senin karnında başlamıştı."

Starri, "Sizi duyabiliyorum," diyerek onun yakınlardaki varlığını hatırlattı. "Üç ya da dört kez seviştik mi?"

Starri, "Sanırım gidip midemdekileri kusacağım," dedi ve uzaklaştı.

Gülümsedi. "Dört, eğer şu yaptığın şeyi de sayarsan... bilirsin."

Birbirlerine bilmiş bilmiş baktılar.

"Viking S noktası," dediler aynı anda.

Tykir hemen adamlarına emir verdi, "Gemiye geri dönün ve çadırları getirin. Guthrom ve Selik, yiyecek malzemeleri ve giysilerimizin olduğu sandıkla ilgilenin. Starri, kulübenin içini kontrol et ve yaşanabilir olup olmadığına bak."

"Yaşlı kadın gibi kokuyor," diye yakındı Starri.

Alinor topukları üzerinde yavaşça dönerek ona ters ters baktı.

Hatasını anlayan Starri, "Sen yaşlı değilsin anne," dedi. O da O zaman ona söyleneni yapmak iyi bir fikirdi.

Tykir, Alinor'a dönerek alaycı bir sertlikle, "Bu iyiliğim için bana borçlu olacaksın, Alinor," dedi.

Düşünüyormuş gibi bir parmağının ucunu çenesine götürdü. "Yatak sporuyla ilgili duyduğum bir şey var. Alışılmadık bir pozisyon."

"Ne?" diye sordu, hemen ilgilenmişti.

Kulağına fısıldadı, sonra geri çekildi. "Şok mu oldun?" "Alinor, Alinor,

Alinor, ne zaman öğreneceksin? Birini şok edemezsin

Viking, özellikle de konu seks olduğunda." Sonra ölüleri uyandıracak kadar yüksek sesle bağırdı, "Nerede şu lanet çadır?"

(Viking) müziğiyle yüzleşme zamanı ...

Saat gece yarısını geçmişti ve sular çekilmeye başlamıştı. Thork beş yıl sonra ilk kez ailesiyle buluşmak üzere tünelden geçmeye hazırlanıyordu. Gerginlik yüzünden bir ileri bir geri volta atıyordu. Ne bekleyeceğini bilmiyordu.

Geldiklerine göre onu kurtarmayı planlıyor olmalılar. Kurtarılmaya ihtiyacı olduğundan değil, ama bunu bilmiyorlardı. Yani, evet, memnun olmuştu. Yine de tam olarak nasıl bir tepki vereceğinden emin değildi.

O gün erken saatlerde dağın tepesindeki gözetleme yerlerinden Küçük Ada'da çadırların kurulmasını ve kamp ateşinin yakılmasını izlemişlerdi. Sigrun ve Salvana'nın orada olmaması iyi bir şeydi. Kıyıya getirilen sandıklar ve fiçılara bakılırsa, uzun süre kalmayı planladıklarını düşünebilirdiniz. *Medana çılgın krizine girecek.* Aslında aşağıda bir şenlik havası vardı. *Umarım Eadyth Teyze'nin meşhur bal liköründen getirmişlerdir.* Gerçekten de şaşırmamalıydı. Ailesi böyleydi işte. Hiçbir şeyi küçük görmezlerdi.

Dağın tepesi ile ada arasındaki mesafeden ailesine kimlerin eşlik ettiğini söylemek zordu ama Thork Starri, Guthrom ve Selik'i seçebileceğinden oldukça emindi. *Oh ne güzel! Bir aile buluşması!*

Thork gün boyunca ve akşamın erken saatlerinde Medana ile tartışmıştı. Dışarı çıkmalı ve ailesini karşılamalıydılar. Annesini ve babasını tanıyordu. Öylece geri çekilmeyeceklerdi. Özellikle annesi bulmacaları severdi ve Medana'nın fidye mektubunu ve boş bir Küçük Ada'yı çözmesi gereken kişisel bir meydan okuma olarak görürdü.

Sonunda Medana kederli bir teslimiyetle onay verdi. Ona göre, artık başkaları Thrudr'u bildiğine göre her şey bitmişti. Thork onun sırlarını korumak için elinden geleni yapacak olsa da, başkalarının ne yapacağını garanti edemeyeceğini söylerken haklıydı.

Hakkını yemeyelim, Medana da onunla birlikte tünelden geçiyordu. İsteksizce. Yedi adamıyla birlikte (*Bolthor kalın beyninin tutabileceğinden daha hızlı destanlar yazıyordu*), silahsız (evet, Medana belli ki adamların silahları birer birer çaldığının farkındaydı; *Bolthor başka türlü nasıl odun kesebilirdi ki?*) ve Medana'nın yedi kadını (*adil olan adildir, diye iddia etmişti, çarpık bir korsan mantığı, diye düşündü Thork*), silahlı (*korsan hanımlar imajlarını korumalı*). Eşit sayıda olmalarında ısrar etmişti ve Thor'un çekici, gerçekten de savaş için giyinmişlerdi, her biri kısa bir kılıç, savaş baltası ve kalkan taşıyordu. Gudron gibi bazıları deri bir miğfer bile takıyordu. İçlerinden biri, Elida, bir yay ve ok sadağı taşıyordu. Çıldırmışlardı. Babasının bir kol hareketiyle Valhalla'ya, Asgard'a ya da ölmüş kadın savaşçıların gittiği her yere doğru yola koyulurlardı.

Medana da tıpkı bir korsan gibi deri bir tunik giymiş ve sutyenler, dizlerine kadar çapraz bağlanmış yüksek çizmeler ve başının etrafına sarılmış ve boynunun bir tarafına düğümlemiş kırmızı bir eşarp. Erkek kıyafetleri içinde bile, o muhteşem menekşe rengi gözleri ve şehvetli dolgun dudaklarıyla Thork'a çok güzel görünüyordu. Ve diğer vücut parçaları.

Annesi onu görür görmez severdi. Babası gülmekten yerlere yatarı.

"Neden sırtıyorsun?" diye sordu, iniş ve çıkışı kolaylaştırmak için hareketli merdivenler neredeyse boş olan gölete taşınırken. Dik kenarlı göletin tekrar dolmaya başlamasına sadece iki saat vardı, bu yüzden hiç vakit kaybetmemeliydiler.

"Sırtmıyorum. Gülümsüyordum."

"Ailenizi göreceğiniz için mutlusunuz o zaman?"

"Tabii ki." *Aslında seni bir battaniyenin üzerinde yatarken hayal ediyordum, tüm o giysiler olmadan, sarı saçların ipekten çileler gibi dalgalanırken, kalçaların yayılmış, göğüslerin dik-*

"Ama aynı zamanda gergin," diye belirtti. "Ha?"

"Ailen hakkında endişeliyim." Başını sorgulayıcı bir şekilde eğmesi üzerine, "Gölün etrafında volta atarak bir yol çiziyorsun ve çenende bir seğirme oluşmuş," diye açıkladı.

Çenesini sıkıca kapattı. "Ve sen. . . gergin misin, Medana?" "Kızgın kömürlerin üzerindeki bir kedi gibi."

"Babam ve adamları saldırıya uğramadıkları sürece size zarar vermezler. Birincisi. O zaman bile kadınlara fiziksel şiddet uygulamaktan kaçınırlardı. Korsan kadınlara bile." Yorumunun son kısmında kaşlarını salladı.

"Benimle alay etme."

"Değildim. Kendine Deniz Belası adını veren sensin."

"Ben yapmadım! Bunu yapan, bir çuval dolusu altın sikkesini vermek istemeyen kötü niyetli bir keşişti. Tek yaptığım, kutsal olmayan hazineyi alıp kaçmadan önce bacağına tekme atıp yere düşürmek oldu."

Şaşkınlıkla başını salladı. Çocuğunun muhtemel annesi rahiplere saldırıyor ve onları taciz ediyordu! Leydi Alinor bir Hristiyan olduğu ve Sakson bir ailede büyüdüğü için rahip meselesinden muhtemelen pek hoşlanmayacaktı. Thork insanlara yarı Sakson olduğunu asla söylemezdi çünkü kendisini tamamen Viking olarak görürdü.

Ama diğer konulara geçelim. "Eğer biliyor musun-"

"Bana bir daha sorma," diye uyardı. "Sana en az bir düzine kez söyledim, bir gece ya da daha uzun süre bilemeyeceğim."

"Düşündüm de... şey, bu şeyler bazen erken gelmez mi?"

Hayal kırıklığıyla gözlerini şaşı yaptı ve bunu yaparken çok sevimli görünüyordu. " 'Bu şeyler' benim için erken gelmiyor. Şimdi, sormayı kes."

Karnına doğru bir bakış attı. "Ve bana oradan bakmayı kes."

Merdivenden önce o indi ve aşağıda Medana'yı bekledi. Ve sütüyeninin kumaşı kalçalarının üzerinde gerilirken onun inişini izlemekten zevk aldı. Bu da ona Medana'yı henüz arkadan becermediğini hatırlattı,

Köpek stili, en sevdiği cinsel pozisyonlardan biri. Şimdi böyle bir şansı olup olmayacağını merak ediyordu.

"Kıçıma bakmasan iyi edersin," diye uyardı.

"Tabii ki hayır," diye yanıtladı ve bakmaya devam etti. Belki hâlâ başka pozisyonları deneme fırsatı bulabilirdi. Düzinelerce olmalı. Hatta belki yüzlerce. Hayır, bunu düşünemezdi. Şimdi değil. Annesiyle yüzleşmek üzereyken olmazdı. Annesi onun ne düşündüğünü bilirdi. Anneler, en azından onun annesi, yaramaz oğullarının aklından geçenleri okuyabilirdi. *Tanrım! Sanırsın yirmi sekiz yaşında değil de sekiz yaşıdayım.*

Adam kızın elini tuttu ama kız elini geri çekti. "Ailenle el ele selamlaşmayacağız."

"Neden olmasın?"

"Çünkü bu bizim sevgili olduğumuz anlamına gelir ki değiliz."

"Doğru," diye kabul etti. *Yine de itiraf etmelisin ki biz zaten sevgiliydik ve Tanrılar aşkına yine sevgili olabiliriz. Bu artık Kader Norns'un ellerinde. Ya da annemin, eğer neyin peşinde olduğumu öğrenirse.*

Adamlarından bazıları meşaleler taşıyordu ve dolunay bir bulut örtüsünün arkasından yeni çıkmıştı. Dolayısıyla gece görüş mesafesi makuldü, hatta diğer tarafa geçtiklerinde ay ve yıldızlar sudan yansıyor.

İki adayı birbirine bağlayan dar kara parçasında yürürken, herkesin geceyi üç çadırda ve yerde geçirdiğini görebiliyordu. Aralıklarla yerleştirilmiş uzun direklerin üzerindeki meşaleler biraz daha ışık veriyordu. İki muhafız ayaktaydı ve görev başındaydı ama bu yönden gelen birini görmeyi beklemedikleri için denizi inceliyorlardı.

"Selam! Dost olarak geldik!" Thork bağırdı.

İki muhafız irkilerek etraflarına bakındı ve onları ilk kez fark etti. "Foemen! Foemen!" diye bağırdı muhafızlardan biri, onu tanıyamamıştı.

Oops, Thork onun adını söylemeyi unutmuştu.

Çok geç!

Babasının diğer adamları da ayağa kalkıyordu. Uzun geminin dışında meşaleler yakılıyordu. Doğdukları günkü gibi çıplak olan kardeşleri çadırlardan birinden hızla çıktılar. Hepsi silahlarını çekmişti.

Bu da Medana'nın sanki onları bir tuzağa düşürmüş gibi öldürücü bir bakışla onu kesmesine neden oldu. İki parmağını ağzına götürerek ıslık çalmaya başladı. Bir silahlanma çağrısı.

"Kafayı mı yedin sen?" diye bağırdı ona.

Guthrom bir savaş çılgılığı attı. "Silahlar! Silahlar!"

Diğerleri de silahlanma telaşıyla sağa sola koşuşturuyordu.

"Korsanlara ölüm! İndirin onları!"

"Bir pusu ... pusuya düşürülüyoruz!"

Guthrom en yakındaydı, bu yüzden Thork ona kükredi, "Kılıcını indir, Guthrom! Benim, Thork."

Anlaşılan Guthrom onu duymamıştı çünkü kılıcını indirmeyi başaramamakla kalmadı, bir de kargı kaptı.

Selik bir çift sütyeni tek eliyle çekmeye çalışırken elinde bir diğer elinde broadaxe. Ve bağıırıyordu, "Denizden geldiler. Sualtı savaşçıları olmalılar. Su tanrıları . . . ve, lanet olsun! Tanrıçalar da. Valkyrie'ler olmalılar."

Jostein'in, "Eğer bunlar Valkyrie'lerse, Valhalla'ya gitmek istemiyorum," gibi bir şeyler mırıldandığını duydu.

"Thork'u kaçırın korsanların Su Valkyrieleri olması mümkün mü?" Guthrom özellikle kimseye sormadı.

Benim ailem! Thork kaosu ortasında düşündü. *İşlerin yolunda gitmeyeceğini tahmin etmeliydim.* Biri Thrudr'un kadınlarını nasıl Valkyrie'lerle karıştırabilirdi, Thork'u aşırıyordu.

Karışıklık sırasında kadınlardan biri bir ok fırlattı ve aile üyelerinden birini kalçasından vurdu. Guthrom! Hiç şaşırmadım! Orada durmuş, bu saçma spekülasyonlarla kendini aptal durumuna düşürüyordu.

Kadınlar. Ama vay be! Biraz daha yukarı çıksa kardeşinin erkekliği tehlikeye girebilirdi.

Guthrom kılıcını bıraktı ve bacağından çıkan oka bakakaldı. Yüzündeki şaşkın ifade Thork'un ona anlatmaktan zevk alacağı bir ifadeydi. Daha sonra.

Thork sürekli "Benim" diye bağıırıyordu. Thork! Sizi lanet aptallar!"

Starri fırlatma bıçaklarından birkaçını eline aldı. Thork onu kızıl saçlarından ve yarı aydınlıkta bile fark edilebilen çillerinden hemen tanıdı. Starri o bıçaklardan birini bile bıraksa biri ölecekti, kardeşi bu konuda o kadar ustaydı ki. Thork ileri atılıp onu yere sermek üzereydi ki, gür bir ses, "Durun! Silahlarınızı indirin, sizi lanet olası beyinsizler. Bu senin beyinsiz kardeşin Thork!" Çadırdan çıkan, sütyeninin iplerini bağlamakta olan babasıydı. Arkasından bir gecelik giymiş, omuzlarına bir şal örtmüş annesi görünüyordu.

Herkes olduğu yerde dondu kaldı, kadınlar bile. Babası heybetli bir figürdü. Ve tanrılara şükürler olsun ki, Thork meşale ışığında babasının son gördüğünden beri aynı olduğunu görebiliyordu, sadece uzun, uykuyla karışık saçlarındaki beyazlık biraz daha fazlaydı. Bazı yaşlılar gibi omuzları çökmüş bir ak sakal görmeyi bekleyseydi ya da o eski savaş yarasının babasını şimdiye kadar sakat bırakmış olacağını düşünseydi, Thork fena halde yanılırdı. Ve hoş bir şekilde.

Donmuş tablo bir saat boyunca devam edecekmiş gibi görünüyordu ama muhtemelen kadınsı bir sesin "Thork?" demesi sadece bir an sürdü.

Annesiydi.

Kız bir adım öne çıktı. O da

bir adım attı.

Annesi bir derviş gibi neredeyse havada uçuyordu ve kendini ona doğru fırlattı. Onu ayaklarından kaldırıp kucağına aldığında

"Oğlum. Oğlum," diye mırıldanmaya devam etti, elleriyle sırtını sıvazlarken, sanki o yetişkin bir adam değil de bir bebekmiş gibi. Yüzünü incelemek için ondan uzaklaştığında azarladı, "Nasıl bu kadar uzun süre uzak kalabildin? Bir daha asla böyle bir şey yapma."

Leydi Alinor'un arkasından gelen babasıyla yüzleşme vakti gelmişti. Kemerli bir tunik giymeyi başarmıştı ve boynunda yıldız şeklindeki kehribar kolyenin asılı olduğu tanıdık zincir vardı. Thork ve kardeşleri küçük yaşlardan itibaren, yüzyıllar önce sarı taşa takılan kan kırmızısı damlaya hayranlık duymuşlardı.

Hiçbir şey değişmemişti ve her şey değişmişti.

"Seni o zavallı kıcına tekmeyi basmalıyım," diye homurdandı babası.

Etrafta sessizlik vardı. Kadın korsanlar bile nefeslerini tutmuş Kont'un ne söyleyeceğini bekliyordu.

"Öyle yapmalısın," diye onayladı Thork.

"İyi misin?"

"Bir grup tehlikeli kadın korsan tarafından yakalandıktan sonra beklenebileceği kadar iyi." Thork neşeli bir ton yakalamaya çalışıyordu.

Babası gülümsemedi, onun yerine arkasındaki kalabalığı taradı, arkadaşı Bolthor'a, sonra Finn'e, Jostein'e, Alrek'e ve kendisinin de yakından tanıdığı Jamie'ye başıyla selam verdi. Henry ve Brokk Thork'un babasıyla hiç tanışmamışlardı.

"Burada biraz bekle," dedi Thork Medana'ya. "Ne yaparsan yap, kimseyi öldürme."

Böylesine vahim bir durumda onun bu ezik mizah girişimini küçümseyerek üst dudağını kıvırdı.

Guthrom'un yarasını kontrol etmek için yanına gitti, yaranın bir sıyrıktan başka bir şey olmadığı ortaya çıktı. Ok çoktan çıkarılmıştı ve annesi yaranın etrafına keten bir şerit sararken, Guthrom sızlanıp şikayet ediyordu. "Bu kadar mızımızlanmayı bırak," diye uyardı annesi. Onlar çocukken çok daha kötü yaralara bakmıştı.

Thork daha fazla bekleyemedi. En yakın olduğu kardeşi Starri'ye döndü ve "Dagne'nin ölümünü duyduğuma üzüldüm," dedi.

Starri onun sempatik jestini kabul etmedi. İlk başta. Sonra dedi ki, "Cenazesine gelmedin. Ben yas tutarken sen neredeydin?"

"Bir Sakson hapishanesinde," diye yanıtladı Thork.

Starri güldü. "Muhtemel bir hikâye," ama sonra iki kardeş sarıldı ve her şey affedildi.

Thork annesini kolundan tuttu ve onu babasının yanına götürdü.

hâlâ Bolthor ve Thork'un diğerk adamlarıyla konuşuyordu. Medana ve kadınların silahları hâlâ ellerindeydi ama neyse ki Thork'un hareket etmeme emrine kulak vermişlerdi. Thork destek gösterisi olarak Medana'nın yanına gitti. Annesi babasının yanına gitmiş, Bolthor'la usulca sohbet ediyordu.

Annesi Bolthor'a, "Bana bu olayı anlatmak için bir destan yazdığını varsayabilir miyim?" diye sordu.

Bolthor gülümsedi. "Aslında birkaç tane leydim."

Tykir dikkatini tekrar Thork'a çevirdi. "Muhtemelen sert bir Viking savaşçısının dişiler tarafından esir alınmasına nasıl izin verdiğini ve az önce hepimizin denizden nasıl yükseldiğini merak ediyorum. Onlar da mı cadı?"

Thork, Medana'nın yanında kaskatı kesildiğini hissetti. Güven vermek için kolunu sıktı.

Babasının gözleri onu esir alanın kolundaki eline takıldı. Babası hiçbir şey kaçırmadım.

"Gelgit sırasında, Küçük Ada ile arkamızdaki daha büyük adayı birbirine bağlayan dar bir kara şeridi ortaya çıkar. Girişe izin veren tüneli görün, ancak gelgitlere bağlı olarak her gün sadece bir veya iki saatliğine."

Babası Thork'a ters ters baktı ... ve iç çekti. Thork cevap veremedi, babası onu neredeyse kaburgalarını kıracak kadar büyük bir kucaklamanın içine çekti ve

ayak parmaklarının ucunda duruyordu. Babası oğullarından sadece biraz daha uzundu ama göğsünün genişliği ve kol kaslarının büyüklüğü bakımından iriydi. Uzun bir süre bırakmadı ve ancak o zaman Thork'un kulağına, "Sana çok üzülüyorum oğlum ve günahlarının bedelini ödeyeceksin, inan bana. Ama şimdilik..." Yutkunuyor gibiydi. "Seni özledim."

Sonunda serbest bırakıldığında, Thork babasının gözlerinde yaşlar gördü ve bu, başka hiçbir şey olmasa bile, utancın onu sarmasına neden oldu. "Bir daha asla uzak kalmayacağım."

Babasının sert ifadesi yumuşadı. "Şimdi, bizi bunlarla tanıştır seni esir alanlar."

"Bu Medana, Thrudr mabedinin lideri." Medana'ya güven vermek için göz kırptı.

Onun göz kırpmasına kaşlarını çatı.

Thork, Medana'nın kendisine bu unvanı vermesinden nefret edeceğini bildiğinden, "Tabiri caizse Thrudr'un, şu dağlık adanın kraliçesi," diye devam etti. "Neredeyse üç gecedir orada yaşıyorum."

Babası adayı ve tünel açıklığını inceledi, yavaş yavaş anlamaya başladı.

"Ben hâlâ sudan geldiklerini düşünüyorum," dedi Selik arkalarından.

"Genç bilgeliğini bizden esirgeme," diye tersledi babası.

Selik sadece sırıttı.

Babası şimdi tüm dikkatini Medana'ya vermişti. Bir süpürme ile Küçümseyen bir bakışla, "Sanırım Deniz Belası," dedi. "Kesinlikle." Thork ona ilerlemesini işaret etti.

Yanına yaklaşırken çenesini yukarı kaldırdı ve aynı derecede küçümseyen buz gibi bir sesle, "Thrudr'a hoş geldiniz, Reis Thorksson," dedi. İskandinav kültüründe erkekler babalarının ilk adını soyadı olarak alırlardı. Thork, adını Tykir'in babası olan büyükbabası Thork'tan almıştı. "Senin ve iyi kalpli eşin hakkında çok şey duydum," diye devam etti Medana, çenesi uzun zaman önce düşmüş olan ve ağzı açık kalmaya devam eden annesine başıyla selam vererek.

Kendini toparlayan Leydi Alinor konuştu: "Seni daha yakından tanımak için sabırsızlanıyorum Medana. Bir tutsak ve tutsağın annesi için buna izin var mı?"

Babası, o etraftayken neyin caiz olup olmayacağına dair fikrini homurdanarak söyledi. "Onlar korsan, lanet olası Valkyrieler değıl."

"Ama ben-" diye söze başladı Selik.

"Sus!" Guthrom, Selik'i dirseğıyle dürttü.

"İzin verilebilir mi? Karıcığım, ne zamandan beri kanun kaçağı İskandinav kadınlarına nezaket göstermemiz gerekiyor?" diye homurdandı babası.

Leydi Alinor kocasına tatlı bir gülümseme verirken aynı zamanda onu uyardı, "Aptal diline dikkat et, kocacığım."

Thork Medana'yı üç erkek kardeşiyle de tanıştırdı, onlar artık kadınlarla daha çok ilgileniyorlardı. Artık hepsi tamamen giyinikti ama Thrudr'un hanımları gözlerini dikmeden önce değıl. Ayrıca, Guthrom'un tek bacağının büyük kısmı sütyenindeki uzun yırtmaçtan görünüyordu.

"Ve bunlar da Thrudr'un kadınlarından bazıları," diye devam etti Thork. "Öncelikle, bu Gudron, ordunun hanımı." Deri bir miğfer, zincir zırh ve hem kısa bir kılıç hem de bir kargı da dahil olmak üzere tam bir savaş teçhizatı giymiş olan iri kadınla bu herkes için açık olmalıdır.

"Güzel bir kılıç," diye yorumladı Selik. "Desen kaynaklı mı?"

Tykir uzandı ve Gudron cevap veremeden en küçük oğlunun kafasına vurdu.

"Ne dedin? Tek söylediğim-"

"Ve bu da Bergdis, binaların ve ahşap işçiliğinin hanımı," diye araya girdi Thork, babası ve Selik güreşe tutuşmadan önce. Bu alışılmadık bir olay değıldi. Kıvrıcık kızıl saçlı kısa boylu kadının elinde bir balta vardı, muhtemelen Bolthor'un yakacak odun için kullandığı baltaydı. Ön dişlerinden birinin eksik olduğı yeri göstererek gülümsedi. "Bergdis, Thrudr'un kadınları çapkınlık yaptığında etkileyici bir kürekçi oluyor."

"O omuzlarla bir uzun gemiyi bile tek başına çekebilir," diye mırıldandı babası nefesinin altından.

"Tanıştığımızıza memnun oldum Bergdis," diye konuştu annesi, babası aklından geçenleri daha yüksek sesle söylemeden.

"Solveig, uzman bir gemi ustası olan babası tarafından eğitilmiş bir gemi ustasıdır."

Solveig bu iltifat için ve kendi uzun gemilerini inşa etmenin ne kadar uzun sürdüğünden bahsetmediği için Thork'a gülümsedi.

Tykir isteksizce, "Etkileyici," diye itiraf etti.

"Liv, şifanın sahibesi. Freyja, avın ve balığın sahibesi. Lilli, ev idaresinin sahibesi... yemek pişirme, çamaşır yıkama ve benzeri işlerin. Kaşlarını çatma Henry. Güzel Lilli'nin ilk sahibinin sen olduğunu herkes biliyor."

"Aman Tanrım! Korsan kadınlar siz erkekleri baştan çıkarıyor," dedi babası tiksintiyle.

"Hepimiz değil!" Jostein ve Bolthor hep bir ağızdan söyledi.

"Adamımızın tohumunu istiyorlar, hepsi bu," diye açıkladı Alrek, sonra topladığı ilgiyi görünce omuzlarını eğdi.

Annesi Thork'a kaşlarını çatarak baktı, tam olarak ne yaptığını merak ediyordu, muhtemelen erkek tohumunu her yere yaydığını düşünüyordu. Hayır, sadece bir rahimde. Muhtemelen.

"Bu arada, Bolthor," dedi annesi. "Karı seni arıyor.

Leydi Katherine orada olup olmadığınızı öğrenmek için Hedeby'ye bir uzun gemi gönderdi."

"Ben öldüm. Öldüm, öldüm, öldüm," diye inledi Bolthor, iki elini kalbine götürerek. "Nerede olduğumu öğrenirse, bir kadın adasında, uzanıp ölebilirim."

Thork, Bolthor'un dramatizmine sırtıttı. "Son olarak, bu Elida, ipliklerin metresi ve eğitimli bir okçu. Seni kalçandan vurmaya başaran kişi o, Guthrom."

Guthrom Elida'ya kaşlarını çatı ve daha sonra intikam alacağına söz verdi.

Elida ona mahcup bir şekilde el salladı ve "Göbeğini hedef almıştım" diye itiraf etti.

Guthrom yüksek bir tiksinti sesiyle nefesini verdi.

Ve babası kıkırdadı, "İyi ki her zaman övündüğün o erkeklik organlarına vurmamış, Guthrom."

"O zaman senden hiç torun sahibi olamam," diye ekledi annesi kıkırdarak.

"Korkacak bir şey yok! Kendini doğudaki haremlerden birinde hadım olarak kiralayabilirdin," diye önerdi Starri.

"Her zaman haremli kontrol etmek istediğini söyledin, Guth." Thork gittiğinden beri büyüüp bir erkek olmuş olan Selik'ten geldi bu sözler.

Guthrom bunların hiçbirisiyle eğlenmiyordu.

Ailesi de böyleydi. Bir konuda başlayan bir konuşma her zaman beş farklı yöne sapardı.

Medana da dahil olmak üzere kadınlar, aile üyeleri arasındaki bu etkileşim karşısında hayrete düştüler. Bunun normal olduğunu, olağandışı bir şey olmadığını bilmiyorlardı.

Annesi, "Bütün bu 'metres' ve 'metres' de neyin nesi?" diye sordu.

Medana şunları söyledi: "On yıl önce buraya ilk geldiğimde sadece bir düzine kişiydik. Şimdi ise neredeyse iki yüz kadın olduk."

Babası, Guthrom, Starri ve Selik hep bir ağızdan, "İki yüz kadın!" diye haykırdı. Sonra hep birlikte Thork'a döndüler, sanki bu kadar büyük bir kadın topluluğunu bizzat toplamış gibi.

"Devam et," diye annesi Medana'yı cesaretlendirirken, sözünü kestiği için üç oğluna ve kocasına kaşlarını çattı.

"Köyü Thrudr'da, oradaki tünel aracılığıyla kurduk. Tünelin üzerinde yıllar geçtikçe daha fazla kadın sığınağımıza katıldı. En başından beri bu adada herkesin eşit olacağına ve herkesin çalışması gerektiğine karar verdik. Böylece, ne kadar küçük olursa olsun her işe bir unvan verdik. Şunun ya da bunun hanımefendisi."

Thork, Medana'nın hakkında bu kadar çok şey açıklamasına şaşırılmıştı.

Thrudr, ama o zaman oradaki hayatlarının asla eskisi gibi olmayacağını kabullenmişti.

Nasıl olabilir ki?

"Bu büyüleyici. Adayı görmek için sabırsızlanıyorum," dedi Leydi Alinor Medana'ya, sonra sözleri sessizlikle karşılandığında ziyarete davet edilmediğini fark etti. Babası içeri girmek için ısrar edemezdi, ederdi de ama en iyisi dostane bir şekilde gitmekti.

Sessizlik utanç verici bir süre daha devam edince Thork müdahale etmesi gerektiğine karar verdi. Medana'yı kolundan tutarak kenara çekti. "Medana, ailemi içeri davet etmek zorundasın. Öylece arkalarını dönüp evlerine gitmelerini bekleyemezsin."

"Ama . . . Düşündüm ki

..." "Ne düşündün?"

"Ailenle buluşacağını, senin ve adamlarının geceyi burada, Küçük Ada'da geçireceğinizi, sonra da sabah Hedeby'ye döneceğinizi söylediler."

Beni çok az düşünüyorsun, değil mi Medana? "Ve sen ve kadınlarınız?"

"Thrudr'a geri dönelim. Artık bazı yabancılar saklandığımız yeri bildiği için en tatmin edici çözüm bu olmayacaktır ama bu şartlar altında en iyisi bu. Evet, onların senin ailen olduğunu biliyorum ama yine de yabancı olduklarını kabul etmelisin. Bu, başlangıçta adaya yabancıları, yani sizleri getirmemizin bir sonucudur."

Ben mi? Bir yabancı mı? Paylaştığımız onca şeyden sonra? Uzun bir süre ona baktı. "Aptal mısın sen? Ailem buraya kadar geliyor ve sen onlara böyle mi misafirperverlik gösteriyorsun?"

"Biz korsanız. Misafirperverlik sunmayız."

İnatçı kız! "Pfff! Ayrıca, beni o kadar kolay kandıramazsın."

"Schluffing mi? Bu yeni bir kelime," dedi ilgisiz bir şekilde.

"Ben uydurdum." Karnına doğru bir bakış attı. "Neden hemen gitmeyeceğimi hatırlatmama gerek var mı?"

Boyun eğmiş bir edayla kollarını iki yana açtı ve gruba doğru geri yürüdü. "Leydi Alinor, sizi Thrudr'da ağırlamak benim için bir zevk. Konaklama yerimiz basit, alışkın olduğunuz gibi değil ama lütfen misafirperverliğimizi kabul edin."

"Çok teşekkür ederim Medana," dedi annesi.

Thork Medana'yı yatıştırmak için, "Sadece annem, babam ve kardeşlerim," dedi. "Diğerlerinin burada, Küçük Ada'da kalması gerekecek."

Babası bu durumdan pek hoşnut değildi ama yine de kabul etti: "O kadınlara söyle, zavallı silahlarını bir kenara bıraksınlar. Hepsini tek elimle indirebilirim."

Gudron bu gözlemden hiç ama hiç hoşlanmamıştı, parmaklarını kılıcının kabzasına koyması bunun bir göstergesiydi ama Medana başını hareket ettirerek ona sessiz bir mesaj verdiğinde sessiz kaldı.

Bazı eşyalarını topladıktan sonra kara şeridinde yürümeye hazırlandılar. Gelgit çoktan yükselmişti. En fazla yarım saatlik bir zamanları olacaktı.

Yine de Bolthor hepsini durdurdu ve "Bu olay bir destan gerektiriyor" dedi.

"Hayır!" Thork, babası ve üç erkek kardeşi "Hayır" dedi ama annesi Bolthor'a hızlıca sarıldı ve "Ne harika bir öneri!" dedi. "Bu Büyük Thork'un destanı," diye başladı Bolthor.

"Destanlarınızda 'Büyük' olarak bilindiğimi sanıyordum," dedi babası. kıs kıs güldü.

"Alınma demek istemedim, Tykir. İzin ver baştan başlayayım."

"Bu, Büyük Tykir'in oğlu Büyük Thork'un destanıdır."

Thork ve babası gözlerini devirdi ama bu Bolthor'u hiç yavaşlatmadı.

*"Viking erkekleri bazen vahşidir,
çocukluktan beri yaramazlık
yaparlar. Thork en kötüsüydü,
Bir kavgadan asla kaçamazsın. Ağlamak,
korsanlık yapmak, bira içmek,
Thork her şeyi gürültüyle yaptı.
Annesinin gözyaşlarını boş ver.
Babasının alaylarını boş ver.
Ama sonra bir korsan kadın geldi
Sulu bir erik gibi koparıp atmış keratayı.
Ama erik ekşiydi,
Ve onu yakalamanın pek akıllıca olmadığı kanıtlandı.
Çünkü artık Viking korsanın kalbine sahipti. Belki
de bu yanlıştır.
Belki de başka bir şarkı söylemeliyiz. Ya
Viking artık kaybolduysa
Bir korsanın attığı aşk çileğinde mi?"*

Bolthor'un destanını sessizlik karşıladı. Sonra herkes teker teker dönüp Thork ve Medana'ya baktı.

Thork kimse soru sormadan ya da onunla alay edemeden topuklarının üzerinde döndü. Kardeşlerinin onu takip eden kahkahalarını duydu ve babası, "Vahşi bir çocuktan ne bekleyebilirsin ki?" dedi.

On Dokuzuncu Bölüm

Bir adam gözlerinin nerede dolaştığını kontrol edemez.

Thork'un ailesi iki gündür Thrudr adasındaydı ve yakın zamanda buradan ayrılacaklarına dair hiçbir belirti göstermiyorlardı.

Medana kötü niyetli olduğu için kendini azarladı. Gerçekten de iyi bir aileydiler, hatta küstah Tykir bile ve üç yakışıklı erkek kardeş onun düzinelerce beceriksiz kadınının çılgına çevirmişti ama Medana bu sıra dışı ziyaretçilerin ve yakaladıkları adamların yakında ayrılmasının ötesini düşünmek zorundaydı. Hepsinden önemlisi, Thrudr için planlar yapmak zorundaydı... Thrudr'u istilacılardan nasıl koruyacağını, sırları ortaya çıktığına göre kadınların savunmasız kalacağını ya da her an sızabileceğini varsayarak.

Şimdi Alinor'la birlikte yürüyordu -kadın kendisine böyle hitap edilmesini istiyordu- ve ona kadınlar tarafından sürdürülen çeşitli iş kollarını gösteriyordu. Dokuma kulübesinden yeni çıkmışlardı.

"Sana ödüllü kıvrıcık tüylü koçlarımdan birini ve birkaç iyi koyun göndereceğim. Hakaret etmek istemem ama daha kaliteli yün yapmak istiyorsan daha kaliteli bir koyun yetiştirmelisin Medana. Şu anda sahip oldukların

Kendi giyim ihtiyaçlarınız için yeterlidir, ancak ticaret için tüccarlar en iyisini talep eder."

Alinor haklıydı. Ynl kumaşları için düşük fiyatlar alıyorlardı. Stoklarını iyileştirmek yıllardır listesindeydi ama her zaman daha önemli bir şey öncelikliydi.

"Evlendikten sonra kız kardeşiniz olan Leydi Eadyth tarafından yapılan meşhur bal likrnden ve zaman ölçen mumlardan gndereceğinize söz vermiştiniz. Ben ... ben ... bu kadar çok hediye kabul etmeye devam edemem."

"Oğlumu yakaladınız mı?" Alinor sırtarak onun yerine tamamladı. "Evet."

"Ama anladığım kadarıyla bu olayda sizin kişisel bir suunuz yok, um, suç."

"Bu doğru, ancak bir lider emri altındakilerden sorumludur."

Alinor başını sallayarak onayladı. "Thrudr'daki topluluktan çok etkilendiğimi söylemeliyim ve gelişmeye devam etmesi için elimden gelen her şeyi yapmak istiyorum. Kadınlar birbirlerine yardım etmeli." Medana konuşmak üzereyken elini durdurarak kaldırdı. "Gizli konumunuzun herkes tarafından bilinmesinden endişe duyduğunuzu biliyorum, ama gerçekten, nasıl çalıştığınızı yeniden düşünmeniz gerekiyor. Kendinizi daha iyi silahlandırın ... dışarıdan. Küçük Ada'da ve tünel girişinde daha iyi güvenlik tesis edin."

"Peki bunu nasıl yapacağız?" Alinor'a, bu ülkenin tarihi anlatılmıştı.

Thrudr. Elbette sorunları anlıyordu.

"Adamlar," diye yanıtladı Alinor. "Adada adama ihtiyaınız var."

Medana gözlerini devirdi. "İşte sorunlarımız burada başladı. Kadınlar oğlunuzu ve yoldaşlarını yakaladı."

"Ah, ama o farklıydı. Onlara verecek adamlar arıyorlardı.

Çocuklar ve başka hiçbir şey. Adanızı kalıcı olarak dolduracak adamlar değil." Medana, Alinor'un açık sözlülüğü karşısında yüzünün renklendiğini hissetti.

"Bu konuya daha sonra değineceğiz. Bir anne olarak konuşacak olursam, hiç tanıyamayacağım torunlarım olduğunu bilseydim mutlu olmazdım. Pek çok erkek tohumlarını nereye döktükleri konusunda hiçbir endişe duymazken, iyi bir ailede iyi bir erkek eylemlerinin sorumluluğunu üstlenir."

Medana, oğullarını böyle ilkelerle yetiştirdiği için Alinor'u takdir etmek zorundaydı. Alinor'un görünüşü dikkat çekici değildi. Elli yaşına yaklaştığını gösteren gümüş ipliklerle tozlanmış, çılgınca kıvrık, parlak kıvılcık saçları ve vücudunun neredeyse her yüzeyini kaplayan iri, pas rengi çilleriyle geleneksel anlamda güzel bir kadın değildi. Tykir ise çoğunlukla gri, koyu sarı saçlarıyla bu yaşında bile çok yakışıklı bir adamdı. Hiçbir sosyal statüsü ya da zenginliği olmasa bile, gençken kadınların ağzının suyunu akıtacağı türden bir adamdı.

"Kocanızla nasıl tanıştınız?" Medana sordu. "Ah, özür dilerim. Böyle kişisel bir soru sormak istememiştim."

Alinor güldü. "İnanın bana, bu soru bana çok soruluyor. Hikâyeyi tekrar tekrar anlatmaya değer. İskandinav Kralı'nın insan parçası yarı yolda sağa döndüğünde, benim bir cadı olarak ona büyü yaptığımı ikna oldu. Bu yüzden Tykir'i Northumbria'daki evime, eğri horozunu düzeltmem için beni Norselands'a geri getirmesi için gönderdi. Ben isteyerek gitmedim."

Medana bu şaşırtıcı kadına inanamayarak gözlerini kırıştırdı. "Peki sen yaptın mı? Düzelttiniz mi?"

"Aman Tanrım, hayır! Tykir beni yakaladı ve İskandinav sarayına geri döndük ama ben bir cadı değilim. Sonunda, fazla kullanılan insan kısmı kendini düzeltti."

Medana, Alinor'un muğlak cevabının ortaya çıkardığı tüm ek soruları temizlemek için başını salladı. Mesela Alinor Tykir'in tutsağı olduğu halde onu tutsak eden kişiye aşık olmuş muydu? Hayır, bu konuşulmadan bırakılması gereken bir soruydu.

. . ve kendi durumuna çok benziyordu. Bugün sabun yapılan uzun evlerden birinin yan avlusuna gelmişlerdi.

Elida'nın meşhur kokulu sabunları. Hava gül, lavanta, bal ve yaprak dökmeyen bitkilerin hoş kokusuyla doluydu. Alinor kuruyan karelerden birkaçını eline aldı ve kokladı. Gülümseyerek her birinden birer örnek alıp Ejderkayası'na götürebileceğini sordu. "Eadyth ballı sabunlarınızla ilgilenecektir. Balınızı nereden alıyorsunuz bu arada?"

"Pazarlarda ya da"-Medana yine kızardığını hissetti-"korsan girişimlerinde. Thrudr'da biraz yabani bal toplamayı başardık ama tüm amaçlarımız için yeterli değil."

Alinor gülümsedi, görünüşe göre kadın korsanlığı karşısında şok olmamıştı. Ne sıradışı bir kadın!

"Sana koç ve koyunu gönderdiğimde, Eadyth'e de biraz gönderteceğim. Kendi girişiminize başlamanız için arı kovanları ve arı kasaları. Aslında, Eadyth'in yardım teklif etmek için ama aynı zamanda meraktan da gelmek isteyeceğini garanti edebilirim."

Şimdi akşam yemeğinin yakında servis edileceği uzun evlerden daha büyük olanına doğru yürüyorlardı. Tykir de dâhil olmak üzere tüm erkekler avcı kulübesinde uyurdu ama iftar için burada toplanırlardı. Bu gece özel bir ziyafet vereceklerdi çünkü son derece büyük bir yaban domuzu öldürülmüş ve bütün gün ateş çukurunda kızartılmıştı.

"Thrudr'daki erkekler hakkında söylediklerin doğru olsa bile," dedi Medana, önceki konuşmalarına devam ederek, "bu tüm sorunlarımızı çözmez. Bildiğiniz gibi, kardeşlerimin beni nişanladığı adamı öldürdüm. Gelin hediyem olacak uzun gemiyi aldım. Kardeşlerim, ben ölmediğim ya da istedikleri bir eşle evlenmediğim sürece annemin bana bıraktığı küçük mülkün sahibi olamazlar."

"Her şey sırayla, canım." Alinor onun tuniğinin kolunu sıvazladı. "O kötü Ulfr'a saldırmak için haklı bir sebebin vardı. Ünü bazı bölgelerde iyi bilinirdi. On yıl sonra bile, muhtemelen onun sapkınlıklarına maruz kalmış kadınlar ya da hizmetkârlar bulabilirsin."

"Hmpfh! Burada, adada birkaç tane var."

"Kral Harald'ın sarayına geri dönmeniz ve bir sonraki Althing'de bir duruşma yapılmasını istemeniz gerekiyor. Aslında, sanırım önümüzdeki ay Vestfold'da bir duruşma yapılması planlanıyor."

"Hayır, hayır, hayır! Kardeşlerim, Ulfr'un ailesi ve mahkemedeki dostları bana karşı tanıklık ederler."

"Medana, Haakon o zamanlar kraldı. O artık öldü."

"Hâlâ aynı kraliyet ailesi."

"Artık arkanda güçlü insanlar var Medana. Sadece oğlum Thork değil, kocam, İskandinavya'da Tykir'in emirlerini anında yerine getirecek diğer yüksek jarllar, hatta Tykir'in Saksonya sancak beyi olan kardeşi Eirik bile."

"Her şey iyi güzel de-"

"Ve işte size bilmediğiniz bir gerçek. Kral Harald ve kocam kuzenler. Tykir'in babası Thork ile bir zamanlar Northumbria kralı olan Eric Bloodaxe üvey kardeştiler. Thork gayrimeşruydı ama bunun bir önemi yok, kan bağı hâlâ devam ediyor. Harald Greycloak, Eric Bloodaxe'un birçok oğlundan biridir."

Medana şok olmuştu. Thork, battaniyenin yanlış tarafından olsa bile kraliyet kanından geliyordu.

Ama Alinor hâlâ konuşuyordu. "Kocam bir zamanlar ünlü bir savaşçıydı ve bana defalarca en iyi stratejinin saldıran taraf olmak olduğunu, düşmanın saldırmamasını beklememek gerektiğini söyledi."

Medana'nın gözlerinden yaşlar süzüldü, onun için bir şey yapılabileceğine inandığı için değil, pek çok kişi denemeye istekli olduğu için.

Tam o sırada, Solveig'e çerçevesi çoktan çizilmiş olan yeni uzun gemide yardım eden Thork, babası ve üç erkek kardeşiyle karşılaştılar. Sadece bir gün içinde, kadınların son birkaç yılda başardığından daha fazlasını başarmışlardı. Elbette başka yerlerde görevleri olan pek çok kadın vardı. Çıplak göğüslü erkeklerin dikkatini çekmeye çalışıyorlardı, hiçbiri henüz erkek tohumu işinden vazgeçmemişti.

Tykir yaklaştı ve karısını yanağından öptü. Thork da aynısını Medana'ya yapmaya çalıştı ama Medana başını çevirerek, "Terbiyeli ol, seni sersem!" diye tısladı.

"İğrençliği unuttun."

"Ne saçmalıyorsun sen?"

"İğrenç sersem. Hatırladın mı?" Ona göz kırptı.

Ona bakmamak için elinden geleni yaptı, her bir parçasına zevkle dokunduğı açıkta kalan büyük miktardaki teni fark etmemeye çalıştı. Bunu hatırladığından değil.

"Alinor, Thork'un bizimle gelmeye niyeti olmadığını biliyor musun?" Tykir karısına söyledi.

Alinor Thork'a kaşlarını kaldırdı.

"Babam bu gece Thrudr'dan ayrılabilceğimizi ve yarın Küçük Ada'dan yelken açabileceğimizi söyledi. Henüz ayrılmaya hazır değilim, Henry de öyle. Diğerleri seninle Hedeby'ye gidecek ve adamlarımın hâlâ orada olduğunu varsayarak benim uzun gemimi buraya geri gönderebilirsin."

Uzun gemisi mi? Daha fazla adam mı? Hayır, hayır, hayır!

"Henry'nin neden kalmak istediğini biliyorum ama neden sen?" Alinor sordu.

Babası, gözleri biraz muzipçe parlayarak, "Vahşi yöntemlerine dönmek için can atacağını sanıyorum," diye ekledi.

"Size daha önce ıslah olduğumu ve Medana tarafından yakalandığımda Dragonstead'e dönmek üzere olduğumu söylemiştim."

"Benim tarafımdan değil. Kadınlarım tarafından," diye düzeltti. Thork bu ayrım karşısında elini havalı bir şekilde salladı.

"Madem Dragonstead'e gidiyordunuz, neden oraya bizimle dönmediniz?" Annesinin kaşları şaşkınlıkla çatıldı.

"Çünkü burada henüz çözülmemiş meselelerim var."

"Ne önemi var ki?" diye sordu babası öfkeyle. "Annen şimdiden lanet olası koyunlarıyla Thrudr'a bir dönüş yolculuğı planlıyor."

Alinor kocasına ters ters baktı.

Tykir, "Onun lanet olası güzel koyunlarıyla," diye düzeltti. "Burada kalamazsın," dedi Medana Thork'a. "Neden?"

"Çünkü sen . . ." Adamın, olası hamileliği hakkında kendisine bir açıklama yapmasını beklediğini fark etti. "Çünkü Hedeby'ye gitmeli ve Kont Ingolf Bersson'un kızı güzel Berla ile nişanınızı tamamlamalısınız."

"Söz mü verdin?" Annesi sevinçle ellerini çıırttı. "Bersson'un kızıyla mı?" diye haykırdı babası aynı anda.

"Söz verilmişti," dedi Thork onlara, "ama fikrimi değiştirdim." Medana'ya gülümsedi.

Tykir, "Aman Tanrım, şimdi Bersson Dragonstead'e gelip anlaşmanıza sadık kalmanızı talep edecek," dedi.

"Hayır, yapmayacaksın. Resmi bir nişanı kabul etmedim. Bekliyordum onayınız için."

"Onaylıyorum," dedi babası hızla.

"Sevmiyorum," diye ekledi annesi. "Berla'yı seviyor musun?" "Tabii ki hayır."

Annesi gözlerini devirdi. "Oğullarım pıslık kadar aptal."

"Hey, ben ne yaptım?" diye sordu üç kardeşi.

"Neden 'tabii ki hayır' diyor?" Tykir, sanki Thork orada sırttan bir kütük gibi durmuyormuş gibi Alinor'a sordu.

Alinor omuz silkti. "İlk çocuğum için bir aşk eşleşmesi istiyorum," dedi. Thork inledi.

Thork inlememeliydi. Bu konuşmayı başlatan oydu. Berla hakkında değil ama Thrudr'da kalması hakkında.

"Biz bir aşk maçı yaptık kocacığım," diye gevezelik ediyordu Alinor. "Sen Aynı şeyi Thork için de istemez misiniz?"

"Bunun gerçekleşmesi için onun ak sakallı olmasını beklemem gerekiyorsa hayır." Thork sanki bir tartışmayı kazanmış gibi sırtıttı.

Ama bu sadece bir ertelemeydi. Medana ne Tykir'in ne de Alinor'un Thork'un neyin peşinde olduğunu öğrenene kadar meselenin peşini bırakmayacağını biliyordu.

Çok geçmeden öğrendiler.

O gece ziyafet sırasında, en büyük uzun evin büyük salonu sohbet ve kahkahalarla doluyken, Brokk Thork'a bir soru sordu. Ne yazık ki Brokk'un sorusu tam da gürültünün kesildiği bir anda gelmişti.

"Neden sürekli Medana'nın karnına bakıyorsun?"

Herkes önce Thork'a, sonra da Medana'nın karnına baktı.

Medana ayağa kalkıp hışımla kapıdan çıktı ve Thork'u gelecek tüm soruları cevaplaması için yalnız bıraktı. Hak ettiğini buldu!

Oops! Yine yaptı! . . .

"Düşündüğünüz gibi değil," dedi Thork ailesine.

"Pfff!" dedi babası.

"Bayan korsanın karnına mı bakıyordun?" Starri onun diğer tarafından sordu yan. "Sizi suçlamıyorum, ama bu kadınların giydiği erkek sütyenleriyle, bence bir erkeğin dikkatini daha çok kışları çekiyor."

Thork, "Kapa çeneni, beyinsiz," dedi.

"Erkeklerin en çok kadınların göğüslerine hayran olduğunu sanırdım." Bunu söyleyen on altı kış görmüş Selik'ti ama sesi tecrübesiz bir genç gibi çıkıyordu. Belki de anneleri onu önlüğünün iplerine gereğinden fazla bağlamıştı ama babasının buna göz yumduğunu hayal bile edemiyordu. Thork on altı yaşındayken babası ona tüy koleksiyonunu göstermiş ve bunların cinsel amaçlarını açıklamıştı. O zamana kadar Thork babasına seks hakkında bir iki şey açıklayabilirdi.

Hâlâ bir kadının sadağından çıkan bir okla vurulduğu için kara kara düşünen Guthrom, hafif yaralı bacağını bir fiçıya dayamıştı. Guthrom

Thork'a, "Kendini kadınların tuzağına düşmüş bulmamak için bu barbar yerden ayrılma vaktin geldi de geçiyor," diye öğüt verdi.

Yakınlarda oturan birkaç kadın öfkeyle soluk soluğa kaldı. İçlerinden biri, muhtemelen Guthrom'un sürekli aşağılamalarına maruz kalan Elida, kardeşine baktı ve "Korkma, Kendini Beğenmiş Lord Viking. Size karşı hiçbir hile yapılmayacak."

Leydi Alinor yumruğunu masaya vurdu ve aniden ayağa kalktı. Gözlerini kısarak Thork'a hitaben, "Medana hamile mi, değil mi?" diye sordu. Yüzünde "oğlumla dalga geçme!" ifadesi vardı.

"Bilmiyorum."

"Pfff!" dedi babası yine.

"Medana hamile olabilir mi?" diye ısrar etti annesi. "Belki."

"Size söylüyorum, kurnazlar. Kurnaz tuzaklara karşı dikkatli olun," diye uyardı Guthrom.

Etkileyici boyuna ulaşan Tykir, Guthrom'a ters ters baktı. "Git ve o sefil, bal likörüne bulanmış halinden kurtul."

Guthrom, "Bu topal bacakla yürüyemiyorum," diye yakındı.

"O zaman topallayın," dedi babası tartışmaya yer bırakmayan bir kükremeye.

Annesi babasına müdahalesi için teşekkür eden küçük bir gülümseme verdi. Sonra hepsi tekrar Thork'a döndüler, o da ayağa kalkma sağduyusunu göstermiş, Medana'nın peşinden gitmeye ve eğer yapabilirse kendini affettirmeye hazırlanıyordu.

"Belki?" Annesi başını ona doğru eğdi. Mümkünse, solgun yüzündeki çiller daha da belirginleşmişti, bu da ondan memnun olmadığının kesin bir işaretiydi. "Kendini açıkla, oğlum."

Thork başını salladı. "Bu Medana ve benim çözmem gereken bir mesele. Size ancak Medana akıllıca bulduğu takdirde ve bulduğunda bir açıklama yapılacaktır."

Bu beklenmedik sözler ve beş şaşkın ağız üzerine, çocuğunu taşıyan ya da taşımayan korsan hizmetçiyi bulmak için fırladı. Buldu

İnek ahırının arka duvarına yaslanmış, bir havucu kemiriyordu.

Havuç

mu? Uh-

oh!

Kadınların hamileyken tuhaf yemek istekleri oluyordu, değil mi? Annesinin Selik'e hamileyken o kadar çok yaban mersini yediğini söylediğini hatırlıyor gibiydi, Selik'in mavi doğmamış olması bir mucizeydi.

Bu gerçeği Medana'ya söylemeli miydi?

Derisine değer veriyorsa hayır!

Havucu ağzına attı ve yan gözle ona baktı.

yarı kapaklı gözler.

Neredeyse dilini yutacaktı. Böylece, boğuk bir sesle, "Lütfen özrümü kabul et Medana," dedi. *O havucu başka bir şeyle değiştirmemin sakıncası var mı?*

Havucun ucundan kocaman bir ısırık aldı ve çıtırdatmaya başladı.

Ahh!

"Git başımdan."

Bunun yerine yürüyüp onun yanındaki ambar duvarına yaslandı. "Gerçekten çok üzgünüm."

"Ne için? Hayatımı mahvettiğin için mi?"

O kadar ileri gitmezdim. "Seni utandırdığım için."

"Sana göbeğime bakmayı kesmeni söylemiştim."

"Kendime engel olamıyorum." *Biraz daha havuç ye, tatlım.*

"Birdenbire baba olmaya heveslendiğiniz için mi?"

Alaycılığın bir bayana yakışmadığını ona daha kaç kez söylemem gerekiyor?

Belki de şimdi ona bu gerçeği hatırlatmanın zamanı değildir.

"Hayır, baba olmaya hevesli değilim. En azından şu anda." "En azından dürüstsün. Bu konuda."

Başka konularda da dürüst olmadığı ima ediliyordu. Bu hakareti şimdilik görmezden geldi. "Bitirmeme izin vermedin. Tohumumu senin içine ekmeyi tercih etmezdim-"

"Ben mi? Seni en çok kızdıran şey bu, değil mi? İlk çocuğunuzun alçakgönüllü bir kadın korsandan doğacak olması mı?"

Sende hiç alçakgönüllülük yok Medana. Keşke bilseydin!

"Annen bana İskandinav kraliyet ailesiyle olan kan bağından bahsetti."

Güldü. "Medana! Bu bağlar çok uzun, bükülmüş ve kopmuş. Ben kendimi o statüde görmüyorum ve doğrusunu söylemek gerekirse öyle olmak da istemezdim. Ne engerek bir aile! Şimdi sözümü kesmeyi bırakırsan, hizmetçi kız," diye hırladı alaycı bir vahşilikle, "sözümü bitirebilirim."

"Devam et."

"Babalık ya da annelik üzerine düşünmek için en iyi zaman olmasa da, kendimi bu ihtimalden giderek daha fazla etkilenirken buluyorum. Bu yüzden gözlerim sık sık karnınıza takılıyor. Orada minik bir oğlun ya da kızın büyüyor olması mümkün mü?"

"Dikkatleri göbeğime çekmen bunu doğru ya da yanlış yapmayacak," diye tersledi, sonra elini yüzüne götürüp, "Annen beni fahişe olarak görüyor olmalı," dedi.

"Sen ciddi misin? Söylentilere göre annemle babam evlenmeden önce tavşanlar gibi çiftleşirlermiş ve ben de düğünden önce büyüyen bir tohum olduğumu biliyorum."

Bu onu daha iyi hissettirmiş gibi görünüyordu. Bu yüzden şansını denedi ve hala havuç tutmayan elini onunkiyle birleştirdi. Çift yumruğu ağzına götürerek elinin tersini öptü ve "Çocuk sahibi olmaktan endişe duyduğunu biliyorum. Hayır, bırak da bitireyim. Adanız ve gizli konumunuzun artık saldırılara açık olması konusunda endişelendiğinizi de biliyorum. Ama seni terk etmeyeceğime dair teminat vermek istiyorum."

"Yani, eğer artırırsam mı?"

Başını iki yana salladı. "Her iki durumda da seni korumanın bir yolunu bulacağım." Kadın şüphelenmeye devam etti.

Ellerini çözdü ve onun önüne geçti. Onunla göz hizasına gelecek şekilde dizlerini bükerek çenesini eğdi ve "Güven bana Medana. Bunu yapabilir misin?"

"Uzun zamandır sadece kendime güveniyorum. Kaderimi bir başkasının ellerine bırakabileceğimi sanmıyorum."

"O zaman ailem. Ailem. Çılgın ve bazen de biraz çılgındırlar ama onura her şeyden çok değer verirler. Seni burada korumasız bırakacaklarını mı sanıyorsun?"

"Şey, muhtemelen annene güvenebilirim," dedi, "ama sadece şu anda torununu taşıdığımı düşündüğü için."

"Annemi tanıyorsun. Evet, torun hasreti çekiyor ve dört akılsız oğlundan hiçbirinin ona torun veremeyeceğinden korkuyor, çünkü kendisi güçsüz ve ciyaklayan minik bir bedeni kaldıramayacak durumda. Ama kadınların istismar edilmesini çok önemsiyor. Bir ara ona babamla evlenmeden önce almak zorunda kaldığı ve gömdüğü üç kocayı sorun. Eğer açgözlü, toprak düşkünü, kötü niyetli kardeşleri olan tek kişinin sen olduğunu düşünüyorsan, ona erkek kardeşlerini sor."

"Gerçekten mi?" Gülümsemeye çalıştı.

Bunu iyiye işaret olarak kabul etti. Parmak uçlarını boynunda atan nabzın üzerine koyarak, koruma sözünü mühürlemek için ona yumuşak bir öpücük verdi. Sonra samimi olduğunu göstermek için onu biraz daha sert öptü. Sonunda başını kavradı, parmaklarını saçlarında gezdirdi ve onu derinden öptü, çünkü öpebiliyordu. Ve çünkü kız onu itip kakmıyordu.

Cildi gül kokusu taşıyordu, şüphesiz yıkanmak için kullandığı sabundan. O da çam kokulu olanı kullanmıştı. Birlikte birbirlerini tamamlayacaklardı. *Yaprak dökmeyen güller*, diye düşündü içten içe gülümseyerek. Daha sonra Medana'ya sabun yapımında bu kombinasyonu denemesini söylemesi gerekecekti. Bu onların imza sabunu olabilirdi.

Yüce Tanrım! Sikim bambaşka fanteziler kurarken ben sabunlar hakkında fantezi kuruyorsam beynim eriyor olmalı.

Bir elinde hâlâ sallanan havucu alıp omzunun üzerinden fırlattı. Sonra ayakları yerden kesilecek ve bacakları denge için kalçalarına sarılmak zorunda kalacak şekilde vücudunu yukarı kaldırdı. Kollarını omuzlarına dolayarak açık ağzını onunkinin üzerine yerleştirdi ve onu tamamen farklı bir nedenle öptü. Çünkü ona karşı açlık duyuyordu.

Bir ara "Sen bir trolsün," diye mırıldandı ve adamın poposunu ısırdı. dudak.

"Beni yeterince sert öp, sevgili korsanım, ve ben görkemli bir Tanrı."

Gülmeye çalıştı ama adamın dili araya girdi.

Ağzı, içinde barındırdığını bile bilmediği kötü niyetlerle onunkini baştan çıkarırken bir tür çılgınlık onu ele geçirdi. En azından Medana'nın peşinden gelirken niyeti seks değildi. Farklı türde özürler olduğunu düşünüyordu.

Elleri her yerde dolaşıyor, kadının tüm uzuvlarını yeniden tanıyordu... göğüslerini, sırtını ve omuzlarını, kalçalarını ve popolarını.

Kız onun ağzına doğru inlediğinde, o da kızın ağzına doğru inledi. Onlar Birbirlerinin ihtiyaçlarını ve isteklerini mümkün olduğunu hayal etmediği şekillerde tahmin etti. Bazen onun hareketlerini yansıtıyor, bazen de kendi lezzetli hareketlerini başlatıyordu.

Her nasılsa, daha sonra nasıl olduğunu bilmediğine yemin edecekti, sütyenlerini ayak bileklerinde ve kadının sütyenlerini ayak bileklerinde buldu. Parmaklarını kızın yarığına götürdü ve kız onu kadın çiyiyle yağladı. Bu, kendini onun kaygan girişine yerleştirmek için ihtiyaç duyduğu tüm cesaretlendirmeydi.

Uyarılmanın etkisiyle yarı kör olmuş gözleriyle, boğuk bir sesle, "Bırak beni Medana," diye yalvardı.

Onun da gözleri odaklanmamış gibiydi. Ama onu duymuş olmalıydı çünkü başını salladı ve fallusu eline alarak onu yavaş yavaş içine doğru yönlendirdi.

acı veren bir parça. Bütün bu zaman boyunca i kıvrımları sıkılıyor ve onu hoş karşılayarak etrafında dalgalanıyordu.

Kısa ve inanılmaz derecede tatmin ediciydi. Bir, iki, üç itiş ve bitti. Ama bu sırada kadın ılıklarını bastırmak için adamın omzunu ısırđı ve adam kadının boynuna karşı tutarsız seks sözcükleri mırıldandı.

Karşılıklı olarak doruk noktalarına ulaşp doyuma ulaştıklarında, adam kadının bedeninden kaydı ve ikisi de pantolonlarını geri çekti. Kendilerini yeniden bağlamaya çalışırlarken Medana, "Şimdi gerçekten yaptın" dedi.

"Biz yaptık," diye düzeltti.

"Kimin yaptığı önemli değıl. Sen ekilmedin. Tekrar."

Bu Thork'u şok etti. Tohumlarını partnerinin bedeninin dışına akıtma konusunda çok titizdi. On beş yıl boyunca bu tür bir kontrol üzerinde çalışmıştı. Şimdi bunu başaramamıştı. Bir kez değıl, iki kez. "Sanırım zaten hamileysen bunun bir önemi yok."

"Seni salak! Ya hamile olmasaydım? Ya bu sefer beni hamile bıraktıysan?"

Eyvah! dedi kendi kendine, ama yüksek sesle söylemeye cesaret edemedi.

"Cazibenize karşı koyamadığım çok açık. Öpücükleriniz tutkularımı alevlendiriyor. Nasırlı parmak uçlarınızla bir dokunuşunuz, ıra kıvılcımı gibi," diye itiraf etti. "Bu yüzden, gelecekte benden uzak durmalısın."

Kadının sözleri üzerine adamın üzerine aşırı yoğun bir zevk dalgası yayıldı. "Tatlım! Bunu bana söylememeliydin. Artık uzak duramayacağım." Zaten kalamazdı da.

Daha fazlasını söyleyecek zaman yoktu çünkü annesi onları arıyordu. "Thork, neredesin? Medana, konuşmalıyız."

Medana'yı sessiz kalması konusunda uyarmak için işaret parmağını dudaklarına götürdü. Onun içine

"Ben annemin dikkatini dağıtırken sen burada kal." diye fısıldadı. Kız başını salladı.

Sonra onu çabucak öptü ve mırıldandı, "Unutma. Güven."

Samanlığın köşesinde gezinirken seslendi: "Anne, Medana'yı buldun mu? Nerede saklanıyor olabileceğini hayal bile edemiyorum."

"Tsk, tsk, tsk!" Havayı kokladı ve Thork irkildi. Annesi, oğulları erkekken seksin misk gibi kokusunu yirmi adımdan bile ayırt edebilirdi. Şimdi neden farklı olsun ki? "Ne yaptın sen, Thork?"

Bunu annesiyle tartışmayacaktı. "Bana güven anne. Her şeyi yoluna koyacağım."

"İkna etmen gereken kişi ben değilim."

Bunu o da biliyordu.

"Onu seviyor musun?"

Thork irkildi. Bu h i ç beklemediği ve doğrusu aklına bile getirmediği bir soruydu. Çekingen bir tavırla, "Bilmiyorum," diye cevap verdi.

"Bizimle Dragonstead'e dönmeli ya da Hedeby'ye gitmelisin. Zavallı kadını rahat bırakın."

"Yapamam."

"O zaman cevabınız bu."

Yirminci Bölüm

Brady Bunch'ın böyle aile toplantıları var mıydı? ...

Medana daha fazla utanamayacağını düşünmüştü ama Tykir, Alinor ve Thork'la mahrem durumunu konuşmak için bir araya gelmek aşağılayıcı olmanın da ötesindeydi. Medana, Thork'un ailesinin o akşam Thrudr'dan ayrılacağını ve umarım Thork'un da onlara eşlik edeceğini öğrenmenin verdiği heyecanla onlarla oturmayı kabul etmişti.

Evlerden birinin salonunun en ucundaki banklarda oturuyorlardı. daha küçük uzun evlerde, Leydi Eadyth'in lezzetli bal likörünü tahta fincanlarda yudumluyorlardı. Thork onun yanında oturuyordu ve annesi ile babası masanın diğer tarafından onlara bakıyordu. Babası koyu sarı ve gri saçlarına kristallerle iç içe geçmiş savaş örgüleri takmıştı. Altın bir zincire takılı, yıldız şeklindeki güzel bir kehribar kolye deri tuniğinin üzerinden aşağı sarkıyordu. Alinor koyu yeşil bir *gunna* içinde aynı derecede etkileyici görünüyordu. Kadının parlak kızıl saçları gümüş ipliklerle süslenmişti ve kıvrılan ejderha şeklinde bükülmüş gümüş bir fileyle yüzünü kapatıyordu. Yakışıklı bir çift olmuşlardı ve

Birbirlerine duydukları sevgi elle tutulur bir şeydi. Thork böylesine sevgi dolu bir aileden nasıl bu kadar uzun süre kaçabilmişti?

Thork'u düşünecek olursak, kendisi de fazlasıyla şık görünüyordu. O da bugün kehribar boncuklarla süslenmiş savaş örgüleri takmıştı. Sadece bir kulağında yıldırım küpesi vardı ve bu da ona serseri bir görünüm veriyordu. Traşlıydı ve çam sabunu kokuyordu. Neredeyse karşı konulmaz olduğunu kabul etmek zorundaydı.

Alinor elindeki üzerindeki ince oymaları incelerken, "Bu fincanlar olağanüstü," dedi. Bu özel setin üzerinde orman arka planlı hayvanlar vardı. Geyikler, sincaplar, kuşlar ve benzerleri.

"Tofa, ahşap oymacılığı ustamız, bunları yapıyor. İnanılmaz değiller mi? Sandalye arkalıklarında yaptığı işleri görmelisiniz. Onun yaptığı kadarını Hedeby'de satabiliriz."

"Sanırım onunla dün tanıştım. Uzun siyah saçlarını başına taç şeklinde takmış olan kadın mı?"

Medana başını salladı.

"Yanında çok sevimli küçük bir kız vardı."

"Bu Rikva olmalı. Dört yaşında. Biz ona şalgamların hanımı diyoruz. Bahçedeki şalgamları sökmek onun işi."

Herkes buna gülümsedi.

Thork, sanki adada mülkiyet hakkı varmış gibi, "Burada işi ve unvanı olmayan tek bir kişi bile yok," diye övünüyordu.

Medana şaşkınlıkla Thork'a baktı.

"Şimdi açık konuşalım Medana," dedi Tykir. "Hamile misin, değil misin?"

Medana yardım için Thork'a baktı. O sadece omuz silkti.

"Thork'a defalarca söylediğim gibi, günlerce bilemeyeceğim, belki de bir hafta kadar. Geçmişte böyle şeyleri tam olarak takip etmek için hiç nedenim olmamıştı." Medana yüzünün daha fazla kızarabileceğini sanmıyordu.

Yanıliyordu.

Alinor, "Bazen erken işaretler vardır," diye düşündü. "Göğüslerin aşırı dolgun ve aşırı hassas mı?"

"Nereden bileyim, son zamanlarda nasırlı parmaklar tarafından o kadar ellendiler ki?" Medana fevri çıkışından hemen pişmanlık duydu. Ama artık çok geçti elbette.

Thork nasırlı avuç içlerini ve parmaklarını ortaya çıkarmak için ellerini ters çevirdiğinde caka satan bir tavus kuşu gibi sırtıyordu. Babası gururla kıkırdıyordu. Annesi spekülâtif bir şekilde ikisine bakıyordu.

"Başka işaretler de var. Huysuzluk gibi," diye devam etti Alinor. "Ona her yaklaştığımda kafamı koparıyor," dedi Thork onlara.

Medana, "Bunu senin huysuz halinle ilk karşılaştığım andan itibaren yaptım," dedi.

Thork yine yersiz bir gururla sırtı.

"Ve i ş e m e k . Karım hamileyken sürekli işemek zorunda kalırdı," diye açıkladı Tykir.

Medana mahzeni çok sık ziyaret e d i y o r d u ama bunu etrafta onca insan varken gergin olmasına bağlıyordu.

"Elbette, meme uçlarının ve aureolae'nin, yani Meme uçlarının etrafındaki halkaların rengi koyulaşılıyor." Bu samimi detay yine Tykir'den.

"Baba!" Thork gülerek azarladı.

"Lackwit!" Alinor Tykir'in koluna bir tokat attı. "Ne? Gerçek bu."

Alinor, "Kadınlık organlarını herkesin içinde tartışamazsınız," diye açıkladı. "Bu halka açık değil. Bu bir aile," diye homurdandı Tykir.

Ben mi? Aile mi?

Alinor yüzünde sorgulayıcı bir ifadeyle dikkatini Medana'ya çevirdi.

Medana daha da sıcak bir yüz ifadesiyle, "Son zamanlarda oraya bakmadım," dedi.

Biraz daha kızarırsa yanaklarındaki deri alev alacaktı. "Senin için kontrol edebilirim," diye teklif etti Thork.

Şimdi *Thork'un* kolunu tokatlayan oydu.

"Peki ya yemek krizleri?"

Dün geceki havucu hatırladığını bildiği Thork ile göz göze geldi. Bu da aklına başka görüntüler getirdi. Thork ona göz kırptığında benzer düşüncelere sahip olduklarını anlayabildi. Haydut! "Aklıma gelen bir şey yok," diye yalan söyledi Medana.

Alinor kocasına, "Beni gammelost ve bal yerken yakaladığın zamanı hatırlıyor musun, yürekli?" dedi. "Thork'u taşıdığımı böyle anlamıştın."

Thork öğürür gibi bir ses çıkardı ve Medana bunun kokmuş peynir ve bal fikrinden mi yoksa anne babasının nostalji yapma ihtimalinden mi kaynaklandığından emin değildi.

"Artıyor olman ya da olmaman asıl mesele değil Medana. Sen soylu bir adam tarafından tehlikeye atılmış soylu bir hanımefendisin ve bu da bir evlilik gerektiriyor," dedi Tykir.

"Hayır!" dedi o ve Thork aynı anda. "İşleri aceleye getirmeyelim," dedi Thork.

Duyarsız sıçan!

Annesi Thork'a bir kayayı eritecek bir bakış attı. "Öyle demek istemedim-" Thork araya girmeye çalıştı.

Medana, "O iğrenç herif yanan kömürlerin üzerine diz çöküp bana yalvarsa bile onunla evlenmem," diye ilan etti.

Alinor gülümsedi ve Medana Thork'a "iğrenç bir hödük" diyerek dilinin sürçtüğünü fark etti.

Tykir tartışmaya yer bırakmayan bir sesle, "Bizimle Ejderkayası'na dönmene karar verdik," dedi. "Thrudr'u korumak için arkamızda birkaç adam bırakacağız. Böylece adanın savunmasızlığı konusundaki endişeleriniz giderilmiş olacak. Benim kalkanımın altında olacağın için kardeşlerinin ya da iş o noktaya gelirse kralın adamlarının ulaşamayacağı bir yerde olacaksın. Sen ve Thork'un da karar vermek için bir fırsatınız olacak.

birlikte olacağınız hakkında. Şunu bil ki sevgili Medana, eğer torunumu taşıyorsan, evlilik içinde doğacak. Gayrimeşruluğun ne kadar hor görüldüğünü kişisel deneyimlerimden biliyorum."

Bu Tykir için uzun bir konuşmaydı ve hepsi onun sözlerini dinleyerek sessiz kaldılar.

"Thrudr'dan ayrılmak istemiyorum," diye ısrar etti Medana. Bunun için zaman yoktu.

çünkü Thork'un genç Viking yoldaşı Brokk sendeleyerek içeri girdi. "Gemiler ... Küçük Ada'ya doğru giden gemiler var."

"Sık sık gemiler tatlı su almak ya da teslimat yapmak için uğrar. diğer geçen gemiler tarafından bırakılan mesajlar."

Brokk başını sertçe salladı. "Bolthor, dağın tepesinden bile görülebilen bayraklar taşıdıklarını söyledi. Leydi Katherine'inki ... o Bolthor'un karısı ve korkmuş bir tavuk gibi inliyor ve kollarını sallıyor. Diğer ikisinde ise siyah alanlara karşı beyaz şimşekler var."

"Kardeşlerim," diye nefes nefese kaldı Medana.

Tykir ayağa kalktı ve ellerini birbirine sürttü. "Yaşlı bir adamın iştahını kabartmak için iyi bir dövüş gibisi yoktur!"

Alinor kocasına, "Sen savaşıyorsun," dedi.

Tykir karısını banktan kaldırdı ve onu dudaklarından derince öptü. "Beni durdurmaya çalış," dedi. "Gel Thork, adamları toplamalı ve strateji planlamalıyız."

Thork da aynı şeyi düşünüyormuş gibi Medana'ya baktı.

"Sakin buna cüret etme," diye uyardı.

Sırttı ve babasıyla birlikte dışarı fırladı, Brokk da onları takip etti.

"Bekle!" Medana dedi ama çoktan gitmişlerdi.

Alinor tekrar Medana'nın karşısındaki masaya oturdu, sonra boş fincanlara ve boş sıralara bakarak, "İyi gitti, değil mi?" dedi.

Olabilecek en kötü şey oldu.

Thork, babası ve Starri'yle birlikte dağın tepesinde durmuş, Küçük Ada'ya bakıyordu. Görünüşe göre üç yeni gemi kalıyordu. Bu da babasının adamlarından birinin onlara tünelden bahsetmiş olması gerektiği anlamına geliyordu.

Tabii ki Medana, Gudron ve birkaç korsan savaşçı kadın da oradaydı. Medana bunun onların adası, onların sorunu olduğu ve çözüme dahil olmaları gerektiği konusunda ısrar etti.

Bolthor da oradaydı. Guthrom, Selik ve Thork'un diğer adamları köyde, toplam envanter hakkında bir fikir edinmek için adadaki tüm silahları bir araya getiriyorlardı. Ayrıca kadın savaşçıların henüz ustalaşmamış olabilecekleri dövüş teknikleri konusunda eğitilmelerine ve kendi becerilerini tazelemelerine yardımcı olacaklardı. Babasının uzun gemilerinde bol miktarda kılıç, mızrak, yay ve ok vardı ama ilk gelgitte acele edip Medana'nın kardeşlerini adanın artık Thorksson ailesinin kalkını altında olduğu konusunda uyarmak istemiyorlardı.

"Ben tünelden geçeceğim önce önleyeceğim Katherine geliyor

"Bolthor kararını verdi. "Medana'nın kardeşleri kendi sinsi amaçları için buradayken onun güvenliğinden endişe ediyorum."

"Bu iyi bir fikir," dedi Tykir, "her ne kadar denizcilerim onu korumayı teklif etti. Ayrıca, Katherine buraya kendi muhafızları olmadan gelmedi. Eğer yalnız giderseniz, kendilerini tehdit altında hissetmeyeceklerdir."

"Medana, bence gözlerden uzak durmalısın. En azından ilk başta," dedi Thork.

Hemen kaskatı kesildi, ne kadar da inatçı bir kızdı. "Sinmeyeceğim ürkek bir kuş gibi."

"Burada gerekli olan cesaret değil. Strateji daha önemli. Düşmanı alt etmek," dedi Tykir ona, bir kolunu omuzlarına dolayarak ve sıkarak. Eğer Thork bunu deneseydi, onu oracıkta pataklardı.

"Anlıyorum. Biz kadınlar da zayıf noktalarımızı telafi etmek için stratejiye başvurmak zorunda kaldık. Korsanlık yaparken kurbanlarımızla nadiren yüz yüze geliyoruz," dedi Medana.

"İyi dedin!" Bunu söyleyen, her zamanki tuniği ve sütyeniyle Medana'nın tüm vücudunu inceleyerek hayranlığını gösteren Starri'ydi.

Thork, Starri'nin Medana'ya hayranlık duymasını istemiyordu. "O zaman takdir edeceksin

Bu yüzden gözlerden uzak durmalısın," dedi Thork ona. "Ani bir çatışma istemiyoruz. En iyisi herhangi bir çatışmaya girmeden önce kardeşlerinizin burada bulunma nedenlerini anlamaya çalışalım."

"Neden burada olduklarını biliyorum. Topraklarımı istiyorlar, kendi mülklerine kıyasla ne kadar yetersiz olsa da. Sırf kabalık olsun diye Thrudr'u da alacaklar. Beni cinayetle yargılatarak amaçlarına ulaşacaklar, sonra da mirastan mahrum bırakılması için krala dilekçe verecekler, özellikle de kızım olmadığı için. Ya da beni kendi seçtikleri ve ülkenin kukla sahibi olacak bir adamla evlenmeye zorlayacaklar. Tabii ki, her iki durumda da hayatım kısa sürede kaybedilecek. İkinci durumda, sıradaki kız çocuğu doğurma riskini almak istemeyeceklerdir."

"Ama *şimdiden* bir kız çocuğu taşıyor olabilirsin," dedi Tykir.

Medana yüzünü iki elinin arasına aldı ve inledi.

"Ne?" Tykir sordu.

Thork babasına tiksintiyle, "Medana kadınlarına hiçbir şeyden bahsetmedi," dedi.

"Neden olmasın?" Babasının kafası içtenlikle karışmıştı. Onun için hiçbir şey kutsal değildi.

"Üreme mi yapıyorsun?" Gudron Medana'ya, muhtemelen en yakın arkadaşlarından biri olan Medana'nın bunu kendisine söylememiş olmasından dolayı incinmiş bir sesle sordu.

"Hayır, ben üremiyorum," diye cevap verdi Medana.

"Ama olabilir de," diye araya girdi Thork.

Medana onu öyle buz gibi bir bakışla bitti ki kaşlarında buz sarkıtları oluşmuş olabilir.

"Bir fikrim var," dedi Starri. "Seninle evlenebilirim Medana."

Bir anlık sessizliğe gömülen Thork yavaşça, çok yavaşça dönüp hain kardeşine baktı. Babası düşünceli bir şekilde çenesine vuruyordu, sanki bu konuyu gerçekten düşünüyormuş gibi.

"Neden böyle saçma bir teklifte bulundun?" Medana Starri'ye sordu. "Bu sana daha fazla koruma sağlar. Ve daha önce evlendim. Seviyorum Evlilik hayatı." Starri omuz silktili ve bir parmak ucunu Medana'nın tuniğinin kolunda şakacı bir tavırla gezdirdi.

"Medana seni benim cesedimi çiğneyerek evlendirecek, Starri. Bu fikri unut."

"Thork! Bu senin vereceğın bir karar değıl," dedi Medana.

"Kardeşimle evlenmek mi istiyorsun?" diye sordu ve sorarken kendini acınacak halde hissetti.

"Hayır, ne kardeşinle, ne seninle, ne de bir başkasıyla evlenmek istiyorum. Tüm tanrılar aşkına, savaş stratejisine sadık kal."

Tykir Medana'dan Thork'a baktı ve tekrar geri döndü. Sonra gülümsedi. Sinsi yaşlı moruk!

Bölüm Yirmi Bir

Asla bir hilebazı kandırmaya çalışmayın.

Bolthor o gecenin ilerleyen saatlerinde tünelden dışarı çıktı.

Medana'nın kardeşlerini karşılayacak ve onları Thrudr adasında samimi bir karşılamanın beklediğini söyleyecekti. Medana'nın kardeşleri, kaç kişi geldiklerine bağlı olarak, Bolthor'un gözünün önünden ayrıldıktan sonra Bolthor karısıyla yeniden bir araya gelecek -karısının yeniden bir araya gelme havasında olduğunu varsayarak- ardından Tykir'in uzun gemisindeki denizcilerden bazılarına mümkün olduğunca çok silah toplamalarını ve onları bekleyen erkek ve kadınlara götürmelerini emredecekti.

Thork'a göre en kötü kısım beklemektir.

Medana, Brokk'la birlikte avcıların kulübesindeydi ve aşağı inmesinin güvenli olduğu söylenene kadar orada kalacaktı. Thork ona kimlerin geldiği ve ne istedikleri hakkında periyodik mesajlar göndereceğine söz vermişti.

Sonunda, meşale ışıkları tünelden yaklaşıyor gibi göründü.

Başlarında iyi giyimli birkaç adam, geniş kılıçlar ve savaş baltaları taşıyan bir düzine muhafıza liderlik ediyordu.

Thork, babası ve annesiyle birlikte en önde durmuş, üç erkek kardeşi de arkalarında, ziyaretçilerin hareketli merdivenlerden yukarı çıkmasını bekliyordu. Köyün dört bir yanında silah taşıyan kadın ve erkekler, ziyaretçilerine güç gösterisi yapmak için hazır olda bekliyordu.

Çimenlik alana vardıklarında babası şöyle dedi: "Thrudr'a hoş geldiniz. Ben Ejderkayası Kontu Tykir Thorksson, bu da karım Leydi Alinor ve oğlum Thork. Arkamızda diğer üç oğlum Guthrom, Starri ve Selik var. Ve şurada da Thrudr topluluğunu temsil eden Hanımlar Gudron, Berdis ve Solveig var." Kadınlar miğferler, zincir zırhlar ve eldivenler giymişlerdi; kalkanlar ve ölümcül kısa kılıçlar taşıyorlardı.

Bunun üzerine Tykir başını kaldırarak karşılık verdi.

İlk adam siyah sütyen üzerine ince mavi yün bir tunik giymiş, mücevher işlemeli bir kemerle kuşanmış ve gümüş kabzası bir servet değerinde olan bir kılıç taşıyordu. "Ben Kont Sigurd Torsson. Sanırım kız kardeşim Geira burada yaşıyor olabilir. Onu evine götürmeye geldim."

"Ah, babanı iyi tanırdım. Peki ya bu diğer adamlar?" Tykir, Sigurd'un Geira hakkındaki sözlerini duymazdan gelerek sordu.

"*Mirasçılarım*dan ikisi, Alfrim ve Serk," dedi iki yanındaki adamları göstererek, "ve arkamdakiler de Stormgard'a atanan *ev hizmetlileri*."

"Peki ya kardeşlerin?" Tykir sordu. "Anladığım kadarıyla üç kişiymişsiniz."

"Yalnız geldim," dedi Sigurd, sorular karşısında sabırsızlandığı belliydi. "Geira nerede?"

"Burada Geira adında kimse yok, değil mi?" Thork başını Gudron'a ve kadınlara doğru eğerek söyledi. Hepsini başlarını salladı.

"Muhtemelen başka bir isimle anılıyor," dedi Sigurd. "Deniz Belası, Bazıları ona öyle diyor." Sigurd bu son bilgiyi alaycı bir tavırla aktardı. "Ah, evet, Deniz Belası," diye karşılık verdi Tykir.

"Şu anda rahatsız," diye araya girdi annesi, "ama o müsait olana kadar bir fincan bira içmek için bize katılın." İçkilerine uyku ilacı katmak niyetindeydiler ama ancak kesin bilgi edindikten sonra.

Thork bir noktada Sigurd'dan da kendi intikamını almayı planlıyordu. Medana'nın sırtındaki yaraların bedelini ödemek için. Ama bu daha sonra olacaktı.

Sigurd engellendiği için mutlu değildi.

"Tünelin açık kalması için sadece iki saatlik bir süre olduğunu bilmelisiniz," dedi Thork grubu uzun evlerden birine doğru temkinli bir şekilde takip etmeye başlarken.

"Yeterince zaman var!" Sigurd adamlarıyla anlamlı bakışlar atarak yorum yaptı. İyi bir şey peşinde olmadıkları kesindi.

Sigurd'un adaya gelmesinin ardından Bolthor ve Katherine tünelden geçmeyi ve yanlarında birkaç silah getirmeyi başardılar. Çok fazla değil, dikkat çekmek istemiyorlardı. Bildirecek haberleri yoktu. Katherine, kendisiyle aynı zamanda gelen iki teknedeki adamların çok ketum olduklarını ve soru sorduğunda çok az şey söylediklerini söyledi. Onun planları için bir tehdit olmadığını anladıklarında, onu görmezden gelmişler.

Bir saat sonra, Torsson grubu en büyük uzun evin salonunda giderek sabırsızlanıyordu. Thork onlardan daha fazla bilgi alana kadar onlara bozuk içkiyi vermeyi planlamıyordu.

Alinor, Bolthor'dan adamları engellemek için destanlarından birini söylemesini istedi.

"Bu tüm Viking erkeklerinin destanı," diye başladı telaşlı bir Bolthor.

"Viking erkekleri iyi kalplidir. Hatta

bazıları çok zekidir.

En iyileri savaşta güçlüdür,

*Ama evlerinin ocağında da oturabilirler.
Karılarını ve cariyelerini severler. . ."*

Katherine cariyelerden bahsettiği için kocasının kaburgalarına dirsek attı ama Bolthor yine de kötü niyetli ziyaretçilerin dikkatini dağıtmaya çalışmaya devam etti.

*"Çocuklarına sızlanmadan bakarlar.
Denge, klanının başındayken birçok
İskandinav için anahtardır.
Erkeksi ama nazik
Savaşta güçlü, yatakta güçlü ..."*

Bolthor'un bu baskı altında şiirini bitirmekte zorlandığı belliydi ve Sigurd ile adamları huzursuzlanmaya başlamıştı.

"Kız kardeşim nerede? Onu hemen görmek istiyorum!" Sigurd ayağa kalktı ve etrafına ters ters baktı. "Burası kadınlardan başka bir şeyin olmadığı ne biçim bir yer böyle?"

"Korsanların saklandığı bir yer," diye cevap verdi Thork, nasıl olsa sırrın şimdiye kadar ortaya çıktığını düşünerek. "Peki söyle bana, bunca yıldan sonra neden Med'i, Geira'yı arıyorsun?"

"Onu aramaktan hiç vazgeçmedim ama uzun zaman önce öldüğüne inanıyordum ta ki-"

"Ta ki-" diye dürttü Thork.

"Hedeby'deki kölem Agnis'i oğlumu benden saklarken bulana kadar."

Bu iyi bir haber değildi. Medana çok ama çok üzülecekti. Sigurd adanın yerini ve tüneli bu şekilde öğrenmiş olmalıydı, babasının denizcilerinden değil.

"Şimdi neredeler?"

"Uzun gemimde." Sigurd başını sallayarak Küçük Ada'nın yönünü gösterdi. "Onu ve oğlumu Stormgard'a geri götürüyorum."

Geira." Adamın yüzündeki acımasız ifadeden Thork, üçü için de planlarının hoş olmayacağını şüphesiz biliyordu. En azından yara izleri.

"Geira'nın bir suç işlediğini sanıyordum," dedi Alinor elini sallayarak, sanki tam olarak hangi suçu işlediğini hatırlamıyormuş gibi.

"Öyle ama bu ailemin halletmesi gereken bir mesele. Geira'nın bize gelmek için."

Hah! Onu o korkunç duruma sokan sizdiniz.

"Kadınlar! Onlar iradeli yaratıklar, değil mi? Kendi başlarına düşünme yetisine sahip değiller," dedi Tykir.

Annesi dişlerini sıkıyor gibi görünüyordu, kocasının Bu tür aşağılayıcı sözler için iyi nedenler.

"Ben de aynen öyle düşünüyorum," dedi Sigurd.

"İşlediği suçun hesabını vermesi için onu Kral Harald'a göndermeyi düşünüyor musunuz?"

Tykir birasından uzun bir yudum daha çekerken görünür bir rahatlıkla sordu.

"Göreceğiz. Bu onun bizim evliliğimize ne kadar sıcak bakacağına bağlı. ayarlanmış. Üstün terbiyeli bir adam. Elbette biraz daha yaşlı ve bazıları taş gibi sert olduğunu söylüyor ama kadınların disiplinli bir erkeğin rehberliğine ihtiyacı var."

Thork bir an için annesinin masanın üzerinden atlayabileceğinden korktu.

Medana için yaşlı bir adamla ayarlanmış bir evlilik mi? Thork, "Cesedimi çiğnemen gerek," diye mırıldandı, bu artık tanıdık bir nakarat haline gelmişti.

"Bu Medana'nın kardeşlerinden biri değil," dedi Freyja.

Thork'un kulağına fısıldadı.

"Ne? Emin misin?"

"Olumlu." Thork o zaman Freyja'nın Geira'nın bakıcısı olduğunu hatırladı. bir anda. O anda aklına başka bir düşünce geldi. Bunu bilmeliydi. Sigurd taklitçisi, Torsson klanının menekşe gözlerine ve dolgun dudaklarına sahip değildi.

Şaşkınlıkla kaşlarını çattı, tam babasına planlarındaki bu değişikliği anlatacaktı ki dışarıda bir kargaşa oldu. Medana'ya son mesajlarını iletmek için gönderilen genç çocuk Brokk'a yardım ediyordu. Brokk'un alnında derin bir yara vardı ve kırılmış olabilecek bir bacağını sürüklüyordu.

"Kapıları kilitleyin!" diye bağırdı babası, Sigurd ya da her kimse adamlarıyla birlikte olası bir kaçışa doğru koşmaya başlarken.

Kanlı bir dövüş başladı ve Thrudr'un kadınları da bu haydutlarla savaşırken en az erkekler kadar değerli olduklarını kanıtladılar. Sonunda iki taraftan da yaralananlar oldu ve Sigurd taklidi yapan kişi kalbine aldığı bir kılıç darbesiyle öldü. Thork'un.

Brokk'un yaraları Thork'un aklına ancak o zaman geldi. "Medana nerede?" diye sordu, yaraları annesi tarafından tedavi edilmekte olan Brokk'a.

"Gitti! Siz tünel bölgesini terk ettikten sonra üç kardeşi geldi. Onu götürdüler."

Thork'un kafasının içinde kopan bir uğultu, onu temizlemek için başını sallamasına neden oldu. O kadar çok titriyordu ki ayakta zor duruyordu. "Onu nereye götürdüler?"

"Bilmiyorum. Gemilerine doğru. Şimdiye kadar gitmiş olabilirler," dedi Brokk, genç gözlerinde yaşlarla. "Ona vurdular, Thork. Yüzüne. Ve sırtından. Ve karnından."

Thork'u tam anlamıyla bir öfke kapladı ve onu çılgına çevirdi.

"Ama onlarla gitmesinin nedeni bu değil," diye devam etti Brokk nefes nefese kalarak.

Annesi ona bir bardak su verdi.

Brokk devam etti, "Medana gemide esir tutulan bir kadın ve çocuk yüzünden gitti. Medana kendi isteğiyle gelmezse kadını öldürmekle ve çocuğu yavaş yavaş parçalamakla tehdit ettiler."

Agnis ve Sigurd'un oğlu Thork sonuca vardı.

Babası Thork'a bir kılıç, Starri de ona en sevdiği bıçağı verdi. "Bir şey daha var," dedi Brokk boğuk bir sesle. "Medana dedi ki: 'Söyle o iğrenç "Beni takip etmeyin. "

"Ah, Thork!" dedi annesi arkasından. Gizli mesajın ne anlama geldiğini o da en az kendisi kadar biliyordu. "İğrenç hödük" bir sevgi ifadesi olarak kullanılmıştı.

Thork koşabildiği kadar hızlı koştu, suyun birikmeye başladığı gölete atladı ve olabildiğince hızlı bir şekilde Küçük Ada'ya doğru gitti.

Uzun gemi çoktan demir almış ve uzaklaşmaya başlamıştı. Hiç umursamadan geride bıraktıkları adamlar için. Almak için geldikleri şeyi almışlardı.

Korkunç sorun daha da korkunçlaşmaya devam etti.

Medana en kötü kâbusunu yaşıyordu. Tekrar kardeşlerinin elindeydi ve onun için planladıkları korkunç kadere karşı savunmasızdı. Agnis ve Egil de kaçırılmıştı.

Emin olamadığı tek şey Thrudr'du. Kardeşlerinin adamlarından bir düzine kadarı tünelden geçmişti ve büyük Tykir Thorksson, dört oğlu, Thork'un adamları ve Thrudr kadınları onların saldırısına karşı koyabilirdi, tabii eğer saldırı sadece dikkat dağıtmak için değil de kardeşlerinin planıysa. En azından şimdilik Thrudr güvendeydi ama erkekler kadınlar için sığınak olduğunu öğrendiğine göre geleceği belirsizdi.

Yanı başında bir inilti duyuldu ve Medana kendi ağırları karşısında bir iniltiyi bastırarak dizlerinin üzerine yuvarlandı. "Bu kadar üzülme Agnis. Ben artık buradayım."

Agnis şişmiş gözlerinin yarıklarını açtı. "Medana? Aman Tanrım! Seni de almışlar. Ve yüzünü. Ve kollarını. Sana ne yaptılar?" Agnis hemen panik içinde doğrulmaya çalıştı. "Egil? Oğlum nerede?"

"Şşşt!" Medana, Agnis'in tekrar uzanmasına yardım ederek şöyle dedi. "O orada uyuyor. Zarar görmemiş. Sakin ol lütfen, Agnis. Dikkat çekmek istemeyiz

kendimize. Şşşt!"

"Neredeyiz biz?"

"Sigurd'un uzun gemisinin sığınağında. Kardeşlerim diğer gemide. Saatlerdir denizdeyiz." Agnis'in gözleri uzun geminin ortasında, yelken bezinden perdelerin oluşturduğu küçük odada gezindi. Şafak ışığı bazı kıvrımların arasından görünüyordu.

"Bizi nereye götürüyorlar?"

"Emin değilim. Muhtemelen Stormgard, ama belki de Kral Harald'ın Vestfold'daki sarayına."

"Ah, Sigurd'un bana söylediği şeyler! Ve yaptı! Kapalı bir yumrukla yumrukladı. Ve beni tekmeledi. Ve sırtıma bir kemer geçirdi. Hem de kendi oğlunun önünde! Onun senin kardeşin olduğunu biliyorum ama o kötü bir adam Medana. Özüne kadar kötü."

Medana Agnis'in yüzü, kolları ve bacaklarıyla ilgilenirken sırtında da yaralar olabileceğini fark etmemişti. Daha sonra kontrol edecekti. "Sigurd'u kardeşim olarak görmüyorum. O benim için bir hiç. Sigurd'un her sözünü bir tanrıymış gibi dinleyen diğer iki kötü kardeşim Osten ve Vermund da öyle. Kötülük tanrısı, işte o. *Nithings*, hepsi!"

Şimdilik dinlenmeye, geleceği kesin olan savaş için gücünü korumaya ihtiyacı vardı. Bu savaşın nasıl bir doğaya sahip olacağını bilmiyordu ama şafağın geceyi takip etmesi kadar emin bir şekilde geliyordu.

"En kötü kısmı neydi biliyor musun Medana?" Agnis başını çevirerek o acınası göz aralıklarından ona baktı.

"Ne var tatlım?" Yüzüne bulaşmış kanlı saçlarını temizlemeye çalıştı.

"Gregor oradaydı. Beni önemsediyini sanıyordum, önemsediyini söyledi. Ama ne zaman

Sigurd Gregor'a ona ait olduğumu ve gitmesi gerektiğini söyledi, Gregor bana sadece hayal kırıklığına uğramış bir bakış attı ve beni Sigurd'un şeytani cihazlarına bıraktı."

"Erkekler! Hepsi birbirine benziyor," dedi Medana. Ama acı dolu bir uykuya daldığında, artık gerçekten böyle hissetmediğini fark etti. Thork'un adamları öyle değildi, Tykir ve takipçileri de öyle değildi. Hiçbirinin bir kadını zor durumda bırakacağını ya da kanlar içinde döveceğini düşünmüyordu.

Ve Thork ... Gözlerini kapadı ve sıcak gözyaşlarının morarmış yanaklarını yaktığını hissetti. Onunla ilk tanıştığında düşündüğünden çok daha fazlasıydı. Bir erkekte hayal ettiği her şey onda vardı. Brokk'a "iğrenç bir hödükten" bahsederken verdiği sessiz mesajı anlayacak mıydı? Onu sevdiğini bilecek miydi?

Ne de olsa artık onunla kalması için bir neden kalmamıştı. İster Sigurd'un karnına attığı tekme, isterse de her ayki akıntısı yüzünden olsun, artık Thork'un bebeğini taşımıyordu. Eğer taşıdıysa bile.

Ve en üzücü şey de bu değil miydi?

İlk olarak, sadece nefes almalısınız ...

Thork'un öfkesi kontrol altına alınamadı.

Tünelden dışarı çıkana kadar su altında yüzmek, sonra da hatırı sayılır bir mesafeyi yüzerek Küçük Ada'ya gitmek istiyordu.

"İmkânsız! Aklını mı kaçırdın, Thork?" diye bağırdı babası, kendisi ve kardeşleri onu tutarken.

Sonra da dağa tırmanmayı ve dağın üzerinden geçmeyi denemek istedi.

"Bu yapılamaz, Thork. İnanın bana, yıllar boyunca birçoğumuz denedik. Dayanacak yer yok," dedi Gudron, ince dudaklarından çıktığını hiç duymadığı kadar yumuşak bir sesle.

Babası onları -annesini, kardeşlerini, adamlarını ve Thrudr'un savaşçı kadınlarını- en büyük uzun eve götürdü ve hepsi oturdu.

"Garanti ettiğim bir şey var," diye öfkelendi Thork ve oturduğu bankın üzerine sertçe çöktü. "Eğer benim söz hakkım varsa, gelecekte o dağın tepesine ve aşağısına basamaklar inşa edilecek."

"Peki Thrudr'un gelecekte yapacakları hakkında neden söz sahibi olasın ki oğlum?" diye sordu annesi.

"Nedenini biliyorsun. Çünkü o lanet olası inatçı kadını seviyorum ve hiç kuşkusuz aptal hayatımın geri kalanında bu lanet olası korkunç adada yaşamak zorunda kalacağım. İşte bu yüzden."

Annesi gülümsedi ve sanki aradığı cevap buymuş gibi kolunu okşadı.

Babası ise onun kafasına vurarak "Annene küfretme" dedi.

Thork küfür ettiğinin farkında olmadan gözlerini kırptırdı.

"Bırak kocacığım. Kendinde değil," dedi annesi babasına. "Hah! Sana şunu söyleyeyim. Eğer çocuk sakinleşmezse

Onu buradaki kadınların meşhur uyku ilacıyla ıslatın." "Yapamazsın!"

Thork ayağa kalktı ve suçlayıcı gözlerle babasına baktı.

"Dinle Thork, sadece nefes al. Derin nefes al ve yavaşça ver. Sakinleş," dedi babası, onu bir bankın üzerine iterek ve yanına oturarak. "Bu halinle ne kendine ne de başkasına faydan dokunur. Bu kadar perişan haldeyken düşünemezsin."

"Annem olsaydı nasıl hissederdin?" diye tersledi.

"Nasıl hissettirdiğini çok iyi biliyorum. Bir keresinde annenin beceriksiz kardeşleri onu yakalamıştı."

Gerçekten mi? Bu hiç duymadığı bir hikâyeydi. Thork bir elini

Alnını. "Sadece endişeliyim. Şu anda ona ne oluyor? Brokk hala adadayken ona vurduklarını ve tekmelediklerini söyledi. Şimdi kendi topraklarındayken ne yapıyor olabilirler?"

"Bunun üzerinde duramazsın, Thork," dedi annesi. "Medana güçlü bir kadın. Bırak günlük işlerle o ilgilensin. Senin daha uzun vadeli düşünmen gerek."

"Yapacağımız şey şu," dedi babası, diğerlerine yaklaşmalarını işaret ederek, hem erkeklere hem de kadınlara. "Thork, Thrudr uzun gemisini Hedeby'ye götüreceksin ve orada gemiyi ele geçireceksin."

Üç uzun geminiz, ki umarım hâlâ oradadırlar. Sonra bir uzun gemiyi kardeşin Guthrom komutasında Northumbria'ya gönderip amcan Eirik'ten yardım isteyeceksin. Starri, bir başka uzun gemiyi Dragonstead'e götüreceksin, orada sadece adamlarımızı ve uzun gemilerimizi toplamakla kalmayacak, aynı zamanda yardımları için komşularımıza da gideceksin. Thork, Sigurd ve kardeşlerinin oraya gidip gitmeyeceği konusunda şüphelerim olsa da, üçüncü uzun gemiyle Fırtınabaşı'na gideceksin. Annen ve ben Kral Harald'ın sarayına gideceğiz, eninde sonunda Medana'yı oraya götürmek zorunda kalacaklar. Eğer kardeşlerin planı gerçekten buysa, kralın onayı olmadan onu evlendiremezler."

"Peki ya biz?" Gudron sordu.

"Sen ve kadınların elbette Thork'la birlikte Hedeby'ye gideceksiniz ama sonra kendi geminizle Thrudr'a dönmelisiniz. Selik sizinle gelecek, sonra da sizinle adaya dönecek. Tüm bu kaosun ortasında adayı savunmasız bırakmamak önemli. Bolthor, sen ve Katherine işleri bir arada tutmak için burada kalabilir misiniz?"

Bolthor isteksizce kabul etti.

Gudron çenesini meydan okurcasına kaldırarak, "Biz de savaşabiliriz," dedi.

"Ve muhtemelen buna mecbur kalacaksın," dedi Tykir. "Haber yayılacak. Dünyadaki her kötü niyetli insan adada sakladığınızı düşündükleri hazineler için buraya koşacak."

Birkaç kadın, günlük geçimin angarya olduğu Thrudr'da hazine fikri karşısında homurdanan sesler çıkardı.

"Anlaştık mı?" Tykir o zaman sordu. Başlarını sallayıp onaylayınca ekledi: "Silahlarımızı ve uzun gemilerimizi hazırlamak için bütün günümüz var. Her şeyi anlatabildim mi?"

"Bir şey daha var," dedi annesi. "Dua edelim. İster benim Hristiyan Tek Tanrıma, ister sizin İskandinav tanrılarınıza, yukarıdan rehberlik ve koruma istemeliyiz."

Hepsi sessizce başlarını öne eğdi.

Thork derin bir nefes aldı ve içinden şöyle dedi: "*Yardım et bana, annemin Tanrısı, halkımın Tanrısı. Medana'yı bulmama ve onu yanımda tutmama yardım et. Biz gelene kadar kardeşlerinin ona attığı her şeye dayanması için ona yardım et. Onun istediği ve ihtiyaç duyduğu adam olmama yardım et. Bana yardım et!*"

Kafasının içinde bir sesin, "*Sana iğrenç bir hödük dedi,*" dediğine yemin edebilirdi. *Yolu yarılamışsın.*

OceanofPDF.com

Yirmi İkinci Bölüm

Kabuslar sadece tersine dönmüş rüyalarlardır . . .

Medana iki gündür kardeşlerinin, İskandinavya'nın en kuzeyindeki malikânesi Snow Pines'a dönmesini bekliyor, daha doğrusu bundan korkuyordu. Aslında bu Sigurd ve Osten'in dönüşü olacaktı. En küçük kardeşi Vermund'u, küçük bir grup *ev hizmetlisiyle* birlikte onlara göz kulak olması için bırakmışlardı.

Vermund'u da pek görmemişlerdi. Sürekli bir değişim içinde gibiydi. Geldiklerinden beri, tıpkı *ev arkadaşları* gibi, bira sersemliği içindeydiler.

Medana, Agnis ve Egil muhtemelen kapıdan çıkıp gidebilirlerdi ama nereye gideceklerdi ki? En yakın fiyort karadan biraz uzaktaydı ve o zaman bile orada hiç kayık olup olmayacağını bilmiyordu. Yaz mevsimi olmasına rağmen hava serindi ve günün büyük bir bölümünde gün ışığı vardı. Gece Yarısı Güneşi Ülkesi.

"Bize ne olacak?" Agnis ilk kez sormuyordu.

Yazlık mutfaktaydılar, kalenin ana bulaşıkhanesinden çatılı, açık kenarlı bir geçitle ayrılmıştı, pislik içindeydi ve

demir eliyle, çoğu zaman *drukkinn*, aynı derecede pis bir aşçı tarafından pişiriliyordu. Burada, mayasız ekmek yapmak için arpa unu, kurutulmuş balık ve geyik eti ve yulaflı kekler için yeterli olacak çömlük kavanozlarda kristalize edilmiş az miktarda bal gibi mevcut yetersiz erzakla çalışıyorlardı.

Vermund'dan sofraları için biraz av avlamasını isteyebilirdi ama mutfakların ve yatak odalarının bulunduğu alt katta dikkatleri üzerlerine çekmek istemiyordu.

"Kont Leistr Adilsson'la evleneceğim ve harap olduğu söylenen malikanesine gideceğim, ama bunun nedeni muhtemelen uzun yıllardır başında bir kadın olmamasıdır."

"Ah, Medana! Bunu nasıl yaparsın?"

"Nasıl yapamam? Snow Pines umurumda değil. Onu kardeşlerime hemen devredebilirim ama görünüşe göre Odal yasaları benimki gibi miraslar konusunda katı ve bir erkeğin mülkiyeti kazanmasının tek yolu evlilik." *Ya da ölüm.*

"Ama sert bir adam olduğu söyleniyor."

"Yıllarca sert adamlarla dolu bir evde yaşadım. Onların şeytani pençelerinden nasıl kurtulacağımı biliyorum. Hayatta kalacağım."

Agnis ateşin başında balı karıştırarak eski haline gelmesini sağlıyordu. sıvı doğa. Arada bir geriniyor ve elini sırtının alt kısmına bastırıyordu. Kırbaç izleri iyileşip sıkılaştıkça acı çekiyordu ama kadın hiç şikâyet etmiyordu. Agnis, Egil güvende olduğu için çok mutluydu. Şimdi dışarıdaydı, fındık ve meyve topluyordu.

Agnis'in yüzü hâlâ şiş, siyah, mavi ve yer yer sarıydı. Çünkü Agnis'inki kadar kötü olmasa da Medana'ninkiydi. Sigurd ve Osten'in onları Snow Pines'a getirme nedenlerinden biri de buydu. . . iyileşmek için. Kardeşlerinin çektiği acıya büyük bir sempati duyduklarından değil -ne de olsa onlar da sadece kadındı- ama Medana'yı, "suçu" için kraldan af dilemeye ve onun için izin almaya saraya götürdüklerinde iyi görünmesi gerekiyordu.

Jarl Adilsson'la evlenmek için. Ya da Althing mahkemesinden aynı anlama gelen bir ölüm cezası.

Agnis'in durumunda, Medana'nın zalim ve kötü niyetli kardeşleri onu sağlıklı bir şekilde istiyorlardı çünkü onu neredeyse on yıldır özgürce yaşadığı Hedeby'deki köle pazarlarında satmayı planlıyorlardı. Agnis bunu henüz bilmiyordu. Egil Stormgard'a geri götürülecek ve orada kendi babasının evinde bir köle olacaktı.

"O kadar da kötü olmayacak. Leistr yaşlı. Eğer ondan daha uzun yaşayabilirsem, belki Thrudr'a geri dönebilirim," dedi Medana.

Agnis ona baktı, geleceği için korkuyordu. "Seninle gelebileceğimi düşünüyor musun? Egil ve ben?"

"Bilmiyorum," diye yalan söyledi Medana. Hâlâ umut ediyordu... ne için, emin değildi. Thork ve ailesinin onu arayacaklarını biliyordu ama şimdiye kadar muhtemelen aramaktan vazgeçmişlerdir. Yine de bir mucize olmasını umuyordu.

En büyük endişelerinden biri Thrudr'du. Kardeşleri açgözlü açlıklarını Kar Çamları ile giderdikten sonra, kasalarını doldurmak için başka kolay yollar arayacaklardı. Hazine bulacaklarını düşünerek Thrudr'a geri dönebilirler ya da hiç değilse kadınları köle olarak alıp satabilirlerdi. Kadın korsanlar bir yenilik olarak yüksek fiyatlara alıcı bulabilirdi.

Gudron da diğerleri gibi ölümüne savaşacaktı ama kardeşlerinin yapacağı saldırılara dayanabilecekler miydi?

Öte yandan, belki Thork ve babası adayı koruma sözlerini yerine getirirlerdi. Sadece bunu umabilirdi.

O sırada Egil, sepeti yarıya kadar fındık ve böğürtlenle dolu bir halde hızla içeri girdi. "Adamlar geliyor. Bir sürü adam."

Medana'nın kalbi bir an için yerinden kalktı. *Thork. Thork geldi.*

"Sanırım o benim babam," diye fısıldadı Egil korku dolu bir sesle.

Medana'nın omuzları çöktü.

Egil acele edip saklanacak kadar sağduyuluydu ama o ve Agnis sandalyelerinde donmuş bir şekilde oturmuş, başlarına gelecekleri bekliyorlardı. Beklemek için neredeyse bir saatleri vardı.

Sigrun ve Osten sonunda selam vermeden içeri girdiler. Onların kabalığını fark etmemişti, görünüşleri onu o kadar şaşırtmıştı ki. Güzel giysilerine rağmen bu iki adam sanki birahane de kavga etmiş gibi görünüyordu. Sigurd'un bir gözü morarmıştı ve alt dudağındaki kesiğin üzerinde kabuk bağlamıştı; emin değildi ama burnunda daha önce bir şişlik olduğunu sanmıyordu. Osten topallıyordu ve bir kolu askıdaydı. İkisinin de parmak eklemleri çürümüşü.

"İkinize ne oldu?" diye ağzından kaçırdı. "Bize siz oldunuz," diye hırladı Osten.

"Ben mi?" Şaşırmıştı. "Yaralarınızla benim ne alakam var?" "Thork Tykirsson seni aramak için Stormgard'a geldi ve seni bulamayınca çılgına döndü."

Önce şaşkınlıkla kaşlarını çatı. *Thork mu? Benim için mi gelmişti?* Genişçe gülümsedi.

"Acımızda mizah mı buluyorsun?" Sigurd kuşkuyla sordu. Yüzüne renk geldi ve yumruk yaptığı elleriyle ona yaklaştı.

Hızla hareket ederek masayı aralarına koydu. "Aniden ortaya çıkmanız beni şaşırttı. Gördüğünüz şey mutluluk... arkadaşınız olduğu için mutlu." *Thork'un yalan söyleme testi doğruysa, muhtemelen gözlerim deli gibi kırpışıyor.* "Burada, Snow Pines'ta yalnızdık, değil mi Agnis?"

Hâlâ masada oturan ve korkudan donup kalmış olan Agnis başını salladı Hızlıca.

"Nasıl oluyor da, sevgili kardeşim," dedi Sigurd, "Ulfr seninle yattığında tecavüz diye ağlıyorsun da, vahşi ve tehlikeli olduğu bilinen, kendi ailesinden dışlanmış Tykirsson için rahatça kalçalarını açıyorsun?"

"I . . . Ne demek istediğin hakkında hiçbir fikrim yok." *Gözümü kırpmayacağım. Gözümü kırpmayacağım.*

"Yalancı! Tykirsson senin Fırtınagard'da olmadığını anladığında, intikam davanı destekledi. O vahşi, evimizde bize saldırmaya cüret etti. İnanın bana, Althing başladığında Kral Harald bu rezaleti duyacak."

"Thork'a hiç sormadım-"

"Thork, değil mi? Adam senin sırtındaki yara izlerini nasıl biliyor, kızım, sen onun fahişesi olmayasın diye mi? Yoksa onu intikam yoluna mı soktun?"

"Elbette o bir fahişe. Bunda yeni bir şey yok," diye katkıda bulundu Osten.

"Senin elinden yediğim dayakları herkes biliyordu, Stormgard'da yaşayan herkes" demeye çalıştı ama kardeşleri çoktan başka bir şikâyet geçmişti.

"Daha acil sorunlarımız var." Sigurd Medana'yı kolundan tutup ayağa kaldırdı. Ters ters bakarak, "Neredeyse iki gecedir Kar Çamları'ndasınız ve burası tam bir domuz ahırı."

Yeni mi fark ediyorsunuz? Bu mülk çürüyüp giderken son on yıldır neredeydiniz?

"Ben olsam buradaki yatak çarşaflarında yatmazdım! Bitlerle dolu olduklarına şüphe yok." Sigurd'un renkleri onunkilere benzeyen gözleri öfkeyle parlıyordu.

Yatak çarşafları konusunda haklı olabilirsin. Agnis ve benim çamaşır kazanlarında kaynatıp duruladığımız, kaynatıp duruladığımız çamaşırlar hariç.

Sigurd büyük salondaki yağlı masalardan, küflü, pis kokulu acelelerden, salondan, koridorlardan, hatta ahırlardan bahsedip duruyordu. "Neden burayı temizlemediniz?"

"Ben mi? Benden tüm kaleyi temizlememi mi bekliyorsun?" Medana şaşkınlıkla sordu. Ağır işlere alışkındı ama Snow Pines büyük bir bina olmasa da, bakımı için Agnis ve ondan daha fazlasına ihtiyaç vardı. "Burada konuşacak personel yok," diye mırıldandı. "Kâhya ve hizmetçiler uzun zaman önce hiçbirinin parası ödenmeden ayrıldılar ve

Burada hiçbir kadın güvende değil..." Vermund ve *drukkinn* yoldaşlarından bahsetmek isterken sözlerinin yarıda kalmasına izin verdi.

Ama yarım kalan açıklamasının bir önemi yoktu.

"Bana kalsa seni eşek sudan gelinceye kadar döver ve bir rahibe manastırına gönderirdim." Adam onu iterek sendelemesine ve dengesini masanın kenarıyla sağlamak zorunda kalmasına neden oldu.

Osten kardeşinin bıraktığı yerden devam etti. "Ve yemek! Kızarmış domuz ekşimiş ve ekmeğin içinde ölü kurtçuklar gördüm." Küçük, titizlikle temizlenmiş yaz mutfağına bir göz attı ve bir yulaflı kek alıp ağzına attı. "Yine de kendinize nasıl bakacağınızı yeterince iyi biliyorsunuz gibi görünüyor."

Şimdi de pis aşçıları için beni mi suçlayacaklar? Sırada ne var? Garderoblar mı?

Sigurd'un dikkati Agnis'e döndü. "Git benim için bir oda hazırla ve kardeşim, esir. Ve beni yatağımda bekle."

Kısa bir süre önce Hedeby'de bağımsız ve mutlu bir tüccar olan Agnis, Sigurd'un emirlerini yerine getirmek için sinmiş ve kaçmıştı. Medana ise Agnis'in durumu hakkında bir şey yapmak için kendini çaresiz hissediyordu. Agnis'i ya da kendisini kurtarmak için eline bir bıçak alıp kardeşini bir çırpıda bıçaklayabilirdi. Ama bu onlar için sadece daha fazla soruna neden olurdu. Hayır, bir plan yapana kadar uysal ve kabullenici davranması gerekiyordu.

Tüm cesaretini toplayarak Sigurd'a masaya oturmasını işaret etti. "Konuşmalıyız kardeşim."

"Mecbur muyuz?" Sigurd küçümseyen bir ifadeyle kaşlarını kaldırdı ama yine de oturdu.

Bu sırada Osten çoktan aynı banka oturmuş, ağzına eklemek, bal ve yulaflı kek tıktırmaya başlamıştı.

"Benden ne istiyorsunuz?" diye sordu, iki adamın karşısına oturarak. Kardeşler.

"Senden ne istediğim değil, ne yapacağın önemli. Sabah Vestfold'a doğru yola çıkıyoruz. Althing beş gün içinde başlayacak ve biz orada

Ulfr'a karşı işlediğin suçun affedilmesi ve Leistr'le evlenmene izin verilmesi için dava açacaksın. Tüm bu süreç boyunca pişman ve alçakgönüllü davranacaksın. Ve nişanlına kendini sevdirmek için elinden gelen her şeyi yapacaksın. Hatta düğünden önce senin mallarını test etmeyi seçerse, bu sefer tecavüzden söz edilmeyecek."

İçten içe ürperdi ama kardeşine ne kadar tiksindiğini ve korktuğunu göstermedi. "Hepsi bu kadar mı?"

Kadının alaycılığı adamın öfkesini daha da körükledi. "Bana karşı tavır almaya nasıl cüret edersin, seni kaçık sürtük?" Yarı ayağa kalktı ve masanın diğer tarafına uzanıp avucunu yukarı kaldırdı, ona sert bir tokat atmak üzereydi.

Osten onu çektirip geri sadece zaman içinde ve uyardı, "Hayır işareti."

Unutmayın. Leistr onun isteyerek geldiğine inanmalı."

İçini çekerek önce bir kardeşine, sonra da diğerine baktı. "Agnis'i satamazsın. Evlendikten sonra o ve Egil benimle gelmeli. Aksi takdirde işbirliği yapmayacağım."

Sigurd, "Başka seçeneğin yok," diye tersledi ve Sigurd'un ona bedensel bir zarar vermekten kendini zorlukla alıkoyduğu anlaşıyordu.

"Bekle Sigurd," dedi Osten. "Agnis'ten vazgeçmek Geira'nın itaatini sağlayacaksa, bırak öyle olsun. Çocuğa gelince... senin bir sürü oğlun var. Bir köle oğul hiçbir şeyi değiştirmez."

Aptallar! Kardeşlerim duygusuz aptallar.

Sigurd tereddüt etti ve sonra başını salladı. Sözünü tutup tutmayacağını sadece Tanrılar bilirdi ama bu taviz onlara zaman kazandıracaktı. Ne için, emin değildi.

"Neden? Neden bu kadar zahmete giriyorsun?" diye sordu sonra. "Kar'ı al Pines. Ben gideceğim ve bu sefer beni ölü ilan edebilirsiniz."

Sigurd güldü ve bu hoş bir gülüş değildi. "Seni beyinsiz kuyruksuz! Snow Pines'in bizim için pek bir önemi yok. Leistr senin evliliğinden kısa bir süre sonra ölecek ve biz de onun büyük servetine el koyacağız. Ondan sonra da sana başka bir koca bulacağız. Yine bir ak sakallı, tabii ki. Ve oradan da

Bu yaşıta, yakışıklılığınızı kaybetmeden önce en az üç evlilik daha yapabileceğinizi düşünüyoruz."

Ağabeyinin ağzından dökülen tüm pislikler arasında en önemsizi olan "Şıklık mı?" diye mırıldandı.

"Evet, erkekler sizi çekici buluyor gibi görünüyor," diye açıkladı Osten. "Ben bunu kendim göremiyorum."

"Ben de öyle," dedi Sigurd tiksintiyle.

Medana, kardeşlerinin alaycı bakışları karşısında sersemlemiş bir halde orada oturuyordu. Onun için düşündükleri plan hayal edebileceğinden çok daha kötüydü. Kocaları için doğal ölümlerden bahsetmediklerinden şüpheleniyordu.

Ve o anda kabusunun çok daha kötüleşmek üzere olduğunu biliyordu.

Kendini pek şenlikli hissetmemesi dışında dev bir festival gibiydi.

Thork o kadar çok çıkmaz sokağa girmişti ki artık Medana'yı nerede arayacağını bilemiyordu. Kardeşlerinin vahşi doğası yüzünden onun durumu hakkında endişelenmenin ötesine geçmişti.

Hedeby'de adamlarını ve uzun gemilerini geri aldıktan sonra gittiği ilk yerlerden biri Stormgard'dı ve oraya vardığında kendisine Medana'nın kardeşleri Sigurd ve Osten'in orada ikamet ettiği söylenmişti. Yakaladıkları bazı muhafızlardan Medana'nın orada olmadığını ve on yıldan fazla bir süredir orada bulunmadığını öğrendikten sonra, büyük salona davetsiz olarak girmişti.

"Hanginiz bu kalenin efendisi?" Thork kükredi.

Kürsüdeki yüksek masada başka bir adam ve muhtemelen eşleri olan iki kadınla birlikte oturan adamlardan biri, "Benim," dedi. Her iki adam da ayağa kalktı ve merdivenlerden inerek ona doğru gelmeye başladı. Salondaki insanlar neler olduğunu görmek için yemeyi ve içmeyi bıraktı.

"Ben Sigurd Torsson, bu da kardeşim Osten."

"Vermund nerede?"

"Nereden bilebilirim ki? Ben kardeşimin bekçisi değilim. Ha, ha, ha. Sen de kimsin ve buraya nasıl girdin?" Sigurd gecikmeli olarak salonun arka tarafına baktı ve Thork'un bir düzine adamının, Guthrom'la birlikte, tam savaş teçhizatıyla, birinin aptalca bir kaçma girişiminde bulunması ihtimaline karşı kapıyı engellemek için sıraya girdiğini gördü. Medana'yı burada bulamazlarsa, Guthrom yardım için Northumbria'ya gidecekti.

"Ben Dragonstead'den Thork Tykirsson. Babam Tykir Thorksson ya da kuzeni Kral Harald ile tanışmış olabilirsiniz."

Sigurd başını yana eğmişti. "Neden öyle demedin?"

Stormgard'a hoş geldiniz. Bir fincan birayı paylaşmak ister misiniz?"

Ciddi miydi? Beyinsiz! "Seninle bir fincanı bile paylaşmam. Medana nerede?"

"Burada o isimde biri yok." Sigurd kardeşine döndü.

"Var mı, Osten?" Osten başını salladı.

"Kimi kastettiğimi çok iyi biliyorsun. Geira. Kız kardeşin."

"Ah," demişti Sigurd, yardıma gelmeleri için *hizmetkârlarından* bazılarına işaret vermek üzereyken.

"Yerinde olsam bunu yapmazdım." Thork bir elini silahının kabzasına koymuştu.

geniş kılıcını. "Sen ve kardeşin bana ulaşmadan başsız kalırsınız."

Sigurd'un nefesi kesildi ve Osten elini boynuna götürerek yüzünü buruşturdu.

Sigurd, "Geira burada değil, dışarıdaki muhafızlarımı atlatmayı başardıysanız bunu siz de çok iyi biliyorsunuz," dedi. "Kardeşimizden ne istiyorsunuz?" Osten sormuştu.

"O benim nişanlım." *Yani, neredeyse. Eğer onu yakalarsam, öyle olacak. Belki. Hayır, kesinlikle olacak. Ne de olsa son gün bana iğrenç bir hödük dedi.*

"Asla öyle değil!" Sigurd'un zaten solgun olan yüzüne renk gelmişti. "Kont Leistr Adilsson ile nişanlandı."

Demek sıraya dizdikleri son kukla buydu. "Öyle mi? Kral izin verdi mi? Babamın kuzeni olan kral mı?"

Adamlara Medana'nın çocuğunu taşıdığını söylemeyi düşünmüştü ama şimdi böyle bir şey olup olmadığını ya da daha önce böyle bir şey olup olmadığını bilmiyordu. Ya da yatağını paylaştığından şüphelenirlerse ona daha da kötü davranabilirler miydi?

"Nerede. Nerede? Nerede?" diye homurdandı.

Sigurd omuz silkti. "Son zamanlardaki faaliyetlerine dair duyduklarıma göre muhtemelen korsanlık ya da fahişelik yapıyordur."

Sigurd'un kötü seçilmiş yorumu Thork'un yumruğunun Sigurd'un cahil ağzına doğru uçmasına neden olmuştu. "O kız kardeşinin sırtındaki yara izleri içindi."

Sigurd'un kafasında bir tabure kırıldığında, "Ve bu da senin sadece kadınları alt ettiğinde kendini büyük hissedenden bir erkek olduğun içindi," diye ilan etmişti. Bunun üzerine Thork'un Sigurd'la, Guthrom'un Osten'le ve Thork'un adamlarının da oturmakta olan Stormgard savaşçılarıyla dövüştüğü bir arbede patlak vermişti.

Ölümüne bir dövüş olmamıştı. Thork'un Medana'yı bulmak için iğrenç Torsson kardeşlere canlı ihtiyacı vardı.

Nerede olduğunu. Yine de her iki tarafta da çok sayıda yaralı vardı.

Ondan sonra Thork Kral Harald'ın sarayına, ardından Hedeby'ye, Kaupang'a ve Birka'ya gitmiş, Vermund'un nerede olduğuna dair haber almaya çalışmış, onun yokluğunun anlamlı olduğunu düşünmüştü. Leistr'in Danimarka topraklarındaki mülklerine bile yaklaşmıştı ama yaşlı adam ortalıkta yoktu. Oralarda da başarılı olamayınca Dragonstead'e gitmiş, orada da babası aynı başarısızlığı bildirmiş ama yaklaşan Althing için komşularından destek toplamıştı. Sonra Thork, Torssonların yaptıklarını ve yapabilecekleri seyahatleri izlemek için muhafızlar yerleştirdiği Stormgard'a geri dönmüştü. Sonunda vazgeçtiler.

Sanki Medana yeryüzünden kaybolmuş gibiydi.

Şimdi Thork, babası ve tüm destekçileriyle buluşup Althing'i beklemek üzere Vestfold'a varmak üzereydi. O ve onun

Babam kralla görüşmek için dilekçe vermeyi denemişti, ancak kral Althing için yapılan hazırlıklarla aşırı meşguldü ve onları ertelemeye devam etti.

Bolthor ve Katherine Northumbria'daki evlerine geri dönmüşlerdi. Skald, kendisine ihtiyaç duyulursa geri döneceğine söz vermişti.

Guthrom ve Starri Thork'un yanındaydı ve her fırsatta onu rahatsız ediyorlardı. Medana ile bir daha karşılaştığında ne yapması gerektiğini.

İnanın bana, Medana'yla bir daha karşılaştığımda ne yapacağımı çok iyi biliyorum. Ona tutunacağım ve asla bırakmayacağım.

Vestfold'un rıhtımları boyunca dizilmiş ve açık sularda kısa bir mesafe açıkta demirlemiş çeşitli büyüklüklerde yüz veya daha fazla uzun gemi vardı. Althing yarın başlayacaktı. Günlerdir orada olan anne ve babası -inşallah iyi kalplidirler- onun için bir yer ayırmışlardı ve o ve denizcileri uzun gemiyi dar bir alana sokmayı başardılar.

İnip ikisini de kucakladıktan sonra babası, "Medana'nın davası iki gün sonra Althing'deki hukuk mahkemesinde görülecek. Kardeşlerinden sonra sizin de konuşma şansınız olacak."

Bunun üzerine yüzü aydınlandı. "Sence Medana burada olacak mı?"

"Henüz ondan ya da kardeşlerinden bir iz görmedim ama mahkeme için burada olacağından eminim. Aksi takdirde, kralın onun davasının görülmesine izin vereceğinden şüpheliyim. Kan bağımızı sürekli hatırlatmama rağmen, yokluğunda onu affetmesi yönündeki taleplerimden pek hoşlanmadı," dedi babası kıkırdayarak ve hep birlikte kralın şatosuna ve ötesine doğru yürümeye başladılar.

" 'Kuzen mi? Ne kuzeni?' Kral Harald söyleyip duruyordu. 'Benimle akrabalığınla övündüğünü ilk kez duyuyorum, Tykir,' " diye anlattı babası gürültülü bir kahkahayla.

Kraliyet kalesi büyük bir kaleydi, ancak gelen tüm insanları barındıracak kadar büyük değildi. Bu yüzden arazide bir çadır kent yükseliyordu.

kalenin ötesinde hektarlarca uzakta. İşte orada kalacaklardı.

Althing, tüm soylu İskandinavların ve özgür insanların ülkeyi, genellikle de kanlı Sakson düşmanlarını ilgilendiren meseleleri tartışmak, anlaşmazlıkları çözmek, evlilikler düzenlemek ve her türlü eğlenceyle genel olarak iyi vakit geçirmek için bir araya geldiği bir toplantıydı. Thork hiç de eğlenecekmiş gibi hissetmiyordu.

Çadırlar arasında açılmış patika yollarda yürürken birçok harika manzara gördü. Her türden satıcı gümüş peteklerden ipek kumaşlara, hayvanlardan uzun gemilere, egzotik meyvelerden evde yetiştirilen bala kadar her şeyi satıyordu. Zanaatkârlar değerli metaller ve nadir ağaçlar üzerinde hünerlerini sergiliyorlardı. Bazı çadırlardan şarkılar ve enstrümanlarla müzik sesleri yükseliyordu. Oyunlar oynandı. At yarışları düzenlenirdi. Güreş müsabakaları. Kumar oynandı.

Starri bunlardan birinde durup düz, simsiyah saçlı ve inci gibi bir teni olan çok çekici bir kadınla konuştu. Annesi Thork'a, Starri'nin merhum eşinin arkadaşı olan dul bir kadın olduğunu yeşil gözlerinde bir parıltıyla söyledi.

Babası çadırlarına götürmek üzere bir içki tüccarından bir kadeh şarap alıyordu.

Onlar beklerken annesi kolunu sıkarak, "İçimden bir ses her şeyin birkaç gün içinde biteceğini söylüyor," dedi.

"Evet, ama benim hoşuma gidecek mi gitmeyecek mi?" diye homurdandı.

"Artık Tanrı'nın elindedir," diye kehanette bulundu annesi.

Gözlerini devirdi. "Öylece durup göksel bir varlığın sorunlarımı halletmesini bekleyemem."

"Peki bunu yapman gerektiğini kim söyledi? Tanrı'ya dua edin ama kılıcınızı da bileyin. Benim felsefem budur." Norselands'da yaşadığı onca yıldan sonra bile annesi Sakson Hristiyanlığından asla vazgeçmemişti.

"Kılıcım her zaman keskindir," diye biraz daha homurdandı.

"Ah, ama kılıçlar vardır, bir de *kılıçlar* vardır," dedi annesi.

Bu gizemli mesaj üzerine Thork içki çadırında babasına katılmaya karar verdi.
Bir ya da yirmi bira içebilirdi.

OceanofPDF.com

Yirmi Üçüncü Bölüm

Ayrılmak zordur, Viking zamanlarında bile ...

Medana Vestfold'daydı. Yarın gün sonunda, mahkemeye çıktığında her şey karara bağlanmış olacaktı.

Thork buralarda bir yerdeydi. Öyle olduğunu biliyordu ama şu anda bunu düşünemezdi. Kendini kararlılıkla kuşandı. Güçlü olacaktı. "Bir uzun gemiye binmiş en vahşi Viking" ile yaşayabileceği mutluluğun sonu anlamına gelse bile, yapması gerekeni yapacaktı.

Şimdi kardeşi Sigurd ile nişanlısı Kont Leistr Adilsson'un arasında yürüyordu. Her ikisi de yakışıklı, yaşlı da olsa, sertleşmiş ve kare çenelerinde zalimlik izleri taşıyan adamlardı.

Ama Medana on yıl önceki zayıf kadın değildi. Leistr'le özel bir görüşme talep etmiş, Agnis ve Egil'i kardeşinden "satın alması" halinde ona kendi isteğiyle geleceğine söz vermişti.

"Bunu neden yapayım ki?" Leistr onu yakalayıp kapalı ağzına sert öpücükler kondurduktan sonra hırladı.

"Çünkü hoş bir yatak arkadaşı olabilirim. Çünkü, Tanrı'nın izniyle, önceki eşlerinden alamadığın oğullarını sana verebilirim. Çünkü bir Viking'e ya da bir savaşa gittikten sonra dönmen için evini hoş ve sıcak bir yer haline getirebilirim."

Adilsson onun sözlerini düşünmüş ve görünüşe göre bir çekicilik bulmuştu çünkü Agnis ve Egil şu anda Leistr'in malikânesinde Osten'in gözetimi altında onun düğününü bekliyorlardı ve sonrasında Medana'nın köleleri olacaktı. Sanki hiç köle tutacakmış gibi!

Medana bugün mevkiine yakışır bir kıyafet giymişti, ağabeyi cömertçe eski giysilerinin bulunduğu bir sandığa erişmesine izin vermişti. Menekşe rengi bir *gunna*, Viking tarzında koyu mor samit ipeğinden bilek uzunluğunda, açık kenarlı bir önlükle örtülmüştü. *Gunna* pililiydi ve arkaya doğru hafifçe sarkıyordu. Önlüğün her iki omzunun halkalarına eşleşen altın pennanüler broşlar takılmıştı. Ayaklarında altın işlemeli mor terlikler vardı. Sarı saçları inciler ve ametistlerle örülmüş kalın bir örgü halinde sırtından aşağı sarkıyordu.

Thork onu görmeden önce o onu gördü.

O da en güzel kıyafetlerini giymişti. Koyu yeşil bir yün tunik gözlerindeki yeşili ortaya çıkarıyordu. Tunik, siyah sütyen ve çizmelerin üzerine belden kemerle bağlanmıştı. Sarı saçları ensesinde toplanmıştı ve tek kulağındaki yıldırım küpesi dikkat çekiyordu. Hiç olmadığı kadar korsana benziyordu. Ve, ah, o anda onu o kadar çok sevdi ki, kalbi acıyla sıkıştı.

Sigurd'un parmakları onun bakışlarının yönünü fark ederek üst kolunu sıktı. "Agnis'i unutma," diye tısladı ona. "Agnis'in ve yavrusunun kaderini mühürlüyorsun. Köle pazarlarındaki bazı erkekler güzel oğlan çocuklarını tercih ediyor."

Kötü mesajı aldı ve başını salladı.

Thork'un dikkatini ona çeken kardeşi Starri'ydi. Koyu kızıl saçları ve çilleriyle görünüş olarak Thork'un tam tersi olan Starri

Yine de yakışıklı bir adamdı. Esmer, kremşi, İngiliz gülü gibi bir teni olan bir kadınla konuşuyorlardı.

Thork onu ilk gördüğünde yüzü aydınladı, ama sonra iki yanındaki iki adamı görünce yüzü gök gürültüsüne döndü. Sigurd'un yaraları henüz iyileşmemişti ve çenesinde belirgin bir morluk vardı.

"Medana!" Thork ona doğru yaklaşarak haykırdı. "Senin için çok endişelendim." Ona doğru uzanmak istedi ama kardeşi onu geri çekti.

"Gördüğünüz gibi kız kardeşim iyi. Endişelenmenize gerek yok. Nişanlısı Jarl Leistr Adilsson ile tanıştınız mı? Önümüzdeki gece evlenmeyi bekliyorlar."

"Medana?" diye sordu Thork. Cevap vermeyince, "Bunu yapmak zorunda değilsin," dedi.

Evet, istiyorum. "Bu benim dileğim," diye yalan söyledi ve kirpiklerinin titremediğinden emin oldu.

Thork'un nefesi kesildi ve neredeyse gözleri yaşaracakmış gibi oldu. "Biz konuşmamız gerek," diye ısrar etti Thork.

Onun pes etmeyeceğini biliyordu, bu yüzden Sigurd'a döndü ve "Thork'la biraz konuşacağım. Endişelenmene gerek yok." Ve taş suratlı nişanlısına, "Planlarımızdan haberdar edilmesi gerekiyor," dedi.

Thork'la birlikte uzaklaşmasına izin verdiler ama bunun sadece birkaç dakika süreceğini biliyordu.

"Thork, gördüğün gibi ben iyiyim. Benim için yaptıklarına minnettarım ama şimdi devam etmeli ve kendim ve değer verdiklerim için en iyi olanı yapmalıyım." Thork'a yalvarırcasına baktı, kararını ayrıntılarıyla anlatmadan kabul etmesini istiyordu.

"Peki ya ben?" diye sordu.

"Sen mi?" Anlamamış gibi davrandı. "Ah, sana söylemeyi unuttum. Bebek falan yok."

Adam irkildi. "Bebeğini kaybetmene o sefil kardeşin mi sebep oldu?"

"Bir bebek olduğunu hiç sanmıyorum," dedi ona, ki bu kısmen doğrudu. Olmamış da olabilir.

"Çok üzgünüm," dedi elini onun koluna koyarak.

O üzgün. Bu bebeğimizi istediği anlamına mı geliyor? Oh, bunu şimdi düşünemem. Omuz silkti. Onun kendisine dokunmasına izin veremezdi, yoksa kaybolurdu.

"Bunu neden yapıyorsun?"

"Neyi yapıyorum?"

"Umurunda değilmiş gibi davranıyorsun. Umursadığını biliyorum, bana iğrenç dedin.

"Son gün Brokk'a gönderdiğin mesajda bir hata yapmışsın." Gülümsedi, kızdan cevap olarak bir gülümseme koparmaya çalıştı.

Onun cazibesine tepki vermemek için kendini zor tuttu. "Neden umursuyorsun ki?"

"Seni sevdiğim için mi, seni aptal kız?" dedi alçak ve boğuk bir sesle.

Hafifçe inledi, sonra doğruldu. "Hayır, yapmıyorsun. Bu suçluluk duygusu. Ve ben de seni sevmiyorum. Bitti artık, Thork."

Adam ona bakakalmış, iddiası karşısında şaşkına dönmüştü.

"Bir şey var, Thork ..."

Cevap bile vermedi. Sadece soğuk bir şekilde ona baktı. "Thrudr için yapabileceğin her şeye minnettar olurum."

Başını yana eğdi. "Geri dönmeye niyetin yok mu? Hiç mi?"

Başını iki yana salladı. "Kaderin Nornları beni yeni bir yöne doğru yönlendiriyor."

Yüzünde hem öfke hem de şaşkınlık ifadesi vardı.

Thork'un göremediği gözyaşları yüzünden akarak uzaklaşırken, onun kendisine baktığını hissetti.

Yanlarına döndüğünde Sigurd ve Leistr'e "Tamamdır," dedi.

"Lütfen bir daha bana onun adını anma."

O gecenin ilerleyen saatlerinde Leydi Alinor çadırına girdi. Medana'yı alçak sesle konuşması konusunda uyarmak için parmak uçlarını dudaklarına götürdü.

"Sorun nedir?" Alinor hemen sordu. "Oğlumu neden tersledin? Şu anda bir *drukkinn* öfkesi içinde."

Medana üzüntüyle başını salladı. "Ona yardım edemem." "Sen kendine yardım edebilir misin, canım?"

"Ben de tam olarak bunu yapıyorum."

Alinor onun sözlerini düşündü, sonra küçük çadırın etrafına göz gezdirdi. "Burada yalnız mısın? Hizmetçi yok mu?"

"Sadece ben. Kardeşim yan çadırda."

"Sizinle aynı gün kaçırılan genç kadın ve çocuk bile mi?"

"Hayır, burada değiller. Leistr'in m a l i k a n e s i n e geri döndüler." Medana

Bunu anlatırken gözlerini kaçırdı. Yaşlı kadın çok şey görmüştü.

"Güvenli mi?"

Başını salladı.

"Sadece bir soru, Medana. Oğlumu seviyor musun?" Medana cevap veremedi.

Ama Alinor almak için geldiği şeyi almıştı. Medana'nın kolunu okşadı ve Ama "Dua et." demeden önce değil. Gülümsüyordu.

***Law and Order*'ın ortaçağ versiyonuydu.**

Yaşlı, beyaz saçlı kanun sözcüsü Lade'li Steinvor, Althing mahkemesinin yapılacağı devasa, açık kenarlı çadırın kürsüsüne çıktı. Eğer bu kadar korkmasaydı, Medana Althing prosedüründen çok etkilenirdi.

Kral, yükseltilmiş platformdaki uzun bir masanın ortasında oturuyor, etrafı günün anlaşmazlıklarını çözmeye yardımcı olacak bir düzineden fazla jarl ve küçük kralla çevriliydi. Aralarında Thork'un babası Tykir de vardı ve Medana'ya bakıp göz kırptı. Tykir'in mücevherlerle süslü kıyafeti her kralı gururlandırırdı. Göz kırpması onu sarstı ama sadece bir anlığına. Medana

Sigurd ve Leistr'in arasında metanetle oturuyordu, her ikisi de sanki yerinden fırlayıp kaçacakmış gibi kollarını sıkıca tutuyordu. Bu saatte olmaz.

Steinvor اساسını kürsünün ahşap zeminine vurarak sadece çadırda toplanan yüz kadar adamı değil, her iki taraftaki çimenli yamaçlarda oturan yüzlerce kişiyi de dikkat kesilmeye çağırdı. Hepsinin elinde *vapnataкта* kullanılmak üzere silahlar ve kalkanlar vardı, silahların şakırdaması, bir Althing'de oylamanın yapılma şekli. Suçlananlar ve ifade verecek tanıklar dışında hiç kadın yoktu. Medana arkasına dönüp Alinor'un orada olup olmadığına bakmak istemedi, çünkü Thork'u görüp tüm cesaretini kaybedeceğinden korkuyordu.

"Hepiniz dinleyin. Kral Harald'ın mahkemesi başlamak üzere. I Eski kanunları okuyacağım ki hatırlansınlar." Norselands yasalarını, suçları ve cezaları özetlemeye başladı. Yazılı belge olmadığı için bunların üçte birini bugün ezberden sıralayacak, diğer üçte ikisini de yarın ve ertesi gün mahkemelerde anlatacaktı. Örneğin hırsızlığın cezası bir elin kesilmesi ya da kişinin ödeyemeyeceği kadar büyük bir para cezasıydı. Bir cadı taşlanabilirdi. Çeşitli suçlar için, suçun ciddiyetine ve mağdurun sosyal statüsüne bağlı olarak belirli *vergiler* değerlendirilirdi.

Son olarak, çeşitli davaların görülme zamanı gelmişti. İlk olarak, bir adamın karısının sevgilisinin ailesinden tazminat istediği bir zina suçlaması vardı. Sadece kadının kamuya açık bir şekilde kırbaçlanması değil, aynı zamanda ailesinin de onu utanç içinde evine geri götürmesi gerekiyordu. Kadının sevgilisi, mağdur kocaya bir öküz ve beş mancus altın ödemek zorundaydı, ama ona kırbaç cezası yoktu. Erkek adaleti!

Daha sonra, sınır anlaşmazlığı yaşayan iki çiftçi geldi ve biri diğerinin arazisinde ineklerini otlattığı için diğerine ödeme yapmak zorunda kaldı. Kanıt olarak, mağdur adamın mahkemeye getirdiği inek yığınları kalabalığı çok eğlendirdi.

Bir arkadaşını uçurumdan aşağı iterek öldüren bir adam sert bir uyarı ile serbest bırakıldı. Görünüşe göre, her iki adam da günlerdir *sarhoşt* ve eşit derecede suçluydular.

Sonunda sıra Medana'ya geldi.

Kanun konuşmacısı ona isnat edilen suçu okudu. Cinayet.

Tykir'in ayağa kalkıp krala hitap etmesi onu şaşırttı. O kadar şık giyinmişti ki, küçük krallardan biri bile olabilirdi. "Bu davanın düşürülmesini saygılarımla arz ederim. Ölen adamın ailesi, Kont Ulfr, ailemin beş yüz mancus altın ödemesini kabul etti. Bunun karşılığında, Stormgardlı Leydi Geira'dan tecavüz ve bedensel saldırı suçlarından dolayı *haraç* istemeyeceğiz."

Medana bir an için Geira olduğunu unuttu.

"Ne?" Sigurd ayağa kalkıp yumruğunu havaya sallayarak bağırdı. "Bu ailenin benim ailemin işine karışmaya ne hakkı var? Geira benim kız kardeşim."

Sabahki olaylardan çoktan sıkılmış olan ve yeni üçüncü karısının tadını çıkarmak gibi daha eğlenceli bir şey yapmak isteyen Kral Harald, "Yani Sigurd, kız kardeşinin adına *wergild* ödemeyi mi tercih ediyorsun?" diye sordu.

"Şey, hayır, ama ..." Sigurd'un yüzü utançtan kıpkırmızı olmuştu. Herkes Sigurd'un para konusunda ne kadar cimri olduğunu biliyordu ve şimdi kız kardeşine ne kadar az değer verdiğini de biliyorlardı.

Kanun sözcüsü "Oylama yapalım" dedi.

Hava yüksek sesli silah şakırtılarıyla doldu.

Yasa konuşmacısı, "Mesele artık karara bağlanmıştır," diye ilan etti. "Sıradaki?" diye sordu kral kanun sözcüsünü dürterek.

"Bekle," diye bağırdı Sigurd. "Kralın iznine ihtiyacım var.

"Kız kardeşim ve Reis Leistr Adilsson arasındaki

evlilik." "Neden benim iznime ihtiyacınız olsun ki?"

"Çünkü evlilik anlaşmasının bir parçası olarak Reis Adilsson'a kız kardeşimin Snow Pines'taki arazilerini vermek istiyoruz."

"Odal haklarını çiğnemek mi istiyorsunuz?" diye sordu kral, meselenin özüne inerek. "Herhangi bir itirazınız var mı?"

Thork ayağa kalktı ve onlara doğru baktı. "Çok haklısınız, itirazlar var."

Thork öne çıkarken kral, "Peki sen kimsin?" diye sordu.

Thork krala hitaben, "Kuzeniniz," dedi. "İki ya da üç kez uzaklaştırılmış. Sanırım."

"Hiç bilmediğim başka bir yakın akraba mı?" dedi kral Tykir'e. "Kesinlikle. O benim oğlum," diye gururla ilan etti Tykir kürsü masasına.

Kral Thork'a, "Peki senin bu davayla ne ilgin var?" diye sordu. "Medana . . . Yani Geira. .. benim nişanlım."

"Ne-ne?" Leistr tükürdü, ayakta içinde Öfke. "O o benim nişanlı."

Kral gözlerini devirdi. "İşler gittikçe daha net ve kafa karıştırıcı bir hal alıyor." İçini çekti ve Thork'a işaret etti. "Hadi, bana bu durumu açıkla. Ve çabuk ol. Midem gurulduyor."

"Bu adam," dedi Thork, Sigurd'u işaret ederek, "kız kardeşini yıllar boyunca fena halde taciz etti ve sonra onu sapkınlıklarıyla tanınan bir adamla evlendirdi. Merhumun ailesini üzmemek için burada ayrıntılara girmeyeceğim, ama o zamanlar bunlar çok iyi biliniyordu."

"Bu doğru değil. Ben inatçı kız kardeşim için en iyi olanı yaptım," dedi Sigurd. iddia etti.

"Ne söyleyeceğimi bilmek isteyen var mı?" Medana, kardeşi ile Leistr'in arasında durarak konuştu.

"Hayır!" diye bağırdı kral ve adamların çoğu.

Kral, "Althings'te kadınlar konuşmaz," dedi. "Oturun."

Bu adil değil ama neden şaşırayım ki?

Sessizliğin içinde bir boğaz temizleme sesi duyuldu. Abartılı bir boğaz temizleme. Herkes dönüp kralın üçüncü karısını gördü; kralın üçte biri yaşında, etraftaki tüm erkeklerin dikkatini çeken göğüslere sahip bir kadındı. Hiçbir şey söylemedi ama yüzük kaplı parmakları kalçalarını kavıyor ve kaşları inançsızlıkla kalkıyordu. Belli ki kocasının kadınlar hakkındaki sözlerinden hoşnut değildi.

Kral, "Belki bir istisna yapabilir ve Leydi Geira'nın konuşmasına izin verebiliriz," diye kabul etti.

Sigurd ve Leistr'in konuşmaları sırasında kalabalıkta homurdanmalar oldu. şiddetle protesto etti. Ama Thork gülümsüyordu. Kısa bir süre sonra gülümseyecek pek bir şey kalmayacağını bilmiyordu.

Kral bir dirseğini masaya dayadı ve çenesini açık avucuna dayadı. "Evet, Leydi Geira, yoksa size Deniz Belası mı demeliyim?"

Uh-oh. İyi bir başlangıç değil. "Leydi Geira olur."

"Bu mahkemeye korsanlık suçundan çağrılmamanızın tek nedeninin hiçbir erkeğin bir kadın tarafından alt edilmeyi kabul etmemesi olduğunu biliyorsunuz, değil mi?"

"Biz de kadınlardan çaldık," dedi aptal dilini ısırarak.

Kalabalık onun bu tepkisine bayıldı ve kahkahalarla alkışladı.

"Bunu öğrendiğim iyi oldu," dedi kral kayıtsızca.

Kendini kızarmış hissetti.

"Kralım, bu saçmalığı protesto ediyorum. Bir kadının konuşmasına izin vermek ..." Sigurd hiddetlendi.

"Kapa çeneni!" dedi kral açıkça. Sonra Medana'ya dönerek, "Ne diyordun?" diye sordu.

"Althing mahkemesinin benim suçumla ilgili kararını takdir ediyorum. Tykirsson ailesinin *wergild*'i kazanmak için yaptıklarını da takdir ediyorum. Ancak, artık kardeşimin isteklerine uymak zorundayım."

"Ne demek bu?" Kral açıkça onun davasının sona ermesine hazırды. "Eğer saray onaylarsa Kont Leister ile evleneceğim."

"Oylama yapıldı mı?" diye seslendi kanun sözcüsü.

"Bekle!" Thork bağırdı. "Mahkemedен Torsson erkeklerinin Leydi Geira üzerindeki vesayetini kaldırmasını ve babama devretmesini rica ediyorum."

Tykir olayların bu şekilde gelişmesine şaşırmış görünüyordu ama hemen konuştu.

"Evet, ben daha iyi bir gardiyan olurdum."

"Peki neden?" diye sordu kral. "Çünkü onu kanlı bir şekilde dövmeyeceğim."

Kalabalık kükredi ve Sigurd yüzüne hücum eden kan yüzünden patlayacakmış gibi baktı. "İtiraz ediyorum. Ben sadece her erkeğin sorumluluğunu disipline etmek için yapacağı şeyi yaptım. Kadınların ne kadar inatçı olabileceğini hepimiz biliyoruz."

Herkes tepkisini görmek için kralın genç karısına döndü. Kadın mutlu değildi.

"Öyle de olsa, evet, bir kocanın, bir babanın ya da bir vasinin gerektiğinde sopa kullanma hakkı vardır, ama bunun Leydi Geira'nın az önce bu saraya verdiği mesajla ne ilgisi var?" diye sordu kral.

Thork, "Ona baskı yapılıyor," diye suçlamada bulundu.

Medana ona bakamadan, herkesin duyabileceği kadar yüksek bir sesle, "Bana baskı yapılmıyor. Lord Leistr'e kendi isteğimle gidiyorum." Vurgulamak için bir elini Leistr'in koluna koydu.

"Leydi Geira ile Lord Leistr'in evliliğinin onaylanması için evet ya da hayır diyen var mı?" Silah şakırtıları açıkça evliliği destekliyordu.

Kral dedi ki, "Peki ya şu adamın sahip olduğunu iddia ettiği davaya ne demeli? pazar yerinde teşhir ettiği iki horoz? Bunu duymak için sabırsızlanıyorum."

Thork'un kardeşleri tarafından geride tutulduğunu görmek için başını çevirdi. Çabucak

Sigurd ve Leistr Medana'yı çadırdan çıkarıp Sigurd'un gemisinin yola çıkmaya hazır olduğu iskeleye doğru götürdüler. Kimseyle konuşma şansı yoktu ve zaten ne söyleyebilirdi ki? Kalıp atılmıştı. Kurtarmak için

Agnis ve Egil, büyükbabası olacak kadar yaşlı bir adamla evlenecekti. Ama diğer kadınlar da her zaman böyle bir kaderle karşılaşılıyordu. On yıllık bağımsızlık döneminden sonra nasıl itaatkâr bir eş olunacağını öğrenmesi gerekecekti.

Akşam olduğunda Stormgard'a giden yolu yarılamıştı. Sigurd uzun gemisini kıyıya yakın bir yere demirlemiş, kürekçilere dinlenmeleri için bir şans vermişti. Geminin ortasındaki küçük kamarada, Leistr'in gelip evlilik öncesi hakları konusunda ısrar etmesini korkuyla bekliyordu. Bu sırada o ve Sigurd güvertede zaferlerini bir teneke birayla kutluyorlardı.

Artık gözyaşı kalmayana kadar ağlamış ve yüksek bir sesle uyandığında yarı uykuya dalmıştı. Sanki uzun gemi sert bir şeye çarpmış gibiydi ama bu nasıl olabilirdi? Karadan biraz uzakta demirlemişti. *Bang! Thud!* Sonra bağırma sesleri.

Yelken bezinden yapılmış perdenin arkasından dışarı bakan Medana, geminin yanına yanaşan başka bir gemi tarafından gemilerinin küpeştesi üzerinden fırlatılan devasa demir kancaları görünce hayrete düştü. Diğer uzun gemideki adamlar, iki uzun gemi küpeşte küpeşteye gelene ve adamlar bir tekneden diğerine atlayabilene kadar halatları çekiştiriyorlardı.

"Korsanlar! Korsanlar! Korsanlar tarafından saldırıya uğradık!" diye bağırdığını duydu Sigurd'un adamlarından birinin.

Aman Tanrım! Lütfen Thrudr'un kadınları olmasın. Açık bir savaşta kendilerini öldürtecekler.

"Ahoy orada! Gemiye alınmaya hazır olun," diye bağırdı yüksek bir erkek sesi. Kız

Bu sesi her yerde tanırım. Thork! Dışarı baktığında, rayların üzerinde kılıçlarını ve mızraklarını havaya kaldırmış düzinelerce adamın koşuşturduğunu gördü. Sadece Thork değil, Thork yalınayaktı ve korsan kıyafetleri içindeydi; dizlerine kadar inen, kesik pantolonları ve kırmızı bir fular başının etrafına kabadayı bir şekilde sarılmıştı. Babası ve kardeşleri Guthrom ve Starri de benzer şekilde giyinmişlerdi. Thork'un bir kulağındaki yıldırım küpesi ay ışığında parlarken, Tykir ve diğer iki oğlu altın halkalar takmıştı.

Gerçek bir çatışma yaşandığını görünce içeri kaçtı. Aslında Thork'un kılıcı Sigurd'un göğsünde kanlı bir yarık açmış ve kardeşinin acı dolu bir çığlıkla dizlerinin üzerine çökmesine neden olmuştu. Etrafta metale çarpan metallerin, düşen bedenlerin, savaş çığlıklarının ve acı çığlıklarının gürültüsü vardı.

Gürültü biraz kesilince tekrar dışarı baktı ve Sigurd, Leistr ve mürettebatın bir küpeştenin üzerine dikilmiş, suyun üzerine uzanan bir kalasın yanında toplandığını gördü. Tykir gelip tam önünde durdu, kollarını göğsünde kavuşturmuş, güverteye çıkmasını engelliyordu.

"Ne yapıyorlar?" diye sordu.

"Alçak heriflere bir seçenek sunuluyor, ya bıçak ya da kalas." "Her iki durumda da ölüm," diye karar verdi. "Thork'u durdurmalısın."

Tykir başını salladı. "Adamlar kıyıya kadar yüzebilir ve sonunda bir eve dönüş yolu."

"Ama bazıları Sigurd ... yaralı." Tykir omuz silkti.

"Onu durdurmak zorundayım." Medana, Tykir'in iri gövdesinin etrafından dolaşmaya çalıştı. "Hayır, hizmetçi kız, sen Thork'un korsan ganimetisin. O senin burada kalmanı istiyor. seninle ilgilenene kadar."

"Korsan ganimeti mi? Ben mi? Anlaştık mı?" diye mırıldandı.

"Al, bir içki iç," diye teklif etti Tykir, ona şarap olduğu anlaşılan bir şeyle dolu tahta bir fincan uzatarak. Şarap istemiyordu ama Tykir'e bunu söyleyemeden, bir daha dışarı çıkarsa direk direğine bağlanacağı uyarısıyla birlikte örtü indirilmişti. Aslında, koca adam artık onu korumuyor olsa bile dışarı çıkamaması için açıklığın olacağı yerin önüne kocaman bir sandık itilmişti.

Neler olup bittiğine dair tek bildiği bağırışlar, kahkahalar, çığlıklar, su sıçramaları, su sıçramaları, bolca küfür ve tehditlerdi. Sonra geminin hareket ettiğini hissetti. Erkek sesleri duyabiliyordu, ara sıra

Thork'un evindeydiler ve görünüşe göre korsanlık maceralarını kutlamak için içiyorlardı. Bir noktada Tykir birine, "Korsanlığın bu kadar eğlenceli olduğunu bilseydim, uzun zaman önce yapardım," diye haykırdı.

Sonunda uzun gemi demir attı. Tahtanın tahtaya çarpmasıyla aynı gürültülü sesi tekrar duydu. İki uzun gemi birbirine çarpıyordu. Çok fazla konuşma ve gülüşme. Ve hareket. Sonra sessizlik.

Onu burada, açlıktan ya da susuzluktan ölmesi için bir gemide tek başına mı bırakıyorlardı? Hayır, bunu hayal etmek bile çok gülünçtü. Ama ne için gelmişlerdi? Thork neyle ilgiliydi?

Sonunda şarabı içti ve uyumaya hiç niyeti olmadan kaba bir paletin üzerine uzandı. Sadece dinlenmek. Ama uyudu, hem de mışıl mışıl.

Tadı dudaklarını yalamaya benzeyen kuru bir ağızla uyandığında kuşluk vaktiydi. Uyku ilacı!

Ama hepsi bu değildi. Teninde bir sıcaklık hissetti. Çıplak tenini. Yavaşça, gözlerini açtığında güneşin üzerine vurduğunu gördü. Direğe bağlıydı. Çırılçıplaktı.

Gözlerini kırıştırarak nihayet odaklanabildi. Thork kısa bir mesafede duruyordu.

uzakta, içkisini yudumluyordu. Bahse girerdi ki uyku içkisi değildi. Görünüşe göre güvertede başka kimse yoktu ve yakınlarda başka bir uzun gemi de yoktu. Bunun için tanrılara şükretmeliydi çünkü alçak herif de çıplaktı.

"Vay, vay, vay, haspa," diye söylendi Thork. "Sonunda uyandın." "Aklını mı kaçırdın sen?"

Omuz silkti. "Muhtemelen."

"Herkes nerede?"

"Gitti mi?"

"Ve denize atmaya zorladığınız adamlar. Öldüler mi?"

Omuz silkti. "Nişanlın için endişeleniyor musun?"

"Hayır, senin için ve ... için endişeleniyorum." Agnis ve Egil'den bahsedemezdi. Onları kurtarmanın hâlâ bir yolu olabilirdi. "Geri dön. Sigurd ve Leistr'i getir. Belki de çok geç değildir."

"Artık çok geç," dedi ve deri bir çantayı alıp güvertede ayaklarının yanına koydu.

Neydi o? Ah! Çok geçmeden öğrendi.

Bağlarını çözdü ve düzinelerce farklı türde tüyü sergilemek için özel olarak tasarlanmış kadife astarı ortaya çıkarmak için açtı.

"Ne yapacaksın?" diye ciyakladı.

"Bu benim ne yapacağım değil. Yapacağımız şey bu."

Yüzlerce ipeksi dalı olan uzun tüylü bir tüyü eline aldı ve parmaklarının arasında şehvetli bir şekilde gezdirdi. "Viking'e gitmeyi ve kirletmeyi duymuşsundur," dedi seks düşkünün bir sesle. "Ama biz, benim güzel kızım, tüy dökmeye gidiyoruz."

Viking tarzında yuvasını kuruyor.

Thork, Medana'yı tekrar yanına aldığı için rahatlamıştı ama aynı zamanda onun Leistr'i koca olarak seçmesine de fena halde kızmıştı. Hem de tüm Althing'in önünde. Onu açıkça reddetmişti. Aşağılayıcı.

Ödeyecekti, ama kendine özgü bir şekilde.

Etrafta dolaşarak kadının çıplak vücudunu her açıdan inceledi. "Vay, vay, vay, şimdi kim tutsak oldu, hizmetçi kız?"

Adamın niyetini anlayınca içten içe inledi. Adam ona karşı durumu tersine çeviriyordu.

"Vücudunun hangi tarafını ve hangi kısmını daha çok sevdiğime karar veremiyorum." "Hmpfh! Tahmin edebiliyorum. Sen bir erkeksin. Erkekler sadece bir şeye odaklanır."

Azarlarcasına ipeksi tüyü kızın ağzının üzerinde gezdirdi. "Ben her erkek değilim. Yine de favorilerim var. Mesela senin o dolgun, öpülesi dudakların."

Dudaklarını yaladı, muhtemelen onları daha az öpülesi hale getirmeye çalışıyordu. Ona bir haberi vardı. O tam tersini yapmıştı.

"Menekşe rengi gözleriniz alışılmadık ve çekici."

Güzelliğini gizlemek için kirpiklerini indirdi. Adam tüyleri göğüslerinin üzerinde dalgalandırarak göz kapaklarının açılmasına neden oldu. Ve kızın nefesi kesildi. Bunun iyiye işaret olduğuna inanıyordu.

"Göğüslerin hoşuma gidiyor, ama sen bunu geçmiş deneyimlerinden zaten biliyorsun." Kolları bileklerinden direğin arkasına bağlıken göğüsleri güzelce kavislenmişti ama adam onun daha da fazla kavislendiğini hayal etti.

Onun arkasından yürüdü. "Ve güzel kıçın için tanrılara şükürler olsun." Eşleşen gamzeleriyle ikiz küre, direğin her iki yanında arkadan görülebiliyordu. Yaramaz bir niyetle tüyün ucunu kızın çatlağında gezdirdi ve kız bir itiraz çığlığı attı. "Kes şunu!"

Onun önünde diz çöktü. "Doğruyu söylemek gerekirse, ayaklarını bile beğendim."

Ayak parmakları tepki olarak kıvrıldı, özellikle de onları tüyle dalgalandırdığında.

İnledi.

"Gıdıklanıyorsun, değil mi tatlım?"

Başını kaldırıp baktı ve kızın etek altı kıllarıyla karşı karşıya olduğunu fark etti. Saatlerdir dışarıda duran siki, kızın oradaki güzelliğini takdir ederek sarsıldı. Tüylü yelpazeyi sarı buklelerin üzerinde ileri geri savurdu ve kızın yükselen uyarılmasını durdurmak için nafile bir çabayla nasıl sertleştiğini fark etti.

"Kadın kıvrımlarınızı okşayabilmem için bacaklarınızı açacağınızı sanmıyorum."

Kız boğulur gibi bir ses çıkardı ve adam bunu "*Hiç sanmıyorum!*" anlamına geldiğini anladı.

Bacaklarını sıkıca birbirine bastırmadan önce.

"Ah, pekala. Sonra görüşürüz." Şimdilik başka bir tüye geçmeye karar verdi. Koleksiyonu incelerken, "Demek yaşlı adamla evlenmek istiyorsun, öyle mi?" diye sordu.

"Aranıyor mu? Hayır mı? Karar verdim, evet."

Daha sert kıllı bir tüyle dudaklarını boyamaya çalıştı. Dudaklarını ayırıp çaresizce ona bakana kadar bir ileri bir geri. Eğildi

ve onu kısaca öptü. İstedğini elde edemedi bu işkence oyunu bitmesin diye kendine izin verebileceği tek bedensel temas buydu.

"Neden?" diye sordu. "Bunu neden yaptın, Medana?"

"Bazen bir kadının başka seçeneği yoktur. Bazen korumak için yetişkin kararları alır ... şey, sadece şunu söylemek yeterli, benim için büyüme ve zaman boyunca kadınların yaptıklarını kabul etme zamanı gelmişti. Aileleri için en iyi olan evliliği kabul etmek."

Bir bacağının iç kısmını ayak bileğinden kasıklara kadar kalın bir çizgiyle "boyuyor", ardından diğer bacağını kasıklardan ayak bileğine kadar aşağıya indiriyordu. Bu egzersizi birkaç kez yaptı ve yumuşak bir inilti ile ödüllendirildi. "Kardeşlerini koruman gerektiğini mi söylüyorsun?"

"Ha?" Kadın tutkuyla parlayan gözlerle ona baktı.

"Aileni korumaktan bahsettin. Kardeşlerin senin ailen." "Kafamı karıştırıyorsun. Lütfen bunu yapmayın."

"Ne? Bu mu?" Meme ucuna gelene kadar göğsünün etrafında giderek küçülen daireler çiziyor, bu daireleri ileri geri, ileri geri boyuyordu. Belki daha sonra aynı şeyi şarapla ya da balla da deneyecekti. Sonra aynı şeyi diğer göğsüne de yaptı.

Şimdi inliyordu. Menekşe rengi gözleri büyümüş ve neredeyse mora dönmüştü. Nefes nefese kalmıştı. Ve göğsü kabarıyordu.

Lanet olsun, muhtemelen o da nefes nefese kalmıştı.

Şimdi daha da sert bir tüy aldı, neredeyse bir hindi tüyü gibi. Ama bunu onun üzerinde kullanmadan önce, onu direğe bağlayan bağları çözdü. Büyük bir memnuniyetle, kadın kıpırdamadı.

"Althing'de yaptıklarınla ilgili en kötü şey," dedi ona, sert kılları vücudunun en erotik yerlerinde kullanırken -göğüsleri, boynu, omuzları, dizlerinin arkası, ayaklarının kemerleri, kalçaları ve evet, alt kıvrımları- "bana çok az güven göstermiş olman."

Şaşkınlıkla ona göz kırptı. İşkence oyununda çok ileri gitmiş olabilirdi.

"Sorunlarınızı yalnızca kendinizin çözebileceğini düşündüğünüzde bana kendimi bir erkekten daha az hissettirdiniz. Neden seni ve aileni koruma yeteneğimi sorguladın?"

Ellerini önüne doğru getirdi ve özgür olmasına şaşırılmış görünüyordu. "Anlamıyorsunuz."

"Hayır, anlamıyorsun. Agnis ve oğlu Thrudr'da güvende. Biz Althing'deyken adamlarım onu kurtardı."

İlk başta anlamadı. "Agnis güvende mi?" Başını salladı.

Sonra boğuk bir sesle, "Neden yaptığımı biliyor muydun?" diye sordu. "İlk başta değil. Beni uyaran annemdi."

Dizlerinin üzerine çöktü ve ağlamaya başladı. Aynı zamanda, o Örgüsünden çözülmüş uzun saçlarını göğüslerini örtecek şekilde öne doğru çekti. Ellerini mahrem yerinin üzerinde kavuşturdu.

Thork o anda onu bu noktaya getirdiği için utanç duydu.

Tüyü bıraktı ve sütyenini almak için yanına gitti.

Gözleri yaşla doldu ve "Bunu neden yaptın?" diye sordu. Elini çıplaklığına ve direğe doğru salladı.

"Seni biraz cezalandırmak için sanırım. Sanırım biraz kısasa kısas," dedi, "ve sanırım seni sevdiğim için."

"Bu hiç mantıklı değil."

Omuz silkti, engellenmiş duygularının yoğunluğuyla kalbi ağrıyordu.

"Ne yapıyorsun?" diye sordu adam uzaklaşırken.

Babasının uzakta demirli gemisine gitme zamanlarının geldiğini haber verecek bayrağı çekmek için direğe tırmanmak üzereydi. Babasının beklediğinden çok daha erken olmuştu. Babası ve kardeşleri, onun gemideki cazibe eksikliği hakkında şakalaşarak harika vakit geçireceklerdi.

aşk sanatları. Herhangi bir cazibe ya da aşk oyununa kalkıştığından değil. "Babamın gemisini çağırmak için bayrak çekeceğim." Döndü ve sütüyenlerini sürüklemek üzereydi ki, çıplak bir şekilde sallanmanın bir adamın kıymık istemediği yerlerinde kıymıklara neden olabileceğine karar verdi.

Şok olmuş bir şekilde arkadan vuruldu ve yüz üstü yere düştü. Medana sırtına oturmuş, omuzlarını yumrukluyordu. Nefes alabildiğinde arkasını döndü ve Medana hâlâ onun üzerindeydi, kıpırdamayı reddediyordu.

"Bu da neydi böyle?" diye sordu.

"Bir kadına onu sevdiğinizi söyleyip sonra da havaya doğru sallanamazsınız."

"Yok mu?"

"Hayır, bilmiyorsun, seni iğrenç hödük." Kadın ona en çekici şekilde bakıyordu.

İğrenç hödük mü? O anda umutlanmaya başladı. Bu sözleri bir sevgi ifadesi olarak mı söylemişti? Tekrar yuvarlandı ve şimdi alttaydı, dudakları onunkilere nefes alma mesafesindeydi. "Bu düşündüğüm anlama mı geliyor?"

Başını salladı. "Sana güvenmediğim için beni affedebilir misin?"

"Beni affedebilir misin?" diye sormadan önce eğildi ve uzun bir süre dudaklarından öptü. Elini direğe ve tüylerle dolu deri kutuya doğru salladı. "Hepsini yakacağım."

"Sen deli misin?" dedi. "O erotik saçmalıkla başladığın işi bitireceksin. Sonra da ben *sana* tüy dikmek için elimi deneyeceğim."

Ve o yaptı.

Ve o da

yaptı.

Daha sonra barınağın altındaki palete uzandılar, her ikisinin de bazı yerleri güneşten yanmıştı. Birbirlerine doyamıyorlardı. Ne de

"Seni seviyorum, seni iğrenç hödük." sözlerini duymaktan bıkeabilir miydi? O da "Seni seviyorum, benim güzel korsanım" sözlerini duymaktan yorulamazdı.

Babası çok sonra uzun gemiye geri döndü, ikisine şöyle bir baktı ve "Vahşi bir oğul yetiştirdiğimi hep biliyordum ama oğlumun kendine korsan bir gelin alacağını hiç beklemezdim. Ne Viking ama!"

OceanofPDF.com

Sonsöz

Viking'in vahşi korsan gelini ...

Bu Thrudr adasındaki ilk düğündü.

Elbette Thork'un ailesi ve tüm korsan kadınlar da oradaydı. Bolthor ve Katherine düğün için dönmüştü, Alrek, Brokk ve Finn de öyle. Henry hiç ayrılmamıştı. Jamie dağlık bölgelere kaçmış, öfkeli bir baba tarafından eve çağrılmış ve onu tanınmış cadaloz bir kızla vekâleten evlendirmekle tehdit etmişti. Jolstein kimsenin bilmediği bir yere kayboldu.

Thork'un amcası Eirik ve Leydi Eadyth bile Medana'yı sevindirmek için Northumbria'dan bir sürü arı sandığı taşıyarak gelmişlerdi. Hawk's Lair'den oğulları John, gelini Viking prensesi Ingrith ile birlikte onlara eşlik etmişti. Ve çocuklar, bir sürü çocuk. Adanın aşırı kalabalık olduğunu söylemek çok hafif kalır. Ama bu neşeli bir kalabalıktı.

Leydi Alinor'un "Eve dönen kara koyun gibisi yoktur," dediği duyuldu. Kocasının da "Ya da ıslah edilmiş vahşi bir çocuk" diye cevap verdiği duyulmuş.

Thork'un gerçekten reformcu olduğundan değil. Bu durum, Dragonstead'den zorla getirtilen, zor durumdaki Peder Peter tarafından Hıristiyan evlilik töreni tamamlandığında herkes tarafından anlaşıldı. Thork, göletin yanındaki çiçeklerle süslü çardağın altında durdu ve işaret parmağıyla gelinini  ne çıkması için çağırdı. Yeşil gözlerindeki pırıltı hiç de düzelmiş gibi görünmüyordu.

Tykir, Thork'un üç erkek kardeşi şahitlik ederken ve Gudron, Bergdis ve Solveig Medana'nın yanında dururken, çift için İskandinav evlilik ritüellerini gerçekleştirdi.

Medana yakasız, arkaya doğru sarkan t ll  bir kombinezon giymişti. Tek başına skandal yaratabilirdi ama kenarları elmas desenli altın iplikle işlenmiş, zengin lavanta ipeğinden geleneksel uzun, açık kenarlı önlükle  rt lm şti. Sarı saçları gevketti ve yakında gelecek kocasının hediyesi olan elmas desenli altın bir halkayla yerinde tutulmuştu.

Thork da belindeki altın kemer ve tek kulağındaki gümüş yıldıırım küpesi dışında tamamen siyah giyinmişti. Gelininin isteği üzerine saçları açıktı ama yüzünün iki yanında savaş örgüleri vardı.  rg ler, gelininin hediyesi olan yeşil kristallerle i içe geçmişti.

Tykir eski bir İskandinav duası okumaya başladı, sonra ellerini kaldırdı yükseklerde. "Odin, lütfen bu çifti birbirleriyle ne zaman savaşacaklarını ve ne zaman boyun eğeceklerini bilmeleri için bilgelikle kutsa. Thor, onlara kudretli ekicin Mjollnir'in gücünü bahşet ki birbirlerinin ihtiyaçlarını karşılayabilecek dayanıklılığa sahip olsunlar. Bereket tanrıçası Freyja, onlara çok ocuk ver ve lütfen tanrılar, vahşi çocuklar olmasın."

Medana Thork'a, "Bu şimdiye kadar katıldığım hiçbir İskandinav düğün törenine benzemiyor," diye fısıldadı.

Tykir kulak misafiri oldu ve "Ben uyduruyorum" dedi. Keskin bir silah aldı. bıçakla kesmiş ve onlardan ellerini uzatmalarını istemiştir. Her bir bileğe ince bir dilim kesen Tykir, daha sonra bilekleri birbirine bastırmalarını istedi ve şöyle seslendi: "Onun bedeninin kanı, kadının bedeninin kanı, şimdi birleşti! şükürler olsun!"

Ondan sonra gelin koşmaya başladı. Thork Medana'ya bir avans verdi ve Medana *gunnasının* eteklerini toplayarak düğün şöleninin yapılacağı uzun eve doğru koşmaya başladı. Thork çok geçmeden onu yakaladı ve kılıcın geniş tarafıyla arkasına vurdu. "Sadece bu ailenin reisinin kim olacağını göstermek için."

Medana, her zaman yaptığı gibi, adamın ayağına vurarak ve "Bu ailenin reisinin kim olacağını göstermek için" diyerek durumu tersine çevirdi.

Gelin hediyesi olarak Thork, Thrudr'u düzgün bir şekilde tahkim edene, birkaç uzun gemi inşa edene ve evet, o kanlı merdivenleri inşa edene kadar Medana ile birlikte Thrudr'da kalmaya ve yaşamaya söz verdi. Medana bundan sonra Thork'la birlikte babasının ona hediye ettiği Dragonstead yakınlarındaki topraklarda yaşamaya söz verdi. Birbirlerine verdikleri söze göre, çok ama çok sayıda çocuklarını orada büyüteceklerdi.

Gün boyunca dans edildi, içki içildi ve hikâyeler anlatıldı. Ziyafetin ortasında Bolthor ayağına kalktı ve şöyle dedi: "Karım bana birkaç destan daha yazmam için izin verdi. Bu senin için Thork."

Yaşlı adam konuşurken Thork ve Medana el ele tutuşarak oturdular:

"Baba gibi, oğul gibi."

der bilgiler.

Vahşi bir adam ol,

Ve sonunda ödeyeceksiniz.

Oğullarınız büyüyecek

Ve acı çekmene neden

olur, Tıpkı uzak durmayı

başaramadığında

yaptığın gibi.

Ama dinle, Thork,

Bu düğün gününde,

Zamanla bir oğlunuz olacak

Sana bir zamanlarki vahşi yolunu hatırlatmak için.

*Ve dinle Medana, çünkü
öğreneceksin,
Korsan gelinler özlem duyan
kızlar doğurur.*

*Ama bir dakika bekleyin,
bunu bir düşünün,
Vahşi bir Viking ve korsan bir gelin
Mutluluk getireceğinden eminim."*

Oldukça aptalca bir şiir olmasına rağmen herkes alkışladı, ama Bolthor'un tüm şiirleri öyleydi. Bu onların cazibesiydi.

Çok geçmeden çiftin avcılarının kulübesine gitme vakti gelmişti; burası şarap, yemek ve tüylü bir şiltenin üzerinde yumuşak çarşafarla tamamlanmış bir gelin çardağına dönüştürülmüştü. Düğün ziyafeti onlar olmadan devam edecekti.

Thork onun kulağına, "Bütün gün seni bu kombinezonun içinde görmek istiyordum, başka bir şey değil," diye fısıldadı.

Kadın kısa sürede razı oldu ve adam çok minnettar kaldı.

Sonra, "Seni bütün gün hiçbir şey giymeden görmek istiyordum," dedi.

Adam da buna uydu ve kadın da aynı şekilde minnettar kaldı.

Thork onun elinden tutarak yatak odasına götürdü ve şöyle dedi
Sana gösterecek özel bir şeyim var."

"Ben zaten gördüm."

Adam onun neredeyse çıplak olan kıkına bir şaplak attı ve güldü. "O değil."

Alçak bir masaya doğru yürüdü, süslü bir kutu aldı ve ona uzattı.

Onun muzip gözlerindeki parıltıdan şüphelenerek dikkatle açtı. İki elini de yanan yüzüne götürdü. Başka bir koleksiyonu. Çeşitli boyutlarda gümüş toplardan oluşan çirkin bir koleksiyon. Hayal bile edemiyordu.

amaçları, ama bunun kötü olacağını biliyordu. Çok iyi. "Bunun benim için bir hediye olduğuna emin misin? Ya da senin için?"

"İkimiz de," dedi ve vahşi bir Viking haykırışıyla onu kucağına alıp yatağa fırlattı, küçük sandığı da yanına koydu. Uzun bir süre sonra... çok uzun bir süre sonra... Thork, "Seni seviyorum," dedi.

"Ben de seni seviyorum, Thork. Gerçekten seviyorum."

"Neden yüzünde o küçük gülümseme var?"

"Bunu sorabilir misin?" diye haykırdı, sonra ekledi, "Aslında vahşi bir Viking'in korsan gelini olmanın ne kadar harika olduğunu düşünüyordum."

OceanofPDF.com

Sözlük

Asgard-Tanrılarının **evi**, Cennet ile karşılaştırılabilir.

Tuzun altında-Tuz eski zamanlarda çok pahalıydı ve sadece yüksek rütbeli kişiler tarafından kullanılmak üzere yüksek masanın ortasına yerleştirilirdi; tuzun altında yer almak kişinin daha düşük sosyal statüye sahip olduğu anlamına gelirdi.

Berserker-Savaş sırasında çılgınca bir öfkeyle dövüşen eski bir İskandinav savaşçısı.

Günümüz İsveç'inde bulunan Birka-Viking çağı ticaret kasabası.

Sütyen-İnce pantolon, pantolon.

Byre-Cowshed.

Ölü ağaçlar-Düşen ağaçlar ve dallar.

Drukkinn (çeşitli yazılışlar)-Sarhoş.

Ealdormen-Anglo-Sakson İngiltere'sinde kral tarafından atanan ve daha sonra kont olarak anılan **baş** yargıçlar veya kral vekilleri; çoğu zaman soylu kişilerdi.

Ell-Genellikle kumaştan yapılan ve kırk beş inç eşit olan doğrusal **bir** ölçü.

Kulaç-Bir zamanlar bir denizcinin uzanmış kolları arasındaki mesafeye eşit olduğu söylenen, kabaca 1,8288 metreye veya neredeyse iki yardaya eşit bir derinlik ölçüsü birimi.

Frankland - **Daha sonra** Fransa olarak adlandırıldı.

Frigg-Tanrılarının kraliçesi, Odin'in karısı.

Gammelost-Bir zamanlar İskandinav diyetinin temelini oluşturan keskin bir peynirdir, öyle ki bazı savaşçıları çılgına çevirdiği söylenir.

Garth-yan bahçe.

Gunna-Kadınlar tarafından giyilen, bazen tunik veya **uzun**, açık kenarlı bir önlüğün altına giyilen uzun **kollu**, ayak bileğine kadar **uzanan** elbise.

El sıkışma: Genellikle sadece bir el sıkışma ile tamamlanan bir nişan sözleşmesi.

Hedeby-Şu anda Almanya'nın bulunduğu **pazar** kasabası.

Hersir-Bir krala veya jarl'a bağlılık borcu olan **askeri** komutan. **Hird-Bir** reisin ya da asilzadenin sahip olabileceği daimi bir birlik. **Hnefatafl-Bir** Viking masa oyunu.

Holgaland-Kuzey Norveç'in **bir** bölümü.

Hordaland-Norveç.

Hane **halkı** askerleri: Bir kralın ya da lordun hanesine uzun dönemli olarak atanan askerler.

Kont - İngiliz k o n t u n a benzer bir Viking sosyal sınıfı ya da zengin bir toprak sahibi, reis ya da küçük kral olabilir.

Jorvik-Viking age York.

Jutland-Danimarka.

Longship-Vikingler tarafından yapılan, sığ sularda veya açık denizlerde yüksek hızları ve dayanıklılıklarıyla bilinen zarif, sığ, hafif yelkenli gemiler.

Lutefisk-Kurutulmuş morina balığı.

Manchet - Bir sırtık üzerinde istifleterek saklanabilmeleri için ortasında bir delik bulunan daire şeklinde pişirilmiş yassı, mayasız ekmek **türü**.

Mancus-Altının ağırlık ölçüsü, kabaca 4,25 grama veya o günlerde yetenekli bir zanaatkâr veya askerin yaklaşık bir aylık ücretine eşittir.

Ballı bira.

Miklagard (çeşitli yazılışlar)-Viking isim için Konstantinopolis ya da Bizans.

More danico-Vikinglerin birden fazla eş uygulaması.

Muspell-İskandinav öbür dünyasının alt katında bulunan ve cehenneme benzeyen ateşli **bir** yer.

Neeps-Turnips.

Nithing-Bir erkeğe söylenebilecek en kötü hakaret, onun hiçbir şeyden daha değersiz olduğu anlamına gelir.

Kader Nornları-Herkesin kaderini belirleyen üç bilge yaşlı kadın, İskandinav efsanesine göre.

Northumbria-Güneyde İngiliz krallıklarıyla, kuzey ve kuzeybatıda ise İskoçlar, Kumbrialılar ve Strathclyde Galleri ile sınırlanan Anglo-Sakson krallıklarından **biri**.

Odal kanunları-Kalıtım **kanunları**.

Hız-Bir adım veya adımla ölçülen **mesafe**, yaklaşık otuz inç.

Pannage-Yabani domuzlar gibi hayvanların arı fıstığı, meşe palamudu, kestane ve yabani meyveler gibi doğal, kendi kendine beslenmeleri için kullanılan

Ortaçağ terimi.

Pennanular - Genellikle tamamlanmamış bir daire şeklinde, genellikle bir broş olan mücevher tasarım **türü**.

Rünler-Eski İskandinav alfabesindeki **çubuk benzeri** karakterler.

Aceleler-Sert toprak zeminler genellikle acele denilen ve çok kirlendiğinde tırmıkla kaldırılabilen güzel kokulu otlar veya samanlarla kaplanırdı.

Russet-Kaba ev dokuması, genellikle kırmızımsı kahverengi renk.

Dışkı-Hayvan atığı.

Scathe-Harm.

Kırık kayaların saçılması.

Sennight-Bir hafta.

Skald-Poet.

Skyrr (skyr, çeşitli yazılışlar)- Vikingler tarafından tercih edilen, krem peynir veya süzme peynire benzer yumuşak peynir.

Kılıç çiyi-Kan.

Çim gibi bitkisel malzemelerden yapılmış bir barınma malzemesi (çatı).

Şey-Yasalar yapan ve anlaşmazlıkları çözen özgür insanlardan oluşan bir meclis;
çok daha büyük bir ölçekte Althing olarak adlandırılırdı.

Thrall-Slave.

Tun-252 galon, bira itibariyle.

Valhalla-Öldürülenlerin **Salonu**, Odin'in Asgard'daki savaşçılar için büyük salonu.

Valkyrieler-Öbür dünyada Odin'in isteğini yerine getiren **kadın** savaşçılar.

Vapnatak-Silah şakırtısı; bir Thing veya Althing'de erkekler kılıçlarını
kalkanlarına vurarak oy verirler.

Vestfold-Güney Norveç.

Wergild - **Bir** erkeğin değeri, genellikle soylu bir erkeği veya kadını öldürmek
veya yaralamak için ödenen ceza.

OceanofPDF.com

Okuyucu Mektubu

Sevgili okuyucu:

Viking Serisi I'deki son kitabımı nasıl buldunuz? Umarım Thork'u gururlandırmışımdır. Ne de olsa babası Tykir, Haraldsson, Thorksson, Tykirsson ve Eiriksson ailelerinin diğer üyeleriyle birlikte neredeyse yirmi yıldır sevilen bir karakter.

Daha önce de söyledim ve yine tekrarlayacağım, Vikingleri ve kültürlerini sevmek için iyi bir nedenim var. Büyükbabamın soyundan gelen Rolf the Gangr, ilk Normandiya Dükü'ydü. Yıllar önce aile soyağacı araştırması yaparken İskandinav mirasımı keşfetmek büyüleyici bir keşifti. Kaç kişi köklerinin izini onuncu yüzyıla kadar sürebilir ki? Yine de adı Magnus olan bir büyükbabam olduğundan şüphelenmeliydim.

Pek çok okurun eski tarihi romanlarda takıldığı noktalardan biri de dil meselesidir. Vikingler Saksonları ya da Fransızları nasıl anlayabilir ya da tam tersi? Açıklama basittir. Eski Norsça (modern Norveççe ile karıştırılmamalıdır) Sakson İngilizcesi ve o dönemde konuşulan diğer dillerle karşılıklı olarak anlaşılabilirdi. Modern İzlandaca, Eski Norsça kelimeleri korumaya en yakın olanıdır.

Aslında, pek çok İngilizce kelime Eski Norsçadan alıntı olarak adlandırılır. Bıçak (*knífr*), balık (*fiski*), hayır (*nei*), bira (*bjr*), almak (*taka*) gibi,

hasta (*íllr*), sarhoş (*drukkinn*), Rusça (*Rus*), Wikipedia'ya göre "Eski İskandinav Dili." Ya da Robert Lacey ve Danny Danziger'in *The Year 1000* kitabından alıntı yapacak olursak, "Satacak atın var mı?" Anglo-Saksoncada "*Haefst thu hors to sellenne?*" ve Eski Norsçada "*Hefir thu hross at selja?*" olacaktır; "Açıkçası, satacak iki atım var" cevabı ise Anglo-Saksoncada "*Ic haebbe tvau hors*" ve Eski Norsçada "*Ed hefi tvau hors*" olacaktır.

Korsan Gelin'in Viking Serisi I'in on birinci kitabı olduğunu ve tüm kitapların yeni baskı veya e-kitap formatlarında hala mevcut olduğunu bilmelisiniz: *Gönülsüz Viking*, *Haydut Viking*, *Lekeli Kadın*, *Büyülenmiş Viking*, *Mavi Viking*, *Benim Adil Vikingim* (diğer adıyla *Viking'in Esiri*), *İki Vikingin Hikayesi*, *Aşık Viking*, *Viking Şövalye Alıyor* ve *İskandinav Kralının Kızı*. Ne zaman bu seriyi bitirmenin zamanı geldiğini düşünsem, Alrek'e, Jamie'ye, Jostein'e ve şimdi de Starri, Guthrom ve Selik'e ne olacağını merak ediyorum. Ya da *Aşık Viking*'deki düşünceli Wulf'a ne dersiniz? Hepsi kendi hikâyelerini hak etmiyor mu?

Bu ve diğer kitaplarımla ilgili haberler, yarışmalar, soyağacı tabloları ve diğer güzel şeyler için lütfen www.sandrahill.net adresindeki web sitemi veya Sandra Hill Author adresindeki Facebook sayfamı ziyaret edin. Bana shill733@aol.com adresinden ulaşabilirsiniz

Her zaman olduğu gibi, okumalarınızda size gülümsemeler diliyorum.

Sandra Hill

OceanofPDF.com

**Bir göz atmak için
okumaya devam
edin**

KISS OF WRATH

**Bir sonraki kitap
DEADLY ANGELS serisi, çok
yakında
Sandra Hill'den
ve Avon
Books**

Önsöz

Norselands, M.S. 845

İnsanlar canavarlaştığında ...

En çok Cesur Mordr olarak bilinen Mordr Sigurdsson, savaş yorgunu adamlarını fiyorttan Stonegarth'a doğru dik yokuştan yukarı çıkarıyordu. Ahşap kalesi ve çevresindeki köy, yüksek bir motte, Frank tarzında devasa, düz tepeli bir toprak höyüğün üzerinde yer alıyordu ve çevredeki alanın üzerinde yükseliyordu.

Uzun gemilerini çoktan demirlemişti. Daha sonra, ama çok sonra değil. on gemi kışlamak için karaya çıkarılacaktı. Şimdiden, kayalar ve dayanıklı yaprak dökmeyen ağaçlar dışında hiçbir şeyin yetişmediği uzak kuzeydeki, uygun bir şekilde adlandırılmış, acımasız malikanesine giden dar su yolunun kenarları buzla kaplanmıştı ve bu onun için sorun değildi. Geçinmek ve zenginleşmek için ihtiyaç duyduğu her şeyi ticaret yaparak, bir ya da diğerinin ordusunda hizmet ederek ya da bir Viking'e giderek elde ediyordu. İyi bir hayat!

O ve adamları neredeyse bir yıldır ülkesinden uzaktaydı, bu süre genellikle anavatanından uzakta geçirdiği süreden daha uzundu. Gerçekte, çok uzun süre beklemişlerdi.

Dönüş yolculuğu için kıştan kaçmaya çalışıyorlardı, önlerindeki kalınlaşan buzu birçok yerde kırmak zorundaydılar ama yağmalanacak son bir manastır çok cazip gelmişti. Sonuç olarak, sadece bitkin düşmekle kalmamışlar, aynı zamanda kürk pelerinlerini ve şapkalarını, sakallarını ve bıyıklarını boyayan donla iliklerine kadar üşümüşlerdi. İskandinav buz tanrıları gibiydiler. Nefesleri ağızlarından çıkarken donarak kar tanelerine dönüşüyor ve burunlarının altındaki sümükler minyatür dişlere dönüşerek buz sarkıtları oluşturuyordu.

Yine de artık evlerindeydiler ve o da uzun süre kalmaya niyetliydi.

Sanki Mordr'un düşüncelerini sezmiş gibi, *hersir*'i Korkusuz Geirfinn soğuk bir nefesle, "Aud'um benim gelişim için ateşi yaksa iyi olur çünkü ilkbaharda buzlar çözülene kadar gömülmeye niyetliyim," dedi.

Mordr'un Geirfinn'in emrindeki *kuşçulardan* biri olan Atzer At Dişi diğer tarafından kıkırdadı. "Hangi ateş bu? Aşçı ateşi mi, yoksa karının kalçaları arasındaki ateş mi?"

Mordr ve yakınındaki diğer *kuşçular* kahkahalar atarak daha soğuk bulutlu nefeslere neden oldular.

"Yuva yapmaktan bahsetmemiş miydim?" Geirfinn kocaman, deniz aygırına benzeyen, buzdan kabuk bağlamış bıyıklarının arasından zorlukla görülebilen bir sırıtışla cevap verdi. "En iyi işimi yatak kürklerinin altında yapıyorum. . yuva yapıyorum."

Daha dostça kahkahalar. Evde olmak güzeldi.

"Öncelikle bir ya da beş kadeh bira istiyorum," dedi Mordr, neşeye katılarak. "Savaşın pisliğini temizlemek için ılık bir banyo."

"Ve bitler," diye seslendi arkasından biri.

Bitler, çoğu zaman temiz olmayan yerlerde yatmak zorunda kalan ve geleneksel banyolarını yapamayan savaşçı erkekler için her zaman bir sorun olmuştur. İskandinavlar diğer erkeklerden daha fazla banyo yapma eğilimindeydi. Tüm diyarlardaki kadınların onları yataklarına kabul etmelerinin bir nedeni de buydu. Bu ve diğer nedenler, diye düşündü Mordr kendi şakasına sessiz bir mizahla.

"O halde büyük salonunda doyurucu bir yemek istiyorum," diye devam etti Mordr adamlarını ilerlemeye teşvik etmek için. Birçoğu ağır zincir zırhlar giyiyordu. Ayrıca kılıçlar, savaş baltaları ve kalkanlar da yukarı tırmanırken ağırlığa ekleniyordu. "Evet, hepiniz kazdıktan sonra vereceğim hoş geldin ziyafetine davetlisiniz." Devam etmeden önce gülümsedi, "Sonra da en sevdiğim cariyem Dyna'nın bacakları arasında uzun bir gece."

"Büyük göğüslü Dyna mı?" Atzer alay etti.

"Kesinlikle," dedi Mordr. "Uzun bir geceyi unut. Belki de doymadan önce bir gece ve bir gündüze ihtiyacım olacak. Her zamanki dırdırcı ruh halinde değilse, karım Gulli'ye bile ilgi gösterebilirim."

Çok fazla kafa sallama oldu. Hepsi de şirret bir eşin acısını anlıyordu.

Ama, hayır, Mordr geç de olsa fark etti ki, tüm bu iştahlardan daha önemli bir şey vardı. En çok da çocukları Kata ve Jomar'ı görmeyi arzuluyordu. Aralarında sadece bir yaş olmasına rağmen, sırasıyla altı ve beş yaşında olan küçük akarları ne görünüş ne de kişilik olarak birbirlerine hiç benzemiyorlardı. Kata'nın soluk sarı saçları vardı ve zamanla kendisinininki gibi koyu sarı ya da açık kahverengiye dönüşecekti. Arsız bir sırtışı olan, her zaman bir yaramazlık peşinde koşan şımarık bir kızdı. Annesi Gulli gibi siyah saçlı olan Jomar daha ciddiydi ama Kata'nın çocukça maceralarına katılmaya her zaman istekliyd.

Evet, Stonegarth'la ilgili en çok özlediği şey buydu. Çocuklarını. Kendini ilk iş olarak Kata ve Jomar'ı havaya fırlatırken, onlara kocaman sarılırken ve şakacı gıdıklamalar yaparken hayal etti. Bir erkek için bir çocuğun kıkırdamasından daha görkemli bir şey olabilir miydi, özellikle de bu çocuk ya da kız kendi belinin meyvesi ise?

Kata'ya gökkuşağının tüm renklerinden düzinelerce şerit getirmişti ve Jomar için de sert ağaçtan yapılmış minyatür bir kılıç ve bir adamın kalçasına sığacak kadar küçük, kendi kemerli kını vardı. Mordr onların sevinçli takdirlerini görmek için sabırsızlanıyordu. Ayrıca, her ikisi de bir kılıçla

Karmaşık bir şekilde oyulmuş *hnefatafl* masa oyunu; alışlagelmiş kral, onu savunan askerler ve rakip düşmanlar yerine devler, troller ve benzeri aptal oyun parçalarıyla oynanıyor.

Bir şeylerin ters gittiğine dair ilk ipucu, hiçbir *ev sahibinin*, hatta hiçbir köylünün onları karşılamaya koşmadığını fark etmesiyle geldi. Silah arkadaşlarının silahlarını kınından çıkarmasına neden olan ikinci ipucu ise kalesinin çatısından ya da düz tepeli dağdaki Stonegarth'ı oluşturan uzun evlerin ve ek binaların hiçbirinden duman yükselmemesiydi. Isınmak için olmasa bile, yaz aylarında bile aşçı ateşlerinden her zaman ocak dumanı çıkmalıydı. Uğursuz sessizlik hepsini alarma geçirmişti.

Ve sonra ürkütücü sahnelerin ilkinde rastladılar. Dış avluda muhafızlarının ölü bedenleri yatıyordu, kaskatı kesilmiş, grotesk duruşlar içinde, gözleri açık, ağızları dehşet içinde açılmıştı. Kan bile soğuktan yaralarının üzerinde benek benek duruyordu. Bu da Mordr'a saldırganların yakın zamandaki donma olayından hemen önce gelmiş olmaları gerektiğini gösteriyordu. En fazla üç gece önce.

"Saksonlar mıydı?" diye sordu biri.

"O korkaklar topraklarımızın bu kadar derinine inmezler," diye cevap verdi bir başka asker. "Belki de Hunlar."

"Hayır! 'Twas Norsemen. Şu kılıca bakın. Viking tarzında kaynak yapılmış," diye işaret etti Atzer.

"Hordssonlar!" Birkaç adam hep bir ağızdan aynı sonuca vardı.

"Bu iğrenç haydutlar Viking adını hak etmiyorlar. Yıllardır pusuya yatmış, saldırmak için fırsat kolluyorlar," dedi Geirfinn. "Hepsinin Nifhelm'in ateşinde canı cehenneme."

Mordr bu sözleri kulaklarında büyüyen uğultunun arasından duydu. "Kata? Jomar?" diye bağırdı kaleye doğru koşmaya başlarken. Diğer adamlar da kılıçlarını kuşanmış bir şekilde her yöne doğru koşmaya başladılar ama donmuş cesetlerin durumuna bakılırsa istilacılar haftalardır olmasa da günlerdir ortalıkta görünmüyorlardı.

Mordr ağır zırhına rağmen rüzgâr gibi koşarak avluyu geçti, merdivenleri çıktı ve büyük salona açılan açık çift kapıdan geçti; burada üç ocakta yanan ateşler soğumuş, kütükler çoktan sönmüştü. Duvar halıları duvarlardan sökülmüş, banklar ve sehpa acımasızca kesilerek çıra haline getirilmişti. Yol boyunca, hem erkek hem *de* kadın hizmetkârlarının ve uşaklarının cesetlerinin üzerinden atladı. Güneş *odasıyla* bulaşikhane arasındaki koridorda Dyna'nın cesedini buldu; boynundan eteğine kadar yırtılmıştı, göğüsleri de geniş kalçaları gibi koyu morluk izleri taşıyordu. Mordr, kalçalarındaki kan lekeleri herhangi bir gösterge ise, tecavüze birçok erkeğin katıldığını garanti ederdi.

Karısının cesedi de bir evde bulunduğunda benzer kötü muamele izleri taşıyordu.

Saklandığı ya da saklanmaya çalıştığı depo odası.

Ve değerli çocuklarından hiçbir iz yok.

Mordr önseziyle dik merdivenleri tırmanarak üç uyku odasının bulunduğu ahşap kalenin üst katına çıktı. İlkinde, istilacılar tarafından bulunduğu yatağın altında yüzükoyun saklanıyor olması gereken Jomar'ı buldu. Ayaklarından sürüklenerek dışarı çıkarılmış ve kafatası bir kılıçla arkadan neredeyse tamamen yarılmıştı. Mordr bunun hızlı bir ölüm olması için tanrılara dua etti.

Dizlerinin üzerine çöktü ve küçük oğlunu kollarının arasına aldı, kederden ağlıyordu. Kalbi cam gibi paramparça olmuş, keskin kıymıklar ruhunu kesiyormuş gibi hissediyordu. Ama henüz dağılamazdı. Önce Kata'yı bulmalıydı. Jomar'ı dikkatle yatağa yatırdıktan sonra, sanki ölüren onu ısıtmak istercesine kendi kürk pelerinini cesedin üzerine serdi.

Kata'nın çıplak, donmuş cesedi bir sonraki odada yatıyordu. Mükemmel vücudunda kılıç darbesi yoktu. Bunun yerine, uyluklarının arasında biriken kan miktarından, dehşetle kızlık organlarından kan kaybından ölmüş olması gerektiği sonucuna vardı. Canavar Hordsson erkeklerinin sayısız darbesinden.

Ne tür erkekler kadınları ve çocukları öldürür? Ne tür adamlar Küçük kızlara tecavüz etmekten zevk mi alıyorlardı? Neden kadınları ve çocukları almamışlardı?

ya da sağlıklı erkekleri, en aşağılık caniler tarafından bile kullanılan bir uygulama olan değerli köleler olarak mı? Hedeby, Birka ve Kaupang'daki köle pazarları onları hemen kabul ederdi. Durum böyle olsaydı, Mordr'un çocuklarını fidye ya da kılıç yoluyla geri alma şansı olurdu.

Bu bir şiddet eylemiydi, kötülük, saf ve basit. Ona yönelikti. Amaç parasal kazanç değildi, en azından tamamen değildi.

Mordr ayağa kalktı, kollarını kaldırarak saçlarını yolmaya başladı. Ondan gelen öfke kükremesi, "NOOOOOOOOOO!" kalenin dışında ve ötesinde, köyün içinde bile duyulabilirdi. Bazıları o günün Cesur Mordr'un  ılgın Mordr'a dönüştüğü gün olduğunu söyler.

Birinci Bölüm

Haksızlığa uğramış bir Viking kadar öfkeliyi yoktur.

Adamları tarafından zapt edildikten sonra -Geirfinn, Atzer ve diğer üç iri yarı adamın onu zapt etmesi gerekmişti- ve o güçlü, değerli İskoç birası *olan uisge beatha*'dan boynuz boynuz içmeye zorlandıktan sonra Mordr derin, biralı bir uykuya daldı. Uyandığında öfkesi hâlâ içindeydi ama onu Hordsson'lara karşı sessiz ve soğuk bir öfkeyle dizginledi. O plan yapmaya başladı.

Ne yaparsa yapsın -karaya çıkan uzun gemileri kontrol etmek için yokuştan aşağı yürüsün, soğuk bir domuz inciği yesin, kirli vücudunu yıkasın, ocaktaki ateşin sıcaklığını hissetsin- Jomar ve Kata'nın görüntüleri hep onunla birlikteydi. Ve bu görüntüler bir yıl önce Stonegarth'ta geride bıraktığı gülen, mutlu çocuklara ait değildi. Hayır, tek görebildiği onların kanlı, kirlenmiş bedenleri ve üzgün, donmuş, işkence görmüş yüzleriydi.

Onların ölümlerinin, Stonegarth'taki tüm ölümlerin intikamı alınmalıydı. Böylece iki gün sonra, yıkımdan bir nebze olsun arındırılmış olan büyük salonunda Mordr elini havaya kaldırarak şöyle dedi: "Hordssonlara savaş! Bu ismi taşıyan tüm yanlış yola sapmışların ölümüne!"

Erkeklerden yüksek sesli bir tezahürat yükseldi. Elbette kadın ya da çocuk yoktu.

Bir hafta içinde, Mordr ve gönülsüz takipçileri - gönülsüz olmalarının tek sebebi kışın savaş için en uygun zaman olmamasıydı ve *kuşçuları* savaşa bahar yürüyüşünü tercih ederdi - Hordsson klanının zavallı kalesini ve köyünü yerle bir etmişti. On yaşın üzerindeki tek bir Hordsson erkeği bile bu sürpriz saldırıdan sağ kurtulamamıştı. Bazı kadınlar da öldürülmüştü. Mordr, savaş başladığında onu ele geçiren çılgınlık anında bile kadınları öldürmekten hoşlanmazdı ama yoluna çıkarlarsa, sarsılmış zihnine göre adil hedeflerdi. Ama asla küçük çocuklar değil. Asla!

Bir yıl ve daha uzun bir süre boyunca Hordsson'un akrabalarını ülkenin diğer bölgelerinde aradı.

Norselands . . . Hordaland, Jutland, Vestfold, Holgaland. Stonegarth'a yapılan baskına katılıp katılmamaları önemli değildi, eğer Hordsson kanı taşıyorlarsa, Mordr ölmeleri gerektiğine karar verdi. Sonra İrlanda topraklarında bazı Hordssonların olduğu haberi geldi; oraya gitti ve hâlâ öfkeli olan intikamını aldı. Diğerleri de Mordr'un ellerinde, Britanya'nın o bölümünü bir Viking kralının yönettiği Northumbria'da yaşadı ve öldü. Ondan sonra Orkney Adalarına geçti.

Yüzlerce ölü Hordsson onun dehşetinin ardında yatıyordu. Diğerleri korkudan titredi ve Mordr'un misilleme yolundan kaçmak için isimlerini değiştirdi.

Amacı bu olmamasına rağmen Mordr, İntikam adlı kılıcı ve Öfke adlı savaş baltasını kullanmadaki çılgın becerisiyle büyük ün kazanmıştı. Zerre kadar akli olan herkes, hatta adı Hordsson olmayanlar bile, onu kızdıracak bir şey yapma ya da söyleme korkusuyla yolundan kaçınıyordu. Savaşçılar arasında iyi bilinen bir gerçektir ki, çıldırmış olsun ya da olmasın, yaşamayı ya da ölmeyi umursamayan bir savaşçıyla asla çarpışılmazdı.

Gerçekte, Mordr Valhalla'ya giden yolu memnuniyetle karşıladı. Yoksa Hristiyanların buna hakkı var mıydı? Tek Tanrı'nın takipçileri, yaşarken yapılan iyi işlerin cennete girmeyi sağladığı bir öbür dünya olduğuna inanıyorlardı.

Kutsal Kitaplarına göre, bir insan öldükten sonra kendisinden önce ölmüş olanlarla buluşabilirdi. Eğer durum böyleyse, Mordr kaybolmuştu. Hiç vaftiz edilmemişti ve yaptığı pek çok kötülük onu cennetin kapılarından alıkoyacaktı. Ne yazık ki Jomar ve Kata'yı bir daha asla göremeyecekti.

O zamana kadar adamlarının çoğu kan davasından bıkmış ve Mordr'un izniyle Atzer önderliğinde Stonegarth'a geri dönmüştü. Mordr evine hiç dönmemişti ama yıllar sonra Atzer'in emrindeki adamların eş alıp çocuk sahibi olması ve yeni inşa edilen uzun evlere köylüleri ve rençperleri çekmesiyle malikânenin zenginleştiğini duymuştu. Norselands'ın dört bir yanına dağılmış mülklerinden ilk başta ona katılan altı erkek kardeşi bile bir süre sonra pes etmişti. Bu onların savaşı değildi.

Kardeşi Ivak ayrılmadan önce, "Belki de zihnini sakinleştirmek için şehvetli bir ya da on hizmetçiye ihtiyacın vardır," diye önerdi.

"Ivak, dünyadaki her sorunun seninle çözülebileceğini düşünüyorsun. horoz."

"Olamaz mı?" diye sordu yarım akıllı kardeşi ve ciddiydi.

Sigurdsson soyunun en yaşlısı olan Vikar, her zamanki bilgece tavsiyesini verdi, pek de mütevazı olmayan kendi görüşüne göre bilgece. "Gururun yatıştırıldı. Kan davayı durdurmak için Kral Haakon tarafından teklif edilen mihrabı kabul et ve bunu her şeye yeniden başlamak için kullan."

"Bunun gururla ilgili olduğunu mu sanıyorsun? Rüşvet paralarını önemseydiğimi mi sanıyorsun? Gerçekten baştan başlayabileceğimi mi sanıyorsun?" Mordr hiddetlendi. "İki çocuğumun yerini asla dolduramam."

Bu Vikar'ı susturdu. . . bir süreliğine.

Kardeşi Cnut, Vestfold'daki müreffeh toprakları kendisine bitişik olan dul kadından bahsetmiştir.

"Bu acaba Dişsiz Inga olabilir mi?" Mordr büyüyerek sordu Sabırsızlık.

"Şey ..." Cnut savunmacı bir tavırla, "Karanlıkta bütün kedilerin aynı olduğu hakkında ne derler bilirsin," dedi.

"Bunu kim söylediye kedileri ya da kadınları tanımıyormuş," diye araya girdi Ivak. Hepsi dönüp Ivak'a baktı.

"I am sadece diyerek," Ivak savundu kendisi.

"Ayrıca, Orada dişsiz bir kadının yatak sanatındaki avantajlarıdır." Hepsi inanamayarak Ivak'a baktı.

"Sadece söylüyorum," diye tekrarladı Ivak, bu kez sırtarak.

Mordr giderek artan bir sabırsızlıkla, "Başka bir eşe ihtiyacım yok," dedi.

Trond, "İzlanda'nın ötesinde yerleşmek için yeni ülkeler arayan Vikinglerle keşfe çıkabilirsiniz," dedi.

Mordr, doğmuş en tembel İskandinav olan Trond'a kaşlarını çattı. Trond asla kendi başına keşfe çıkmazdı çünkü bu çok fazla enerji gerektirirdi. "İzlanda'ya gitmemin tek yolu oralarda bir buzdağının üzerinde oturan bir Hordsson olması," diye açıkladı Mordr.

Şifacı Sigurd en çirkin önerilerden birini yaptı. "Bence kafanda bir delik açmama izin vermelisin. Buna Trepanning deniyor. Belki de vücudundaki tüm kötü huylar serbest kalır ve bu delilikten kurtulursun."

Diğer kardeşleri de en az Mordr kadar şaşkındı.

"Deliliğimi seviyorum, çok teşekkür ederim. Elinde bir matkapla bana bir kol boyu yaklaşırsan, o aleti vücudunun güneş görmeyen yerlerinden birine saplanmış olarak bulursun."

Kardeşleri arasında en zeki ve en varlıklı olan Harek - tefeci ve vergi tahsildarıydı - "Eğer bu kendini yok etme yolunda devam edeceksen, Stonegarth'ı alabilir miyim?" dedi.

Mordr kardeşine kızamazdı. Harek neyse oydu, kendi krallığını kurmak için yeterli hazineyi toplamaya kararlı açgözlü bir Viking.

Mordr ona, "Onu zaten Atzer'e verdim," dedi.

Sonunda kardeşleri ve daha birçok takipçisi onu terk etti. Sonunda, Geirfinn *ilk mirasçılarından* kalan tek kişi oldu. Mordr öldürecek başka Hordsson bulamadığında, Mordr, Geirfinn ve bir avuç sadık silah arkadaşı kendilerini birçok ülkenin krallarına ve reislerine paralı asker olarak kiraladı. Bir süreliğine Jomsvikings bile oldular, ancak Mordr bu manastır benzeri yaşamın katı kuralları altında ezildi.

Böylece Stonegarth'ın işgalinden ve çocuklarının ölümünden beş yıl sonra Mordr kendini bir grup Sakson canisine karşı savaşıırken buldu. Şu anda Mordr'un yanında sadece on iki adam vardı ama on üç güçlü İskandinav savaşçısı bu sayının iki, belki de üç katıyla başa çıkabilirdi. Ama bugün değil. Sayıca bire beş üstündüler ve tanrılar onlara karşıydı, soğuk bir sefalet içinde yağmur yağıyorlardı. Eğer bu yeterince kötü değilse, Thor kudretli çekici Mjollnir'i kaldırdı ve sanki kıyametin habercisi gibi şimşekler çakmasına neden oldu. Çoktan akbabalar -ölüm kuzgunları- tepelerinde dönmeye başlamış, insan leşine saldırmak için bekliyorlardı.

Alan, çamurun yanı sıra kılıç çığıyla de kayganlaştı. Hava, metal silahların metal silahlara çarpışması, ölenlerin ölüm çığlıkları, ağır kılıçlar sallayan askerlerin homurtuları ve kendi vahşi kükremeleriyle cınlıyordu.

Mordr, iki taraftan da saldırıya uğrayan Geirfinn'e ulaşmaya çalışarak önündeki çatışmanın içinden bir yol açtı. Neredeyse oraya vardığında, yakın arkadaşının bir başka Sakson canı tarafından arkadan fırlatılan bir mızrakla yere düştüğünü gördü. Ölümcül bir darbe olmalıydı.

Mordr bir öfke çığı atarak kalkanını ve deri miğferini yere düşü. Sağ elindeki ağır geniş kılıcını ve sol elindeki savaş baltasını savurarak ileri atıldı. Düşmanlardan birinin kafası koptu. Bir diğeri Mordr savaş baltasının sivri ucuyla kalbine mızrak sapladı. Bir diğeri ise bir daha asla bir kıza vuramayacaktı, çünkü Mordr kılıcı İntikam'ı askerin kasığına sıkıca saplamıştı.

Mordr kılıcını inleyen adamın bedeninden çekip çıkarırken büyük bir hata yaptı. Savaş alanına asla sırtını dönmemeliydi. Biri arkasından yaklaşmış, hızla uzanıp onu omzundan omzuna boğazlamıştı. Kan fişkırdı ve sanki haşlanmış gibi tüm vücudunu saran bir sıcaklık hissetti. Kolları uyuştı ve bacakları tutmayarak öne doğru düşmesine neden oldu. Kısa süre sonra, kanı altındaki zemini ıslatırken savaş sesleri azaldı. Biri onu çizmeli ayağıyla yuvarladı ve güldü. "Kral Edgar bu acımasız Viking'i yere serdiğim için bana büyük bir lütufta bulunacak."

Ama sonra Mordr karanlık bir uykuya dalarken hiçbir şey duymadı ve bu, ölümün olmasını beklediği gibi huzurlu bir uyku değildi. Etrafında dişlerini gıcırdatan, etini ve kemiklerini yemek için işaret bekleyen canavarların sesi geliyordu. *O zaman bu ölüm mü? Neden Asgard'a giden yolda değilim? Valkyrielerim nerede? Neden Odin'in Valhalla'daki büyük salonuna kabul edilmiyorum?*

"Çünkü sen Valhalla'da değilsin Viking," diye gürledi tepesinden bir ses.

Mordr yüksek sesle konuştuğunu fark etmemişti. Doğrusu, boynu neredeyse ensesine kadar yarılmışken nasıl konuşabilirdi ki? Gözlerini kırıştırarak açtı. Hâlâ savaş alanının ortasındaydı. Etrafında çatışmalar devam ediyordu. Yağmur hâlâ yakıcı tabakalar halinde yağıyordu. Etrafını çevreleyen çember dışında, uzun boylu bir adam onun üzerinde duruyordu. Savaş miğferi ve zincir örgülü *brynja* giymek yerine, doğu topraklarındaki erkeklerin giydiklerine benzer beyaz bir cübbe giyiyordu. Belinden altın bir iple bağlanmıştı ve siyah saçları omzuna kadar sarkıyordu. En şaşırtıcı olanı da, adamdan tüm vücudu saran bir hale gibi bir ışık yayılmasıydı. Mordr haleleri biliyordu, bir keresinde Bizans kilisesinde bir azizi tasvir eden bir duvar resmi görmüştü ama o adamın halesi sadece başını çevreliyordu. Bu önemli bir aziz olmalıydı.

"Sen bir aziz misin?" Mordr, adamın konuşabilmesine garip bir şekilde şaşırmayarak sordu. "Öyle de denebilir," dedi adam ve sırtından aniden saf beyaz kanatlardan oluşan devasa bir set.

"Lanet olsun! Bir melek mi?"

Adam -daha doğrusu melek- başını salladı. "Ben Başmelek Aziz Mikail'im ve senin, Viking, başın büyük belada."

Mordr meleğin "Viking" kelimesini iltifat olarak söylemediğini fark etti. şekilde. "Vikinglerle ne alıp veremediğin var?"

"Sen vardır a Üzgünüm çok . Erkekler. Kibirli. Gururlu.Açgözlü. Kötü niyetli.

Zinacılar."

"Savaşta da cesuruz. Ailelerimiz için iyi bakıcılarız. Evet, ne diyeceğinizi biliyorum. Yağmalayarak geçimimizi sağlıyoruz, ama kilise adamlarınızın kendileri için topladıkları aşırı zenginlikten kurtararak iyi bir iş yaptığımızı düşünürseniz bu o kadar da kötü değil. Kibir konusuna gelince, bazıları Tanrınızın İskandinavları güzel yarattığını söyleyebilir; bu nedenle kendimizle gurur duymamız bizim suçumuz değil."

Michael'ın gözleri irileşti ve sanki Mordr umutsuz bir aptalmış gibi başını salladı.

Aslında, Michael dedi ki, "Aptal! Hayatının en büyük sıkıntısını yaşıyorsun ve mazeret üretmeye cüret ediyorsun."

"Ne yapmamı isterdin? Doğrusu, hayatımın sona ermesine üzülüyorum."

Michael'ın yüzü bir an için yumuşadı. "Çocuklarınız güvende ve mutlu bir yerdeler."

Jomar'ın harap olmuş bedenleriyle karşılaştığından beri ilk kez ve Kata'nın gözyaşları Mordr'un gözlerini doldurdu ve boynundaki kana karışarak yüzünden aşağı aktı. Yarılmış boynundan küçük bir hıçkırık süzüldü.

"Çocukların için değil, kendin için ağla. Sen de altı kardeşin gibi büyük bir günahkârsın Mordr."

Mordr, ölü bir bedenin yapabileceği kadar sertleşti. "Kardeşlerim öldü mü, da mı?"

"Eğer ölmedilerse, yakında ölecekler."

"Neden?" Mordr sordu.

"Nedenini biliyorsun, günahkar."

Mordr'un başını sallamadan önce düşünmesine gerek yoktu. "Çılgınlığım. Öldürme. Her şey Stonegarth'a yapılan saldırıyla, çocuklarımdan öldürülmesiyle başladı. Bunun için iyi bir sebebim vardı-"

"Aptal Viking! İntikam Tanrı'nındır, insanların değil," dedi melek sert bir sesle. Sonra, "Yaptıklarını mazur göstermeye çalışma. Çocuklarını öldürenleri öldürdüğün için affedilsen bile, ki affedilebileceğinden hiç emin değilim, aldığın daha pek çok can var. Birçoğu suçsuzdu."

"Neden cezalandırılmam gerektiğini anlıyorum ama kardeşlerimden de bahsettiniz. Neden hepimizi aynı anda almak zorundasınız?"

"Çünkü siz büyük günahkârlarsınız, her biriniz Yedi Ölümcül Günah'ta n en iğrenç şekilde suçlusunuz," diye açıkladı Michael giderek artan bir sabırsızlıkla, "İskandinav ırkınızdan pek çok kişi gibi. Tanrı öfkesinden siz yedinizi örnek olarak kullanmaya karar verdi ve-"

"Şanslıyız!" Mordr mırıldandı.

Michael sözünü kestiği için ona kara bir bakış fırlattı. Espri anlayışı yok.

Michael sözlerine şöyle devam etti: "Gerçekte, gelecekte öyle bir zaman gelecek ki

Viking ırkı artık olmayacak. Bu Tanrı'nın isteğidir."

Mordr'un uyuşmuş beyni meleğin ona söylediklerini anlamaya çalıştı. "Beni ve kardeşlerimi tam olarak nasıl . . . ya da daha doğrusu Tanrınız ... beni ve kardeşlerimi nasıl kullanacak?"

"Ah. Hiç sormayacaksın sanmıştım." Michael gülümsedi ve bu hoş bir gülümseme değildi. "Tanrı beni Şeytan'ın Lucipire'leriyle, iblis vampirlerle savaşmak için bir vangel lejyonu kurmakla görevlendirdi. Ve aynı zamanda, Lucipire'ler tarafından günah lekesiyle dişlenen insanları, büyük bir günah işlemelerine neden olacak ağır bir eylemde bulunmadan önce kurtarmak için." Michael başıyla kendisini çevreleyen ı ışık çemberinin hemen arkasındaki bir görüntüyü işaret etti.

Mordr ölüm uykusundan ilk çıktığında, tasmalı canavarlar gibi gıcırdayan dişlerin sesini hatırladı. Şimdi o gürültüye neyin sebep olduğunu anlıyordu. Grotesk canavarlardan oluşan bir grup -şimdilik başarısız bir şekilde- hale bariyerini aşmaya çalışıyordu. Bunlar, dik duran siyah ayılar kadar uzun, pullu derilerinden balçık sızan, devasa, hayvana benzer insanlardı. Gözleri kırmızıydı ve açık ağızlarında kurtlar gibi uzun kesici dişler vardı ama daha uzun ve keskindiler.

"Lucipire'ler mi?" Mordr sordu.

"Kesinlikle. Onların pençesine düşmek istemezsiniz, inanın bana."

Mordr inanıyordu. Tipik Viking özgüveniyle Mordr üç ya da dört düşmanla savaşabileceğini biliyordu ama bunlar tam olarak erkek değildi ve sayıları düzinelerceydi. Bir an düşündü, sonra ağzından daha fazla kan fışkırmasına neden olan bir kahkaha patlattı. "Beni ve kardeşlerimi meleğe dönüştüreceğini söylemiştin. Şimdi bir görev var! Vikingleri meleğe dönüştürmek."

"Tsk, tsk. Beni dikkatle dinlemiyorsun. Ben melekler demedim. Dedim ki *Vangels*."

"Ve onlar?"

"Viking vampir melekler."

"Ha?"

"Yüzlerce, yüzlerce ve yüzlerce yıl boyunca, başlangıçta yedi yüz yıl boyunca, Rab'be bir melek olarak hizmet edeceksin."

"Yedi yüz yıl mı?" Mordr haykırdı. "Yani yüzyıllarca yaşayacağımı mı söylüyorsun?"

Michael başıyla onayladı. "Belki de binlerce yıl." "Seçme şansım var mı?"

"Elbette. Bir vangel olmayı ya da diğer tarafa katılmayı seçebilirsiniz."

"Diğer taraf mı? Oh. O l a m a z !" Mordr, Michael'ın, dişlerinden salyalar akan o yaratıklar tarafından götürüleceği anlamına geldiğini fark etti.

Ona ulaşmak için bariyeri aşmaya çalışırken gözleri meşale gibi parlıyordu. "Ben melekleri seçiyorum. Kesinlikle."

"Öyle olsun!" Michael elini Mordr'a doğru uzattı ve ayağa kalkmasını sağladı.

Mordr elini boynuna götürdü ve derisinin sağlam olduğunu hissetti.

"Teşekkür ederim." "Bana henüz teşekkür etme, Viking."

Mordr gözlerini birkaç kez kırıştırdı. Korkunç yaratıklar gibi altın hale de gitmişti. Aslında, savaş alanı artık temiz bir alandı. Savaşan asker yoktu. Ölü bedenler yoktu. Aklını kurcalayan pek çok soru vardı ama o en anlamsız olanını sordu. "Benim de seninkiler gibi kanatlarım olacak mı?"

Michael kısa bir kahkaha attı. "Henüz değil. Belki daha sonra. Muhtemelen asla."

Bu çamur kadar açıktı. "Bu arada, vampir nedir?"

Michael ona gerçekte gülümseme olmayan o gülümsemelerden bir tanesini daha takdim etti.

Mordr hemen ağzında şiddetli bir acı hissetti, sanki çenesi kırılmış ve ateşli maşalarla delinmiş gibiydi. Acı, ona çarptığı gibi aniden geçtiğinde, Mordr diliyle ağzının etrafını yokladı ve şimdi üstteki ön dişlerinin her iki yanında uzun ... gerçekten uzun bir dişi olduğunu fark etti. Dehşetle, "Beni bir kurda mı dönüştürdün? Kurtlardan nefret ederim. Çok sinsi yaratıklar ve çok kötü kokuyorlar."

Michael başını salladı. "Kurt değil. Bir vampir."

Sonra daha fazla acı hissetti. Kürek kemiklerine. Arkasına, omuzlarının üzerine uzandı ve orada iki şişlik keşfetti. Kaşlarını Michael'a doğru kaldırdı. "Lütfen bana sırtıma diş taktığını söyleme."

"Kalın kafalı ahmaklar, bu Vikingler işte böyle," diye mırıldandı Michael. Sonra Mordr'a, "Saçmalama. Onlar tümsek. Kanatlarının bir gün ortaya çıkabileceği yerler."

"O zaman benim için umut var mı?"

"Viking, Viking, Viking! Her zaman bir umut olduğunu bilmiyor muydun? Kefaretine başlamaya hazır mısın?"

Kefaret mi? Ah. Ceza demek istiyor. Mordr yine de tereddütle başını salladı. Başka ne seçeneği vardı ki?

Melek onu elinden tuttu ve Mordr kendini yerden yükselirken buldu, yükseldikçe yükseldi, döndü, bulutların arasından, gökyüzünden, ülkelerin üzerinden geçti. Nereye ineceği konusunda Mordr'un hiçbir fikri yoktu.

Hırpalanmış beyninde bir düşünce belirdi. *Bana ikinci bir şans verildi. Tanrılara şükürler olsun! Hayır, bu doğru değil. Tanrı'ya şükürler olsun!*

Michael gülümsedi ve bu seferki iyi bir gülümsemeydi.

Bazı miraslar diğerlerinden daha iyidir.

Psikolog Dr. Miranda Hart, her zaman ağırbaşlı bir sakinlik sergilemekten gurur duyardı. Ne de olsa her sabah yarım saat yoga yapıyor ve stres yönetimi üzerine dersler veriyordu. Buna rağmen, karşısındaki avukata şaşkın bir dehşetle baktı ve neredeyse "Hayıııııııııı!" diye bağırdı.

"Üzgünüm, Miranda." Cincinnati'nin yaşlı avukatı ve uzun süredir ailesinin hizmetinde olan Bradley Allison'ın üzgün olmadığı açıktı. Hatta geri çekildi, belli ki onun tepkisinden iğrenmişti. "Bu 'vasiyet' karşısında memnun olacağını düşünmüştüm. En büyük iltifat!"

"Deli misin sen?" Miranda, sesinin deli gibi çıkanın kendisi olduğunu hemen fark ederek sordu. Ve *deli*, bir akıl sağlığı uzmanının kullanması gereken bir kelime değildi. Merkezini bulmak için birkaç kez nefes alıp verdi. "Anlamalısınız Bay Allison. Otuz dört yaşındayım. Kendi isteğimle hiç evlenmedim. Üniversite kredilerimi ödemem ve Las Vegas'ta başarılı bir muayenehane kurmam sekiz yılımı aldı. Cincinnati değil bu arada. Biri ofise dönüştürülmüş iki yatak odalı lüks bir apartman dairesinde yaşıyorum. Çocuk ya da köpek arzum yok." Kadın tiksintiyle ürperdi.

"Kuzeniniz Cassandra'nın dileği, beş çocuğunu evlat edinmenizdi. Reddederseniz, onları koruyucu aileye vermekten başka seçeneğimiz yok. Cassandra'nın

Komşusu onlara daha fazla bakamayacak durumda. Kendisinin büyük bir ailesi var. Sizi uyarmalıyım, Jessup çocukları evlat edinilirse, eminim ayrılacaklardır."

Cassie'nin çocuklarının en büyüğü sekiz yaşındaki Margaret ya da Maggie'ydi. İkizlerden biri altı yaşındaki Ben ve Sam'di. Diğer ikizler ise üç yaşındaki Linda ve Larry'ydi. Bay Allison haklıydı. Miranda tıp diploması üzerine bahse girerdi ki ikizler için iki ayrı evlat edinme olacaktı ve Maggie yaşı nedeniyle hiç evlat edinilmeyebilirdi.

Miranda umursamamak için kendini zor tuttu. "Peki ya Roger'ın ailesi?" Cassie'nin işe yaramaz kocası Roger Jessup, saldırı ve darp suçlarından hapisteydi ve bu ilk kez olmuyordu; Miranda üç gün önce Cassie'nin cenazesine geldiğinde bunu öğrenmişti.

Bay Allison ona "Ailem yok," diye bilgi verdi. "Sadece sen." Yetmiş beş yaşındaki adamın kuzeye doğru kaldırdığı burnundan onun hakkında ne düşündüğünü anlayabiliyordu. "Belki de koruyucu aile yanında daha iyi olurlar," diye eklediğinde bundan emin oldu.

Miranda'nın anaç bir yapısı yoktu ama yaşlı bir moruğun kusurlarını göstermesinden de hoşlanmıyordu. Ayrıca, üreme arzusunun olmamasını bir kusur olarak görmüyordu.

Avukat, bariz kuşkularına rağmen farklı bir yol denedi. "Eğer sorun paraysa, aile evi satılabilir."

Bu sözü bir kenara bıraktı. "Evin yarısı benim, dedelerimizin, Başlamak için. Cassie ve ben yıllar önce ikimizden biri önce ölürse evin diğer kuzenimize ait olacağına dair sözleşme imzaladık. Kocası yanımızda olsa bile Roger'ın ev üzerinde hiçbir hakkı yok."

"Deneyebilir," dedi Bay Allison ona.

"Bırakın yapsın." Son zamanlarda Roger hakkında öğrendiklerinden sonra, kavgayı memnuniyetle karşılayacaktı. "Cassie hemşirelik yaparak iyi para kazandı ama daha önce de bahsettiğin gibi banka hesabında sadece birkaç bin dolar var. Roger bunu kabul edebilir. Umalım da bu onu tatmin etsin."

Bay Allison başını salladı. "Bana aile eviyle ilgili ne yapıp ne yapılamayacağını söylemenize gerek yok. Evi çevreleyen koşulların çok farkındayım genç bayan. Büyükbabanız benim iyi bir arkadaşım. O sözleşmeyi ben hazırladım."

Vay be! Direk gibi asabiyetten bahsediyoruz! Aslında bunun için bir sendrom adı var. İrritabl bağırsak sendromu. Aman Tanrım! Kendimle psikiyatri şakaları yaptığıma inanamıyorum. Ani annelik düşüncesi olmalı. Beş çocuğa! Bir Valium'a ya da şehirden hızlı bir trene ihtiyacım var.

"Çocukların sorumluluğunu alacak mısın, almayacak mısın Miranda? Bugün Cuma. Eğer kuzeninin isteklerini reddedeceksen, sosyal hizmetlerle iletişime geçmem gerekiyor." Bradley dudaklarını büzdü ve sanki odada kötü bir koku varmış gibi burnunu seğirtti.

Miranda bu kararı vermeye hazır değildi ve yaşlı moruğun ona baskı yapması hiç yardımcı olmadı. "Ahh! Bugün hangi kadın beş çocuk sahibi olmayı seçer ki?" Miranda yüksek sesle düşündü, aslında düşüncelerini kimseye, en azından yargılayıcı avukata yöneltmiyordu. "Kuzenim Cassie her zaman aptalın tekiydi. Başiboş her hayvan -köpek, kedi, kuş, tavşan- onun evine girerdi. O ve ailesi Cincinnati'de benim bir alt sokağımda oturlardı ve evleri hayvanat bahçesi gibiydi. Cassie'nin annesi Mary Teyze de aynıydı. Görünüşe göre, Cassie kanayan kalbini çocuk doğurmaya kadar genişletmiş."

Bay Allison ona kokuşmuş bir böcek türüymüş gibi baktı. "Her ne olursa olsun-"

"Kim demiş 'Olabilir' diye?" diye sordu kaba bir şekilde.

"Her ne olursa olsun, kuzenin öldü. Kocasını hapiste ve öyle olmasaydı bile Cassandra onların onun gözetiminde olmasını istemezdi. Son kararınızı vermeden önce Cassandra'nın size bıraktığı bu mektubu okumak isteyebilirsiniz."

"Neden bana bir mektup olduğunu söylemedin?" diye sordu soğuk bir şekilde.

Avukat omuz silkti. "Mektubu okumadan önce yanlışlıkla doğru şeyi yapacağınızı düşündüm."

Mühürlü zarfı ondan aldı. "Mektubun içinde ne olduğunu biliyor musun?"
"Tahmin edebiliyorum."

Oooh, bu adamdan gerçekten hoşlanmamaya başlamıştı. Avukata arkasını dönerek zarfı açtı ve iki yıl öncesinin tarihini taşıyan mektubu açtı.

Hey Mir:

Eğer bunu okuyorsan, artık buralarda değilim. Üniversiteden sonra daha fazla iletişim kuramadığımız için üzgünüm ama konuştuğumuzda kendimi sana hep yakın hissettim. Seni kardeşim gibi seviyorum. Willy Markle'ın ağaç evinde kan yemini ettiğimiz zamanı hatırlıyor musun? "Sonuna kadar kardeşiz!"

Kuzen, şimdi yardımına ihtiyacım var. Kanserim. Görünüşe göre bir yıl daha yaşayamayacağım. Biliyorum, biliyorum, bunu seninle konuşmalıydım. Ama hayatının büyük bir hata olduğunu kabul etmek zor. Çocuklar hariç tabii.

Şunu söylemek yeterli, götveren kocam Roger bir tacizcidir. O bir tacizci. Maggie doğduktan sonra dayak başladı. Her zamanki gibi, şiddeti derin özürler ve bir daha asla yapmayacağına dair sözler izledi. Bir hemşire olarak, daha iyi bilmeliydim.

Miranda okumayı bıraktı ve antika avukat masasının arkasından kemikli ellerini ağzının önünde birleştirmiş onu izleyen avukata döndü. "Roger'ın son seferinde hapse girmesine neden olan saldırı ve darp olayı... Cassie'yi dövdüğü için miydi?"

Başını salladı. "Bir kolunu kırdı, birkaç kaburgasını çatlattı ve bir dişini kırdı. Ayrıca Maggie'ye kemerle o kadar sert vurdu ki sırtındaki deri kırıldı." Bay Allison, sanki Miranda'nın istismarı durdurmak için bir şeyler yapması gerekiyormuş gibi ona ters ters baktı. "Neyse ki burada, Ohio'da düşük yargıç derecesine sahip bir yargıcımız var.

ve hatta çocuklara vuran erkeklere daha az tolerans göstermiştir. Roger Jessup'a en fazla beş yıl verdi. İyi halden Roger bir yıl içinde çıkabilir. Çocuk meselesinin neden bundan önce çözülmesi gerektiğini anlayabilirsiniz."

"Kimse bana söylemedi," dedi savunmacı bir tavırla. "Cassie istediği zaman bana gelebilirdi ve ben de yardım ederdim."

Bay Allison asi beyaz kaşlarını sessiz bir suçlamayla ona doğru kaldırdı. *Şimdi olduğu gibi mi?* der gibiydi. Miranda mektuba geri döndü.

Kanser olduğumu bildiği halde Roger'ın öfkesi dinmedi. Aslında, daha da kötüleşiyor gibi görünüyorlar. İlk kez geçen ay polisi aradım ve onu hapse attırdım. Bana vurmanın yanı sıra, araya girmeye çalışan Maggie'ye de saldırdı. Onu kemerle dövdü. Düşünebiliyor musunuz? Zavallı kızın yaraları var. Ve ikizleri -dördünü de- bir dolaba kilitledi. Ben yanımdayken bunu yaparsa, yokluğumda öfkesinin alabileceği yönden korkuyorum. Bu bir asla izin vermeyeceğim. Kendi iyiliğim için olmasa bile çocuklarımın iyiliği için bu korkunç düzeni uzun zaman önce durdurmalıydım.

Kanser muhtemelen Roger hapisten çıkmadan önce beni yakalayacak. Bu yüzden sevgili kuzenim, senden lütfen ama lütfen kıymetli çocuklarıma göz kulak olmanı rica ediyorum. Senden ne kadar büyük bir iyilik istediğimin farkındayım. Senin için. Bekar yaşam tarzına en yüksek mertebeden bir dayatma! Bunu beni sevdiğin için yap, lütfen.

*Kuzenin,
Cassandra Hart Jessup*

Bekâr yaşam tarzı mı? Cassie ona yardım etmek yerine "bekar yaşam tarzımı" seçecek kadar bencil olduğumu düşünmüş olabilir mi? Miranda

Avukata döndüğünde gözleri yaşarmıştı. "Nereyi imzalayacağım?" diye sordu.

Avukat ilk kez ona gülümsedi. "Bu kararından asla pişman olmayacaksın, canım."

Miranda bundan pek emin değildi.

OceanofPDF.com

Yazar Hakkında

Penn State mezunu olan SANDRA HILL, on yılı aşkın bir süre New Jersey ve Pennsylvania'daki yayınlarda yazar ve eğitim editörü olarak çalıştı. Ciddi konular hakkında yazmak ona en karanlık hikayelerin bile aydınlık tarafını aramanın erdemlerini öğretti.

Lütfen kendisini internette www.sandrahill.net adresinde ziyaret edin.

En sevdiğiniz HarperCollins yazarları hakkında özel bilgiler için www.AuthorTracker.com adresini ziyaret edin.

OceanofPDF.com

Olağanüstü Övgüler
New York Times Çok Satan Yazarı

Sandra Hill
ve romanları

"Çılgınca yaratıcı ve kahkahalarla güldürecek kadar muhteşem."

New York Times çoksatan yazarı Christina Skye

"Mizah ve romantizmin eşsiz bir karışımı olan bu keyifli okuma, Viking romanslarının yanı sıra ana akım tarihi romanların hayranlarına da hitap edecek."

Publishers Weekly

"Eğlenceli ve hızlı tempolu ..."

Barnes and Noble Kalpten Kalbe İncelemeler

"Zeki, seksi, kahkahalarla güldüren bir aksiyon."

New York Times çoksatan yazarı Christine Feehan

OceanofPDF.com

Sandra Hill'den Aşk Romanları

Korsan Gelin

Baştan Öpücüğü

Çıkarma Teslimiyet

Öpücüğü

Gurur Öpücüğü

İskandinav Kralının Kızı Viking

Bir Şövalye Alıyor Viking Aşık

Sıcak & Ağır

Islak & Vahşi

İki Hikayesi Vikingin

Çok Viril Viking

Viking'in Esiri (eski adıyla Benim Güzel Vikingim)

Mavi Viking

Truly, Madly Viking Aşk

İksiri

Büyülenmiş Viking

Beni Sev Son Viking

Daha Tatlı Vahşi Aşk

Desperado

Açıkçası, Sevgilim
Lekeli Kadın Haydut
Viking
Gönülsüz Viking

OceanofPDF.com

*Next month, don't miss these exciting
new love stories only from
Avon Books*

The Wedding Favor by Cara Connelly

Tyrell Brown wants nothing more than to get back to his Texas ranch. Instead, he's stuck on a flight to France for his best friend's wedding . . . and seated next to Victoria Westin, the lawyer who's been a thorn in his side for months. Despite their mutual dislike—and an undeniable, red-hot attraction—they agree to play nice for the wedding, but once they're back in the States things start to heat up and all bets are off . . .

The Scandal in Kissing an Heir by Sophie Barnes

Lady Rebecca is determined to find a husband and no one compares to the dangerously handsome Daniel Neville, notorious rake and heir to the Marquess of Wolvington. Daniel is in need of a bride, but finding a lady willing to accept his past is an entirely different matter. The two share a forbidden kiss at the Kingsborough Ball, but will Daniel be able to convince Rebecca to take a chance on him . . . and his love?

Sweetest Mistake by Candis Terry

Firefighter and former Marine Jackson Wilder has tough guy down to an art. But when Abigail Morgan—his best friend and first love—returns to Sweet, Texas, five years after she blew out of his life, he's torn between mistrust and lust. Time and distance did nothing to squash Abby's love for Jackson, and his just-friends vow leaves her wanting more. Can she tempt him enough to break his promise?

Visit www.AuthorTracker.com for exclusive
information on your favorite HarperCollins authors.

Available wherever books are sold or please call 1-800-331-3761 to order.

REL 1213

Telif Hakkı

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar yazarın hayal gücünün ürünüdür veya hayali olarak kullanılmıştır ve gerçek olarak yorumlanmamalıdır. Yaşayan veya ölmüş gerçek olaylar, yerler, kuruluşlar veya kişilerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Kiss of Wrath kitabından alıntıdır, telif hakkı© 2014 Sandra Hill'e aittir

KORSAN GELİN. Telif hakkı © 2013 Sandra Hill'e aittir. Uluslararası ve Pan-Amerikan Telif Hakkı Sözleşmeleri uyarınca tüm hakları saklıdır. Gerekli ücretlerin ödenmesiyle, size bu e-kitabın metnine ekrandan erişme ve okuma için münhasır olmayan, devredilemez bir hak verilmiştir. Bu metnin hiçbir bölümü HarperCollins e-kitaplarının açık yazılı izni olmaksızın çoğaltılamaz, iletilemez, indirilemez, kaynak koda dönüştürülemez, tersine mühendislik uygulanamaz ya da elektronik veya mekanik, şu anda bilinen veya bundan sonra icat edilecek herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla herhangi bir bilgi depolama ve erişim sisteminde saklanamaz veya bu sisteme sokulamaz.

EPub Baskı ARALIK 2013 ISBN: 9780062210456 Basılı

Baskı ISBN: 978-0-06-221044-9

BİRİNCİ BASKI

10 9 8 7 6 5 4 3 2 1

OceanofPDF.com

Yayıncı Hakkında

Avustralya

HarperCollins Publishers (Australia) Pty. Ltd.
Level 13, 201 Elizabeth Street
Sydney, NSW 2000, Avustralya
<http://www.harpercollins.com.au>

Kanada

HarperCollins Kanada
2 Bloor Street East - 20th Floor
Toronto, ON, M4W, 1A8, Kanada
<http://www.harpercollins.ca>

Yeni Zelanda

HarperCollins Publishers (Yeni Zelanda) Limited
P.O. Kutusu 1
Auckland, Yeni Zelanda
<http://www.harpercollins.co.nz>

Birleşik Krallık

HarperCollins Publishers Ltd.

77-85 Fulham Palace Road Londra,
W6 8JB, Birleşik Krallık
<http://www.harpercollins.co.uk>

Birleşik Devletler
HarperCollins Publishers Inc.
10 East 53rd Street New
York, NY 10022
<http://www.harpercollins.com>

OceanofPDF.com

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

